



056

BIBLIOTEKA WYDZIAŁU PRAWA
Uniwersytetu w Białymstoku



BWP0025584

D-80/95/956

BIBLIOTEKA UMIEJĘTNOŚCI PRAWNYCH.

Издание СТЕПАНА ГОДЛЕВСКАГО, Серия II.

СБОРНИКЪ ЗАКОНОВЪ
ОТНОСЯЩИХСЯ ДО ГУБЕРНІЙ
ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО
ТОМЪ IX.

1889.

ПЕРВОЕ И ВТОРОЕ ПОЛУТОДІЕ.
ПОЛНАГО СОБРАНІЯ ТОМЪ XXXIX.

Wydawnictwo STEFANA GODLEWSKIEGO, Serya II.

ZBIÓR PRAW
OBOWIĄZUJĄCYCH W GUBERNIACH
KRÓLESTWA POLSKIEGO
TOM IX.

1889.

ПÓЛРѢЧЕ ПІЕРВШЕ І ДРУГІЕ.
САМКОМІТЕГО ЗБІОРУ ТОМ XXXIX.

WARSZAWA

Skład Główny Widok Nr 19.
1890.

17484

Дозволено Цензурою.

Варшава, дня 3 Октября 1890 года.

Первое и второе полугодіе.

1889.

Półrocze pierwsze i drugie.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАР-
СТВЕННОГО СОВѢТА.

О торговыхъ пошлинахъ съ желѣзнодорожныхъ ма-
стерскихъ.

3-го Апрѣля 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, раз-
смотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ:*

Положеніе о пошлинахъ за право торговли и другихъ про-
мысловъ (свод. зак. т. V, изд. 1886 г.) дополнить слѣдующимъ по-
становленіемъ:

„Желѣзнодорожныя мастерскія, служащія исключительно для
надобностей желѣзныхъ дорогъ, не подлежатъ платежу торговыхъ
пошлинъ, хотя бы въ мастерскихъ этихъ производимы были рабо-
ты не только для той именно дороги, при которой онѣ состоятъ,
но также и по заказамъ другихъ желѣзныхъ дорогъ“.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями
и Членами.

(Опубликовано: 30 Мая).

НАЙВЫЖЕЈ ЗАТВІЕРДЗОНЕ ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

О оплатахъ handlowych od warsztatów żelaznych.

3-go Kwietnia 1889 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Pań-
stwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedsta-
wienie Ministra Finansów, *uchwaliła zdanie:*

Postanowienie o opłatach za prawo prowadzenia hadlu i in-
nych przemysłów (Sw. Zak. t. V, wyd. z r. 1886) uzupełnić przepi-
sem następującym:

„Warsztaty dróg żelaznych, służące wyłącznie do potrzeb dróg
żelaznych, nie podlegają opłatom handlowym, chociażby w tych
warsztatach wykonywane były roboty nie tylko dla téj mianowicie
drogi, przy której się znajdują, lecz również z obstalunków innych
dróg żelaznych.“

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 30 Maja).

86.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

Объ отмѣнѣ примѣчанія къ ст. 1087 устава таможеннаго.

27-го Марта 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ*:

Примѣчаніе къ статьѣ 1087 устава таможеннаго отмѣнить.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналѣ Предсѣдателемъ и Членами.

(Опубликовано: 30 Мая).

87.

РАСПОРИЖЕНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ ВОЕННЫМЪ МИНИСТРОМЪ.

О дополнительныхъ правилахъ къ руководству для призыва въ учебные сборы запасныхъ нижнихъ чиновъ, служащихъ по вольному найму на желѣзныхъ дорогахъ.

На основаніи 229 ст. устава о воинской повинности изд. 1886 года и по соглашенію съ Министрами Путей Сообщенія и Внутреннихъ Дѣлъ главнымъ штабомъ составлены дополнительные правила для призыва въ учебные сборы нижнихъ чиновъ запаса, служащихъ по вольному найму на желѣзныхъ дорогахъ. Означенныя правила Военный Министръ, 31 Марта 1889 г., представилъ Правительствующему Сенату для обнародованія.

86.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O uchyleniu uwagi do art. 1087 Ustawy celněj.

27-go Marca 1889 r.

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów *uchwaliła zdanie*:

Uwagę do artykułu 1087 Ustawy celněj uchylić.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacji: 30 Maja).

87.

ROZPORZĄDZENIE, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA WOJNY.

O dodatkowych przepisach, któremi kierować się mają przy powołaniu na ćwiczenia wojskowe żołnierze niższych stopni zapasu, służący jako najęci przy drogach żelaznych.

Na zasadzie art. 229 Ustawy o powinności wojskowej wyd. z roku 1886 i po porozumieniu się z Ministrami Dróg Komunikacji i Spraw Wewnętrznych, sztab główny sporządził przepisy dodatkowe co do powoływania na ćwiczenia wojskowe żołnierzy niższych stopni zapasu, służących jako najęci przy drogach żelaznych. Wzmiankowane przepisy Minister Wojny 31 Marca 1889 r. przedstawił Rządzącemu Senatowi w celu opublikowania.

На подлинномъ написано: „Утверждены Министрами: Военнымъ Внутреннихъ Дѣлъ и Путей Сообщенія, 20 Марта 1889 г.“

ДОПОЛНИТЕЛЬНЫЯ ПРАВИЛА

къ руководству для призыва въ учебные сборы запасныхъ нижнихъ чиновъ, служащихъ по вольному найму на желѣзныхъ дорогахъ.

1. Нижние чины запаса, служащие по вольному найму на желѣзныхъ дорогахъ, призываются въ учебные сборы уѣздными воинскими начальниками, при содѣйствіи комендантовъ желѣзнодорожныхъ станцій, у которыхъ эти нижние чины состоятъ на учетѣ.

2. О срокѣ явки въ управленія уѣздныхъ воинскихъ начальниковъ (сборные пункты), подлежащіе желѣзнодорожные запасные нижние чины, состоящіе на учетѣ въ числѣ какъ постоянно, такъ и временно проживающихъ въ уѣздѣ, извѣщаются уѣздными воинскими начальниками за 6-ть недѣль до срока явки черезъ подлежащихъ комендантовъ желѣзнодорожныхъ станцій.

(Примѣнительно къ ст. 8 Высочайше утвержденныхъ 8 Мая 1887 г. временныхъ правилъ для учебныхъ сборовъ запасныхъ нижнихъ чиновъ).

3. За шесть недѣль до назначеннаго въ явочныхъ картахъ срока явки, уѣздные воинскіе начальники отправляютъ явочныя карты въ особыхъ конвертахъ подлежащимъ желѣзнодорожнымъ комендантамъ.

(Примѣнительно къ пункту 2 ст. 1-й „руководства“, объявленнаго въ приказѣ по военному вѣдомству 1887 г. за № 89).

4. Коменданты желѣзнодорожныхъ станцій, по полученіи конвертовъ съ явочными картами, повѣряютъ карты счетомъ, сортируютъ по отдѣльнымъ службамъ желѣзныхъ дорогъ и затѣмъ отправляютъ ихъ начальникамъ этихъ службъ, для врученія по принадлежности нижнимъ чинамъ.

(Тоже къ ст. 2).

5. Вручивъ явочную карту, желѣзнодорожные агенты отбираютъ отъ нижнихъ чиновъ ихъ виды на жительство и свидѣтельства, выданныя комендантами вмѣсто увольнительныхъ билетовъ.

(Тоже къ ст. 4).

Na oryginalnie napisano: „Zatwierdzone przez Ministrów: Wojny, Spraw Wewnętrznych i Dróg Komunikacji d. 20 Marca 1889 r.“

PRZEPISY DODATKOWE,

któremi kierować się należy przy powoływaniu na ćwiczenia wojskowe żołnierzy niższych stopni zapasu, służących jako najęci przy drogach żelaznych.

1. Żołnierzy niższych stopni zapasu, służących jako najęci przy drogach żelaznych, powołują na ćwiczenia wojskowe naczelnicy wojenni powiatowi przy pomocy komendantów stacyj dróg żelaznych, u których ci żołnierze zapisani są w księgach kontroli.

2. O terminie stawieństwa w zarządzie naczelników wojennych powiatowych (punkty zborne) właściwych żołnierzy niższych stopni zapasu, służących przy drogach żelaznych i zapisanych w kontroli w liczbie tak stale jak i czasowo zamieszkałych w powiecie, uwiadomiamą naczelnicy wojenni powiatowi na 6 tygodni przed terminem stawieństwa za pośrednictwem odnośnych komendantów stacyj dróg żelaznych.

(Stosownie do art. 8 Najwyżej zatwierdzonych d. 8 Maja 1887 r. przepisów tymczasowych dla ćwiczeń wojskowych żołnierzy niższych stopni).

3. Na sześć tygodni przed terminem wyznaczonym w kartach stawieństwa, naczelnicy wojenni powiatowi wysyłają karty stawieństwa w oddzielnych kopertach do właściwych komendantów dróg żelaznych.

(Stosownie do ustępu 2 art. 1 „instrukcyi“, ogłoszonej w poleceniu w wydziale wojskowym z r. 1887 za Nr. 89).

4. Komendanci stacyj dróg żelaznych, po otrzymaniu pakietów z kartami stawieństwa, obliczają te karty, sortują je podług oddzielnych kategorii służby przy drogach żelaznych, a następnie wysyłają je do naczelników tych kategorii służby, dla wręczenia właściwym żołnierzom niższych stopni.

(Tożsamo do art. 2).

5. Doręczywszy kartę stawieństwa, agenci dróg żelaznych odbierają od żołnierzy niższych stopni zapasu ich dowody na mieszkanie i świadectwa wydane przez komendantów zamiast zwalniających билетовъ.

(Tożsamo do art. 4).

6. При раздачѣ явочныхъ картъ желѣзнодорожные агенты объявляютъ запаснымъ нижнимъ чинамъ словесно срокъ явки, означенный въ картѣ и предупреждаютъ ихъ о томъ, что они должны явиться на сборный пунктъ на свои средства, а также, что за неявку въ срокъ виновные будутъ подлежать отвѣтственности передъ военнымъ судомъ, по закону.

(Тоже къ ст. 6).

7. Раздача явочныхъ картъ должна быть произведена въ теченіи семи дней по полученіи ихъ.

Примѣчаніе. Тѣмъ запаснымъ желѣзнодорожнымъ нижнимъ чинамъ, которые находятся въ отлучкѣ по обязанностямъ занимаемыхъ должностей (машинистовъ, ихъ помощниковъ, кондукторовъ и т. п.), явочныя карты могутъ быть вручаемы и позже означеннаго срока, но во всякомъ случаѣ не менѣе какъ за 14-ть дней до срока явки.

(Тоже къ ст. 7).

8. Агенты желѣзныхъ дорогъ, по мѣрѣ раздачи явочныхъ картъ, отправляютъ комендантамъ желѣзныхъ дорогъ: отбираемые отъ нижнихъ чиновъ, виды на жительство и свидѣтельства, выданныя имъ комендантами взаменъ увольнительныхъ билетовъ, и за 12-ть дней до срока явки, — не розданныя по какому либо случаю явочныя карты.

(Тоже къ ст. 10).

9. Коменданты желѣзнодорожныхъ станцій, по полученіи отъ желѣзнодорожныхъ агентовъ отобранныхъ отъ нижнихъ чиновъ видовъ на жительство и свидѣтельствъ, выданныхъ ими взаменъ увольнительныхъ билетовъ и не позже 10-ти дней до срока явки, отправляютъ подлежащимъ уѣзднымъ воинскимъ начальникамъ, какъ увольнительные билеты, принадлежащіе нижнимъ чинамъ запаса, подлежащимъ явкѣ въ учебные сборы, такъ и не розданныя по какому либо случаю явочныя карты.

(Тоже къ ст. 12).

Примѣчаніе. Виды на жительство или временную отлучку, отобранные отъ нижнихъ чиновъ при передачѣ явочныхъ картъ коменданты оставляютъ у себя и хранятъ впредь до возвращенія запасныхъ нижнихъ чиновъ съ учебныхъ сборовъ.

10. Одновременно съ отправкою уѣзднымъ воинскимъ начальникамъ увольнительныхъ билетовъ, коменданты станцій пс-

6. Przy rozdawaniu kart stawiennictwa agenci dróg żelaznych ogłaszają ustnie żołnierzom niższych stopni zapasu termin stawienictwa, oznaczony w karcie, i uprzedzają ich o tém, że powinni się stawić na punkt zborny swoim kosztem, oraz że za niestawiennictwo w terminie winni będą podlegali odpowiedzialności przed sądem wojennym podług prawa.

(Tożsamo do art. 6.)

7. Rozdawanie kart stawiennictwa powinno być uskutecznione w ciągu siedmiu dni po ich otrzymaniu.

Uwaga. Tym żołnierzom niższych stopni zapasu, którzy są nieobecni z powodu obowiązków związanych z zajmowaniami przez nich urzędami (maszynistów, ich pomocników, konduktorów i t. p.) karty stawiennictwa mogą być doręczane i po tym terminie, lecz w żadnym razie nie wcześniéj jak na 14 dni przed terminem stawienictwa.

(Tożsamo do art. 7.)

8. Agenci dróg żelaznych, w miarę rozdawania kart stawienictwa, wysyłają do komendantów dróg żelaznych: odbierane od żołnierzy niższych stopni zapasu dowody na mieszkanie i świadectwa, wydane im przez komendantów wzamian za bilety zwalniające, oraz na 12 dni przed terminem stawiennictwa — nierozdane z jakiegokolwiek powodu karty stawiennictwa.

(Tożsamo do art. 10.)

9. Komendanci stacyj dróg żelaznych, po otrzymaniu od agentów dróg żelaznych odebranych od żołnierzy niższych stopni wojskowych dowodów na mieszkanie i świadectw, wydanych im zamiast biletów zwalniających i nie później niż na 10 dni przed terminem stawiennictwa, wysyłają do odnośnych naczelników wojennych powiatowych, tak bilety zwalniające, należące do żołnierzy niższych stopni zapasu podlegających stawiennictwu na ćwiczenia wojskowe, jak i nierozdane z jakiegokolwiek powodu karty stawiennictwa.

(Tożsamo do art. 12.)

Uwaga. Dowody na mieszkanie i na czasowy wyjazd, odebrane od żołnierzy niższych stopni przy oddaniu kart stawiennictwa, komendanci pozostawiają u siebie i zachowują aż do powrotu żołnierzy niższych stopni zapasu z ćwiczeń wojskowych.

10. Równocześnie z wysłaniem do naczelników wojennych powiatowych biletów zwalniających, komendanci stacyj wykreślają

включаютъ изъ учета порядкомъ, указаннымъ въ „особыхъ правилахъ“ (приказъ по военному вѣдомству 1888 г. № 26) всѣхъ тѣхъ желѣзнодорожныхъ запасныхъ нижнихъ чиновъ, призванныхъ въ учебные сборы, увольнительные билеты конхъ отправлены уѣзднымъ воинскимъ начальникамъ.

(Опубликовано: 30 Мая).

88.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О БЕСПОШЛИННОМЪ ВВОЗѢ СВЕКЛОВИЧНЫХЪ ОБРѢЗКОВЪ И ВЫЖИМОКЪ.

3-го Апрѣля 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ:*

Статью 6-ю таможеннаго тарифа по европейской торговлѣ дополнить слѣдующимъ *примѣчаніемъ:*

„Свекловичные обрѣзки и выжимки, идущіе въ кормъ скоту пропускаются беспошлинно“.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(Опубликовано: 2 Іюня).

z kontroli w sposób, wskazany w „oddzielnych przepisach“ (polecenie w wydziale wojskowym 1888 r. Nr. 26), wszystkich tych żołnierzy niższych stopni zapasu dróg żelaznych, powołanych na ćwiczenia wojskowe, których bilety zwalniające wysłane zostały do naczelników wojennych powiatowych.

(Data publikacji: 30 Maja).

88.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O przywozie obcinków i wytłoczyn buraczanych bez opłaty cła.

3-go Kwietnia 1889 r.

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów, *uchwaliła zdanie:*

Artykuł 6 Ustawy celnej handlu europejskiego uzupełnić następującą *uwagą:*

„Obcinki i wytłoczyny buraczane, przywożone na karmę dla bydła, przepuszczają się bez cła“.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacji: 2 Czerwca).

89.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.

О производствѣ пріемныхъ экзаменовъ для поступле-
нія въ гимназіи, прогимназіи и реальныя училища
въ маѣ мѣсяцѣ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по положенію Комитета Мини-
стровъ, въ 17 день Марта 1889 г., Высочайше соизволилъ на про-
изводство пріемныхъ экзаменовъ для поступления въ 1 классъ гим-
назій, прогимназій и реальныхъ училищъ одновременно какъ уче-
никамъ приготовительныхъ классовъ, такъ и поступающимъ со
стороны, именно въ Маѣ мѣсяцѣ.

(Спублковано: 2 Іюня).

90.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.

Объ уменьшеніи на 1889 и 1890 г.г. суммы дополни-
тельного раскладочнаго сбора съ торговыхъ и промы-
шленныхъ предпріятій Петроковской губерніи.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по положенію Комитета Мини-
стровъ, въ 7 день Апрѣля 1889 года, Высочайше повелѣтъ соизво-
лилъ: опредѣленную Высочайше утвержденнымъ 1 Декабря 1887 г.
росписаніемъ съ Петроковской губерніи на 1889 и 1890 г.г. сумму
дополнительнаго раскладочнаго сбора съ торговыхъ и промышлен-
ныхъ предпріятій, уплачивающихъ гильдейскія пошлины (156,000
руб.) уменьшить на двадцать восемь тысячъ рублей и сообразно съ

89.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
MINISTRÓW.

O odbywaniu egzaminów wstępnych przy przyjmowaniu
do gimnazyów, progimnazyów i szkół realnych, w mie-
siącu Maja.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, podług postanowienia Komitetu Mi-
nistrów, w dniu 17 Marca 1889 r., Najwyżej zezwolił na odbywanie
egzaminów wstępnych przy przyjmowaniu do gimnazyów, progim-
nazyów i szkół realnych, zarówno składanych przez uczniów klas
przygotowawczych jak i nowo wstępujących, w miesiącu Maja.

(Data publikacyi: 2 Czerwca).

90.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
MINISTRÓW.

O zmniejszeniu na r. 1889 i 1890 sumy opłaty dodatko-
wej rozkładowej od przedsiębiorstw handlowych i prze-
mysłowych gubernii Piotrkowskiej.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, podług postanowienia Komitetu Mi-
nistrów, w dniu 7 Kwietnia 1889 roku, Najwyżej rozkazał raczył
określoną przez Najwyżej zatwierdzony d. 1 Grudnia 1887 r. roz-
kład z gubernii Piotrkowskiej na lata 1889 i 1890 sumę opłaty do-
datkowej rozkładowej od przedsiębiorstw handlowych i przemysłо-
wych, płacących opłaty gildyjne (156,000 rub.), zmniejszyć o dwa-
dzieścia ośm tysięcy rubli i odpowiednio do tego wyznaczyć do

симъ назначить къ поступленію съ Петроковской губерніи въ те-
ченіе означенныхъ двухъ лѣтъ дополнительнаго раскладочнаго
сбора по *сто двадцать восемь тысячъ рублей въ годъ*.

(Опубликовано: 2-го Іюня).

91.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государ-
ственного Совета.

Объ измѣненіи таможенной пошлины на шерсть.

23-го Мая 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной
Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Ми-
нистра Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ*:

I. Пунктъ 1 ст. 25 и ст. 90 общаго таможеннаго тарифа по
Европейской торговлѣ изложить въ слѣдующемъ видѣ:

Пошлина съ пуда
золотомъ.

Ст. 25. Тряпье и бумажная масса:

1. Тряпье:

а) всякое, кромѣ шерстянаго, и обрѣзки бу-
мажные безпошлинно

б) шерстяное, а также обрѣзки шерстяныхъ
тканей, не составляющіе образчиковъ (ст. 42), при
длинѣ не болѣе одного аршина и ширинѣ не бо-
лѣе одного вершка 1 руб.

Примѣчаніе. Если при досмотрѣ шерстянаго
тряпья и обрѣзковъ будетъ обнаружено присут-
ствіе въ одномъ изъ товарныхъ мѣстъ обрѣзковъ
или покрововъ, превышающихъ въ отдѣльныхъ
кускахъ означенную въ п. 6 мѣру, то весь тран-
спортъ очищается пошлиною по ст. 206.

Ст. 90. Шерсть и пуша всякая:

pobrania z gubernii Piotrkowskiej wciągu wspomnianych dwóch lat
opłatę dodatkową rozkładową po *sto dwadzieścia ośm tysięcy rubli*
rocznie.

(Data publikacyi: 2 Czerwca).

91.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O zmianie cła od wełny.

23-go Maja 1889 r.

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwowój i na
Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów,
uchwaliła zdanie:

I. Ustęp 1 art. 25 i art. 90 Ogólnej ustawy celnej handlu
Europejskiego zreagować w sposób następujący:

Opłata od puda
w złocie.

Art. 25. Łachmany i masa papierowa:

1. Łachmany:

a) wszelkie, prócz wełnianych i obcinki papie-
rowe bez cła

b) wełniane oraz obcinki tkanin wełnianych
nie stanowiące próbek (art. 42), przy długości nie
większej od jednego arszyna i szerokości nie wię-
kszej od jednego werszka 1 rub.

Uwaga. Jeżeli przy rewizyi łachmanów weł-
nianych i obcinków okaże się obecność w jednym
z miejsc towarowych obcinków lub krajek, przeno-
szących w pojedynczych kawałkach wspomnianą
w ust. b miarę, to na cały transport nakłada się cło
podług art. 206.

Art. 90. Wełna i puch wszelki:

1. Въ сыромъ видѣ, грязная и мытая, некрашенная, а также шерстяные очески некрашенные . . . 2 руб.

2. Всякая непрядевая крашеная, а также искусственная (Kunstwolle, shoddy, mungo, laine renaissance) и тертая, сукошныя стрижки всякія и шерстяные очески крашеные . . . 3 руб.

3. Чесаная въ лентахъ:

а) некрашеная . . . 4 руб. 50 коп.

б) крашеная . . . 6 руб.

4. Всякая прядевая, безъ примѣси или съ примѣсью бумаги, льна и пеньки, несученая:

а) некрашеная . . . 9 руб.

б) крашеная . . . 10 руб. 50 коп.

5. Всякая крученая или сушеная въ двѣ нитки и болѣе:

а) некрашеная . . . 10 руб. 50 коп.

б) крашеная . . . 12 руб.

Примѣчаніе. Съ шерстяной пряжи, содержащей примѣсь шелка, взимается 20% сверхъ пошлины, определенной по сей статьѣ для шерстяной пряжи безъ такой примѣси.

II. Постановленія, изложенныя въ предыдущемъ (I) пунктѣ, ввести въ дѣйствіе со дня распубликованія Высочайше утвержденнаго о томъ мнѣніи Государственнаго Совѣта въ Собраніи узаконеній и распоряженій правительства, съ предоставленіемъ Министру Финансовъ о содержаніи такового Высочайшаго повелѣнія сообщить подлежащимъ таможеннымъ установленіямъ, по телеграфу, для немедленнаго исполненія.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(Опубликовано: 3 Іюня).

1. Surowe, brudne i myte, tudzież wyczeski wełniane niefarbowane . . . 2 rub.

2. Wszelkie nieprzędzone, farbowane oraz sztuczne (Kunstwolle, shoddy, mungo, laine renaissance) i tarte, obcinki sukienne i wyczeski wełniane farbowane . . . 3 rub.

3. Czesana we wstęgach:

a) niefarbowana . . . 4 rub. 50 kop.

b) farbowana . . . 6 rub.

4. Wszelka przędzona, bez domieszki lub z domieszką bawełny, lnu i konopi, niepleciona:

a) niefarbowana . . . 9 rub.

b) farbowana . . . 10 rub. 50 kop.

5. Wszelka skręcana lub pleciona w dwie nitki i więcej:

a) niefarbowana . . . 10 rub. 50 kop.

b) farbowana . . . 12 rub.

Uwaga. Od przędzy wełnianej zawierającej domieszkę jedwabiu pobiera się 20% oprócz cła określonego w niniejszym artykule dla przędzy wełnianej bez takiej domieszki.

II. Postanowienia, zawarte w poprzedzającym (I) ustępie, wprowadzić w wykonanie od dnia opublikowania Najwyżej zatwierdzonego co do niego Zdania Rady Państwa w „Sobranіu Uzakonienij i Rasporiazenij Prawitielstwa“, z porучениемъ Министровъ о treści takiego Najwyższego rozkazu zakomunikować odnośnymъ zwierzchnościomъ celnymъ drogą telegraficzną, dla należytego wykonania.

Oryginał Zdania podpisali na protokołachъ Презеси і Członkowie.

(Data publikacyi: 2 Czerwca).

92.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

Объ обложеніи таможенною пошлиною пороха, взрывчатыхъ составовъ и принадлежностей для взрывовъ.

23-го Мая 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ*:

I. Примѣчаніе къ ст. 12 устава таможенного (свод. зак., т. VI, по прод. 1886 г.) изложить слѣдующимъ образомъ:

„Министру Финансовъ предоставляется разрѣшать пропускъ выписываемыхъ правительственными учрежденіями, обществами и частными лицами изъ-за границы запрещенныхъ тарифомъ къ привозу различнаго рода взрывчатыхъ составовъ, употребляемыхъ при земляныхъ работахъ, забивкѣ свай, въ каменноугольномъ и горнозаводскомъ производствахъ и для сигналовъ,—съ уплатою за нихъ установленныхъ таможеннымъ тарифомъ пошлинъ. Означенныя разрѣшенія даются по удостовѣренію подлежащаго начальства, а для содержателей складовъ взрывчатыхъ веществъ, горнопромышленниковъ (владѣльцевъ и арендаторовъ рудниковъ, коней и другихъ горныхъ работъ) и ихъ повѣренныхъ—по удостовѣренію горнаго департамента,—въ томъ, что сии составы дѣйствительно необходимы обществамъ, мѣстамъ или лицамъ въ выписываемомъ количествѣ“.

II. Статью 243 общаго таможенного тарифа по Европейской торговли, изд. 1887 г., дополнить слѣдующимъ примѣчаніемъ:

Примѣчаніе. Допускаемые къ привозу, по особымъ разрѣшеніямъ Министра Финансовъ (свод. зак. т. VI, уст. там., ст. 12, примѣч.) порохъ и взрывчатые вещества пропускаются съ уплатою слѣдующихъ пошлинъ:

92.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O obłożeniu cłem prochu, materyałów wybuchowych
i przynależności do sprowadzania wybuchu.

23-go Maja 1889 r.

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów, *uchwaliła zdanie*:

I. Uwagę do art. 12 Ustawy celnej (sw. zak. t. VI, podług dal. c. z r. 1886) zredagować w sposób następujący:

„Ministrowi Finansów służy prawo zezwalać na przepuszczanie sprowadzanych przez instytucje rządowe, towarzystwa i osoby prywatne z zagranicy różnego rodzaju materyałów wybuchowych, używanych przy robotach ziemnych, wbijaniu palów w kopalniach węgla i innych tudzież na sygnały, których to materyałów przywóz jest zabroniony w taryfie, a to—za opłatą za nie ustanowionych w taryfie celnej ceł. Wzmiankowane pozwolenia dają się na podstawie świadectwa oświadczenia; zaś utrzymującym składy materyałów wybuchowych przemysłowcom górniczym (właścicielom i dzierżawcom kopalni i innych robót górniczych) i ich pełnomocnikom — na mocy świadectwa departamentu górniczego co do tego, że te materyały są rzeczywiście niezbędne dla towarzystw, władz lub osób w sprowadzającą się ilości.“

II. Artykuł 243 Ogólnej ustawy celnej handlu Europejskiego, wyd. z r. 1887, uzupełnić uwagą następującą:

Uwaga. Proch i materyały wybuchowe przywożone z zagranicy za specjalnemi pozwoleniami Ministra Finansów (sw. zak. t. VI art. 12, uw.) przepuszczają się z opłatą następujących ceł:

Пошлина съ пуда брутто
золотомъ.

а) порохъ 1 руб. 40 коп.

б) динамитъ и всякія взрывчатые вещества
и гремучія смѣси, а также всякія принадлежности
для взрывовъ, какъ то: зажигательные шнуры, фи-
тили, электрическіе запалы и проч., въ тарифѣ осо-
бо непоменованные 3 руб.

III. Постановленное въ предыдущихъ (I и II) статьяхъ, вве-
сти въ дѣйствіе съ 1 Января 1890 г.

Подлинное мнѣніе подисано въ журналахъ Предсѣдателями
и Членами.

(Опубликовано: 3 Іюня).

93.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государ-
ственного Совѣта.

Объ измѣненіи таможенной пошлины на рисъ и крах-
малъ.

23-го Мая 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной
Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Ми-
нистра Финансовъ, мнѣніемъ положилъ:

I. Статьи 45 и 46 общаго таможеннаго тарифа по Европей-
ской торговлѣ изд. 1887 г., взложить слѣдующимъ образомъ:

Пошлина съ пуда
золотомъ.

Ст. 45.

Крахмалъ въ кускахъ и въ порошокѣ 1 руб. 40 коп.

Ст. 46.

Рисъ или сарачинское пшено:

а) обдѣланный 70 коп.

б) необдѣланный (въ шелухѣ) 40 коп.

Oplata od puda brutto
w złocie

а) proch 1 rub. 40 kop.

б) dynamit i wszelkie materiały wybuchowe
i związki piorunujące, tudzież wszelkie przynależ-
ności do wybuchów, jakoto: sznury do zapalania,
lonty, naboje elektryczne i t. d. w taryfie oddzielnie
nie wyszczególnione 3 rub.

III. Postanowione w poprzedzających (I i II) artykułach zmia-
ny, wprowadzić w wykonanie od 1 Stycznia 1890 r.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 3 Czerwca).

93.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O zmianie cła od ryżu i krochmalu.

23-go Maja 1889 г.

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwowej i na
Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów,
uchwaliła zdanie:

I. Artykuł 45 i 46 Ogólnej ustawy handlu Europejskiego, wyd.
z r. 1887, zredagować w sposób następujący:

Oplata od puda
w złocie

Art. 45.

Krochmal w kawałkach i w proszku 1 rub. 40 kop.

Art. 46.

Ryż czyli proso saracenijskie:

а) obrobiony 70 kop.

б) nieobrobiony (w łupinie) 40 kop.

II. Измѣненія тарифа, упомянутыя въ предыдущемъ пунктѣ, ввести въ дѣйствіе со дня распубликованія Высочайше утвержденнаго о томъ мнѣнія Государственнаго Совѣта въ Собраніи узаконеній и распоряженій правительства, съ предоставленіемъ Министру Финансовъ о содержаніи означеннаго Высочайшаго повелѣнія сообщить подлежащимъ таможеннымъ установленіямъ по телеграфу, для немедленнаго исполненія.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(Опубликовано: 3 Іюня).

94.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О таможенныхъ пошлинахъ на горный воскъ и мраморныя плиты и о разрѣшеніи привоза горько-миндальнаго масла.

23-го Мая 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, мнѣніемъ положилъ:

I. Пунктъ 7 статьи 26 и примѣчаніе 2 къ ст. 153 общаго таможеннаго тарифа по Европейской торговлѣ, изд. 1887 г., изложить слѣдующимъ образомъ:

Пошлина съ пуда
золотомъ.

1) Ст. 26, п. 7 воскъ:

а) воскъ пчельный, раствѣтельный и составной для прививки деревъ, а также воскъ горный очищенный (перезинъ) 1 руб. 50 коп.

б) воскъ горный неочищенный (озокеритъ) 40 коп.

2) Ст. 153. Примѣчаніе 2. Мраморныя ступени и тумбы въ грубо обѣченномъ видѣ, не шлифованныя, а равно нешлифованныя

II. Змiany taryfy, wzmiankowane w poprzedzającym ustępie, wprowadzić w wykonanie od dnia opublikowania Najwyżej zatwierdzonego co do tego Zdania Rady Państwa w „Sobranіu Uzakonienij i Rasporiazenij Prawitielstwa“ (Zbiorze Praw i rozporządzeń rządu), poruczając Ministrowi Finansów o treści wspomnianego Najwyższego rozkazu zakomunikować w drodze telegraficznej odnośnym instytucjom celnym dla należytego wykonania.

Oryginał zdania podpisali na protokole Prezesi i Członkowie.

(Data publikacji: 3 Czerwca).

94.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O cłach od wosku górniczego i płyt marmurowych i o zezwoleniu na przywóz oleju gorzko-migdałowego.

23-go Maja 1889 r.

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów, *uchwaliła zdanie:*

I. Ustęp 7 artykułu 26 i uwagę 2 do art. 153 Ogólnej ustawy celnój handlu Europejskiego, wyd. z r. 1887, zredagować w sposób następujący:

Opłata od puda
w złocie

1) Art. 26, ust. 7 воскъ:

a) воскъ od pszczoł, roślinny i podrabiany do szczepienia drzew oraz воскъ górniczy oczyszczony (cerezyn) 1 rub. 50 kop.

b) воскъ górniczy nieoczyszczony (ozokeryt) 40 kop.

2) Art. 153. Uwaga 2. Schody marmurowe i piedestały obciosane z gruba, nieszlifowane, tudzież nieszlifowane płyty marmu-

мраморныя плиты, толщиною менѣе пяти вершковъ, пропускаются съ пошлиною въ 24 коп. съ пуда.

II. Подраздѣленіе г. п. 6 ст. 26 и ст. 250 таможеннаго тарифа отмѣнить съ соотвѣтственнымъ измѣненіемъ ст. 16 тарифа.

III. Измѣненія тарифа, упомянутыя въ предыдущихъ пунктахъ, ввести въ дѣйствіе со дня распубликованія Высочайше утвержденнаго о томъ мнѣнія Государственнаго Совѣта въ Собраніи узаконеній и распоряженій правительства, съ предоставленіемъ Министру Финансовъ о содержаніи означеннаго Высочайшаго повелѣнія сообщить подлежащимъ таможеннымъ установленіямъ по телеграфу, для немедленнаго исполненія.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(Опубликовано: 3 Іюня).

95.

Высочайшее повелѣніе, объявленное Военнымъ Министромъ.

О временныхъ правилахъ о приобрѣтеніи повозокъ и упряжи для формированія военныхъ транспортовъ.

Военный Министръ, 13 Апрѣля 1889 г., представилъ Правительствующему Сенату экземпляръ приказа по военному вѣдомству отъ 30 Марта 1889 года за № 88, въ коемъ объявлены Высочайше утвержденныя 21 того же Марта временныя правила о приобрѣтеніи повозокъ и упряжи для формированія военныхъ транспортовъ, составленныя по соглашенію Министерствъ: Военнаго, Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ.

rowe, grubości mniejszej od pięciu werszków przepuszczają się za opłatą cła w ilości 24 kop. od puda.

II. Rubrykę d. ust. 6 art. 26 i art. 250 taryfy celnej uchylić z odpowiednią zmianą art. 16 taryfy.

III. Zmiany taryfy, wzmiankowane w poprzedzających ustępach, wprowadzić w wykonanie od dnia opublikowania Najwyżej zatwierdzonego co do tego Zdania Rady Państwa w „Sobranii Uzакonienij i Rasporiazenij Prawitelstwa“ (Zbiorze praw i rozporządzeń rządu), поручając Ministrowi Finansów o treści wspomnianego Najwyższego rozkazu zakomunikować w drodze telegraficznej odnośnym zwierzchnościom celnym dla należytego wykonania.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 3 Czerwca).

95.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ MINISTRA WOJNY.

O przepisach tymczasowych co do nabywania wozów i uprzęży przy formowaniu transportów wojskowych.

Minister Wojny d. 13 Kwietnia 1889 roku przedstawił Rządzącemu Senatowi egzemplarz polecenia w wydziale wojskowym z dnia 30 Marca 1889 r. za Nr. 88, w którym ogłoszone zostały Najwyżej zatwierdzone d. 21 Marca przepisy tymczasowe o nabywaniu wozów i uprzęży przy formowaniu transportów wojskowych, sporządzone po porozumieniu się Ministrów: Wojny, Spraw Wewnętrznych i Finansów.

На подлинныхъ написано: „Высочайше утверждено“.
21-го Марта 1889 г.
Подписалъ: Военный Министръ, Генералъ-Адъютантъ Ванновскій.

ВРЕМЕННЫЯ ПРАВИЛА

о приобрѣтеніи повозокъ и упряжи для формиро- ванія военныхъ транспортовъ.

1) Для обезпеченія формированія военныхъ транспортовъ при приведеніи арміи на военное положеніе, Военное Министер-ство приобрѣтаетъ въ необходимомъ числѣ годныхъ къ немедленному походу повозки и упряжь вольною покупкою у населенія тѣхъ мѣст-ностей, изъ коихъ мобилизаціоннымъ росписаніемъ назначена по-ставка лошадей для сихъ транспортовъ.

2) Цѣны, по которымъ могутъ быть куплены отъ населенія повозки и упряжь, удовлетворяющія требованіямъ Военнаго Мини-стерства, опредѣляются въ началѣ каждаго года уѣздными и утвер-ждаются губернскими по воинской повинности присутствіями; цѣны устанавливаются по каждому уѣзду отдѣльно, примѣняясь къ ст. 40 положенія объ укомплектованіи войскъ лошадьми, то есть по су-ществующимъ торговымъ цѣнамъ въ обыкновенное время, съ над-бавкою десяти процентовъ.

Примѣчаніе. По соглашенію съ владѣльцами годныхъ пово-зокъ и упряжи при самой покупкѣ ихъ, предметы эти могутъ быть приобрѣтаемы и за низшую противъ опредѣленной плату.

3) Всѣ предварительныя соображенія о способѣ и порядкѣ вызова населенія къ продажѣ повозокъ и упряжи составляются при содѣйствіи городскихъ управленій и тамъ, гдѣ есть, земскихъ уч-режденій, уѣздными по воинской повинности присутствіями, а ут-верждаются губернаторомъ; самое же исполненіе по этому предме-ту возлагается на обязанность городской и уѣздной полиціи по принадлежности, а также волостныхъ правленій и гминныхъ управ-леній.

4) Приемъ повозокъ и упряжи въ каждомъ уѣздѣ производят-ся лицами, командированными отъ военнаго вѣдомства, при участіи

Na oryginalne napisano: „Najwyżej zatwierdzone.“
d. 21 Marca 1889 r.
Podpisali Minister Wojny, General-Adjutant Wannowski.

PRZEPISY TYMCZASOWE

co do nabywania wozów i uprzęży przy formowaniu transportów wojskowych.

1) Dla zabezpieczenia formowania transportów wojskowych przy postawieniu armii na stopie wojennej, Ministerjum Wojny na- bywa w niezbędnej ilości zdadne do bezzwłocznego pochodu wozy i uprzęż zapomocą wolnego wykupu u ludności tych miejscowości, z których w rozkładzie mobilizacyjnym jest wyznaczona dostawa koni dla tychże transportów.

2) Ceny, po jakich mogą być kupione od ludności wozy i uprzęż, czyniące zadość wymaganiom Ministerjum Wojny, określa- ją na początku każdego roku urzędy powiatowe do powinności woj- skowej a zatwierdzają urzędy gubernialne; ceny ustanawiają się na każdy powiat oddzielnie, w zastosowaniu się do art. 40 postanowie- nia o zaopatrywaniu wojsk w konie, to jest według istniejących cen handlowych wczasie zwykłym, z dodaniem dziesięciu procent.

Uwaga. Po porozumieniu się z właścicielami zdatnych wozów i uprzęży przy samym tychże zakupie, przedmioty te mogą być na- bywane i za niższą w porównaniu z określoną cenę.

3) Wszystkie pierwiastkowe uwagi co do sposobu i porządku wzywania ludności do sprzedaży wozów i uprzęży sporządzają przy pomocy zarządów miejskich i tam, gdzie są, instytucyj ziemskich, urzędy powiatowe do powinności wojskowej, a zatwierdza je guber- nator; zaś samo wykonanie w tym przedmiocie powierza się własci- wój policyi miejskiej i powiatowej, tudzież zarządom wołostnym i gminnym.

4) Przyjęcia wozów i uprzęży w każdym powiecie dopełniają osoby, delegowane z wydziału wojskowego, przy współudziale przed-

представителей отъ полиціи и отъ мѣстнаго населенія, по назначенію губернатора.

5) Деньги за купленные и принятые командированными отъ военного вѣдомства лицами повозки и упряжь уплачиваются изъ казначейства по квитанціямъ, выдаваемымъ ими лицами, согласно правиламъ, установленнымъ на этотъ предметъ по поставкѣ населеніемъ въ войска лошадей (статьи 41, 42 и 34 положенія объ укомплектованіи войскъ лошадьми).

6) Установленіе подробностей приобрѣтенія повозокъ и упряжи для транспортовъ вольною покупкою, а равно и всѣхъ необходимыхъ по этому предмету распоряженій какъ въ мирное, такъ и въ военное время предоставляется взаимному соглашенію Министерствъ: Военнаго и Внутреннихъ Дѣлъ, а въ подлежащихъ случаяхъ и Министерства Финансовъ.

(Опубликовано: 6-го Іюня).

96.

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Финансовъ.

О правилахъ для взиманія гербоваго сбора съ процентныхъ бумагъ.

Министръ Финансовъ, 4 Апрѣля 1889 г., представилъ въ Правительствующій Сенатъ, для распубликованія, во всеобщее свѣдѣніе, списокъ съ утвержденныхъ имъ, Министромъ, 24 Марта 1889 году новыхъ правилъ для взиманія гербоваго сбора съ процентныхъ бумагъ, на основаніи Высочайше утвержденнаго 29 Февраля 1888 г., мнѣнія Государственнаго Совѣта.

ставителей полиціи и мѣсцевой ludności, wyznaczonych przez gubernatora.

5) Pieniądze za kupione i przyjęte przez delegowanych z wydziału wojskowego wozy i uпряж wypłacają się z kasy skarbowej za kwitami, wydawanymi przez tych delegowanych, zgodnie z przepisami, ustanowionymi w tym przedmiocie co do dostawy przez ludność do wojska koni (art. 41, 42 i 43 postanowienia o zaopatrywaniu wojsk w konie).

6) Ustanowienie szczegółów nabywania wozów i uпряży na transporty drogą wolnego wykupu, tudzież wszystkich niezbędnych w tym przedmiocie rozporządzeń tak w czasie wojennym, jak i w czasie pokoju pozostawia się wzajemnemu porozumieniu się Ministerystw: Wojny i Spraw Wewnętrznych, a w odnośnych wypadkach i Ministerystw Finansów.

(Data publikacyi: 6 Czerwca).

96.

ROZPORZĄDZENIE, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA FINANSÓW.

Co do przepisów dotyczących pobierania podatku stemplowego od papierów procentowych.

Minister Finansów d. 2 Kwietnia 1889 r. przedstawił Rządzącemu Senatowi w celu opublikowania kopię zatwierdzonych przez Niego d. 24 Marca 1889 r. nowych przepisów co do pobierania podatku stemplowego od papierów procentowych, na zasadzie Najwyższej zatwierdzonego d. 29 Lutego 1888 r. Zdania Rady Państwa.

На подлинныхъ написано: „Утверждаю“.
24 Марта 1889 года.

Подписалъ: Министръ Финансовъ *И. Вышнеградскій*.

П РА В И Л А

для взиманія гербоваго сбора съ процентныхъ бумагъ, на основаніи Высочайше утвержденнаго 29 Февраля 1888 г. мѣнія Государственнаго Совѣта.

1. Со дня введенія въ дѣйствіе Высочайше утвержденнаго 29 Февраля 1888 г. мѣнія Государственнаго Совѣта (Сбор. Зак. Т. XXXV стр. 194) гербовому сбору въ указанномъ ниже размѣрѣ подлежатъ:

а) Всѣ вновь выпускаемыя акціи, паи, облигаціи и закладные листы русскихъ всякаго рода торговыхъ, промышленныхъ, кредитныхъ и желѣзнодорожныхъ обществъ и товариществъ, облигаціи, выпускаемыя земствами, городскими обществами и другими общественными установленіями, писанныя на русскую или иностранную валюту, а равно иностранные всякаго рода фонды, акціи, паи, облигаціи и закладные листы, за каждый нумеръ таковыхъ бумагъ.

б) Всѣ таковыя же бумаги, выпускаемыя для замѣна прежде выпущенныхъ бумагъ на предъявителя именными и обратно, а также бумагъ ветхихъ, поврежденныхъ или утраченныхъ новыми, если бумаги, взаменъ коихъ выпускаются новыя, не были еще оплачены гербовымъ сборомъ.

в) Возобновляемые ко всѣмъ этимъ бумагамъ купонные листы, при выдачѣ ихъ отдѣльно отъ самыхъ бумагъ.

Примѣчаніе. При возобновленіи купонныхъ листовъ вмѣстѣ съ самыми процентными бумагами гербовый сборъ взимается или съ однихъ только купонныхъ листовъ, если самыя процентныя бумаги, взаменъ коихъ выпускаются новыя, уже оплачены гербовымъ сборомъ, или же особо какъ съ купонныхъ листовъ, такъ и съ обмѣниваемыхъ процентныхъ бумагъ, если таковыя ранѣе гербовымъ сборомъ оплачены не были.

Na oryginalne napisano: „Zatwierdzam“.
24 Marca 1889 r.

Podpisał: Minister Finansów *I. Wysniegradzki*.

PRZEPISY

co do pobierania podatku stemplowego od papierów procentowych, na zasadzie Najwyżej zatwierdzonego d. 29 Lutego 1888 r. Zdania Rady Państwa.

1. Od dnia wprowadzenia w wykonanie Najwyżej zatwierdzonego d. 29 Lutego 1888 r. Zdania Rady Państwa (Zbiór Praw Tom XXXV, str. 195) podatkowi stemplowemu w wysokości niżej wskazanej podlegają:

a) Wszystkie nowo wypuszczające się akcje, udziały, obligacje i listy zastawne rosyjskich wszelkiego rodzaju, towarzystw i spółek, handlowych, przemysłowych, kredytowych i towarzystw dróg żelaznych, obligacje wypuszczane przez ziemstwa i inne instytucje publiczne, pisane na walutę rosyjską lub zagraniczną, tudzież zagraniczne wszelkiego rodzaju papiery, akcje, udziały, obligacje i listy zastawne, za każdy numer tychże papierów.

b) Wszelkie takie papiery, wypuszczające się w celu zamiany poprzednio wypuszczonych papierów na okaziciela na papiery imienne i naodwrot, tudzież papierów starych, uszkodzonych lub utraconych na nowe, jeżeli od papierów, zamiast których wypuszczono nowe, podatek stemplowy nie został jeszcze opłacony.

c) Odnawiane do wszystkich tych papierów arkusze kuponowe, przy wydaniu ich oddzielnie od samych papierów.

Uwaga. Przy odnawianiu arkuszy kuponowych razem z samymi papierami procentowymi podatek stemplowy pobiera się albo od samych tylko arkuszy kuponowych, jeżeli od samych papierów procentowych, zamiast których wypuszczają się nowe, podatek stemplowy już został opłacony, lub też oddzielnie tak od arkuszy kuponowych, jak i od wymienianych papierów procentowych, jeżeli od takowych podatek stemplowy wcześniżej opłacony nie został.

г) Временныя свидѣтельства на получение акцій, паевъ или облигацій, поименованныхъ въ п. а обществъ и товариществъ.

д) Такъ называемыя дивидендныя акціи или свидѣтельства, выдаваемыя взамѣнъ погашенныхъ акцій, на право участія въ прибыляхъ предпріятія.

2. Гербовый сборъ взимается:

съ акцій (въ томъ числѣ и дивидендныхъ акцій), паевъ, облигацій и вкладныхъ листовъ, за каждый нумеръ сихъ бумагъ, въ слѣдующемъ размѣрѣ:

если нарицательная цѣна процент. бум.

				не болѣе 50 р.,—въ размѣрѣ 15 к.
"	"	"	"	свыше 50 до 100 р. 80 "
"	"	"	"	" 100 " 250 " 1 р. 25 "
"	"	"	"	" 250 " 500 " 2 "
"	"	"	"	" 500 " 1000 " 3 "
"	"	"	"	" 1000 " 2000 " 4 "
"	"	"	"	" 2000 " 3000 " 5 "
"	"	"	"	" 3000 " 4000 " 6 "
"	"	"	"	" 4000 " 5000 " 7 "
"	"	"	"	" 5000 " . . 10 "

съ купонныхъ листовъ по 80 к. за каждый нумеръ, когда нарицательная цѣна бумаги, къ коей купонный листъ возобновляется, болѣе 50 руб., и по 15 к., когда цѣна эта не болѣе 50 руб.;

съ временныхъ свидѣтельствъ—въ размѣрѣ, установленномъ для акцій, паевъ и облигацій, по числу таковыхъ бумагъ, означенныхъ во временномъ свидѣтельствѣ. На семъ основаніи съ временнаго свидѣтельства, выданнаго на получение двухъ акцій или облигацій, когда полная нарицательная цѣна сихъ акцій или облигацій составляетъ 100 р. за каждую, сумма гербоваго сбора, подлежащаго уплатѣ, составитъ 1 р. 60 к., хотя бы по временному свидѣтельству было внесено не болѣе 50 руб.;

съ дивидендныхъ акцій или свидѣтельствъ за каждый нумеръ акцій, взамѣнъ коихъ оныя выдаются,—въ томъ размѣрѣ, въ какомъ уплачиваются самыя акціи (см. выше), независимо отъ того, были ли, или не были оплачены гербовымъ сборомъ акціи, по случаю выхода коихъ въ тиражъ выдаются дивидендныя акціи или свидѣтельства. Въ тѣхъ же, относительно рѣдкихъ, случаяхъ, когда, напримѣръ, изъ одной пятерной или десятерной акціи вый-

д) Świadcstwa tymczasowe na otrzymanie akcyj, udziałów lub obligacyj, wyszczególnionych w ust. a towarzystw i spółek.

e) Tak nazywane dywidendowe akcje lub świadectwa, wydawane zamiast akcyj zamortyzowanych, na prawo przyjmowania udziału w zyskach z przedsiębiorstwa.

2. Podatek stemplowy pobiera się:

od akcyj (pomiedzy innemi i od akcyj dywidendowych), udziałów, obligacyj i listów zastawnych, za każdy numer tych papierów, w następującej wysokości:

jeżeli cena nominalna papierów procentowych

				nie przenosi 50 r., — w ilości 15 k.
"	"	"	"	wynosi od 50 do 100 " 80 "
"	"	"	"	" 100 " 250 " 1 r. 25 "
"	"	"	"	" 250 " 500 " 2 "
"	"	"	"	" 500 " 1000 " 3 "
"	"	"	"	" 1000 " 2000 " 4 "
"	"	"	"	" 2000 " 3000 " 5 "
"	"	"	"	" 3000 " 4000 " 6 "
"	"	"	"	" 4000 " 5000 " 7 "
"	"	"	"	przenosi 5000 . . . 10 "

od arkuszy kuponowych po 80 kop. za każdy numer, gdy cena nominalna papieru, do którego arkusz kuponowy się odnawia jest wyższa od 50 rub. i po 15 kop., gdy cena ta nie jest wyższa od 50 rub.;

od świadectw tymczasowych—w ilości, ustanowionej dla akcyj, udziałów i obligacyj, podług liczby tych papierów, wzmiankowanych w świadectwie tymczasowym. Na téj zasadzie od świadectwa tymczasowego, wydanego na otrzymanie dwóch akcyj lub obligacyj, gdy całkowita cena nominalna tych akcyj lub obligacyj wynosi 100 rub. za każdą, suma podatku stemplowego, podlegającego wypłacie, wyniesie 1 rub. 60 kop., chociażby podług świadectwa tymczasowego było wniesione nie więcej niż 50 rub.;

od akcyj lub świadectw dywidendowych, za każdy numer akcyj, zamiast których się wydają,—w takiej ilości, w jakiej opłacają się same akcje (patrz wyżej), niezależnie od tego, czy był lub nie był opłacony podatek stemplowy od akcyj, z powodu wylosowania których wydają się akcje dywidendowe lub świadectwa. W tych samych, stosunkowo rzadkich wypadkach, gdy, na przykład, z jednej pięciokrotnej lub dziesięciokrotnej akcyj będzie wylosowana tylko je-

детъ въ тиражъ только одна единичная акція, вслѣдствіе чего остальные четыре или девять акцій должны быть замѣнены новыми, гербовый сборъ съ этихъ акцій подлежитъ взиманію лишь тогда, когда акціи эти не были оплачены гербовымъ сборомъ прежде; если же означенныя, обмѣниваемые акціи уже были однажды оплачены гербовымъ сборомъ, то онѣ, при обмѣнѣ, вторичной оплатѣ симъ сборомъ не подлежатъ.

Примѣчаніе 1. Гербовый сборъ съ процентныхъ бумагъ подлежитъ взиманію въ установленномъ закономъ 29 Февраля 1888 г. размѣрѣ безъ различія, показана ли стоимость процентной бумаги въ русскихъ металлическихъ, или кредитныхъ рубляхъ.

Примѣчаніе 2. Для опредѣленія размѣра гербоваго сбора съ бумагъ, писанныхъ на иностранную валюту, переложение таковой валюты на русскую должно быть дѣлаемо по цѣнности иностранныхъ монетъ, указанной въ таблицѣ, приложенной къ ст. 19 устава о гербовомъ сборѣ, изд. 1886 года.

3. Оплата гербовымъ сборомъ русскихъ процентныхъ бумагъ и купонныхъ къ нимъ листовъ производится установленіями, выпускающими означенныя бумаги, причемъ сборъ, уплаченный по облигаціямъ и закладнымъ листамъ и купоннымъ къ нимъ листамъ, подлежитъ отнесенію на средства означенныхъ установленій; сборъ же, уплаченный съ акцій и паевъ и съ купонныхъ къ нимъ листовъ, а равно съ дивидендныхъ акцій, выдаваемыхъ взаменъ погашенныхъ, удерживается обществами и товариществами съ акціонеровъ и пайщиковъ, при выдачѣ имъ означенныхъ бумагъ.

4. Оплата гербовымъ сборомъ иностранныхъ процентныхъ бумагъ лежитъ на обязанности перваго получателя ихъ въ Россіи и можетъ быть произведена или посредствомъ наложенія гербовыхъ марокъ, или же уплатою наличныхъ денегъ, съ наложеніемъ на бумаги штемпеля, порядкомъ, установленнымъ для русскихъ процентныхъ бумагъ (ст. 74 уст. о герб. сборѣ).

5. Гербовому сбору не подлежатъ:

а) Всѣ бумаги, выпускаемыя для замѣна прежде выпущенныхъ бумагъ на предъявителя именными и обратно, а также бумагъ ветхихъ, поврежденныхъ или утраченныхъ новыми, если бумаги, взаменъ конхъ выдаются новыя, уже были оплачены гербовымъ сборомъ.

дна pojedyncza akcja, wskutek czego pozostałe cztery lub dziewięć akcyj powinny być zastąpione nowymi, podatek stempłowy od tych akcyj pobiera się tylko wtedy, gdy od tych akcyj podatek stempłowy nie był opłacony przedtém; jeżeli zaś od wspomnianych wymienianych akcyj już był raz opłacony podatek stempłowy, to też akcje, przy wymianie, opłacie podatku stempłowego nie podlegają.

Uwaga 1. Podatek stempłowy od papierów procentowych pobiera się w ustanowionej przez prawo z d. 29 Lutego 1888 r. wysokości, bez różnicy, czy wartość papieru procentowego wykazaną została w rublach rosyjskich metalowych czy kredytowych.

Uwaga 2. Dla określenia wysokości podatku stempłowego od papierów, pisanych na walutę zagraniczną, przekład téjże waluty na monetę rosyjską powinien być dokonany podług wartości monet zagranicznych, wskazanej w tablicy, dołączonej do art. 19 Ustawy o podatku stempłowym wyd. z roku 1886.

3. Podatek stempłowy od papierów procentowych rosyjskich i arkuszy kuponowych do tychże pobierają instytucje, które wypuszczają wspomniane papiery; przyczém podatek opłacony od akcyj i listów zastawnych i arkuszy kuponowych do tychże, zalicza się na rachunek wspomnianych instytucyj; zaś podatek opłacony od akcyj i udziałów tudzież od arkuszy kuponowych od tychże, oraz od akcyj dywidendowych, wydawanych zamiast akcyj zamortyzowanych, potrącają towarzystwa i spółki akcyonaryuszom i spółnikom udziałowym przy wydaniu im wspomnianych papierów.

4. Opłata podatku stempłowego od papierów procentowych zagranicznych stanowi obowiązek pierwszego ich odbiorcy w Rrsyi i może być dokonana albo przez nałożenie marek stempłowych, albo też drogą wypłaty w gotowiznie, z nałożeniem na papiery stempla w sposób ustanowiony dla papierów procentowych rosyjskich (art. 74 Ust. o pod. stemp.).

5. Podatkowi stempłowi nie podlegają:

a) Wszystkie papiery, wypuszczane w celu zamiany poprzednio wypuszczonych papierów na okaziciela na imienne i naodwrot, oraz papierów starych, uszkodzonych lub zaginionych na nowe, jeżeli od papierów, zamiast których wydają się nowe, podatek stempłowy już był opłacony.

Примѣчаніе. При обмѣнѣ единичныхъ акцій, паевъ и т. п. бумагъ на пятерниа, десятерниа и т. п., или на оборотъ, гербовый сборъ подлежитъ взиманію съ выдаваемыхъ въ обмѣнъ бумагъ лишь тогда, когда представленныя къ обмѣну бумаги ранѣе не были оплачены гербовымъ сборомъ; съ бумагъ же, выдаваемыхъ въ обмѣнъ на бумаги, уже оплаченныя гербовымъ сборомъ, сборъ этотъ вновь не взимается.

б) Акцій, паевъ и облигацій, выдаваемые взамѣнъ временныхъ свидѣтельствъ, оплаченныхъ уже гербовымъ сборомъ.

в) Купонные листы къ вновь выпускаемымъ акціямъ, паевъ и облигаціямъ, выдаваемые одновременно съ этими бумагами (ср. п. в ст. 1).

6. Уплата гербоваго сбора удостоверяется посредствомъ наложенія штемпеля на каждую изъ подлежащихъ сему сбору бумагъ. На бумагахъ, не подлежащихъ сбору, налагается особый штемпель, удостоверяющій изъятіе ихъ отъ гербоваго сбора.

7. Приложение сихъ штемпелей производится въ С.-Петербургѣ въ экспедиціи заготовленія государственныхъ бумагъ, въ Москвѣ, Ригѣ, Ревелѣ, Митавѣ, Варшавѣ, Люблинѣ и Плоцкѣ въ находящихся въ сихъ городахъ казенныхъ палатахъ, подъ наблюдениемъ уполномоченныхъ на сіе лицъ, по назначенію управляющихъ экспедиціею и подлежащими казенными палатами.

8. Штемпеля, удостоверяющіе уплату гербоваго сбора, восьмиугольные (въ видѣ квадрата съ срубанными углами). Въ срединѣ штемпелей бѣлыя поля, на конхъ помѣщены слова: „гербовый сборъ уплаченъ“ (по протяженію круглаго ободка, окаймляющаго бѣлое поле) и буквы „М. Ф.“ по срединѣ поля. На нижней части поля изображены буквы: на С.-Петербургскомъ штемпелѣ:—„С. т. П.“, на Московскомъ и Митавскомъ—„М“, на Рижскомъ и Ревельскомъ—„Р“, на Варшавскомъ—„В“, на Люблинскомъ „Л“, и на Плоцкомъ—„П“, а подъ этими буквами римскія цифры: на С.-Петербургскомъ штемпелѣ I, на Московскомъ—II, на Рижскомъ—III, на Ревельскомъ—IV, на Митавскомъ—V, на Варшавскомъ—VI, на Люблинскомъ—VII, и на Плоцкомъ—VIII. Штемпеля, удостоверяющіе изъятіе отъ гербоваго сбора, круглые. На верхней части бѣлаго круглаго ободка помѣщены (полукругомъ) слова: „не подлежитъ гербовому сбору“, а на нижней части ободка тѣ же буквы, которыя изображены на штемпеляхъ, удостоверяющихъ уплату

Uwaga. Przy wymianie pojedynczych akcyj, udziałów i t. p. papierów na pięciokrotne, dziesięciokrotne i t. p. lub naodwrot, podatek stempłowy pobiera się od wydawanych na wymianę papierów wtedy tylko, gdy od przedstawianych do wymiany papierów przedtém nie był opłacony podatek stempłowy; zaś od papierów, wydawanych zamiast papierów, od których podatek stempłowy już został opłacony, podatek ten powtórnie się już nie pobiera.

b) Akcje, udziały i obligacje, wydawane zamiast świadectw tymczasowych, od których podatek stempłowy został już opłacony.

c) Arkusze kuponowe do nowo wypuszczających się akcyj, udziałów i obligacyj, wydawane równocześnie z temi papierami (porówn. ust. c art. 1).

6. Uiszczenie podatku stempłowego poświadcza się przez nałożenie stempla na każdy z podlegających tój opłacie papier. Na papierach nie podlegających opłacie nakłada się specjalny stempel, stwierdzający uwolnienie od podatku stempłowego.

7. Stemple te nakładają się w S.-Petersburgu w ekspedycyi wyrobu papierów państwowych, w Moskwie, Rydze, Rewlu, Mitawie, Warszawie, Lublinie i Płocku—w znajdujących się w tych miastach izbach skarbowych, pod nadzorem delegowanych do tego osób, wyznaczonych przez zarządzającego ekspedycyą i odnośne izby skarbowe.

8. Stemple, poświadczające uiszczenie podatku stempłowego są ośmiokątne (w formie kwadratu z obciętemi końcami). Pośrodku stempli znajdują się białe pola, na których pomieszczone wyrazy: „podatek stempłowy opłacony“ (na przestrzeni okrągłej obwódki, okolonój białem polem) i litery „M. F.“ pośrodku pola. Na dolnej części pola mieszczą się litery: na St.-Petersburskim stemplu:—„S. t. P.“, na Moskiewskim i Mitawskim—„M“, na Ryskim i Rewelskim—„R“, na Warszawskim—„W“, na Lubelskim—„L“ i na Płockim—„P“; zaś pod temi literami cyfry rzymskie: na S.-Petersburskim—I, na Moskiewskim—II, na Ryskim—III, na Rewelskim—IV, na Mitawskim—V, na Warszawskim—VI, na Lubelskim—VII i na Płockim—VIII. Stemple, poświadczające uwolnienie od podatku stempłowego, są okrągłe. Na górnej części białej okrągłej obwódki mieszczą się (w półkole) wyrazy: „nie podlega podatkowi stempłowemu“, a na dolnej części obwódki też same litery, które znajdują się na stemplach, stwierdzających uiszczenie podatku stempłowego, a mia-

гербоваго сбора, а именно: на С.-Петербургском—С. т. П., на Московском и Митавском—„М“, и т. д. Въ срединѣ штемпелей на бѣломъ кругломъ полѣ изображены буквы—„М. Ф.“ и подъ ними римскія цифры: на С.-Петербургскомъ штемпелѣ—I, на Московскомъ—II, на Рижскомъ—III, на Ревельскомъ—IV, на Митавскомъ—V, на Варшавскомъ—VI, на Люблинскомъ—VII и на Плоцкомъ—VIII.

9. Торговля, промышленныя и кредитныя общества и товарищества, предварительно выпуска: акцій, паевъ, облигацій, вкладныхъ листовъ, временныхъ свидѣтельствъ (на получение: акцій, паевъ и облигацій), дивидендныхъ акцій или свидѣтельствъ и новыхъ купонныхъ листовъ, выдаваемыхъ отдѣльно отъ самихъ бумагъ, вносить въ казначейство причитающійся гербовый сборъ при объявленіи, въ которомъ долженъ быть изложенъ расчетъ, по какому обществу, или товариществу сумма сбора исчислена согласно п. 2 настоящихъ правилъ.

Для удостовѣренія въ правильности выпуска бумагъ и въ томъ особенно, что нарицательная цѣна бумагъ назначена согласно съ уставомъ или даннымъ обществу особымъ разрѣшеніемъ, къ означенному объявленію должны быть приложены: выписка изъ устава общества или товарищества, или копія съ особаго на выпускъ бумагъ разрѣшенія (если таковое дано было) и, сверхъ того, копія съ постановленія общаго собранія акціонеровъ или пайщиковъ, или съ постановленія правленія общества (или выписка изъ такового постановленія), если выпускъ, согласно уставу или особому разрѣшенію, производится по постановленію общаго собранія или правленія.

10. Полученную изъ казначейства квитанцію, а также копію съ объявленія и со всѣхъ къ оному приложений (п. 9), общество или товарищество представляетъ вмѣстѣ съ бумагами, подлежащими выпуску, лицу, уполномоченному для наложенія штампа, удостовѣряющаго уплату гербоваго сбора.

11. Уполномоченный, предварительно наложенія штампа, обязанъ провѣрить изложенный въ копіи съ объявленія (п. 10) расчетъ о причитающемся за представленные бумаги гербовомъ сборѣ.

12. По наложеніи штампа на временныя свидѣтельства, обществу или товариществу выдается особое свидѣтельство за под-

новіе: на С.-Петербургскомъ—„С. т. П.“, на Москiewskim i Mitawskim—„М“ i t. d. Pośrodku stempli na białém okrągłym polu znajdują się litery M. F. i pod nimi cyfry rzymskie: na S.-Petersburskim stemplu—I, na Moskiewskim—II, na Ryskim—III, na Rewelskim—IV, na Mitawskim—V, na Warszawskim—VI, na Lubelskim—VII i na Płockim—VIII.

9. Towarzystwa i spółki, handlowe, przemysłowe i kredytowe, przed wypuszczeniem: akcyj, udziałów, obligacyj, listów zastawnych, świadectw tymczasowych (na otrzymanie: akcyj, udziałów i obligacyj), akcyj albo świadectw dywidendowych i nowych arkuszy kuponowych, wydawanych oddzielnie od samych papierów, wnoszą do kasy skarbowej przypadający podatek stemplowy przy deklaracji, w której powinien być zamieszczony rachunek, według którego towarzystwo lub spółka obliczyła sumę podatku zgodnie z ust. 2 niniejszych przepisów.

Dla przekonania się o prawidłowości emisji papierów, a zwłaszcza o tém, że cena nominalna papierów, wyznaczona jest zgodnie z ustawą lub daném towarzystwu specjalném pozwoleniem, do wymienionej deklaracji powinny być dołączone: kopia ustawy towarzystwa lub spółki, albo kopia oddzielnego na emisję papierów zezwolenia (jeżeli takowe było dane) i, oprócz tego, kopia postanowienia ogólnego zebrania akcjonariuszów lub spółników udziałowych albo postanowienia zarządu towarzystwa (lub wyciąg z takiego postanowienia), jeżeli emisja, zgodnie z ustawą lub oddzielném zezwoleniem, odbywa się na mocy postanowienia ogólnego zebrania lub zarządu.

10. Otrzymany z kasy skarbowej kwit oraz kopię deklaracji i wszystkich do niej aneksów (ust. 9) towarzystwo lub spółka przedstawia razem z papierami podlegającymi emisji osobie delegowanej do nałożenia stempla, poświadczającego uiszczenie podatku stemplowego.

11. Delegowany, przed nałożeniem stempla, obowiązany jest sprawdzić zamieszczony w kopii deklaracji (ust. 10) rachunek co do przypadającego za przedstawione papiery podatku stemplowego.

12. Po nałożeniu stempla na świadectwa tymczasowe towarzystwu lub spółce wydaje się świadectwo z podpisem delegowanego,

писью уполномоченного, подъ наблюдениемъ коего наложенъ штемпель въ удостовѣреніе уплаты гербоваго сбора.

Въ свидѣтельствѣ этомъ должно быть означено названіе общества или товарищества, число писанныхъ во временныхъ свидѣтельствахъ акцій, паевъ и облигацій, нарицательная цѣна сихъ бумагъ, сумма оплаченнаго гербоваго сбора, квитанція казначейства въ таковой уплатѣ и время наложенія штемпиля на временныя свидѣтельства. О выдачѣ такового свидѣтельства отмѣчается въ журналѣ (п. 16).

13. Бумаги, изъятія отъ гербоваго сбора, представляются также для наложенія на нихъ штемпиля (п. 6) лицамъ, поименованнымъ въ п. 7 настоящихъ правилъ, со всѣми документами, указанными въ п. 10 сихъ же правилъ, за исключеніемъ лишь квитанціи казначейства. Сверхъ того, если къ заштемпелеванію представляются бумаги, выпускаемыя взамѣнъ временныхъ свидѣтельствъ, означенныхъ уже гербовымъ сборомъ, то должно быть представлено указанное въ п. 12 настоящихъ правилъ свидѣтельство.

14. Если представленные бумаги дѣйствительно не подлежатъ гербовому сбору (п. 5), то оныя снабжаются особымъ штемпелемъ, удостовѣряющимъ таковое изъятіе, за исключеніемъ однако акцій, паевъ и облигацій, выпускаемыхъ взамѣнъ временныхъ свидѣтельствъ, оплаченныхъ уже гербовымъ сборомъ. На таковыя акціи, паи и облигаціи налагается штемпель объ оплатѣ гербоваго сбора, въ удостовѣреніе таковой уплаты при выпускѣ временныхъ свидѣтельствъ, хотя сборъ этотъ, согласно п. 5 настоящихъ правилъ, и не взъскивается вторично при выпускѣ самихъ акцій, паевъ и облигацій.

15. Штемпеля налагаются: на акціи, паи, облигаціи, закладные листы и дивидендные акціи на верхней части лицевой стороны сихъ бумагъ, а на купонные листы—на талонъ или, если такового не имѣется,—на послѣднемъ по сроку купонѣ.

16. О наложеніи штемплей, въ удостовѣреніе уплаты гербоваго сбора или изъятія отъ онаго, составляется, за подписями уполномоченнаго отъ правительства (п. 7) и довѣреннаго отъ общества или товарищества и по формѣ особо установленнаго для сего журнала, актъ, который записывается въ этотъ журналъ. Составленные на семъ основаніи акты, со всѣми принадлежащими къ нимъ документами, передаются въ мѣстную контрольную палату, по истеченіи каждаго мѣсяца.

подъ котораго надзоромъ наложенъ został stempel poświadczający uiszczenie podatku stemplowego.

W świadectwie tém powinno być oznaczone nazwisko towarzystwa lub spółki, liczba pisanych w świadectwach tymczasowych akcyj, udziałów i obligacji, cena nominalna tych papierów, suma opłaconego podatku stemplowego, kwit kasy skarbowej z uiszczenia téjże opłaty i czas nałożenia stempla na świadectwa tymczasowe. O wydaniu takiego świadectwa zaznacza się w protokule (ust. 16).

13. Papiery, wolne od podatku stemplowego, przedstawiają się również w celu nałożenia na nich stempla (ust. 6) osobom, wyszczególnionym w ust. 7 niniejszych przepisów, ze wszystkimi dokumentami, wskazanymi w art. 10 niniejszych przepisów, z wyjątkiem jedynie kwitu kasy skarbowej. Oprócz tego, jeżeli do zastemplowania przedstawiają się papiery wypuszczane zamiast świadectw tymczasowych, od których podatek stemplowy został już opłacony, to powinno być przedstawione wskazane w ust. 12 niniejszych przepisów świadectwo.

14. Jeżeli przedstawione papiery rzeczywiście nie podlegają podatkowi stemplowemu (ust. 5), to zaopatrują się specjalnym stemplem, poświadczającym takie zwolnienie, z wyjątkiem jednakże akcyj, udziałów i obligacji, wypuszczanych zamiast świadectw tymczasowych, od których podatek stemplowy został już opłacony. Na takie akcje, udziały i obligacje nakłada się stempel, poświadczający uiszczenie podatku stemplowego przy emisji świadectw tymczasowych, chociaż ten podatek, zgodnie z ust. 5 niniejszych przepisów, nie pobiera się powtórnie przy emisji samych akcyj, udziałów i obligacji.

15. Stemple nakładają się: na akcje, udziały, obligacje, listy zastawne i akcje dywidendowe na górnej części prawej strony tych papierów, a na listy kuponowe—na talonie albo, jeżeli talonu nie ma—na ostatnim według terminu koponie.

16. O nałożeniu stempli, poświadczających uiszczenie podatku stemplowego albo uwolnienia od tegoż, sporządza się, z podpisami delegowanego rządu (ust. 7) i pełnomocnika towarzystwa lub spółki i według wzoru ustanowionego dla tego protokołu, akt, który zapisuje się do tegoż protokołu. Sporządzone na téj zasadzie akty, ze wszystkimi należącymi do nich dokumentami, oddają się do miejscowej izby obrachunkowej, po upływie każdego miesiąca.

17. Если бумаги приготавливаются въ экспедиціи заготовленія государственныхъ бумагъ, то штемпеля, вмѣсто наложенія оныхъ на готовныя бумаги, могутъ быть печатаемы на нихъ одновременно съ текстомъ бумагъ, съ соблюденіемъ постановленій, изложенныхъ въ пунктахъ 11—16 настоящихъ правилъ, и съ тѣмъ, чтобы бумаги были выдаваемы обществу или товариществу лишь по представленіи требуемыхъ п.п. 10 и 13 сихъ же правилъ документовъ.

18. Въ отношеніи порядка оплаты гербовымъ сборомъ возобновляемыхъ купонныхъ листовъ къ облигаціямъ желѣзнодорожныхъ обществъ надлежитъ руководствоваться, независимо отъ вышеизложеннаго, также слѣдующими правилами:

а) Правленія всѣхъ желѣзнодорожныхъ обществъ, предварительно заказа возобновляемыхъ купонныхъ листовъ къ облигаціямъ, обязаны входить въ Министерство Финансовъ (по департаменту желѣзнодорожныхъ дѣлъ) съ представленіемъ о выдачѣ удостовѣренія, что къ возобновленію купонныхъ листовъ со стороны Министерства Финансовъ препятствій не встрѣчается.

б) Въ томъ случаѣ, когда за желѣзнодорожнымъ обществомъ, возобновляющимъ купонные къ облигаціямъ листы, не числятся долговъ по гарантіи его чистаго дохода, или въ чистой прибыли его не участвуетъ казна, департаментъ желѣзнодорожныхъ дѣлъ выдаетъ означенныя въ пунктѣ а удостовѣренія съ тѣмъ, чтобы вся причитающаяся съ возобновляемыхъ купонныхъ листовъ сумма гербоваго сбора, предварительно ихъ выпуска, была внесена въ казначейство (п. 9) и квитанція онаго была представлена лицу, уполномоченному для наложенія штемпеля, удостовѣряющаго уплаты гербоваго сбора (п. 10).

и в) Въ томъ же случаѣ, когда за желѣзнодорожнымъ обществомъ числятся долги по гарантіи его чистаго дохода, или въ чистой прибыли его участвуетъ казна, департаментъ желѣзнодорожныхъ дѣлъ, согласно ст. II закона 29 Февраля 1888 г., въ разрѣшеніе на возобновленіе купонныхъ листовъ включаетъ расчетъ какъ о количествѣ всего причитающагося къ уплатѣ гербоваго сбора, такъ и о томъ, сколько должно быть вносимо сего сбора изъ средствъ эксплоатаціи ежегодно въ теченіи того числа лѣтъ, на которое купонные листы подлежатъ выдачѣ, съ процентами по правиламъ 5% займа. Исчисленную ко взносу за первый годъ сумму сбора правленіе или совѣтъ управленія общества обязаны внести въ С.-Петербургское губернскаго казначейство и квитанцію въ уплату.

17. Jeżeli papiery przygotowują się w ekspedycji wyrobu papierów państwowych, to stemple, zamiast nałożenia ich na gotowe papiery, mogą być drukowane na nich równocześnie z tekstem papierów, z zachowaniem postanowień, zawartych w ustępach 11—16 niniejszych przepisów, i z tym zastrzeżeniem, ażeby papiery były wydawane towarzystwu lub spółce dopiero po przedstawieniu wymaganych w ust. 10 i 13 niniejszych przepisów dokumentów.

18. Pod względem sposobu opłaty podatku stemplowego od odnawianych arkuszy kuponowych od obligacji towarzystw dróg żelaznych, należy się kierować, niezależnie od tego co powyżej przytoczono, następującymi przepisami:

a) Zarządy wszystkich towarzystw dróg żelaznych, przed obstalowaniem odnawiających się arkuszy kuponowych od obligacji, obowiązane są wnosić do Ministeryum Finansów (departamentu dróg żelaznych) przedstawienie co do wydania świadectwa, że do odnowienia arkuszy kuponowych ze strony Ministeryum Finansów nie ma przeszkód.

b) W tym razie, gdy towarzystwo drogi żelaznej, odnawiające arkusze kuponowe do obligacji, nie ma długów z tytułu gwarancji czystego dochodu, lub gdy w czystym zysku tegoż nie bierze udziału skarb, departament do spraw dróg żelaznych wydaje wspomniane w ustępie a świadectwa, z tym zastrzeżeniem, ażeby cała przypadająca od odnawianych arkuszy kuponowych suma podatku stemplowego, przed emisją tychże, była wniesiona do kasy skarbowej (ust. 9) i kwit téjże był przedstawiony osobie delegowanej do nałożenia stempla, poświadczającego uiszczenie podatku stemplowego (ust. 10).

i c) Zaś w tym razie, gdy towarzystwo drogi żelaznej ma długi z tytułu gwarancji czystego dochodu, lub gdy w czystym zysku tegoż bierze udział skarb, departament do spraw dróg żelaznych, zgodnie z art. II prawa z d. 29 Lutego 1888 r., do pozwolenia na odnowienie arkuszy kuponowych włącza obrachunek tak dotyczący ilości całego przypadającego do wypłaty podatku stemplowego, jak również co do tego, ile należy wnosić tego podatku z funduszów eksploatacji corok wciągu téj liczby lat, na którą arkusze kuponowe mają być wydane, z procentami podług przepisów 5% pożyczki. Obliczoną do wniesienia za pierwszy rok sumę podatku zarząd lub rada dyrekcji towarzystwa obowiązane są wnieść do kasy skarbowej gubernialnej S.-Petersburskiej i kwit z uiszczenia téj sumy przedstawić

тъ сей суммы представить въ экспедицію заготовленія государственныхъ бумагъ, вмѣстѣ съ указаннымъ выше разсчетомъ департамента желѣзнодорожныхъ дѣлъ относительно платежей по разсрочкѣ гербовато сбора или съ засвидѣтельствованною копіею съ его разсчета, для полученія новыхъ купонныхъ листовъ.

По полученіи означенныхъ документовъ и изготовленіи возобновляемыхъ купонныхъ листовъ, экспедиція налагаетъ на нихъ штемпель „гербовый сборъ уплаченъ“ и сообщаетъ о томъ казенной палатѣ.

Второй и послѣдующіе ежегодные платежи по разсрочкѣ гербовато сбора съ купонныхъ листовъ правленіе или совѣтъ управленія общества должны вносить въ мѣстное казначейство въ срокъ 1 Іюля, если отпускъ изготовленныхъ купонныхъ листовъ изъ экспедиціи заготовленія государственныхъ бумагъ послѣдовалъ въ теченіи перваго полугодія, и въ срокъ 2 Января, если таковой отпускъ послѣдовалъ во второе полугодіе, увѣдомляя о томъ всякій разъ мѣстную казенную палату и департаментъ желѣзнодорожныхъ дѣлъ.

Въ случаѣ неуплаты правленіями желѣзнодорожныхъ обществъ въ срокъ разсроченнаго снмъ обществамъ гербовато сбора съ купонныхъ листовъ отъ облигацій, казенныя палаты должны, по наступленіи упомянутаго срока, посылать въ соответствующія правленія требованія о взносѣ означеннаго гербовато сбора и заснмъ, если въ теченіи недѣльнаго срока, со времени отсылки требованія, гербовый сборъ не будетъ оплаченъ, доносить о семъ департаменту желѣзнодорожныхъ дѣлъ (съ точнымъ указаніемъ дня, когда было послано требованіе о взносѣ сбора), отъ котораго, за снмъ, будетъ зависѣть принятіе дальнѣйшихъ мѣръ ко взысканію неуплаченнаго гербовато сбора.

(Опубликовано: 6 Іюня).

до экспедиціи výroбу папіеровъ паństwowych разомъ ze wskazanym wyżej obrachunkiemъ departamentu do spraw drógъ żelaznychъ co do wypłatъ zъ tytułu rozłożenia на raty podatku stemplowego, albo zъ poświadczoną kopią tego obrachunku dla otrzymania nowychъ arkuszy kuponowychъ.

Po otrzymaniu wzmiankowanychъ dokumentówъ i przygotowaniu odnawiającychъ się arkuszy kuponowychъ, ekspedycja nakłada на nie stempel „podatekъ stemplowy zapłacony“ i kumunikuje о тѣмъ izbie skarbowej.

Druga i następne wypłaty roczne rozłożonego на raty podatku stemplowego od arkuszy kuponowychъ zarządъ lub rada dyrekeji towarzystwa powinny wnosić do miejscowej kasy skarbowej w terminie 1 Lipca, jeżeli przygotowane arkusze kuponowe zostały wypuszczone zъ ekspedycji výrobu папіеровъ паństwowychъ wciągu pierwszego półroczу, i w terminie 2 Stycznia—jeżeli zostały wypuszczone w drugimъ półroczу, uwiadamiającъ о тѣмъ за каждымъ разомъ miejscową izbę skarbową i departament do spraw drógъ żelaznychъ.

Wrazie niezapłacenia przez zarządy towarzystw do spraw drógъ żelaznychъ rozłożonego tymъ towarzystwomъ на raty podatku stemplowego od arkuszy kuponowychъ od obligacyj, izby skarbowe powinny, po nadejściu wspomnianego terminu, posyłać do odpowiednichъ zarządówъ żądania wniesienia wspomnianego podatku stemplowego i następnie, jeżeli wciągu tygodnia od czasu odesłania żądania, podatekъ stemplowy nie będzie zapłacony, donosić о тѣмъ departamentowi do spraw drógъ żelaznychъ (zъ dokładnymъ wskazaniem dnia, kiedy było posłane żądanie wniesienia podatku), od którego następnie będzie zależаło przedsięwzięcie dalszychъ środkówъ egzekucyi nieuiszczonego podatku stemplowego.

(Data publikacyi: 6 Czerwca).

97.

Имянной Высочайшей Указъ.

О возстановлении дѣйствія статьи 142 свода основныхъ государственныхъ законовъ изданія 1857 года.

Указъ Правительствующему Сенату.

Признавъ за благо возстановить дѣйствіе статьи 142 свода основныхъ государственныхъ законовъ изданія 1857 года, повелѣваемъ: согласно съ первоначальнымъ начертаніемъ основныхъ постановлений о бракѣ Членовъ Августѣйшаго Дома Нашего статью 60 учрежденія о Императорской Фамиліи (Сбор. Зак. Т. XXXII стр. 24) изложить въ слѣдующемъ видѣ: „Бракъ мужескаго лица Императорскаго Дома, могущаго имѣть право на наслѣдованіе престола, съ особою другой вѣры, совершается не иначе, какъ по воспріятіи ею Православнаго исповѣданія (ст. 40 основныхъ государственныхъ законовъ)“.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ“.

Въ С.-Петербургѣ,
6-го Іюня 1889 года.

(Опубликовано: 9 Іюня).

98.

Высочайшее повелѣніе, предложенное Правительствующему Сенату Министромъ Юстиціи.

Объ изданіи VI тома третьяго полнаго собранія законовъ.

Главнoуправляющій Кодификаціоннымъ Отдѣломъ при Государственномъ Совѣтѣ увѣдомилъ Министра Юстиціи, что состав-

97.

IMIENNY NAIWYŻSZY UKAZ.

O przywróceniu mocy obowiązującej artykułu 142 „Swodu“ zasadniczych praw Państwa wydania 1857 roku.

Ukaz do Rządzącego Senatu.

Uznawszy za pożyteczne przywrócić moc obowiązującą artykułu 142 „Swodu“ zasadniczych praw Państwa wydania z roku 1857, rozkazujemy: zgodnie z pierwiastkowym planem zasadniczych postanowień o małżeństwie Członków Najdostojniejszego Naszego Domu, artykuł 60 Organizacyi Familii Cesarskiej (Zbiór Praw, Tom XXXII str. 25) zredagować w sposób następujący: „Małżeństwo osoby płci męskiej z Domu Cesarskiego, która może mieć prawo do następstwa tronu, z osobą obcej wiary, zawiera się nie inaczej, jak po przyjęciu przez nią wyznania prawosławnego (art. 40 zasadniczych praw Państwa).“

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

„ALEXANDER“.

w S.-Petersburgu,
d. 6-go Czerwca 1889 roku.

(Data publikacji: 9 Czerwca).

98.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, PRZEDŁOŻONY RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI.

O wydaniu VI tomu trzeciego całkowitego Zbioru Praw.

Główno-zarządzający Oddziałem Kodyfikacyjnym przy Radzie Państwa uwiadomił Ministra Sprawiedliwości, że sporządzony przez

ленный симъ Отдѣломъ и отпечатанный нынѣ въ Государственной типографіи шестой томъ третьяго полнаго собранія законовъ, заключающій въ себѣ узаконенія за 1886 годъ, всеподданнѣйше подвергнуть имъ на Всемилоствивѣйшее воззрѣніе ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА.

(Опубликовано: 10-го Іюня).

99.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

Объ измѣненіи таможенной пошлины на древесно-бумажную массу, приготовленную химическимъ способомъ.

30-го Мая 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ*:

I. Пунктъ 2 статьи 25 общаго таможеннаго тарифа по Европейской торговлѣ, изд. 1887 г., изложить въ слѣдующемъ видѣ:

Пошлина съ пуда
золотомъ.

Ст. 25. Тряпье и бумажная масса:

2. Бумажная масса:

а) древесная, кромѣ приготовленной химическимъ способомъ, и всякая иная бумажная масса 20 коп.

б) древесная масса, приготовленная химическимъ способомъ (целлюлоза), хотя бы и въ спрессованномъ видѣ 35 коп.

II. Пунктъ а статьи 1 о торговыхъ сношеніяхъ Имперіи съ Великимъ Княжествомъ Финляндскимъ (Сбор. Зак. Т. XXVIII стр. 134) изложить слѣдующимъ образомъ:

Ст. 1.

tenże Oddział i wydrukowany obecnie w drukarni Państwowej szósty tom całkowitego Zbioru Praw, zawierający w sobie prawa za rok 1886, najpoddanięj przedstawił do Najmilościwszego uznania JEGO CESARSKIEJ MOŚCI.

(Data publikacyi: 10 Czerwca).

99.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O zmianie cła od masy z drzewa papierowego, wyrobionej sposobem chemicznym.

30-go Maja 1889 r.

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów, *uchwaliła zdanie*:

I. Ustęp 2 artykułu 25 Ogólnej taryfy celnęj handlu Europejskiego, wyd. z r. 1887, zreagować w sposób następujący:

Opłata od puda
w złocie

Art. 25. Łachmany i masa papierowa:

2. Masa papierowa:

a) drzewna, prócz wyrobionej sposobem chemicznym i wszelka inna masa papierowa 20 kop.

b) masa drzewna, wyrobiona sposobem chemicznym (cellulosa), chociażby nawet prasowana 35 kop.

II. Ustęp a artykułu 1 o stosunkach handlowych Cesarstwa z Wielkim Księstwem Finlandzkim (Zbiór Praw T. XXVIII str. 135) zreagować w sposób następujący:

Art. 1.

Cz. 2. 1889.

а) Бумажная масса всякая, кромѣ древесной, химическимъ способомъ приготовленной, въ сухомъ видѣ,—14 коп. зол. съ пуда; та же масса, въ мокромъ состояніи привозимая,—9 к. зол. съ пуда; папка изъ древесной массы—20 коп. зол. съ пуда; древесная масса, химическимъ способомъ приготовленная (целлюлоза) хотя бы и въ спрессованномъ видѣ,—25 к. зол. съ пуда.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(Опубликовано: 13 Іюня).

100.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

О размѣрѣ преміи за спиртъ, вывозимый за границу.

30-го Мая 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ:*

Установленное отдѣломъ II Высочайше утвержденного 2 Іюня 1888 г. мнѣнія Государственного Совѣта, безакцизное отчисленіе съ вывозимаго за границу спирта всякой крѣпости, какъ очищеннаго, такъ и неочищеннаго, — производить, съ 1 Іюля 1889 года, въ размѣрѣ *пяти процентовъ* за спиртъ, выкуранный послѣ указанного срока.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналѣ Предсѣдателемъ и Членами.

(Опубликовано: 19 Мая).

а) Masa papierowa wszelka, prócz drzewnej wyrobionej sposobem chemicznym, sucha—14 kop. w zł. od puda; та sama masa przywożona w mokrym stanie—9 kop. w zł. od puda; papka z masy drzewnej—20 kop. w zł. od puda; masa drzewna, wyrobiona sposobem chemicznym (cellulosa), chociażby nawet prasowana—25 kop. w zł. od puda.

Oryginał zdania podpisali na protokule Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 13 Czerwca).

100.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O wysokości premii za спиртъ wywożony za granicę.

30-go Maja 1889 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów, *uchwaliła zdanie:*

Ustanowione w oddziale II Najwyżej zatwierdzonego d. 2 Czerwca 1888 r. Zdania Rady Państwa bezakcyzne potrącenie od wywożonego za granicę spirytusu wszelkiej tężości, tak dystylowanego, jak i niedystylowanego,—uskutecznić od 1 Lipca 1889 r. w ilości pięciu procent za спиртъ wypędzony po tym terminie.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 19 Maja).

101.

РАСПОРЯЖЕНИЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ФИНАНСОВЪ.

Министръ Финансовъ, 14 Юня 1888 г. представилъ въ Правительствующій Сенатъ, для распубликованія во всеобщее свѣдѣніе, засвидѣтельствованную копію утвержденныхъ имъ, Министромъ Финансовъ, во исполненіе Высочайше утвержденного въ 8 день Марта 1889 г. мѣня Государственнаго Совѣта о способахъ осуществленія правительственнаго надзора за желѣзнодорожными тарифами, временныхъ правилъ относительно распредѣленія желѣзнодорожныхъ сборовъ по перевозкѣ грузовъ прямаго сообщенія.

На подлинныхъ Министромъ Финансовъ написано: „Утверждаю“.
14 Юня 1889 года.
Подписалъ: Министръ Финансовъ *И. Вышнеградскій*.

ВРЕМЕННЫЯ ПРАВИЛА

относительно распредѣленія желѣзнодорожныхъ сборовъ по перевозкамъ грузовъ прямаго сообщенія.

§ 1. Временное управленіе казенныхъ желѣзныхъ дорогъ, совѣты управленій, правленія желѣзнодорожныхъ обществъ и съѣзды представителей желѣзныхъ дорогъ обязаны желѣзнодорожные сборы по перевозкамъ грузовъ прямаго сообщенія (ст. 7 общаго устава Росс. ж.ж. дорогъ) распредѣлять между участвующими въ сихъ сообщеніяхъ желѣзными дорогами на предусмотрѣнныхъ настоящими правилами началахъ.

§ 2. Провозныя платы прямыхъ сообщеній должны быть распредѣляемы между участвующими въ перевозкѣ дорогами про-

101.

ROZPORZĄDZENIE, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA FINANSÓW.

Minister Finansów d. 14 Czerwca 1889 r. przedstawił Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania, poświadczoną kopię zatwierdzonego przez niego, w wykonaniu Najwyżej zatwierdzonego w dniu 8 Marca 1889 r. Zdania Rady Państwa co do sposobów urzeczywistnienia rządowego nadzoru nad taryfami dróg żelaznych przepisów tymczasowych co do rozkładu opłat od przewozu ładunków drogami żelaznemi komunikacyi bezpośredniej.

Na oryginale Minister Finansów napisał: „Zatwierdzam“.
14 Czerwca 1889 r.

Podpisał: Minister Finansów *I. Wysznegradzki*.

PRZEPISY TYMCZASOWE,

dotyczące rozkładu opłat dróg żelaznych pobieranych przy przewozie ładunków komunikacyą bezpośrednią.

§ 1. Tymczasowa dyrekcyja dróg żelaznych skarbowych, rady dyrekcyj, zarządy towarzystw dróg żelaznych i zjazdy przedstawicieli dróg żelaznych obowiązane są opłaty dróg żelaznych pobierane przy przewozie ładunków komunikacyą bezpośrednią (art. 7 Ogólnej ustawy dróg żelaznych rosyjskich) rozkładać pomiędzy drogi żelazne biorące udział w tych komunikacyach na przewidzianych w niniejszych przepisach zasadach.

§ 2. Opłaty przewozowe komunikacyj bezpośrednich powinny być rozłożone na drogi biorące udział w przewozie proporcjonalnie

порціоально тарифнымъ разстояніямъ, опредѣляемымъ по слѣдующему разсчету:

а) Протяженія дорогъ отправленія:

1) въ сообщеніяхъ въ 600 и болѣе верстъ—отъ 1 до 125 верстъ удваиваются. Къ протяженіямъ свыше 125 верстъ прибавляется 125 верстъ. Причемъ, если доля провозной платы, разсчитанная для дороги отправленія по сему способу, окажется меньше доли, разсчитанной по предѣльному тарифу и за дѣйствительное протяженіе сей дороги до 100 верстъ включительно, то ей должна причитаться доля провозной платы въ послѣднемъ размѣрѣ.

2) въ сообщеніяхъ меньшихъ 600 верстъ—принимаются къ разсчету, безъ всякихъ добавокъ, за слѣдующими исключеніями: когда протяженіе перевозки по дорогѣ отправленія не превосходитъ четверти протяженія всего сообщенія, или когда протяженія дороги отправленія, за перевозки съ дальнѣйшихъ станцій сей дороги, увеличиваются въ силу пункта а 1. Въ сихъ случаяхъ протяженіе дороги отправленія принимается къ разсчету въ повышенномъ размѣрѣ согласно сказаннаго пункта (а 1).

При этомъ дорогѣ отправленія протяженіемъ болѣе четверти протяженія всего сообщенія предоставляется полученіе своей доли, какъ дорогѣ съ протяженіемъ, не превосходящимъ этой четверти.

б) Протяженія дорогъ назначенія и дорогъ транзитныхъ отъ 1 до 50 верстъ должны быть удвоены. Протяженія тѣхъ же дорогъ отъ 50 до 150 верстъ должны быть увеличены не въ двойномъ размѣрѣ, а на каждыя двѣ версты увеличенія протяженія противъ 50 верстъ прибавляется къ 100 верстамъ по одной верстѣ. Наконецъ протяженіе въ 150 и болѣе верстъ принимается къ разсчету безъ всякихъ добавокъ.

Тарифныя разстоянія дорогъ назначенія и транзитныхъ, въ сообщеніяхъ меньшихъ 600 верстъ, опредѣляются по указанному въ семъ пунктѣ способу въ томъ лишь случаѣ, когда протяженія дорогъ отправленія принимаются къ разсчету въ увеличенномъ размѣрѣ.

§ 3. При перевозкѣ грузовъ прямого сообщенія между двумя пунктами по различнымъ направленіямъ, дорогамъ или отдѣльнымъ частямъ оныхъ, участвующимъ въ перевозкѣ въ двухъ или болѣе направленіяхъ, предоставляется право полученія своей доли по разсчету перевозки по кратчайшему тарифному разстоянію.

до отдалености тарифовыхъ опредѣленныхъ według наступающего obra-
chunku:

а) Пространство *dróg wysyłki*:

1) *w komunikacjach po 600 i więcej wiorst*—od 1 do 125 wiorst podwajają się. Do przestrzeni większych od 125 wiorst dodaje się 125 wiorst. Przytém, jeżeli część opłaty przewozowej, obliczona dla drogi wysyłki podług tego sposobu, okaże się mniejszą od części obliczonej podług taryfy końcowej i za rzeczywistą przestrzeń tej drogi do 100 wiorst włącznie, to powinna jej się należeć część opłaty przewozowej w ostatniej wysokości;

2) *w komunikacjach mniejszych od 600 wiorst*—przyjmują się do obrachniku bez żadnych dodatków, z następującymi wyjątkami: gdy przestrzeń przewozu po drodze wysyłki nie przenosi czwartej części przestrzeni całej komunikacji, albo gdy przestrzeni drogi wysyłki za przewozy z dalszych stacyj tej drogi, powiększają się na mocy ustępu a 1. W tych razach przestrzeń drogi wysyłki przyjmuje się do obrachniku podwyższona zgodnie z pomienionym ustępem (a 1).

Przytem drodze wysyłki, której przestrzeń wynosi więcej niż czwartą część przestrzeni całej komunikacji, wolno jest otrzymać swoją część podobnie jak drodze z przestrzenią nieprzenoszącą tej czwartej części.

б) Пространство *dróg przeznaczenia i dróg tranzytowych* od 1 do 50 wiorst powinny być podwojone. Пространство tych samych *dróg* od 50 do 150 wiorst powinny być powiększone nie podwójnie, lecz na każde dwie wiorsty powiększenia przestrzeni poza 50 wiorst dodaje się do 100 wiorst po jednej wiorście. Nakoniec przestrzeń 150 wiorst i wyżej przyjmuje się do obrachniku bez żadnych dodatków.

Пространство тарифовое *dróg przeznaczenia i tranzytowych* w komunikacjach mniejszych od 600 wiorst określają się podług wskazanego w tym punkcie sposobu tylko w takim razie, jeżeli przestrzeń *dróg wysyłki* przyjmuje się do obrachniku bez żadnych dodatków.

§ 3. Przy przewozie ładunków komunikacji bezpośredniej pomiędzy dwoma punktami w różnych kierunkach, drogą lub poje-
dyńczym częścią tychże, biorącym udział w przewozie w dwóch lub więcej kierunkach, służy prawo otrzymania swojej części obliczając przewóz podług najkrótszej odległości taryfowej.

§ 4. Провозныя платы прямаго сообщенія, въ коемъ участвуютъ двѣ и болѣе примыкающія другъ къ другу казенныя желѣзныя дороги, или въ коихъ участвуютъ дороги, эксплуатируемыя главнымъ обществомъ Россійскихъ желѣзныхъ дорогъ, должны быть распределяемы между всѣми участвующими въ прямомъ сообщеніи дорогами на точномъ основаніи предъидущихъ параграфовъ 2 и 3, считая таковыя казенныя дороги за одну дорогу, а каждую изъ эксплуатируемыхъ главнымъ обществомъ дорогъ, какъ за отдѣльную дорогу.

Причитающаяся сказаннымъ казеннымъ дорогамъ доля провозной платы распределяется между ними пропорціонально протяженіямъ, проходимымъ по нимъ грузами. Такимъ же образомъ дѣлится между эксплуатируемыми главнымъ обществомъ дорогами причитающаяся имъ въ совокупности доля провозной платы.

Примѣчаніе. При распределеніи на основаніи предъидущихъ §§ 2 и 3 провозныхъ платъ прямаго сообщенія, въ коихъ участвуютъ Варшавско-Вѣнская и Варшавско-Бромбергская (Ловичъ-Александровъ съ вѣтвью до Цѣхонинка) дороги, — таковыя дороги считаются за одну дорогу и причитающаяся имъ въ совокупности доля провозной платы дѣлится между ними пропорціонально протяженіямъ, проходимымъ по нимъ грузами.

§ 5. Протяженіе дороги, участвующей въ прямомъ сообщеніи одною лишь вѣтвью менѣе 6 верстъ, принимается къ расчету въ увеличенномъ размѣрѣ на основаніи §§ 2 и 3 лишь въ томъ случаѣ, если доли провозной платъ по сему расчету окажется выше доли, рассчитанной какъ за 6 верстъ. Въ противномъ случаѣ тарифное разстояніе такой вѣтви считается 6 верстъ.

§ 6. Причитающіяся, на основаніи предъидущихъ параграфовъ сихъ правилъ, каждой дорогѣ доли провозныхъ платъ по перевозкамъ прямаго сообщенія во всякомъ случаѣ не должны быть выше провозной платы, рассчитанной для каждой дороги по предѣльному ея тарифу.

§ 7. Согласно предъидущимъ параграфамъ сихъ правилъ разверстывается между участвующими русскими желѣзными дорогами причитающаяся на ихъ долю провозная плата въ прямыхъ международныхъ сообщеніяхъ, причемъ за общее протяженіе перевозки принимается протяженіе внутри предѣловъ Россіи.

§ 4. Оплаты перевозовъ коммуникаціи непосредствѣннѣе въ которыхъ бѣрѣе участіе двѣ или болѣе примыкающія одна до другой дорогъ желѣзныхъ казенныхъ или тѣхъ въ которыхъ бѣрѣе участіе дороги, эксплуатируемыя черезъ главное товарищество дорогъ желѣзныхъ русскіихъ, должны быть разлагаемы на всѣхъ, бѣрѣе участіе въ коммуникаціи непосредствѣннѣе, дороги, при строгѣмъ употребленіи poprzedzającychъ параграфовъ 2 и 3, считая такіе дороги казенныя за одну дорогу, а каждую изъ эксплуатируемыхъ черезъ главное товарищество дорогъ какъ за отдѣльныя дороги.

Припадающа помѣняемымъ дорогамъ казеннымъ часть оплаты перевозовъ дѣлится между тѣми дорогами пропорціонально до пространства, какъ по нимъ проходятъ грузы. Въ тотъ же способъ дѣлится между эксплуатируемыми черезъ главное товарищество дороги припадающа имъ разомъ часть оплаты перевозовъ.

Увага. При разложеніи на основаніи poprzedzającychъ §§ 2 и 3 оплатъ перевозовъ коммуникаціи непосредствѣннѣе, въ которыхъ бѣрѣе участіе дорога Варшавско-Вѣдѣнская и Варшавско-Бѣдгоска (Ловичъ-Александровъ зъ одною до Цѣхонинка), — дороги такіе уважаются за одну дорогу и припадающа имъ разомъ часть оплаты перевозовъ дѣлится между тѣми дорогами пропорціонально до пространства, какіе по нимъ имѣютъ проходить грузы.

§ 5. Пространство дороги, бѣрѣе участіе въ коммуникаціи непосредствѣннѣе сама только одною менѣе 6 вѣрстъ, принимаетъ до обрѣска увеличенна, на основаніи §§ 2 и 3 только въ томъ разѣ, ежели часть оплаты перевозовъ по тѣмъ обрѣскамъ окажется выше, одъ частью обрѣска какъ за 6 вѣрстъ. Въ противномъ разѣ отдаленность тарифна тѣхъ одъ считывается за 6 вѣрстъ.

§ 6. Припадающа на основаніи poprzedzającychъ параграфовъ нынѣшнихъ предписовъ каждой дорожѣ часть оплатъ перевозовъ по перевозамъ коммуникаціи непосредствѣннѣе въ каждомъ разѣ не должны быть выше одъ оплаты перевозовъ, обрѣска для каждой дороги по тѣмъ концевымъ тарифамъ тѣхъ дорогъ.

§ 7. Согласно зъ poprzedzającymъ параграфомъ нынѣшнихъ предписовъ разлагается между бѣрѣе участіе дороги желѣзные русскіе припадающа на ихъ рѣшѣ оплата перевозовъ въ коммуникаціяхъ непосредствѣннѣе международныхъ; причѣмъ за общую пространство перевозовъ принимаетъ пространство въ обрѣбе границъ Россіи.

Примѣчаніе. Въ тѣхъ случаяхъ, когда распредѣленіе, указанное въ настоящемъ параграфѣ, повлечетъ за собою уменьшеніе общей провозной платы съѣти русскихъ дорогъ, дорогамъ предоставляется по взаимному соглашенію и въ порядкѣ указанномъ въ пунктѣ *e* ст. 38 Высочайше утвержденнаго въ 8 день Марта 1889 года временнаго положенія о желѣзнодорожныхъ тарифахъ и объ учрежденіяхъ по тарифнымъ дѣламъ, видоизмѣнять это распредѣленіе съ цѣлью огражденія доходности этой съѣти.

§ 8. Настоящія правила не распространяются: а) на портовые вѣтви, а равно подъѣздыные пути общественнаго пользованія, б) на желѣзнодорожныя вѣтви и участки отдѣльныхъ дорогъ, коимъ, въ установленномъ порядкѣ разрѣшено взимать особыя вышія нормы провозной платы, в) на такія дороги, которыя не связаны непрерывнымъ рельсовымъ путемъ съ общою русскою желѣзнодорожною сѣтью, и г) временно, до дальнѣйшихъ указаній, на слѣдующія дороги малаго протяженія: Боровничскую, Ливенскую, Лодзинскую, Муромскую, Новгородскую, Риги-Тукумскую, Риги-Тукумскую, Риги-Болдерааскую, Обоянскую, Сѣдлецъ-Малкинскую и Тамбово-Козловскую.

Доля провозныхъ платъ въ прямыхъ сообщеніяхъ названныхъ въ пунктахъ *e* и *g* сего параграфа дорогъ устанавливается въ порядкѣ, указанномъ въ пунктѣ *e* ст. 38 временнаго положенія о желѣзнодорожныхъ тарифахъ.

§ 9. Провозныя платы въ прямыхъ сообщеніяхъ дорогъ общей русской желѣзнодорожной сѣти съ поименованными въ § 8 дорогами, а равно съ пароходными и иными перевозочными предпріятіями, распредѣляются, — по выдѣленіи изъ общей провозной платы какъ ставокъ желѣзныхъ дорогъ, поименованныхъ въ предъидущемъ параграфѣ, такъ и ставокъ, причитающихся пароходнымъ и инымъ перевозочнымъ предпріятіямъ, — между первыми дорогами на основаніи настоящихъ правилъ. При этомъ дорокою отправленія почитается дорога, коей принадлежитъ первоначальная станція отправленія груза или первая дорога по пути слѣдованія груза по слѣдъ дорогъ, поименованныхъ въ § 8.

§ 10. Распредѣленіе дополнительныхъ и другихъ сборовъ, взимаемыхъ на желѣзныхъ дорогахъ по перевозкѣ грузовъ прямого сообщенія, независимо отъ провозныхъ платъ, производится между дорогами на точномъ основаніи правилъ о сихъ сборахъ.

Uwaga. W tych wypadkach, gdy rozkład wskazany w niniejszym paragrafie pociągnie za sobą zmniejszenie ogólnej opłaty przewozowej sieci dróg rosyjskich, drogom służy prawo, po wzajemnym porozumieniu się i w sposób wskazany w ustępie *e* artykułu 38 Najwyżej zatwierdzonego w dniu 8 Marca 1889 roku postanowienia tymczasowego o taryfach dróg żelaznych i o instytucjach do spraw taryfowych, zmieniać ten rozkład w celu zabezpieczenia zyskowności tej sieci.

§ 8. Przepisy niniejsze nie rozciągają się: a) na odnogi portowe oraz na drogi podjazdowe ogólnego użytku; b) na odnogi dróg żelaznych i części pojedynczych dróg, którym w ustanowionej drodze dozwolono pobierać oddzielne wyższe normy opłaty przewozowej; c) na takie drogi, które nie są związane drogą szynową ciągłą z ogólną siecią dróg żelaznych rosyjskich, i d) tymczasowo, aż do dalszych wskazówek na następujące drogi małej przestrzeni: Borowicką, Liweńską, Łódzką, Muromską, Nowogrodzką, Ryzko-Tukumską, Ryzko-Bolderaaską, Obojańską, Siedlecko-Malkińską i Tambowsko-Kozłowską.

Część opłat przewozowych w komunikacjach bezpośrednich wzmiankowanych w ustępie *c* i *d* niniejszego paragrafu dróg ustanawia się w sposób, wskazany w ustępie *e* art. 38 tymczasowego postanowienia o taryfach dróg żelaznych.

§ 9. Opłaty przewozowe w komunikacjach bezpośrednich sieci dróg żelaznych rosyjskich z wymienionemi w § 8 drogami, tudzież z parostatkowemi i innemi przedsiębiorstwami rozkładają się, po wydzieleniu z ogólnej opłaty przewozowej tak stawek dróg żelaznych, wymienionych w poprzedzającym paragrafie, jakoteż stawek przypadających parostatkowemu i innemu przedsiębiorstwu przewozowemu, — pomiędzy pierwsze drogi na zasadzie niniejszych przepisów. Przytém za drogę wysyłki uważa się drogą, do której należy pierwiastkowa stacya wysyłki ładunku albo pierwsza droga, którą ma przebywać transport, po drogach, wymienionych w § 8.

§ 10. Dodatkowe i inne opłaty, pobierane na drogach żelaznych przy przewozie ładunków komunikacją bezpośrednią, niezależnie od opłat przewozowych, rozkładają się pomiędzy drogi przy ścisłym zastosowaniu przepisów o tych opłatach.

§ 11. Отступленія изъ предусмотрѣнныхъ симъ правилами началъ распредѣленія желѣзнодорожныхъ сборовъ, въ особо уважительныхъ случаяхъ, могутъ быть допускаемы въ порядкѣ, указанномъ въ пунктѣ е ст. 38 Высочайше утвержденнаго въ 8 день Марта 1889 г. временнаго положенія о желѣзнодорожныхъ тарифахъ и объ учрежденіяхъ по тарифнымъ дѣламъ. Въ случаѣ необходимости такихъ отступленій, желѣзные дороги и ихъ сѣзды, представляющіе ⁽¹⁾ въ департаментъ желѣзнодорожныхъ дѣлъ распредѣленіе сборовъ, обязаны, при общемъ согласіи дорогъ на отступленія, подробно объяснять необходимость таковыхъ, въ противномъ же случаѣ прилагать отзывы отдѣльныхъ дорогъ, ходатайствующихъ объ иномъ противъ предписываемыхъ настоящими правилами распредѣленія провозныхъ платъ.

Въ представляемыхъ въ департаментъ долевымъ распредѣленіяхъ должны быть указаны не только общія, но и пудовѣрстныя ставки провозной платы каждой дороги.

§ 12. Настоящія правила впредь до особыхъ постановленій, должны быть примѣняемы лишь къ перевозкамъ хлѣбныхъ грузовъ прямаго сообщенія (ст. 7 и 8 общ. устава Росс. ж. ж. дорогъ) между станціями двухъ и болѣе дорогъ общественнаго пользованія, и къ тѣмъ именно перевозкамъ, для коихъ, съ согласія или по распоряженію Министерства Финансовъ, будутъ установлены новыя тарифы прямаго сообщенія.

Съ 1 же Ноября 1889 г. эти правила должны примѣняться ко всѣмъ тарифамъ прямаго сообщенія, которые съ того времени будутъ дѣйствовать по перевозкамъ хлѣбныхъ грузовъ.

(Опубликовано 16 Іюня).

⁽¹⁾ Въ силу § 6 утвержденныхъ 29 Марта 1889 года Министерствомъ Финансовъ временныхъ правилъ относительно составленія, публикаціи, введенія въ дѣйствіе и отмѣны тарифовъ Россійскихъ желѣзныхъ дорогъ, открытыхъ для общественнаго пользованія, съ указаніемъ сроковъ, при семъ соблюдаемыхъ.

§ 11. Odstąpienia od przewidzianych w niniejszych przepisach zasad rozkładu opłat dróg żelaznych, w szczególnie ważnych wypadkach mogą być dopuszczane w sposób, wskazany w ustępie e art. 38 Najwyżej zatwierdzonego w dniu 8 Marca 1889 r. tymczasowego postanowienia o taryfach dróg żelaznych i o instytucjach do spraw taryfowych. Wrazie konieczności takich odstąpień drogi żelazne i ich zjazdy, przedstawiające ⁽¹⁾ do departamentu spraw dróg żelaznych rozkład opłat, obowiązane są przy ogólném zgodzeniu się dróg na odstąpienia, szczegółowo objaśniać niezbędność tychże; w przeciwnym zaś razie dołączać odezwy pojedynczych dróg, starających się o inną w porównaniu z przepisywanemi w niniejszych przepisach rozkład opłat przewozowych.

W przedstawianych do departamentu rozkładach na części powinny być wskazane nie tylko ogólne ale i pudo-wiorstowe stawki opłaty przewozowej każdej drogi.

§ 12. Przepisy niniejsze aż do nowych postanowień powinny być stosowane tylko do przewozów ładunków zbożowych komunikacji bezpośredniej (art. 7 i 8 Ogóln. ust. dr. żel. ros.) pomiędzy stacyami dwóch i więcej dróg ogólnego użytku i do tych mianowicie przewozów, dla których, za zgodzeniem się lub z polecenia Ministerjum Finansów, będą ustanowione nowe taryfy komunikacji bezpośredniej.

Zaś od 1 Listopada 1889 r. przepisy te powinny być stosowane do wszystkich taryf komunikacji bezpośredniej, które od tego czasu będą obowiązywały co do przewozu ładunków zbożowych.

(Data publikacji: 16 Czerwca).

⁽¹⁾ Na mocy § 6 Najwyżej zatwierdzonych d. 29 Marca 1889 r. przez Ministra Finansów przepisów tymczasowych co do sporządzania, publikacji, wprowadzania w wykonanie i uchylania taryf dróg żelaznych rosyjskich, otwartych do użytku publicznego, ze wskazaniem terminów, przy tém zachowywanych.

102.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

Объ учрежденіи при департаментѣ неокладныхъ сборовъ статистическаго отдѣла.

24-го Апрѣля 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ*:

1) Учредить при департаментѣ неокладныхъ сборовъ статистическій отдѣлъ, въ составѣ завѣдывающаго отдѣломъ и двухъ его помощниковъ.

2) Должности завѣдывающаго статистическимъ отдѣломъ присвоить VII классъ по чинопроизводству, VII разрядъ по шитью на мундирѣ, V разрядъ по пенсіи и окладъ содержанія въ 1,350 р. (въ томъ числѣ: жалованья 850 р. и столовыхъ 500 р.), а должности помощника завѣдывающаго отдѣломъ—IX классъ по чинопроизводству, IX разрядъ по шитью на мундирѣ, VII разрядъ по пенсіи и окладъ содержанія въ 650 р. (въ томъ числѣ: жалованья 400 р. и столовыхъ 250 р.), предоставивъ лицамъ, занимающимъ означенныя должности право на пользованіе процентнымъ на счетъ акцизныхъ сборовъ вознагражденіемъ, на одинаковыхъ основаніяхъ съ прочими чинами департамента неокладныхъ сборовъ.

3) Необходимые въ 1889 г. на содержаніе статистическаго отдѣла расходы, а равно издержки по печатанію какъ его трудовъ, такъ и трудовъ состоящаго при департаментѣ неокладныхъ сборовъ техническаго комитета, отнести на ожидаемые остатки отъ кредита, назначеннаго по § 2 ст. 11 расходной смѣты сего Департамента, а начиная съ 1890 г., потребныя на указанные предметы суммы вносить въ подлежащія подраздѣленія означенной смѣты.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(Опубликовано: 17-го Іюня).

102.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O utworzeniu przy departamencie przychodów niestających oddziału statystycznego.

24-go Kwietnia 1889 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów, *uchwaliła zdanie*:

1) Utworzyć przy departamencie przychodów niestających oddział statystyczny, składający się z zawiadującego oddziałem i dwóch pomocników.

2) Do posady zawiadującego oddziałem statystycznym przywiązać VII klasę podług rangi, VII kategorię podług haftu na mundurze, V kategorię podług emerytury i uposażenie w kwocie 1,350 r. (w tém: pensyi 850 r. i na stół 500 r.); zaś do posady pomocnika zawiadującego oddziałem: IX klasę podług rangi, IX kategorię podług haftu na mundurze, VII kategorię podług emerytury i uposażenie w kwocie 650 r. (w tém: pensyi 400 r. i na stół 250 r.), nadając osobom, zajmującym wspomniane posady, prawo do użytkowania z wynagrodzenia procentowego na rachunek opłat akcyznych, na jednakowych zasadach z pozostałymi urzędnikami departamentu przychodów niestających.

3) Niezbędne w r. 1889 na uposażenie oddziału statystycznego rozchody, oraz wydatki na drukowanie tak jego prac, jakoteż prac urzędującego przy departamencie przychodów niestających komitetu technicznego, zaliczyć na rachunek reszt z kredytu, wyznaczonego w § 2 art. 11 budżetu rozchodów tego departamentu, a poczynając od r. 1890 potrzebne na wskazane przedmioty sumy wносить pod odpowiednie rubryki pomienionego budżetu.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesa i Członkowie.

(Data publikacji: 17 Czerwca).

103.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

Объ усиленіи средствъ главнаго казначейства.

20-го Апрѣля 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной
Экономіи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, *мнѣ-
ніемъ положилъ:*

Разрѣшить Министру Финансовъ вносить, начиная съ буду-
щаго 1890 г., въ смѣту департамента государственнаго казначей-
ства по § 2 на усиленіе средствъ главнаго казначейства по *три
тысячи рублей*, съ тѣмъ, чтобы въ настоящемъ году расходъ этотъ
въ размѣрѣ *двухъ тысячъ рублей* былъ отнесенъ на остатки отъ ас-
сигнованнаго по § 3 смѣты того же департамента кредита на со-
держаніе казенныхъ палатъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями
и Членами.

(Опубликовано: 20 Іюня).

104.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

Объ усиленіи личнаго состава отдѣленій крестьянска-
го поземельнаго банка и объ опредѣленіи правъ и обя-
занностей управляющаго симъ банкомъ.

24-го Апрѣля 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ

80.

НАЙВЫЖѢЙ ЗАТВЕРДЖЕНОЕ ЗДАНІЕ РАДЫ
ПАЊСТВА.

О powiększeniu środków kasy skarbowej głównej.

20-go Kwiecia 1889 r.

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwowej, roz-
poznawszy przedstawienie Ministra Finansów, *uchwaliła zdanie:*

Dozwolić Ministrowi Finansów wносить poczynając od orzysze-
go 1890 r. do budżetu departamentów skarbu Państwa podług § 2
na powiększenie środków kasy skarbowej głównej, po *trzy tysiące
rubli*, z tѣm zastrzeżeniem, ażeby w bieżącym roku rozchód ten,
w kwocie *dwa tysiące rubli*, był zaliczonym na rachunek reszt z asy-
gnowanego podług § 3 budżetu tegoż departamentu kredytu na upo-
sążenie ich skarbowych.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Człon-
kowie.

(Data publikacyi: 20 Czerwca).

104.

НАЙВЫЖѢЙ ЗАТВЕРДЖЕНОЕ ЗДАНІЕ РАДЫ
ПАЊСТВА.

O powiększeniu personelu oddziałów banku ziemskiego
włościańskiego, tudzież o określeniu praw i obowiązków
zarządzającego tym bankiem.

24-go Kwiecia 1889 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Pań-
Cz. 2. 1889.

Государственной Экономии и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотреть представленіе Министерства Финансовъ, *мнѣніемъ положить:*

I. Въ дополненіе Высочайше утвержденнаго 18 Мая 1882 г. росписанія должностей и расходовъ управленія крестьянскаго поземельнаго банка, учредить должности: члена отдѣленія по назначенію Министра Финансовъ и помощника бухгалтера, съ присвоеніемъ первой изъ сихъ должностей оклада содержанія, класса должности и разрядовъ по пенсіи и шитью на мундирѣ наравнѣ съ старшими дѣлопроизводителями банка, а второй—окладъ содержанія въ 750 руб. (въ томъ числѣ: жалованья 600 р. и столовыхъ 150 р.) IX класса по должности, VI разряда по пенсіи и IX разряда по шитью на мундирѣ.

II. Предоставить Министру Финансовъ замѣстить означенныя въ ст. I должности не болѣе какъ въ двадцати отдѣленіяхъ крестьянскаго поземельнаго банка.

III. Въ дополненіе подлежащихъ статей положенія о крестьянскомъ поземельномъ банкѣ (Сбор. Зак. Т. XXXVI стр. 170) постановить:

1) Въ совѣтѣ предсѣдательствуетъ управляющій банкомъ.
2) Въ составъ нѣкоторыхъ отдѣленій входитъ членъ по назначенію Министра Финансовъ.

3) На непосредственную обязанность управляющаго банкомъ возлагается:

а) заведываніе всею исполнительною частію, наблюденіе за правильностью дѣлопроизводства и счетоводства въ банкѣ и въ отдѣленіяхъ его и за точнымъ исполненіемъ положенія о банкѣ; б) представленіе Министру Финансовъ о назначеніи членовъ совѣта банка, предсѣдателя и членовъ отдѣленій отъ Министерства Финансовъ (п. 2), а также назначеніе, перемѣщеніе и увольненіе остальныхъ служащихъ по банку лицъ, и в) составленіе годовыхъ отчетовъ по операціямъ банка.

4) Управляющему банкомъ предоставляется возлагать на членовъ совѣта занятія по ближайшему заведыванію тою или другою частью операцій и давать имъ временныя порученія по ревизіи отдѣленій и по другимъ предметамъ, до банковыхъ операцій относящимся.

5) Опредѣленія совѣта о разрѣшеніи льготъ и разсрочекъ по взносу платежей заемщиковъ (п. 5 ст. 7 пол. о кр. позем. банкѣ)

стwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministeryum Finansów, *uchwaliła zdanie:*

I. W uzupełnieniu Najwyżej zatwierdzonego d. 18 Maja 1882 roku rozkładu posad i rozchodów zarząd banku ziemskiego włościańskiego, utworzyć posady członka oddziału mianowanego przez Ministra Finansów i pomocnika buchhaltera, przywiązując do piérwszej z tych posad uposażenie, klasę urzędu i kategoryę podług emerytury i haftu na mundurze narówni ze starszemi referentami banku, a do drugiej—uposażenie w kwocie 750 r. (w tém pensyi 600 r. i na stół 150 r.), IX klasę podług urzędu, VI kategoryę podług emerytury i IX kategoryę podług haftu na mundurze.

II. Poruczyć Ministrowi Finansów obsadzić posady, wskazane w art. I, nie wyżej w dwudziestu oddziałach banku ziemskiego włościańskiego.

III. W uzupełnieniu odnosnych artykułów ustawy banku włościańskiego (Zbiór Praw Tom XXXVI str. 171) postanowić:

1) W radzie przewodniczy zarządzający bankiem.
2) W skład niektórych oddziałów wchodzi członek mianowany przez Ministra Finansów.
3) Bezpośrednim obowiązkiem Banku ziemskiego włościańskiego będzie:

a) zawiadywanie całym działem wykonawczym, nadzór nad prawidłowością referatów i rachunkowości w banku i w oddziałach tegoż tudzież nad dokładnem wykonaniem Ustawy banku; b) przedstawienie Ministra Finansów co do mianowania członków rady banku, prezesów i członków oddziałów z ramienia Ministeryum Finansów (ust. 2), oraz mianowanie, przenoszenie i uwalnianie pozostałych urzędników banku, c) sporządzanie sprawozdań rocznych z operacyj banku.

4) Zarządzającemu bankiem służy prawo porzucać członkom rady zajęcia w zakresie bliższego zawiadywania tą lub ową częścią operacyj i dawać im tymczasowe polecenia co do rewizyi oddziałów oraz w innych przedmiotach do operacyj bankowych odnoszących się.

5) Deczyze rady co do zezwolenia na ulgi i rozłożeniu na raty

производятся въ исполненіе лишь съ согласія управляющаго банкомъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(Опубликовано: 20 Іюня).

105.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О раз'ѣздныхъ деньгахъ мировому судѣ Брезинскаго уѣзда.

24-го Апрѣля 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи, *мнѣніемъ положила*:

I. Отпускать мировому судѣ Брезинскаго уѣзда, Петроковской губерніи, по *пятистамъ рублей* въ годъ на расходы по выѣздамъ его, для отправленія правосудія, въ гор. Томашевъ, той же губерніи.

II. Означенный ежегодный расходъ отнести на средства г. Томашева, предоставивъ мѣстному начальству, для удовлетворенія той части упомянутаго расхода, которая не можетъ быть покрыта доходами г. Томашева, установить особый дополнительный сборъ съ населенія сего города, причемъ раскладку этого сбора производить порядкомъ, указаннымъ въ ст. 9 Высочайше утвержденнаго 14 Марта 1878 г. мнѣнія Государственного Совѣта о квартирномъ довольствіи мировыхъ судебныхъ установленій Варшавскаго судебного округа.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(Опубликовано: 20 Іюня).

wypłat dłużników (ust. 5 art. 7 Ust. bank włośc.) wprowadzają się w wykonanie tylko za zgodą zarządzającego bankiem.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacji: 20 Czerwca).

105.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O pieniądzach na podróże dla sędziego pokoju powiatu Brzezińskiego.

24-go Kwietnia 1889 r.

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości, *uchwaliła zdanie*:

I. Wydawać sędziemu pokoju powiatu Brzezińskiego gubernii Piotrkowskiej *pięćset* rubli rocznie na wyjazdy w celu wymierzania sprawiedliwości do miasta Tomaszowa téjże gubernii.

II. Wzmiankowany rozchód roczny pokrywać z funduszów miasta Tomaszowa, poruczając miejscowej zwierzchności, w celu zaspokojenia tej części wzmiankowanego rozchodu, która nie może być pokryta z dochodów m. Tomaszowa, ustanowić oddzielną opłatę dodatkową od ludności tego miasta; przyczém rozkładu téj opłaty dopełniać w sposób wskazany w art. 9 Najwyżej zatwierdzonego d. 14 Marca 1878 roku Zdania Rady Państwa co do kwaterunkowego zaopatrzenia sędziów pokoju okręgu sądowego Warszawskiego.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacji: 20 Czerwca).

106.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О порядкѣ обложенія торговыми пошлинами потребителей обществъ и товариществъ.

4-го Мая 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, *мнѣніемъ положи:*

Ст. 36 положенія о пошлинахъ за право торговли и другихъ промысловъ дополнить слѣдующимъ примѣчаніемъ:

„Дѣйствіе сей статьи не распространяется на всякаго рода потребительныя общества и товарищества, которыя подлежатъ обложенію торговыми пошлинами на общемъ основаніи, соотвѣтственно роду торговли, производимой изъ содержимыхъ ими обществами и товариществами торговыхъ заведеній и размѣру помѣщеній послѣднихъ.“

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(Опубликовано: 20 Іюня).

106.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O sposobie opodatkowania opłatami handlowemi towarzystw i spółek spożywczych.

4-go Maja 1889 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów, *uchwaliła zdanie:*

Art. 36. Postanowienia o opłatach za prawo prowadzenia handlu i innych przemysłów uzupełnić następującą uwagą.

„Moc obowiązująca niniejszego artykułu nie rozciąga się na wszelkiego rodzaju towarzystwa—i spółki spożywcze, które podlegają opodatkowaniu opłatami handlowemi na ogólnéj zasadzie, odpowiednio do rodzaju handlu prowadzonego z utrzymywanych przez te towarzystwa i spółki zakładów handlowych i wielkości pomieszczeń tych zakładów.“

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 20 Czerwca).

„Свободные остатки от поступающей в пользу тюрем, на основании ст. 338 и 340 уст. о сод. подъ страж., части доходов от работ, образующихся за покрытием означенных в ст. 342 расходов и за выдачу, согласно той же статьи, вознаграждения лицам тюремного управления и надзора, обращаются на образование особаго, въ составѣ специальныхъ средствъ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ по тюремной части, фонда, средства коего исключительно употребляются на одновременныя затраты по устройству и расширенію работъ въ тюрьмахъ гражданскаго вѣдомства.“

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(Опубликовано: 20-го Іюня).

108.

Высочайше утвержденное положеніе Государственнаго Совѣта.

Объ измѣненіи и дополненіи нѣкоторыхъ статей устава государственнаго банка.

9-го Мая 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, *мнѣніемъ положила:*

I. Въ дополненіе и измѣненіе подлежащихъ статей устава государственнаго банка (свод. зак. т. XI, ч. 2, разд. IV, уст. кред., изд. 1887 г.), постановить:

1) Къ числу дозволенныхъ государственному банку, его конторамъ и отдѣленіямъ операцій относятся: а) приемъ за комиссію векселей и другихъ срочныхъ денежныхъ документовъ для полученія по нимъ платежей, какъ отъ лицъ имѣющихъ въ учрежденіи банка текущіе счета, такъ и отъ лицъ, не имѣющихъ таковыхъ счетовъ, и б) покупка и продажа, за счетъ довѣрителей, государственныхъ процентныхъ бумагъ, а также цѣнныхъ бумагъ, выпу-

„Rozporządcalne reszty wpływającej na korzyść więzień, na zasadzie art. 338 i 340 Ust. o więz., części dochodów z robót, tworzące się po pokryciu wspomnianych w art. 342 rozchodów i po wydaniu, zgodnie z tymże artykułem, wynagrodzenia osobom należącym do zarządu i nadzoru więzień, używają się na utworzenie oddzielnego, w składzie specjalnych funduszy Ministerium Spraw Wewnętrznych, funduszu, którego środki używają się wyłącznie na jednorazowe wydatki na urządzenie i rozszerzenie robót w więzieniach należących do wydziału cywilnego“.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacji: 20 Czerwca).

108.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O zmianie i uzupełnieniu niektórych artykułów Ustawy banku Państwa.

9-go Maja 1889 г.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów, *uchwaliła zdanie:*

I. Uzupełniając i zmieniając odnosne artykuły ustawy banku Państwa (Sw. Zak. t. XI, cz. 2, rozd. IV, ust. kred. wyd. 1887 r.) postanowić:

1) Do dozwolonych bankowi Państwa, oraz kantorom i oddziałom tegoż, operacyj należą: a) przyjmowanie w komis weksli i innych terminowych dokumentów pieniężnych w celu otrzymania podług nich wypłat tak od osób mających w instytucyi banku rachunki bieżące jak i od osób rachunków takich niemających i b) kupno i sprzedaż na rachunek pełnomocników, papierów procentowych

щенных частных обществами и учреждениями и имѣющихъ обращение на биржѣ.

2) При приѣмѣ векселей и другихъ срочныхъ денежных документовъ, для полученіе по онымъ платежѣ (п. а, ст. 1) взыскивается, сверхъ платы по таксѣ за переводъ суммъ, получаемыхъ въ другихъ городахъ, комиссія въ размѣрѣ, опредѣляемомъ правленіемъ государственнаго банка. Безплатно принимаются лишь векселя и другіе документы, по которымъ платежъ назначенъ въ томъ же городѣ, отъ лицъ, имѣющихъ въ учрежденіяхъ банка текущіе счета.

II. Статью 39¹ того же устава изложить слѣдующимъ образомъ:

Правленію государственнаго банка предоставляется въ уважительныхъ случаяхъ допускать, съ разрѣшенія Министра Финансовъ, разсрочки и отсрочки долговъ землевладѣльцевъ по учету векселей съ двумя подписями, съ обезпеченіемъ таковыхъ долговъ первыми, вторыми и позднѣйшими закладными или залоговыми свидетельствами, выдаваемыми порядкомъ указаннымъ въ приложеніи къ ст. 27 (примѣч.).

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(Опубликовано 20 Іюня).

109.

Высочайше утвержденное положеніе Государственнаго Совѣта.

О дополненіи правилъ объ акцизѣ съ зажигательныхъ спичекъ.

9-го Мая 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ:*

паństwowych oraz papierów wartościowych, wypuszczonych przez towarzystwa i instytucje prywatne i mających kurs na giełdzie.

2) Przy przyjmowaniu weksli i innych terminowych dokumentów pieniężnych dla otrzymania poług nich wypłat (ust. a art. 1) pobiera się, prócz opłaty podług taksy za przekazywanie sum odbieranych w innych miastach, komisowe, w wysokości określonej przez zarząd banku Państwa. Bezплатnie przyjmają się tylko weksle i inne dokumenty, podług których wypłata wyznaczona jest w tém samem mieście od osób, mających w instytucjach banku rachunki bieżące.

II. Artykuł 39,¹ téjże ustawy zredagować w sposób następujący:

Zarządowi Banku Państwa służy prawo w wypadkach na uwzględnienie zasługujących dopuszczać, za pozwoleniem Ministra Finansów, rozłożenia na raty i odroczenia długów właścicieli ziemskich z tytułu dyskonta weksli z dwoma podpisami, z zabezpieczeniem takich długów pierwszemi, drugimi i późniejszymi świadectwami zastawowemi, wydawanemi w sposób, wskazany w dodatku do art. 27 (uwaga).

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacji: 20 Czerwca).

109.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O uzupełnieniu przepisów dotyczących akcyzy od zapalek.

9-go Maja 1889 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów, *uchwaliła zdanie:*

1) Акцизъ съ зажигательныхъ спичекъ внутренняго приготвления, въ помѣщеніяхъ, содержащихъ отъ 75 до 150 спичекъ, взимать въ размѣрѣ одной полукопѣйки, а въ помѣщеніяхъ, содержащихъ отъ 150 до 225 спичекъ, — въ размѣрѣ трехъ четвертей копѣйки съ каждаго помѣщенія.

2) Акцизъ съ зажигательныхъ спичекъ, привозимыхъ изъ-за границы въ помѣщеніяхъ, содержащихъ отъ 75 до 150 спичекъ, взимать въ размѣрѣ одной копѣйки (кредитной), а въ помѣщеніяхъ, содержащихъ отъ 150 до 225 спичекъ, — въ размѣрѣ полуторы копѣйки (кредитной) съ помѣщенія.

3) Акцизъ за зажигательныя спички, вывозимыя на азіатскіе рынки, сложенію не подлежитъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(Опубликовано: 20 Іюня).

110.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

О нѣкоторыхъ измѣненіяхъ въ правилахъ о порядкѣ производства дѣлъ и о взысканіяхъ за нарушенія акцизныхъ уставовъ.

4-го Мая 1889 года.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ*:

I. Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ статей уставовъ о питейномъ и табачномъ сборахъ постановить:

1) Постановленіе управляющаго акцизными сборами объявляется лицу, на которое наложено взысканіе, съ предоставленіемъ ему двухнедѣльнаго, со дня сего объявленія, срока на заявленіе о своемъ согласіи подчиниться означенному постановленію.

I. Акcyзѣ od zapalek wyrobu krajowego w pomieszczeniach, zawierających od 75 do 150 zapalek, pobierać w wysokości półkopiejki, a w pomieszczeniach zawierających od 150 do 225 zapalek—w wysokości trzech czwartych kopiejki od każdego pomieszczenia.

2) Акcyзѣ od zapalek przywożonych z zagranicy w pomieszczeniach zawierających od 75 do 150 zapalek pobierać w wysokości jednej kopiejki (kredytowej), a w pomieszczeniach zawierających od 150 do 225 zapalek—w wysokości półtoręj kopiejki (kredytowej) od pomieszczenia.

3) Акcyза od zapalek wywożonych na rynki azjatyckie nie podlega umorzeniu.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacji: 20 Czerwca).

110.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O niektórych zmianach w przepisach dotyczących sposobu prowadzenia spraw i wymierzania kar za naruszenia ustaw akcyznych.

4-go Maja 1889 roku.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów, *uchwaliła zdanie*:

I. Zmieniając i uzupełniając odnośne artykuły Ustawy o akcyzie od napojów i o akcyzie od tytoniu, postanowić:

1) Postanowienie zarządzającego przychodami akcyznymi ogłasza się osobie, na którą wymierzona została kara, i pozostawia jej się dwutygodniowy od dnia ogłoszenia termin na oświadczenia co do tego, czy się zgadza poddać się temu postanowieniu.

2) Если лицо, на которое наложено взыскание по постановлению управляющего акцизными сборами, не заявило, в течение указанного срока, о согласии подчиниться сему постановлению или не внесло взыскания, то дело обращается к судебному рассмотрению в порядке, установленном для дел о преступлениях и проступках против имущества и доходов казны.

3) В случае согласия лица, на которое наложено взыскание, подчиниться постановлению управляющего акцизными сборами, последний может разрешить рассрочку взыскания, с обеспечением его в полной сумме, или же в известной доле, залогом, или без такого обеспечения.

Примечание. Управляющему акцизными сборами предоставляется допускать, собственною властью, рассрочку взыскания на сумму до тысячи рублей и на срок до шести месяцев; относительно же рассрочки взысканий свыше сей суммы, или хотя и меньших сумм, но на более продолжительные сроки, входит с представлением к Министру Финансов.

4) Если лицо, изъявившее согласие подчиниться постановлению управляющего акцизными сборами, не внесет причитающегося с него взыскания или не представит требуемого залога в назначенный для сего срок, то от управляющего акцизными сборами зависит взыскивать неуплаченную сумму в порядке административном, или же обратиться к судебному рассмотрению.

5) Дело, направленное управляющим в порядке административном (ст. 4), не может быть обращено к судебному рассмотрению, хотя бы виновный оказался несостоятельным к уплате взыскания.

6) При обращении в суд, согласно ст. 2 и 4, дело о нарушениях, допущенных в заведениях для раздробительной торговли крепкими напитками или для торговли табаком и табачными изделиями, управляющему акцизными сборами предоставляется требовать от хозяина заведения внесения залога, в обеспечение могущего последовать по суду взыскания за нарушение, хотя бы последнее и было допущено приказчиком. Залог этот вносится в размер всего определенного административным постановлением штрафа, когда обвиняется в нарушении хозяин, и в размер трех четвертей сего штрафа, когда обвиняется приказчик. В случае неисполнения сего требования патент на заведение отбирается.

2) Jeżeli osoba, na którą wymierzoną została kara na mocy postanowienia Zarządzającego przychodami akcyznymi, nie oświadczyła, w ciągu wskazanego terminu, iż się zgadza poddać się temu postanowieniu, lub nie wniosła kary, to sprawa rozpoznaje się sądownie w sposób, ustanowiony dla spraw o zbrodnie i występki przeciwko majątkowi i dochodom skarbu.

3) Wrazie zgodzenia się osoby, na którą nałożona została kara, na postanowienie zarządzającego przychodami akcyznymi, tenże może zezwolić na rozłożenie na raty kary, z zabezpieczeniem całkowitej sumy albo części téjże zapomocą zastawu lub bez takiego zabezpieczenia.

Uwaga. Zarządzającemu przychodami akcyznymi służy prawo zezwalać własną władzą na rozłożenie na raty kary na sumę do tysiąca rubli i na termin do sześciu miesięcy; zaś co do rozłożenia na raty kar wyższych od téj sumy, lub chociażby mniejszych sum, lecz na dłuższe terminu, wnosić przedstawienie do Ministra Finansów.

4) Jeżeli osoba, która przystała na postanowienie zarządzającego przychodami akcyznymi, nie wniesie przypadającej od niej kary lub nie przedstawi wymaganej kaucyi w oznaczonym na to terminie, to od zarządzającego przychodami akcyznymi, zależy egzekwować nie zapłaconą sumę w drodze administracyjnej, lub też sprawę rozpoznać sądownie.

5) Sprawa, oddana przez zarządzającego na drogę administracyjną (art. 4), nie może być rozpoznawana sądownie, chociażby winny okazał się niewypłacalnym.

6) Przy oddaniu do sądu, zgodnie z art. 2 i 4, spraw o naruszenia, których się dopuszczono w zakładach do detalicznej sprzedaży napojów wysokowych lub do handlu tytoniem lub wyrobami tabacznymi, zarządzający przychodami akcyznymi ma prawo żądać od właściciela zakładu wniesienia kaucyi, na zabezpieczenie kary sądowej za naruszenie, chociażby tego naruszenia dopuścił się subjekt. Kaucya ta wnosi się w wysokości całkowitej, określonej przez postanowienie administracyjne, kary, gdy o naruszenie oskarżonym jest właściciel i w wysokości trzech czwartych téj kary, gdy oskarżonym jest subjekt. Wrazie niewykonania tego żądania patent na zakład się odbiera.

II. Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ статей устава о питейномъ сборѣ постановить:

1) За продажу крѣпкихъ напитковъ безъ патента, виновные подвергаются: въ первый разъ — денежному взысканію не свыше пятидесяти рублей, а во второй разъ — денежному взысканію не свыше ста рублей.

2) За продажу крѣпкихъ напитковъ безъ патента, въ видѣ промысла, виновные подвергаются, сверхъ денежнаго взысканія въ размѣрѣ до ста рублей и уплаты особой суммы въ возмѣщеніе патентнаго сбора, на основаніи приложеннаго къ сей статьѣ росписанія, — тюремному заключенію отъ двухъ до четырехъ мѣсяцевъ.

3) За производство торговли крѣпкими напитками въ заведеніяхъ, для того устроенныхъ, по патенту чужому, или просроченному, или несогласно съ патентомъ (кромя случая, указаннаго въ ст. 612 уст. пнт.), или же не въ томъ мѣстѣ, на которое патентъ выданъ, — виновные, сверхъ уплаты особой суммы въ возмѣщеніе патентнаго сбора на основаніи росписанія, приложеннаго къ ст. 2, подвергаются: въ первый разъ — денежному взысканію въ размѣрѣ не свыше пятидесяти рублей, во второй — денежному взысканію въ размѣрѣ не свыше ста рублей и аресту не свыше одного мѣсяца.

Примѣчаніе. Наказанія, въ сей статьѣ опредѣленнымъ, подвергаются также виновные въ храненіи крѣпкихъ напитковъ во всякаго рода торговыхъ заведеніяхъ, не имѣющихъ патентовъ, или въ которыхъ взятые патенты не даютъ права торговли напитками, найденными въ сихъ заведеніяхъ.

4) За раздробительную торговлю крѣпкими напитками изъ заводовъ, или изъ заводскихъ подваловъ, виновные, сверхъ обязанности взять годовой патентъ по роду торговли, которую производили, или уплатить его стоимость, со всѣми соединенными со взятіемъ патента сборами, подвергаются: въ первый разъ — денежному взысканію, равному половинѣ цѣны годоваго патента, во второй разъ — денежному взысканію, равному цѣнѣ годоваго патента, и въ третій разъ — такому же денежному взысканію, какъ во второй разъ и, сверхъ того, заключенію въ тюрьмѣ на время отъ двухъ до четырехъ мѣсяцевъ и лишенію права на производство торговли крѣпкими напитками.

5) За предоставленіе, въ видѣ промысла, своего жилища или другаго помѣщенія для распитія крѣпкихъ напитковъ, купленныхъ

II. Змѣняя и uzupełniając одноѣе artykuły Ustawy o akcyzie od napojów, postanowić:

1) Za sprzedaż napojów wysokowych bez patentu winni ulegnąć za pierwszym razem karze pieniężnej do pięćdziesięciu rubli, a za drugim razem — karze pieniężnej do stu rubli.

2) Za sprzedaż napojów wysokowych bez patentu, prowadzoną w formie przemysłu, winni ulegnąć, prócz kary pieniężnej w wysokości do stu rubli i zapłaty oddzielnej sumy na pokrycie opłaty patentowej, na zasadzie dołączonego do niniejszego artykułu rozkładu, zamknięciu w więzy na czas od dwóch do czterech miesięcy.

3) Za prowadzenie handlu napojami wysokowymi w zakładach do tego zbudowanych za cudzym patentem lub za patentem przetrzymanym albo niezgodnie z patentem (prócz wypadku, wskazanego w art. 612 Ust. akc.), albo nie w tém miejscu, na które patent został wydany, — winni, prócz zapłaty oddzielnej sumy na pokrycie opłaty patentowej na zasadzie rozkładu dołączonego do art. 2, ulegnąć: za pierwszym razem — karze pieniężnej do pięćdziesięciu rubli, za drugim — karze pieniężnej do stu rubli, a za trzecim — karze pieniężnej do stu rubli i aresztowi do miesiąca.

Uwaga. Karom, w niniejszym artykule określonym, ulegną również winni zachowywania napojów wysokowych we wszelkiego rodzaju zakładach handlowych, niemających patentów lub w których wzięte patenty nie dają prawa do handlu napojami, znalezionymi w tych zakładach.

4) Za handel detaliczny napojami wysokowymi z gorzelni lub magazynów gorzelnianych, winni, prócz obowiązku wzięcia rocznego patentu podług rodzaju handlu, który prowadzili, lub zapłacenia jego wartości, ze wszystkimi nieodłącznymi od wzięcia patentu opłatami, ulegnąć: za pierwszym razem — karze pieniężnej równej połowie ceny rocznego patentu, za drugim razem — karze pieniężnej, równej cenie rocznego patentu, a za trzecim razem — takiej samej karze pieniężnej jak za drugi raz, i, prócz tego, zamknięciu w więzy na czas od dwóch do czterech miesięcy i pozbawieniu prawa prowadzenia handlu napojami wysokowymi.

5) Za odstępowanie, w formie pomysłu, swojego mieszkania lub innego pomieszczenia do wypijania napojów wysokowych, ku-

въ другомъ мѣстѣ, виновные подвергаются денежному взысканію не свыше пятидесяти рублей.

6) За продажу или храненіе въ заводскихъ подвалахъ, оптовыхъ складахъ и заведеніяхъ для раздробительной торговли питьями вина и спирта, крѣпостью ниже установленной (ст. 365 уст. пит., изд. 1887 г.), виновные подвергаются: въ первый разъ — денежному взысканію, равному четвертой части цѣны годового патента; во второй и третій разъ — денежному взысканію, равному половинѣ цѣны годового патента, а въ четвертый и послѣдующіе разы — денежному взысканію, равному цѣнѣ годового патента. Размѣръ сихъ взысканій, во всякомъ случаѣ, не можетъ быть ниже двадцати пяти и выше трехсотъ рублей. При этомъ оказавшееся низкопробнымъ вино сдабривается до установленной крѣпости.

Примѣчаніе. Денежныя взысканія за храненіе или продажу питей ниже установленной крѣпости въ подвалахъ тѣхъ заводовъ, въ которыхъ патентный сборъ опредѣляется по размѣру посуды, исчисляются по цѣнности патента на оптовые склады въ томъ мѣстности, гдѣ заводъ находится.

7) За продажу или храненіе въ заводскихъ подвалахъ, оптовыхъ складахъ и заведеніяхъ для раздробительной торговли питьями водочныхъ издѣлій, выпускаемыхъ съ заводовъ безъ оклейки бандеролью, крѣпостью ниже установленной (ст. 332 и 365 уст. пит., изд. 1887 г.), виновные подвергаются: въ первый разъ — денежному взысканію, равному четвертой части цѣны годового патента; во второй и третій разъ — денежному взысканію, равному половинѣ цѣны годового патента; въ четвертый и послѣдующіе разы — денежному взысканію, равному цѣнѣ годового патента. При этомъ самыя издѣлія конфискуются и продаются съ публичнаго торга, по обложеніи надлежащими бандеролями.

8) Денежныя взысканія, поступающія въ возмѣщеніе патентнаго сбора (ст. 2 и 3), обращаются въ доходъ государственнаго казначейства, за исключеніемъ 25% съ суммъ, взысканныхъ за нарушенія, обнаруженныя въ уѣздѣ, и 20% съ суммъ, взысканныхъ за нарушенія, обнаруженныя въ городскихъ поселеніяхъ, которые обращаются въ пользу земства и городовъ, по принадлежности.

9) Дѣла о безпатентной продажѣ крѣпкихъ напитковъ направляются акцизнымъ управленіемъ непосредственно къ судебному разсмотрѣнію, хотя бы виновный въ нарушеніи подлежалъ одному лишь денежному взысканію.

III. Въ дополненіе подлежащихъ узаконеній постановить:

пionych gdzieindziej, winni ulegną karze pieniężnej do pięćdziesięciu rubli.

6) Za sprzedaż lub zachowywanie w magazynach gorzelnianych, składach hurtowych lub zakładach do detalicznej sprzedaży trunków, okowity i spirytusu niższej od ustanowionej (art. 365 Ust. akc. wyd. z r. 1887) tęgosci, winni ulegną: za pierwszym razem — karze pieniężnej, równej czwartej części ceny patentu rocznego; za drugim i trzecim razem — karze pieniężnej równej połowie ceny patentu rocznego, a za czwartym i każdym razie następnie — karze pieniężnej, równej cenie patentu rocznego. Kary te nie mogą być w żadnym razie niższe od dwudziestu pięciu, a wyższe od trzystu rubli. Przytém okowita niższej próby przyprowadza się do ustanowionej tęgosci.

Uwaga. Kary pieniężne za zachowywanie lub sprzedaż napojów niższej od ustanowionej tęgosci w magazynach tych gorzelni, w których opłata patentowa określa się podług rozmiaru naczynia, obliczają się podług wartości patentu na składy hurtowe w tej miejscowości, gdzie się gorzelnia znajduje.

7) Za sprzedaż lub zachowywanie w magazynach gorzelnianych, składach hurtowych lub zakładach do sprzedaży detalicznej wódek wypuszczanych z gorzelni bez oklejania ich banderolami, tęgosci niższej od ustanowionej (art. 332 i 365 Ust. a to wyd. za 1887), winni ulegną: za pierwszym razem — karze pieniężnej równej czwartej części ceny patentu rocznego; za drugim i trzecim razem — karze pieniężnej równej połowie ceny patentu rocznego; za czwartym i każdym razem następnie — karze pieniężnej równej cenie patentu rocznego. Przytém same wyroby konfiskują się i sprzedają się przez licytacyą, po obłożeniu ich należytemi banderolami.

8) Kary pieniężne, wpływające na pokrycie opłaty patentowej (art. 2 i 3), zaliczają się do dochodów skarbu Państwa, z wyjątkiem 25% od sum ściągniętych za naruszenia, wykryte w powiecie i 20% od sum, ściągniętych za naruszenia, wykryte w posiadłościach miejskich, które to sumy zaliczają się do dochodów ziemstwa i miast, stosownie do kompetencji.

9) Sprawy o bezpatentową sprzedaż napojów wysokowych zarząd akcyzowy odsyła bezpośrednio do rozpoznania sądu, chociażby winny naruszenia podlegał tylko karze pieniężnej.

III. W uzupełnieniu odnośnych praw postanowić:

При производствѣ дѣлъ о нарушеніяхъ постановленій объ акцизѣ съ сахара, освѣтительныхъ нефтяныхъ маселъ и свичекъ примѣняются правила, изложенныя въ ст. 1—5 отдѣла I.

IV. Статьи 596, 597, 604 устава о пит. сборѣ, а равно примѣчаніе къ ст. 626 того же устава,—отмѣнить.

V. Постановленія, означенныя въ отдѣлахъ I—IV, ввести въ дѣйствіе съ 1 Сентября 1889 года.

VI. Правила, изложенныя въ отдѣлѣ I и въ ст. 9 отдѣла II примѣнить ко всѣмъ тѣмъ, возникшимъ до 1 Сентября 1889 г., дѣламъ о нарушеніяхъ акцизныхъ уставовъ, влекущихъ одинъ лишь денежныя взысканія, по которымъ къ этому сроку не состоятся постановленія управляющихъ акцизными сборами.

VII. Законоположенія, изложенныя въ ст. 1—8 отд. II, примѣнить къ тѣмъ совершеннымъ до 1 Сентября 1889 года нарушеніямъ, по которымъ къ этому сроку не состоятся еще судебныя приговоры или административныя постановленія, за исключеніемъ лишь случаевъ, когда за эти нарушенія опредѣлены упомянутыми законоположеніями болѣе строгія взысканія.

Подлинное мѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

Приложеніе къ ст. 2 отд. II.

РОСПИСАНІЕ

денежныхъ взысканій, взимаемыхъ въ возмѣщеніе патентнаго сбора.

При торговлѣ хлѣбнымъ виномъ, спиртомъ, винограднымъ виномъ иностраннаго приготовленія и водочными издѣліями:

для городовъ 1 разряда и мѣстностей внѣ городскихъ поселеній 1 и 2 разрядовъ—отъ 100 до 300 руб.;

для городовъ 2 разряда и мѣстностей внѣ городскихъ поселеній 3 и 4 разрядовъ — отъ 75 до 200 руб.;

для городовъ 3 разряда и мѣстностей внѣ городскихъ поселеній 5 и 6 разрядовъ — отъ 50 до 150 руб.

При торговлѣ пивомъ, медомъ и русскими виноградными винами:

При проведеніи справъ о нарушеніяхъ постановленій о акцизѣ od cukru, olejów nalcianych oświeclających i zapalek stosują się przepisy, zawarte w art. 1—5 oddziału I.

IV. Artykuły 596, 597, 604 Ustawy o akcyzie od nap. oraz, uwagę do art. 626 téjże ustawy,—uchylić.

V. Postanowienia, zawarte w oddziałach I—IV, wprowadzić w wykonanie od 1 Września 1889 roku.

VI. Przepisy, zawarte w oddziale I i w art. 9 oddziału II zastosować do wszystkich tych, powstałych przed 1 Września 1889 r., spraw o naruszenia ustaw akcyznych, skutkujące jedynie kary pieniężne, co do których do tego terminu nie zapadną postanowienia zarządzającego przychodami akcyznymi.

VII. Prawa, wyłączone w art. 1—8 oddz. II, zastosować do tych popełnionych przed 1 Września 1889 roku naruszeń, co do których do tego terminu nie zapadną jeszcze wyroki lub postanowienia administracyjne, z wyjątkiem jedynie wypadków, gdy za te naruszenia wspomniane wyżej prawa określają surowsze kary.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesa i Członkowie.

Dodatek do art. 2 oddz. II.

ROZKŁAD

kar pieniężnych, pobieranych na pokrycie opłaty patentowej.

Wrazie prowadzenia handlu okowitą zbożową, spirytusem, winem zagranicznem i wódkami:

dla miast 1 kategorii miejscowości poza obrębem osad miejskich 1 i 2 kategorii — od 100 do 300 rub.;

dla miast 2 kategorii miejscowości poza obrębem osad miejskich 3 i 4 kategorii — od 75 do 200 rub.;

dla miast 3 kategorii miejscowości poza obrębem osad miejskich 5 i 6 kategorii — od 50 do 150 rub.

Wrazie prowadzenia handlu piwem, miodem i winami rosyjskimi:

для городов 1 разряда и мѣстностей внѣ городскихъ поселеній 1 и 2 разрядовъ — отъ 25 до 50 руб.;

для городов 2 разряда и мѣстностей внѣ городскихъ поселеній 3 и 4 разрядовъ — отъ 15 до 30 руб.;

для городов 3 разряда и мѣстностей внѣ городскихъ поселеній 5 и 6 разрядовъ — отъ 5 до 15 руб.

Примѣчаніе. Въ губерніяхъ, на которыя не распространяется дѣйствіе ст. 395—481 уст. о питейномъ сборѣ, изд. 1887 г., разрядъ мѣстностей внѣ городскихъ поселеній приравнивается къ установленному для городов 3 разряда, а въ Закавказскомъ краѣ мѣстности, отнесенныя къ 4 разряду по патентному сбору, при наложеніи взысканій за незаконную торговлю питьями, приравниваются къ мѣстностямъ 3 разряда.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта **МИХАИЛЪ.**

(Опубликовано: 27-го Іюня).

III.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Объ обращеніи доходовъ выручаемыхъ отъ продажи произведеній Варшавскаго помологическаго сада, въ пользу сего же сада.

20-го Апрѣля 1889 года.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной Экономіи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Народнаго Провѣщенія, мнѣніемъ положилъ:

Предоставить въ пользу Варшавскаго помологическаго сада доходы, выручаемые отъ продажи произведеній этого сада.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналѣ Предсѣдателемъ и Членами.

(Опубликовано: 30-го Іюня).

для міаст 1 категории мѣстowości poza obrębem osad miejskich 1 i 2 kategorii — od 25 do 50 rub.;

для міаст 2 категории мѣстowości poza obrębem osad miejskich 3 i 4 kategorii — od 15 do 30 rub.;

для міаст 3 категории мѣстowości poza obrębem osad miejskich 5 i 6 kategorii — od 5 do 15 rub.

Uwaga. W guberniach, na które nie rozciąga się moc obowiązująca art. 395—481 Ust. o akc. od nap., wyd. z r. 1887, kategoria mѣstowości poza obrębem osad miejskich przyrównuje się do ustanowionej dla міаст 3 kategorii a w kraju Zakaukaskim mѣstowości, zaliczone do 4 kategorii podług opłaty patentowej, przy nałożeniu kar na nieprawny handel napojami przyrównują się do mѣstowości 3 kategorii.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa **MICHAŁ.**

(Data publikacji: 27 Czerwca).

III.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O użyciu dochodów, otrzymanych ze sprzedaży produktów ogrodu pomologicznego Warszawskiego, na rzecz tegoż ogrodu.

20-go Kwietnia 1889 roku.

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwowej, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Oświaty Publicznej, *uchwaliła zdanie:*

Oddać na rzecz ogrodu pomologicznego Warszawskiego dochody, otrzymywane ze sprzedaży produktów tegoż ogrodu.

Oryginał Zdania podpisali na protokule Prezesi i Członkowie.

(Data publikacji: 30 Czerwca).

112.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.

О разрѣшеніи акціонерному обществу подъ наименованіемъ „Императорско-Королевскій привилегированный Австрійскій Лендербанкъ“ продолжать свои операціи въ Россіи.

Вслѣдствіе ходатайства учрежденнаго на основаніи австрійскихъ законовъ акціонернаго общества подъ наименованіемъ „Императорско-Королевскій привилегированный Австрійскій Лендербанкъ“, о разрѣшеніи продолжать въ Россіи свойственныя сему обществу по уставу операціи, Министръ Государственныхъ Имуществъ входилъ съ представленіемъ въ Комитетъ Министровъ, по положенію коего, ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 24 день Марта 1889 года, Высочайше повелѣть соизволилъ: разрѣшить акціонерному обществу подъ наименованіемъ „Императорско-Королевскій привилегированный Австрійскій Лендербанкъ“ продолжать свои операціи въ Россіи по эксплуатаціи принадлежащихъ сему обществу каменноугольныхъ копей „Францъ“ и „Мацей“, находящихся въ Бендинскомъ уѣздѣ, Петроковской губерніи, съ тѣмъ:

1) чтобы общество подчинялось дѣйствующимъ въ Имперіи и губерніяхъ Царства Польскаго постановленіямъ, относящимся къ предмету его дѣятельности, а также существующимъ постановленіямъ о пошлинахъ и сборахъ, взимаемыхъ съ акціонерныхъ обществъ и товариществъ, въ томъ числѣ и Высочайше утвержденнымъ 15 Января 1885 г. правиламъ объ обложеніи торговыхъ и промышленныхъ предпріятій дополнительнымъ процентнымъ сборомъ (Сбор. Зак. Т. XXVII стр. 97), равно и тѣмъ, какія впослѣдствіи будутъ изданы;

2) чтобы все принадлежащее обществу въ предѣлахъ Россіи движимое и недвижимое имущество и слѣдующіе въ его пользу платежи обрабаемы были на преимущественное удовлетвореніе претензій, возникшихъ изъ операцій его въ Россіи;

112.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
MINISTRÓW.

O dozwoleniu towarzystwu akcyjnemu pod firmą „Cesarsko-Królewski uprzywilejowany Austriacki Lenderbank“ na prowadzenie operacyj w Rosyi.

W skutek starań założonego na zasadzie praw austriackich towarzystwa akcyjnego pod firmą „Cesarsko-Królewski uprzywilejowany Lenderbank Austriacki“ o zezwolenie na prowadzenie dalej w Rosyi właściwych temu towarzystwu według ustawy operacyj, Minister Dóbr Państwa wnosil przedstawienie do Komitetu Ministrów, podług którego to przedstawienia NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 24 Marca 1889 roku, Najwyżej rozkazać raczył zezwolić towarzystwu akcyjnemu pod firmą „Cesarsko-Królewski uprzywilejowany Lenderbank Austriacki“ na prowadzenie w dalszym ciągu operacyj w Rosyi w zakresie eksploatacyi należących do tegoż towarzystwa kopalni węgla „Franciszek“ i „Maciej“, znajdujących się w powiecie Będzińskim, gubernii Piotrkowskiej, z tém zastrzeżeniem:

1) ażeby towarzystwo poddawalo się obowiązującym w Cesarstwie i guberniach Królestwa Polskiego postanowieniom, odnoszącym się do zakresu jego działalności, tudzież istniejącym postanowieniom o opłatach, pobieranych od towarzystw i spółek akcyjnych, a pomiędzy innemi Najwyżej zatwierdzonym d. 15 Stycznia 1885 r. przepisom o opodatkowaniu przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych opłatą dodatkową procentową (Zbiór Praw T. XXVII str. 97), jak również tym, jakie w przyszłości będą wydane;

2) ażeby wszystek należący do towarzystwa w obrębie Rosyi majątek ruchomy i nieruchomy oraz przypadające na jego rzecz opłaty były używane na zaspokojenie z pierwszeństwem pretensyj, wynikłych z operacyj tegoż towarzystwa w Rosyi;

3) чтобы всякое приобретение обществомъ въ собственность или срочное владѣніе и пользованіе недвижимыхъ имуществъ въ Россіи совершалось на основаніи дѣйствующихъ у насъ узаконеній вообще и въ частности Именныхъ Высочайшихъ указовъ 14 Марта 1887 г. и 24 Декабря 1888 г. и при томъ исключительно для надобностей предпріятія, по предварительномъ удостовѣреніи мѣстнымъ губернскимъ начальствомъ дѣйствительной потребности въ такомъ приобрѣтеніи;

4) чтобы по управленію дѣлами общества учреждено было въ Россіи особое ответственное агентство. Агентство это должно быть снабжено со стороны общества достаточными полномочіями: а) на обязательную для общества дѣятельность по всемъ вообще дѣламъ общества; въ томъ числѣ оно должно имѣть право и обязанность отвѣчать отъ имени общества по всемъ могущимъ возникнуть въ Россіи судебнымъ по обществу дѣламъ, и б) въ частности на безотлагательное и самостоятельное разрѣшеніе отъ имени общества всѣхъ дѣлъ, по которымъ могутъ быть заявлены требованія къ обществу русскимъ правительствомъ и частными лицами какъ посторонними, такъ равно служащими въ обществѣ и въ томъ числѣ рабочими. О мѣстѣ учрежденія подобнаго агентства общество обязано увѣдомить Министровъ Финансовъ и Государственныхъ Имуществъ и соответственныхъ по мѣсту нахождения недвижимыхъ имуществъ общества губернаторовъ, а равно публиковать во всеобщее свѣдѣніе въ Правительственномъ Вѣстникѣ, Вѣстникѣ финансовъ, промышленности и торговли, вѣдомостяхъ обѣхъ столицъ и мѣстныхъ губернскихъ, съ соблюденіемъ установленныхъ правилъ;

5) чтобы ответственное агентство по управленію дѣлами общества въ Россіи: а) въ теченіи одного мѣсяца, по утвержденіи общимъ собраніемъ акціонеровъ годового отчета общества, представляло въ трехъ экземплярахъ какъ въ Министерства Финансовъ и Государственныхъ Имуществъ такъ и въ губернское податное присутствіе той губернии, гдѣ будетъ находиться ответственное агентство, а равно и публиковало во всеобщее свѣдѣніе въ поменованныхъ въ п. 4 изданіяхъ, протоколъ общаго собранія, полный отчетъ по всемъ операціямъ общества, а равно частный отчетъ и балансъ по операціямъ его въ Россіи, съ показаніемъ въ этомъ частномъ отчетѣ валоваго дохода, расхода и чистой прибыли за отчетный годъ, а также распредѣленія сей послѣдней съ означеніемъ размѣра дивиденда, назначеннаго къ выдачѣ на каж-

3) ажебы wszelkie nabycie przez towarzystwo na własność albo w terminowe władanie i użytkowanie nieruchomości w Rosyi odbywało się na zasadzie obowiązujących u nas praw w ogóle, a w szczególności Imiennych Ukazów Najwyższych z d. 14 Marca 1887 r. i z 24 Grudnia 1888 r. i przytém wyłącznie na potrzeby przedsiębiorstwa, po uprzedniem stwierdzeniu przez miejscową zwierzchność gubernialną rzeczywistej potrzeby takiego nabycia;

4) ажебы do administracji interesami towarzystwa utworzoną była w Rosyi oddzielna odpowiedzialna agentura. Agentura ta powinna być zaopatrzona ze strony towarzystwa w dostatecznie pełnomocnictwa: a) do obowiązkowej dla towarzystwa działalności we wszystkich wogóle interesach towarzystwa; w tej liczbie powinna mieć prawo i obowiązek odpowiadania w imieniu towarzystwa we wszystkich mogących powstać w Rosyi odnośnie do towarzystwa sprawach sądowych, i b) w szczególności do bezzwłocznego i samodzielnego rozstrzygania, w imieniu towarzystwa wszelkich spraw, co do których mogą wystąpić do towarzystwa z żądaniami rząd rosyjski i osoby prywatne, tak obce jak również służące w towarzystwie tudzież robotnicy. O miejscu założenia podobnej agentury towarzystwo obowiązane jestawiadomić Ministrów Finansów i Dóbr Państwa oraz odpowiednich, podług miejsca znajdowania się nieruchomości towarzystwa, gubernatorów tudzież publikować w „Prawitelstwiennym Wiestniku“, „Wiestniku“ finansów przemysłu i handlu, „Wiedomostiach“ obudwu stolic i miejscowych gubernialnych, z zachowaniem ustanowionych przepisów;

5) ажебы odpowiedzialna agentura do zarządu interesami towarzystwa w Rosyi: a) w ciągu miesiąca po zatwierdzeniu przez ogólne zebranie akcyonaryuszów rocznego sprawozdania towarzystwa przedstawiała w trzech egzemplarzach tak do Miniseryów Finansów i Dóbr Państwa jak i do urzędu podatkowego gubernialnego tej gubernii, gdzie się będzie znajdowała odpowiedzialna agentura, jak również publikowała w wymienionych w ustępie 4 wydawnictwach, protokół ogólnego zebrania, całkowite sprawozdanie ze wszystkich operacyj towarzystwa oraz sprawozdanie specyalne i bilans operacyj towarzystwa w Rosyi, z wyszczególnieniem w tém sprawozdaniu specyalném ryczałtowego dochodu, rozchodu i czystego zysku za rok sprawozdawczy, tudzież rozkładu tego zysku, z wyszczególnieniem wysokości dywidendy oznaczonej do wydania na każdą akceę;

дую акцію, и б) сообщало губерискому податному присутствію могуція быть затребованными дополненія и разъясненія къ представленнымъ отчетамъ, съ отвѣтственностію за неисполненіе изъясненныхъ въ семъ пунктѣ требованій на основаніи п. 26 Высочайше утвержденныхъ 15 Января 1885 г. правилъ объ обложеніи торговыхъ и промышленныхъ предпріятій дополнительнымъ процентнымъ сборомъ;

6) чтобы о времени и мѣстѣ общаго собранія акціонеры извѣщаемы были, посредствомъ публикаціи въ поименованныхъ въ п. 4 изданіяхъ, по крайней мѣрѣ за мѣсяцъ до дня собранія, съ объясненіемъ при этомъ въ самой публикаціи предметовъ, подлежащихъ разсмотрѣнію общаго собранія и съ указаніемъ того банкирскаго учрежденія въ Россіи, въ которое должны быть представлены акціи общества, для полученія права участія въ общемъ собраніи;

7) чтобы разборъ споровъ, могущихъ возникнуть съ обществомъ по дѣламъ, относящимся къ операціямъ его въ Россіи производился на основаніи дѣйствующихъ у насъ законовъ и въ русскихъ судебныхъ учрежденіяхъ;

8) чтобы дѣятельность общества въ Россіи ограничивалась исключительно эксплоатаціею принадлежащихъ ему въ Бендинскомъ уѣздѣ, Петроковской губерніи, каменноугольныхъ копей „Францъ“ и „Мацей“.

и 9) чтобы общество на сліяніе или соединеніе съ другими подобными обществами испрашивало предварительно разрѣшеніе Министровъ Финансовъ и Государственныхъ Имуществъ въ Россіи и чтобы о всякомъ измѣненіи или дополненіи своего устава общество немедленно доносило тѣмъ же Министрамъ.

(Опубликовано: 30-го Іюня).

и б) komunikowało urzędowi podatkowemu gubernialnemu uzupełnienia i wyjaśnienia do przedstawionych sprawozdań, jakie zażądane być mogą, z odpowiedzialnością za niewykonanie wyjaśnionych w tym ustępie żądań na zasadzie art. 26 Najwyżej zatwierdzonych d. 15 Stycznia 1885 roku przepisów o opodatkowaniu przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych opłatą dodatkową procentową;

6) ażeby o czasie i miejscu ogólnego zebrania akcyonaryusze byli uwiadomiani zapomocą publikacyj w wymienionych w ust. 4 wydawnictwach, przynajmniej na miesiąc przed dniem zebraniu, z wyjaśnieniem przytém w samej publikacyi przedmiotów podlegających rozpoznaniu ogólnego zebrania i ze wskazaniem téj instytucyi bankierskiej w Rosyi, w której powinny być przedstawione akcye towarzystwa, dla otrzymania prawa do udziału w ogólném zebraniu.

7) ażeby rozpoznanie sporów z towarzystwem, mogących wyniknąć z tytułu spraw, odnoszących się do operacyj tegoż w Rosyi, odbywało się na zasadzie obowiązujących u nas praw i w sądach rosyjskich.

8) ażeby działalność towarzystwa w Rosyi ograniczała się wyłącznie na eksploatacyi należących do niego w powiecie Będzińskim, gubernii Piotrkowskiej kopalni węgla kamiennego „Franciszek“ „Maciej“.

i 9) ażeby towarzystwo na zlanie się lub połączenie z innemi podobnemi towarzystwami wyjednywało uprzednio pozwolenie Ministrów Finansów i Dóbr Państwa w Rosyi i ażeby o wszelkiej zmianie lub uzupełnieniu ustawy towarzystwo donosiło bezzwłocznie tymże Ministrom.

(Data publikacyi: 30 Czerwca).

113.

РАСПОРЯЖЕНИЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ФИНАНСОВЪ.

О разрѣшеніи продажи гербовыхъ марокъ въ селеніи Сухедневъ, Кѣлецкой губерніи.

Министръ Финансовъ, 8 Мая 1889 г., донесъ Правительствующему Сенату, что вслѣдствіе ходатайства горнаго вѣдомства, Министерствомъ Финансовъ, на основаніи 97 ст. устава о гербовомъ сборѣ, разрѣшена продажа гербовыхъ марокъ въ селеніи Сухедневъ, Кѣлецкой губерніи, въ Сухедневской кассѣ спеціальнаго сборщика.

(Опубликовано: 30 Іюня).

114.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О дополненіи штата и положенія о реальныхъ училищахъ.

18-го Мая 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Народнаго Просвѣщенія, *мнѣніемъ положилъ:*

I. Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ узаконеній постановить:

Инспектора реальныхъ училищъ, а также преподаватели, исполняющіе обязанности инспекторовъ въ этихъ училищахъ, и учи-

113.

ROZPORZĄDZENIE, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA FINANSÓW.

O dozwoleniu sprzedaży marek stemplowych we wsi Suchedniów, gubernii Kieleckiej.

Minister Finansów d. 8 Maja 1889 roku doniósł Rządzącemu Senatowi, że w skutek starania wydziału górniczego, Ministeryum Finansów, na zasadzie art. 97 Ustawy o podatku stemplowym, zezwoliło na sprzedaż marek stemplowych we wsi Suchedniów, gubernii Kieleckiej, w Suchedniowskiej kasie specjalnego poborey.

(Data publikacyi: 30 Czerwca).

114.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O uzupełnieniu etatu i postanowienia o szkołach realnych.

18-go Maja 1889 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Oświaty Publicznej, *uchwaliła zdanie:*

I. Zmieniając i uzupełniając odnośne prawa, postanowić:

Inspektorowie szkół realnych oraz nauczyciele pełniący obowiązki inspektorów w tych szkołach oraz nauczyciele kaligrafii pod

Cz. 2. 1889

теля чистописанія, въ отношеніи пенсій и другихъ служебныхъ правъ, пользуются преимуществами, предоставленными соотвѣтственнымъ должностнымъ лицамъ въ мужскихъ гимназіяхъ вѣдомства Министерства Народнаго Просвѣщенія.

II. Опредѣленную по дѣйствующему штату реальныхъ училищъ сумму на вознагражденіе учителей за уроки въ училищахъ съ двумя отдѣленіями въ V и VI классахъ увеличить до *одинадцати тысячъ шестисотъ восьмидесяти восьми* рублей, а сумму на содержаніе основнаго отдѣленія сихъ училищъ до *тысячи восьмисотъ шестидесяти* рублей.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(Опубликовано: 4 Іюля).

115.

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Путей Сообщенія.

Министръ Путей Сообщенія, 12 Мая 1889 года, представилъ въ Правительствующій Сенатъ копію постановленія его, отъ 7 Мая 1889 г. за № 4,400, съ приложеніемъ правилъ повѣрки содержанія, вѣса и стоимости принятаго къ перевозкѣ груза, производимой желѣзною дорогою на основаніи ст. 60 общаго устава рос. ж. ж. дорогъ.

Постановленіе Министра Путей Сообщенія,

отъ 7 Мая 1889 г. за N. 4,400.

О правилахъ повѣрки содержанія, вѣса и стоимости принятаго къ перевозкѣ груза, производимой желѣзною дорогою на основаніи ст. 60 общаго устава рос. желѣзныхъ дорогъ.

Одобривъ утвержденныя—въ силу ст. 60 общаго устава рос. сійскихъ желѣзныхъ дорогъ — совѣтомъ по желѣзно-дорожнымъ дѣламъ „правила повѣрки содержанія, вѣса и стоимости приня-

възгледомъ emeryтуры i innych praw służbowych korzystają z przywilejów, nadanych odpowiednim urzędnikom w gimnazyach męzkich, należących do wydziału Ministerjum Oświaty publicznej.

II. Określona w obowiązującym etacie szkół realnych sumę na wynagrodzenie nauczycieli za lekcye w szkołach z dwoma oddziałami w V i VI klasach powiększyć do *jedenastu tysięcy sześciuset ośmdziesięciu ośmiu* rubli, zaś sumę na uposażenie oddziału głównego tych szkół do *tyśiąca ośmiuset sześćdziesięciu* rubli.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 4 Lipca).

115.

ROZPORZĄDZENIE, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI
PREZZ MINISTRA DRÓG KOMUNIKACYI.

Minister Dróg Komunikacyi, d. 12 Maja 1889 roku, przedstawił Rządzącemu Senatowi kopię swojego postanowienia z d. 7 Maja 1889 roku za № 4400, z dołączeniem przepisów co do sprawdzania zawartości, wagi i wartości przyjętego do przewozu ładunku, dopełnionego przez drogę żelazną na zasadzie art. 60 ogólnej ust. dróg żel. ros.

Postanowienie Ministra Dróg Komunikacyi,

z d. 7 Maja 1889 r. za N. 4,400.

O przepisach dotyczących sprawdzenia zawartości, wagi i wartości przyjętego do przewozu ładunku, dokonywanego na zasadzie art. 60 Ogólnej Ustawy dróg żelaznych rosyjskich.

Uznawszy za dobre, zatwierdzone na mocy art. 60 ogólnej ustawy dróg żelaznych rosyjskich przez radę do spraw dróg żelaznych, „przepisy dotyczące sprawdzenia zawartości, wagi i wartości

таго къ перевозкѣ груза, производимой желѣзною дорогою на основаніи от. 60 общаго устава рос. желѣзныхъ дорогъ, онъ, Министръ Путей Сообщенія предлагаетъ всѣмъ казеннымъ и частнымъ желѣзнымъ дорогамъ, выставить, прилагаемыя при семъ, вышеупомянутыя правила на видныхъ мѣстахъ при товарныхъ каскахъ и въ станціонныхъ пакгаузахъ.

На подлинныхъ написано: „Въ силу ст. 60 общ. устава рос. ж. ж. дорогъ утверждены советомъ по желѣзно-дорожнымъ дѣламъ, по журналу отъ 15 Марта 1889 г. за № 27/324“.

П РА В И Л А

повѣрки содержанія, вѣса и стоимости принятаго къ перевозкѣ груза, производимой желѣзною дорогою на основаніи ст. 60 общ. устава Росс. ж. дорогъ.

§ 1. Предусмотрѣнную въ ст. 60 общ. устава рос. ж. ж. дорогъ повѣрку содержанія, вѣса и стоимости принятаго къ перевозкѣ груза желѣзная дорога можетъ производить: а) на станціи отправления — не нарушая порядка очереди отправки даннаго груза, б) на станціи по пути слѣдованія груза — не задерживая, по возможности, слѣдованія груза, а въ случаѣ допущенной задержки, отвѣтствуя за несоблюденіе установленныхъ сроковъ доставки, если задержка не вызвана виною самаго отправителя и в) на станціи назначенія, при выгрузкѣ или выдачѣ груза получателю.

§ 2. Повѣрка производится начальникомъ станціи или тѣмъ лицомъ, которому это будетъ начальникомъ станціи поручено, въ присутствіи станціоннаго жандарма при двухъ постороннихъ свидѣтеляхъ, съ приглашеніемъ—при надобности—экспертовъ и, если возможно, при бытности лица, имѣющаго право распоряженія грузомъ.

§ 3. Расходы, вызываемые производствомъ повѣрки, совершаемой на основаніи ст. 60 общ. устава, обращаются на счетъ дороги, производившей оную. Повѣрка вѣса, вскрытіе и упаковка товарныхъ мѣстъ должны дѣлаться съ соблюденіемъ принятыхъ въ торговой практикѣ предосторожностей. Если повѣркою будетъ

принятого до przewozu ładunku, dokonywanego przez drogę żelazną na zasadzie art. 60 ogólnej Ustawy dróg żelaznych rosyjskich, Minister Dróg Komunikacji poleca wszystkim drogom skarbowym i prywatnym wystawić załączone przy niniejszém wyżej wspomniane przepisy w miejscach widocznych przy kasach towarowych i w pakhausach stacyjnych.

„Na oryginalę napisano: Na mocy art. 60 Ogóln. Ust. dróg żel. ros., zatwierdzone przez radę do spraw dróg żelaznych, podług protokołu z d. 15 Marca 1889 roku za N-rem 27/324.“

P R Z E P I S Y

co do sprawdzania zawartości, wagi i wartości przyjętego do przewozu ładunku, dokonywanego przez drogę żelazną na zasadzie art. 60 ogóln. Ust. dróg żel. ros.

§ 1. Przewidziane w art. 60 ogóln. ust. dróg żel. ros. sprawdzenie zawartości, wagi i wartości przyjętego do przewozu ładunku droga żelazna może odbywać: a) na stacyi wysyłki — nie naruszając porządku wyprawienia danego ładunku; b) na stacyi po drodze, którą ładunek przebywa, — nie zatrzymując, o ile możności, w podróży ładunku, a wrzede dopuszczonego zatrzymania, — odpowiadając za niezachowanie ustanowionych terminów dostawy, jeżeli zatrzymanie nie pochodzi z winy samego wysyłającego i c) na stacyi przeznaczenia, przy wyładowaniu lub wydaniu ładunku odbiorcy.

§ 2. Sprawdzenia dopełnia zawiadowca stacyi lub ten, komu to zawiadowca stacyi poleci, w obecności żandarma stacyi przy dwóch obcych świadkach, z wezwaniem, wrzede potrzeby, biegłych i, jeżeli można, w obecności osoby, mającej prawo rozporządzania ładunkiem i.

§ 3. Rozchody, wywoływane przez sprawdzenie dopełniane na zasadzie art. 60 ogóln. Ustawy, pokrywają się na rachunek drogi, która dopełniała sprawdzenia. Sprawdzenie wagi, otwieranie i pakowanie pakunków z towarami powinny się odbywać z zachowaniem przyjętych w praktyce handlowej ostrożności. Jeżeli przy

обнаружено, что вследствие неправильности въ указаніи точнаго вѣса отпавителемъ, произошелъ перегрузъ вагона болѣе чѣмъ на 5% противъ подъемной его силы, то, независимо отъ взысканія по ст. 60 общ. устава, излишнее противъ сего количество груза отгружается за счетъ грузоходина, а затѣмъ или отпавляется дорогою по назначенію отдѣльною отпавкою, или возвращается грузоходину, если онъ лично заявитъ о томъ желаніе. Если по вскрытіи товарныхъ мѣстъ окажется грузъ, къ перевозкѣ недозволенный, или долженствующій быть перевезеннымъ на особыхъ условіяхъ (ст. 51 общ. устава), или отдѣльно отъ прочихъ грузовъ (ст. 58 общ. устава), то: въ первомъ случаѣ грузъ передается въ распоряженіе жандармской полиціи, по второмъ — дорога поступаетъ на основаніи правилъ, установленныхъ для таковыхъ грузовъ, а въ послѣднемъ случаѣ грузъ отпавляется отдѣльною отпавкою.

§ 4. Совершеніе, въ силу ст. 60, повѣрки и ея послѣдствія должны быть удостовѣрены протоколомъ, составленнымъ въ порядкѣ ст. 13 общ. устава указанномъ; при этомъ, если повѣркою будетъ обнаружено поврежденіе вагона вследствие его перегруза, то въ протоколѣ надлежитъ указать, въ чемъ поврежденія заключаются. Протоколъ сопровождаетъ накладную, а копія съ него выдается бесплатно лицу, имѣющему право распоряженія грузомъ, если оно того потребуетъ.

(Опубликовано: 4 Іюня).

116.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

О способѣ снабженія оружіемъ пограничной стражи.

4-го Мая 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ

справдженіи окаже się, że wskutek nieprawidłowości w oznaczeniu dokładnej wagi przez wysyłającego, wagon został przeładowany więcej niż o 5% jego siły pociągowej, to niezależnie od kary podług art. 60 ogóln. Ustawy, zwyzka ponad tę ilość ładunku wyładowuje się na rachunek właściciela ładunku a następnie albo ją droga wyprawa podług przeznaczenia jako oddzielną przesyłkę, albo zwraca właścicielowi ładunku, jeżeli tenże osobiście tego zażąda. Jeżeli po otwarciu pakunków z towarami okaże się ładunek, którego przewóz nie jest dozwolony, lub który powinien być przewieziony na specjalnych warunkach (art. 51 Ust. ogóln.) lub też oddzielnie od innych ładunków (art. 58 Ogóln. Ust.), to: w pierwszym razie ładunek oddaje się do rozporządzenia policji żandarmskiej, w drugim—droga postępuje na zasadzie przepisów ustanowionych dla takich ładunków, a w ostatnim razie—ładunek wysyła się jako oddzielna przesyłka.

§ 4. Dokonanie na mocy art. 60 sprawdzenia i jego skutki powinny być stwierdzone protokołem, sporządzonym w drodze w art. 13 Ogóln. Ustawy wskazanej; przytém, jeżeli sprawdzenie wykryje uszkodzenie wagonu wskutek przeładowania, to w protokole należy wskazać, na czém uszkodzenie polega. Protokół towarzyszy frachtowi, a kopia protokołu wydaje się bezpłatnie osobie, mającej prawo rozporządzania ładunkiem, jeżeli tego zażąda.

(Data publikacyi: 4 Lipca).

116.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O sposobie zaopatrywania w broń straży granicznej.

4-go Maja 1889 г.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Pań-

Государственной Экономии и Законовъ и въ Общемъ Собрании, рассмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, *миѣнемъ по-ложилъ*:

I. Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ узаконеній по-становить слѣдующія правила:

1) Пограничная стража снабжается предметами вооруженія по распоряженіямъ департамента таможенныхъ сборовъ, на счетъ ассигнуемыхъ для сего средствъ.

2) Общій надзоръ за вооруженіемъ стражи возлагается на инспектора оной, а наблюденіе за исправнымъ состояніемъ оружія въ отдѣльныхъ частяхъ стражи (бригадахъ и отдѣлахъ) — на ко-мандировъ сихъ частей.

3) Ближайшее заведѣваніе оружіемъ въ тѣхъ частяхъ стра-жи, гдѣ для исполненія сей обязанности признано будетъ необхо-димымъ имѣть особое лицо, возлагается на одного изъ оберъ-офи-церовъ штатнаго состава части.

4) Для поддержанія оружія въ должномъ порядкѣ и свое-временнаго его исправленія при тѣхъ частяхъ стражи, гдѣ по ука-занію Министра Финансовъ это будетъ признано необходимымъ, состоятъ оружейныя мастерскія съ вольнонаемными мастерами и мастерами изъ нижнихъ чиновъ стражи.

5) Оружейнымъ мастерамъ стражи (ст. 4) присвоивается со-держаніе въ размѣрѣ 500 р. въ годъ каждому.

6) Составъ вооруженія пограничной стражи, порядокъ до-вольствія оной оружіемъ и внутренняго хозяйства частей стражи по вооруженію, ближайшія обязанности чиновъ стражи по надзору за исправнымъ состояніемъ оружія, права и обязанности оружей-ныхъ мастеровъ и всѣ вообще обязанности по содержанію оружей-ныхъ мастерскихъ, по ремонту оружія и поддержанію его въ исправности и по производствѣ учебной стрѣльбы — опредѣляются Министромъ Финансовъ примѣнительно къ постановленіямъ, дѣй-ствующимъ въ военномъ вѣдомствѣ для соответственныхъ по роду оружія частей войскъ.

II. Отпустить въ нынѣшнемъ году: а) *семь тысячъ четыре-ста тридцать три рубля* на устройство при пограничной стражѣ оружейныхъ мастерскихъ, а равно на приобрѣтеніе запасныхъ ча-стей къ огнестрѣльному оружію стражи, и б) *тридцать одну ты-сячу сто восемнадцать рублей* на потребности по ремонту и содер-жанію оружія въ исправности, по перевозкѣ оружія и по произ-

ствовѣй и Правъ и на Огólnémъ Zebraniu, rozpoznawszy przedsta-wienie Ministra Finansów, *uchwaliła zdanie*:

I. Zmieniając i uzupełniając odnośne prawa, postanowie prze-пису następujące:

1) Straż graniczna zaopatruje się w przedmioty należące do uzbrojenia z polecenia departamentu przychodów celnych na rachunek asygnowanych w tym celu funduszów.

2) Ogólny nadzór nad uzbrojeniem straży powierza się inspektorom tejże; zaś nadzór nad dobrym stanem broni w poszczegól-nych częściach straży (brygadach i oddziałach) — komendantom tych części.

3) Bliższe zawiadywanie bronią w tych częściach straży, gdzie dla wykonania tego obowiązku uznaném będzie za niezbędne mieć specjalnego urzędnika, powierza się jednemu z oficerów naczelnych personelu etatowego części.

4) Dla utrzymania broni w należyтым porządku i naprawy téjże we właściwym czasie, przy tych częściach straży, gdzie to, po-дług wskazówki Ministra Finansów, uznaném będzie za niezbędne, znajdują się warsztaty broni z najętymi majstrami z żołnierzy niż-szych stopni straży.

5) Majstrowie puszkarscy straży (art. 4) pobierają uposażenie w kwocie 500 rubli rocznie każdy.

6) Skład uzbrojenia straży granicznej, sposób zaopatrzenia téjże w broń i wewnętrzного gospodarstwa części straży w zakre-sie uzbrojenia, bliższe obowiązki urzędników straży w przedmiocie nadzoru nad należyтым stanem broni, prawa i obowiązki majstrów puszkarskich i wszelkie wogóle potrzeby w zakresie utrzymania war-sztatów puszkarskich, reperacyi broni i utrzymywania jѣj w należy-тым stanie i w prowadzeniu ćwiczeń w strzelaniu — określa Minister Finansów stosując się do postanowień obowiązujących w wy-dziale wojskowym dla odpowiednich podług rodzaju broni części wojsk.

II. Wydać w roku bieżącym: а) *siedm tysięcy czterysta trzy-dzieści trzy ruble* na urządzenie przy straży granicznej warsztatów puszkarskich oraz na nabycie zapasowych części do broni palnej straży i б) *trzydzieści jeden tysięcy sto ośmdziesiąt rubli* na potrzeby na reperacyę i utrzymanie broni w dobrym stanie, na przewóz broni i na prowadzenie nauki strzelania, pokrywając te rozchody na rachun-

водству учебной стрѣльбы, съ обращеніемъ означенныхъ расходовъ на кредитъ (38.984 р.), назначенный по § 4 дѣйствующей смѣты департамента таможенныхъ сборовъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(Опубликовано: 7 Іюля)

117.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О порядкѣ примѣненія росписаній тарифныхъ постанціонныхъ разстояній.

4-го Мая 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Путей Сообщенія, *мнѣніемъ постановилъ:*

Статью I V Высочайше утвержденнаго 15 Іюня 1887 г. мнѣнія Государственного Совѣта о порядкѣ опредѣленія тарифныхъ постанціонныхъ разстояній желѣзныхъ дорогъ замѣнить слѣдующимъ постановленіемъ:

Росписанія тарифныхъ постанціонныхъ разстояній, издаваемые, согласно ст. II Высочайше утвержденнаго 15 Іюня 1887 года мнѣнія Государственного Совѣта, вступаютъ въ силу со дня опубликованія ихъ въ Собраніи узаконеній и распоряженій правительства. До изданія означенныхъ росписаній въ основаніе расчетовъ провозной платы принимаются по каждой дорогѣ дѣйствующія на ней постанціонныя тарифныя разстоянія, относительно правильности примѣненія коихъ Министерствомъ Путей Сообщенія не было заявлено возраженій.

Примѣчаніе. Иски о взысканіи недополученной провозной платы или переборовъ оной, предъявленные въ судебныхъ мѣстахъ

нек кредиту (38, 984 р.) wyznaczonego podług § 4 obowiązującego budżetu departamentu przychodów celnych.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacji: 7 Lipca).

117.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O sposobie zastosowania rozkładów odległości toryfowych stacyjnych.

4-go Maja 1889 г.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Dróg Komunikacji, *uchwaliła zdanie:*

Artykuł IV, Najwyżej zatwierdzonego d. 15 Czerwca 1887 r. Zdania Rady Państwa o sposobie określania odległości taryfowych. pomiędzy stacyami dróg żelaznych zastąpić następującem postanowieniem:

Rozkłady odległości taryfowych pomiędzy stacyami, wydawane zgodnie z art. II Najwyżej zatwierdzonego d. 15 Czerwca 1887 roku Zdania Rady Państwa, otrzymują moc obowiązującą od dnia opublikowania ich w „Sobranіu Uzakonienij i Rasporiazenij Prawitelstwa“. Przed wydaniem wspomnianych rozkładów jako podstawa do obliczeń opłaty przewozowej przyjmują się na każdėj drodze obowiązujące na niėj odległości taryfowe pomiędzy stacyami, co do których prawidłowości zastosowania Ministerjum Dróg Komunikacji nie przedstawiło zarzutów.

Uwaga. Powództwa, mające na celu wyegzekwowanie nieotrzymanej opłaty przewozowej lub zwwyżki téjże, wytoczone przed władze

до обнародованія настоящего узаконенія, разрѣшаются на основаніи дѣйствовавшихъ до его изданія постановленій.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналѣ Предсѣдателями и Членами.

(Опубликовано: 7 Іюля).

118.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О выпускѣ мѣдной монеты на 3.000.000 рублей.

9-го Мая 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ*

Предоставить Министерству Финансовъ приступить къ новому, VII выпуску мѣдной монеты, пятидесяти рублевого въ пудѣ достоинства, на сумму въ три милліона рублей.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(Опубликовано: 7-го Іюля).

119.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О выпускѣ въ продажу чая подѣ казенною бандеролью.

30-го Мая 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ

сѣдовое передъ опубликованіемъ нинѣшняго права, разрѣшаются на основаніи оговѣривающихся передъ его выданіемъ постановленій.

Оригиналъ заданія подписали на протоколѣ Президиума и Членовъ.

(Дата публикаціи: 7 Іюля).

118.

НАИВЫШЕЕ ЗАТВЕРДЖЕНОЕ ЗАДАНІЕ РАДЫ ПАНСТВА.

О эмисии монеты медіаней на 3,000,000 рублѣ.

9-го Маѣ 1889 г.

Рада Панства, въ Поѣзженныхъ Департаментахъ Правъ и Экономіи Панствовой и на Огѣльномъ Зебраніи, розпознавшы представленіе Министра Финансовъ, *ухвалила заданіе:*

Поручить Министровъ Финансовъ приступить до новой VII эмисии монеты медіаней, вѣрѣсти пѣздзѣсѣциу рублѣ въ пудѣ, на сумѣ три миліоны рублѣ.

Оригиналъ Заданія подписали на протоколахъ Президиума и Членовъ.

(Дата публикаціи: 7 Іюля).

119.

НАИВЫШЕЕ ЗАТВЕРДЖЕНОЕ ЗАДАНІЕ РАДЫ ПАНСТВА.

О sprzedawaniu herbaty pod banderolą skarbową.

30-го Маѣ 1889 г.

Рада Панства, въ Поѣзженныхъ Департаментахъ Экономіи Пан-

Государственной Экономии и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, раз-
смотримъ представленіе Министра Финансовъ, *мнѣніемъ положила*:

I. Въ дополненіе подлежащихъ узаконеній постановить:

1) Для огражденія правильной торговли чаемъ, чаоторгов-
цамъ разрѣшается вывезать въ продажу чай, разсыпанный ими
въ мелкія помѣщенія, съ наложеніемъ на эти помѣщенія казенныхъ
бандеролей.

2) Обандероленіе чая производится съ разрѣшенія правитель-
ства, подъ надзоромъ назначаемыхъ для этого чиновъ.

3) Чаоторговцы, желающіе обандероливать рассыпанный ими
чай, испрашиваютъ на это разрѣшеніе Министра Финансовъ, при-
чемъ обязаны: а) предоставить въ распоряженіе таможенного вѣ-
домства удобныя, приспособленныя для того помѣщенія, и б) вно-
сить въ мѣстное казначейство, на покрытіе расходовъ по надзору
за обандероленіемъ, ежегодно, за годъ впередъ, въ столицахъ —
по тысячѣ двѣсти рублей, а въ прочихъ мѣстностяхъ по тысячѣ
рублей на каждое рассыпное помѣщеніе.

Примѣчаніе. Нѣсколькимъ чаоторговцамъ предоставляется
имѣть, съ разрѣшенія департамента таможенныхъ сборовъ, одно
общее рассыпное помѣщеніе, съ уплатою указанныхъ въ сей статьѣ
денегъ общими средствами.

4) Непосредственное наблюденіе за обандероленіемъ чая въ
рассыпныхъ помѣщеніяхъ поручается контролерамъ, подъ об-
щимъ надзоромъ чиновъ таможенного вѣдомства, по выбору ди-
ректора департамента таможенныхъ сборовъ, а въ мѣстностяхъ,
гдѣ нѣтъ таможенныхъ учреждений — подъ надзоромъ чиновъ ак-
цизнаго вѣдомства, по избранію мѣстныхъ управляющихъ акцизны-
ми сборами.

5) Контролеры (ст. 4) опредѣляются, въ мѣстностяхъ, гдѣ
имѣются таможенные учрежденія, начальниками таможенныхъ
округовъ или управляющими самостоятельными таможнями, а въ
прочихъ мѣстностяхъ — управляющими акцизными сборами, изъ
лицъ всѣхъ сословій. При опредѣленіи въ должности, контроле-
ры приводятся къ присягѣ, на общемъ основаніи, и, пока зани-
маютъ оныя, пользуются правами государственной службы, исклю-
чая правъ на чиновное производство и на пенсію.

6) Содержаніе контролерамъ производится на счетъ указан-
ныхъ въ ст. 3 суммъ въ размѣрѣ, опредѣляемомъ директоромъ де-

стwowej i Praw i na Ogólnémъ Zebraniu, rozpoznawszy przedstawie-
nie Ministra Finansów, *uchwaliła zdanie*:

I. W uzupełnieniu odnosnych praw postanowić:

1) Dla zabezpieczenia prawidłowego handlu herbatą handlują-
cym herbatą pozwala się sprzedawać herbatę rozsypaną w drobne
paczki, z nałożeniem na te paczki banderoli skarbowych.

2) Herbata banderoluje się za pozwoleniem rządu, pod nadzo-
rem wyznaczonych do tego urzędników.

3) Handlujący herbatą, którzy pragną obanderolować rozsy-
paną przez nich herbatę, wyjednávują na to pozwolenie Ministra
Finansów, przyczém są obowiązani: a) dostarczyć wydziałowi celne-
mu dogodne, przysposobione w tym celu, pomieszczenia i b) wnosić
do miejscowej kasy skarbowej na pokrycie rozchodów na nadzór nad
banderolowaniem corok, na rok pierwszy, w stolicach — po tysiąc
dwieście rubli rocznie, a w innych miejscowościach — po tysiąc rubli
na każde pomieszczenie do rozsytywania.

Uwaga. Kilku handlarzom herbaty wolno jest mieć za pozwo-
leniem departamentu przychodów celnych jedno ogólne pomieszcze-
nie do rozsytywania; przyczém wskazana w niniejszym artykule na-
leżność płaci się z ogólnych funduszów.

4) Bezpośredni nadzór nad banderolowaniem herbaty w po-
mieszczeniach do rozsytywania powierza się kontrolerowi, pod ogólnym
nadzorem urzędników celnych, wybranych przez dyrektora de-
partamentu przychodów celnych, a w miejscowościach, gdzie nie ma
instytucyj celnych, — pod nadzorem urzędników akcyznych wybranych
przez miejscowych zarządzających przychodami akcyznymi.

5) Kontrolerów (art. 4) mianują w miejscowościach, gdzie się
znajdują instytucje celne, naczelnicy okręgów celnych albo zarzą-
dzający samodzielnymi komorami, a w pozostałych miejscowościach —
zarządzający przychodami akcyznymi ze wszystkich stanów. Przy
mianowaniu na posady kontrolerzy składają przysięgę na ogólnęj za-
sadzie i dopóki zajmują je, korzystają z praw służby państwowej,
z wyjątkiem prawa do rang i do emerytury.

6) Uposażenie dla kontrolerów wydaje się na rachunek wska-
zanych w art. 3 sum do wysokości określonej przez dyrektora depar-

партаменту таможенных сборовъ, съ тѣмъ, чтобы контролеры въ столицахъ получали не болѣе тысячи рублей, а въ другихъ мѣстностяхъ — не болѣе восьмисотъ рублей.

7) Лицамъ, коимъ ввѣряются общее заведѣваніе, надзоръ и отчетность по обандеролению чая, назначается, по усмотрѣнію директора департамента таможенныхъ сборовъ, вознагражденіе изъ остатковъ отъ суммъ, указанныхъ въ ст. 3.

8) Бандероли для оклейки помѣщенія съ чаемъ отпускаются по требованіямъ контролеровъ для частотворцевъ, получившихъ разрѣшеніе на обандеролениіе чая, и расходуются подъ отвѣтственностью контролеровъ. Отпускъ бандеролей производится по заготовительной цѣнѣ изъ таможенъ, а гдѣ ихъ нѣтъ, — изъ мѣстныхъ казначействъ.

9) Министру Финансовъ предоставляется: а) составить правила о производствѣ обандеролениіа мелкихъ помѣщеній съ чаемъ и представить ихъ Правительствующему Сенату для распубликованія во всеобщее свѣдѣніе, и б) лишать права на обандеролениіе чая лицъ, замѣченныхъ въ нарушеніи упомянутыхъ правилъ и вообще въ неправильныхъ дѣйствіяхъ по оклейкѣ бандеролями рассыпаемаго чая съ этикетками ихъ фирмъ. Въ такихъ случаяхъ, внесенныя на содержаніе надзора деньги (ст. 3), не возвращаются.

II. Потребный въ текущемъ году на заготовленіе бандеролей для чая единовременный расходъ, въ размѣрѣ *семидесяти пяти тысячъ рублей*, принять на счетъ казны, обративъ его на равную сумму, внесенную къ условному отпуску по § 6 ст. 14 дѣйствующей смѣты департамента таможенныхъ сборовъ.

III. Суммы, поступающія отъ частотворцевъ (п. 6. ст. 3 отд. I), а также впрочема отъ продажи бандеролей, причислять къ спеціальнымъ средствамъ Министерства финансовъ, по департаменту таможенныхъ сборовъ, для покрытія расходовъ по надзору за обандеролениіемъ чая и по изготовленію бандеролей.

Подлинное мѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(Опубликовано: 11 Іюля).

таменту przychodów celnych, z tém zastrzeżeniem, ażeby kontrolerzy w stolicach otrzymywali najwyżej tysiąc rubli, a w innych miejscowościach — najwyżej ośmset rubli.

7 Osobom, którym powierzają się ogólne zawiadywanie, nadzór i sprawozdania w przedmiocie banderolowania herbaty, wyznacza się, podług uznania departamentu przychodów celnych, wynagrodzenie z reszt pozostałych z sum wskazanych w art. 3.

8) Banderole do oklejania pomieszczenia z herbatą wydają się na żądanie kontrolerów handlującym herbatą, którzy otrzymali pozwolenie na banderolowanie herbaty, i wydatkują się pod odpowiedzialnością kontrolerów. Banderole wydają się podług ceny wyrobu z komór, a gdzie ich niema — z miejscowych kas skarbowych.

9) Ministrowi Finansów porucza się: a) sporządzić przepisy dotyczące banderolowania drobnych pomieszczeń z herbatą i przedstawić je Rządzącemu Senatowi w celu opublikowania i b) pozbawiać prawa do banderolowania herbaty osoby, poszlakowane o naruszenie wspomnianych przepisów i w ogóle o nieprawidłowe czynności przy oklejaniu banderolami rozsypanej herbaty z etykietami ich firm. W takich razach wniesione na uposażenie nadzoru pieniądze (art. 3) nie zwracają się.

II. Potrzebny w roku bieżącym na wyrób banderoli na herbatę jednorazowy rozchód, w ilości *siedemdziesiąt pięć tysięcy rubli*, przyjąć na rachunek skarbu, pokrywając go z takiej samej sumy, wniesionej do warunkowego wydatkowania podług § 6 art. 4 obowiązującego budżetu departamentu przychodów celnych.

III. Sumy, wypływające od handlujących herbatą (ust. b art. 3 oddz. I), tudzież otrzymywane ze sprzedaży banderoli zaliczać do specjalnych środków Ministerjum Finansów w departamencie przychodów celnych, dla pokrycia rozchodów na nadzór nad obanderolowaniem herbaty i wyrobem banderoli.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacji: 11 Lipca).

120.

РАСПОЯЖЕНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ФИНАНСОВЪ.

Правила о производствѣ обандеролениа мелкихъ помѣщеній съ чаемъ.

Министръ Финансовъ, 7 Юля 1889 года, представилъ въ Правительствующій Сенатъ для распубликованія составленна имъ, Министромъ Финансовъ, на основаніи п. а 9 ст. Высочайше утверждённаго 30 Мая 1889 года мѣнія Государственнаго Совѣта о выпускѣ въ продажу чая подъ казенною бандеролью, правила о производствѣ обандеролениа мелкихъ помѣщеній съ чаемъ.

П Р А В И Л А

о производствѣ обандеролениа мелкихъ помѣщеній съ чаемъ.

1) Чаоторговцы, желающіе обандероливать рассыпаемый ими чай, подають о томъ оплаченное установленнымъ гербовымъ сборомъ прошеніе на имя Министра Финансовъ.

2) Къ прошенію должны быть приложены: а) квитанція во взносѣ въ мѣстное казначейство на покрытие расходовъ по надзору за обандеролениемъ, за годъ впередъ, въ столицахъ—тысячи двусотъ, а въ прочихъ мѣстностяхъ тысячи рублей, на каждое рассыпное помѣщеніе, и б) планъ предоставляемаго въ распоряженіе таможеннаго вѣдомства рассыпнаго помѣщенія, съ точнымъ обозначеніемъ размѣровъ сего помѣщенія и мѣстности, въ коей оно находится.

3) Въ прошеніи должно быть опредѣлено приблизительное годовое количество предполагаемыхъ къ обандеролению мелкихъ помѣщеній съ чаемъ.

4) Если рассыпнымъ складомъ предполагаетъ пользо-

120.

ROZPORZĄDZENIE, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA FINANSÓW.

Przepisy co do banderolowania drobnych pomieszczeń z herbatą.

Minister Finansów d. 7 Lipca 1889 roku przedstawił Rządzącemu Senatowi w celu opublikowania, sporządzone przez Niego, na zasadzie ust. a art. 9 Najwyżej zatwierdzonego d. 30 Maja 1889 roku Zdania Rady Państwa co do sprzedawania herbaty pod banderolą skarbową, przepisy o banderolowaniu drobnych pomieszczeń z herbatą.

P R Z E P I S Y

co do banderolowania drobnych pomieszczeń z herbatą.

1) Handlujący herbatą, którzy pragną banderolować rozsypwaną przez siebie herbatę, podają o to na papierze osteplowanym prośbę do Ministra Finansów.

2) Do prośby powinny być dołączone: а) kwit z wniesienia do miejscowej kasy skarbowej na pokrycie rozchodów na nadzór nad banderolowaniem, na rok pierwszy, w stolicach — tysiąca dwóchset, а w pozostałych miejscowościach — tysiąca rubli, na każde pomieszczenie do rozsypywania i b) plan, oddawanego do rozporządzenia wydziału celnego, pomieszczenia do rozsypywania, z dokładnym oznaczeniem rozmiarów tego pomieszczenia i miejscowości, w której się znajduje.

3) W prośbie powinna być określona w przybliżeniu roczna ilość projektowanych do banderolowania drobnych pomieszczeń z herbatą.

4) Jeżeli ze składu do rozsypywania ma korzystać przy ban-

ваться для обандероливания чаемъ не одно, а нѣсколько лицъ, то всѣ эти лица должны быть поименованы въ прошеніи владѣльца склада.

5) По разсмотрѣніи прошенія приложенныхъ къ нему документовъ и по признаніи ихъ удовлетворительными, Министерство Финансовъ дѣлаетъ распоряженіе объ освидѣтельствovanіи предоставляемыхъ для разсыпки чая помѣщеній, въ видахъ опредѣленія пригодности ихъ для сей цѣли. Освидѣтельствованіе производится въ мѣстахъ расположенія таможенъ — таможенными, въ прочихъ мѣстахъ — акцизными чинами.

6) Для признанія годнымъ, свидѣтельствуемое помѣщеніе, кромѣ прочихъ необходимыхъ для цѣлостнаго сохраненія товара условій, должно удовлетворять слѣдующимъ требованіямъ: имѣть лишь одинъ входъ (прочіе входы, если таковы имѣются въ помѣщеніи, должны быть постоянно наглухо заперты и заломбированы), имѣть прочныя и прочно запирающіяся двери и оконныя переплеты, достаточное количество свѣта и воздуха.

7) О результатахъ освидѣтельствованія помѣщенія составляется актъ за подписью свидѣтельствовавшихъ и заинтересованныхъ лицъ и представляется производившимъ освидѣтельствованіе чиновникомъ въ департаментъ таможенныхъ сборовъ.

8) Если освидѣствованное помѣщеніе, по разсмотрѣніи департаментомъ таможенныхъ сборовъ упоминаемаго въ предшествовавшемъ пунктѣ акта, признается соответствующимъ цѣли, то на производство въ немъ обандероливанія чая выдается разрѣшеніе, причемъ отъ лицъ, предполагающихъ производить въ немъ обандероленіе, требуется представленіе въ достаточномъ количествѣ этикетовъ, концы они полагаютъ снабжать свои мелкія помѣщенія съ чаемъ.

9) Представленные на основаніи предшествовавшаго параграфа этикетки разсылаются департаментомъ таможенныхъ сборовъ во всѣ мѣста обандероленія чая на тотъ конецъ, чтобы въ тѣхъ мѣстахъ наложеніе таможенныхъ бандеролей на тождественныя этикетки, а также вообще и на этикетки сходныя съ ними по цвѣту и рисунку, не допускалось. Разрѣшается впрочемъ фирмамъ, имѣющимъ, разсыпчныя помѣщенія въ нѣсколькихъ мѣстахъ употреблять во всѣхъ сихъ помѣщеніяхъ одинаковыя этикетки.

10) За взятіемъ въ п. 9 сихъ правилъ установленнымъ, обандероленіе въ разрѣшенныхъ помѣщеніяхъ чаевъ съ этикетками

derolowaniu herbaty nie jedna lecz kilka osób, to wszystkie te osoby powinny być wymienione w prośbie właściciela składu.

5) Po rozpoznaniu prośby i dołączonych do niej dokumentów po uznaniu ich za dostateczne, Ministerium Finansów wydaje rozporządzenie co do zrewidowania dostarczonych w celu rozsypywania herbaty pomieszczeń w celu określenia ich zdatości do tego celu. Rewizji dopełniają w miejscach znajdowania się komór — celni, w innych miejscowościach — akcyzni urzędnicy.

6) Aby było uznane za zdadne, rewidujące się pomieszczenie, prócz innych niezbędnych dla całkowitego zachowania towaru warunków, powinno czynić zadość następującym wymaganiom: mieć tylko jedno wejście (pozostałe wejścia, jeżeli się znajdują w pomieszczeniu, powinny być na głucho zamknięte i zaplombowane), mieć mocne i mocno zamykające się drzwi i ramy okienne, dostateczną ilość światła i powietrza.

7) O rezultatach rewizji pomieszczenia sporządza się protokół z podpisem rewidujących i interesowanych osób, poczem dopełniający rewizji urzędnik przedstawia tenże do departamentu przychodów celnych.

8) Jeżeli zrewidowane pomieszczenie, po rozpoznaniu przez departament przychodów celnych wspomnianego w poprzedzającym ustępie protokołu, uznaje się za odpowiadające celowi, to na banderolowanie w niem herbaty wydaje się pozwolenie; przyczem od osób, które mają dokonywać w niem banderolowania, wymaga się przedstawienia w dostatecznej ilości etykiet, w które mają zaopatrywać swoje drobne pomieszczenia z herbatą.

9) Przedstawione na zasadzie poprzedzającego paragrafu etykiety departament przychodów celnych rozsyła do wszystkich miejsc banderolowania herbaty tym końcem, ażeby w tych miejscach nakładanie banderoli celnych na także same etykiety oraz w ogóle na etykiety podobnego koloru i rysunku nie miało miejsca. Dozwala się zresztą firmom, mającym pomieszczenia do rozsypywania w kilku miejscach, używać we wszystkich tych pomieszczeniach jednakowych etykiet.

10) Z wyjątkiem ustanowionym w ustępie 9 niniejszych przepisów, banderolowanie w dozwolonych pomieszczeniach herbaty

других фирмъ, кромѣ тѣхъ, для которыхъ собственно помѣщеніе открыто, можетъ быть допускаемо, для чего однако требуется подача въ департаментъ таможенныхъ сборовъ оплаченнаго гербовымъ сборомъ прошенія за подписью какъ владѣльца помѣщенія, такъ и фирмы, значащейся на этикеткахъ. Подпись послѣдней на прошеніи должна быть надлежащимъ порядкомъ засвидѣтельствована.

11) Фирмы, получившія разрѣшеніе на производство обандероленія чая, не имѣютъ права выпускать въ продажу необандероленные картузы съ чаемъ.

12) Развѣска и обандероленіе чая должны производиться лишь въ дни присутственные и въ теченіи не болѣе двѣнадцати часовъ въ сутки, съ необходимымъ при этомъ перерывомъ для обѣда.

13) Если бы по размѣрамъ разсыпки оказалось необходимымъ производить таковую и въ праздники или болѣе двѣнадцати часовъ въ сутки, то продленіе означеннаго въ п. 12 срока можетъ быть разрѣшаемо по особому ходатайству, которому должно предшествовать вторичное внесеніе указанной въ п. 2 суммы, такъ какъ въ такихъ случаяхъ рассыпное помѣщеніе признается какъ бы двумя отдѣльными складами, изъ коихъ каждый требуетъ назначенія особаго надзора.

14) Чай допускается ко ввозу въ склады лишь въ мѣстахъ, правильно опломбированныхъ и имѣющихъ неповрежденную укупорку или же, въ мѣстахъ къ западу не далѣе Москвы, въ цибикахъ, снабженныхъ актами о переукупоркѣ.

15) По 1 Іюля 1890 г. предоставляется, съ особаго каждый разъ разрѣшенія Министра Финансовъ, налагать бандероли на ранее развѣшанныя помѣщенія съ этикетками той фирмы, въ помѣщеніи которой обандероленіе производится.

16) Разсыпка допускается лишь въ фунтовыхъ и болѣе drobныя помѣщенія.

17) Бандероль налагается снаружъ этикета фирмы, не закрывая его вполне, и наклеивается при помощи крахмала такимъ образомъ, чтобы нельзя было снять бандероли или открыть картузу чая, не разорвавъ бандероли. Всѣ работы по обандероленію производятся рабочими и на счетъ хозяина помѣщенія.

18) При наложеніи бандеролей наблюдается, чтобы концы

з этикетками иныхъ фирм, oprócz tych, dla których właściwie pomieszczenie zostało otwarte, może być dozwolone; do czego jednakże wymaga się podania do departamentu przychodów celnych prośby na ostepłowanym papierze, z podpisem tak właściciela pomieszczenia jak i firmy znajdującej się na etykietach. Podpis ostatniej na prośbie powinien być w należyty sposób poświadczony.

11) Firmy, które otrzymały pozwolenie na banderolowanie herbaty, nie mają prawa sprzedawania nieobanderolowanych pudełek z herbatą.

12) Ważenie i banderolowanie herbaty powinno się odbywać tylko w dnie powszednie, w ciągu najwyżej dwunastu godzin na dobę, z niezbędną prztyem przerwą na obiad.

13) Jeżeliby podług rozmiarów rozsyпки okazało się niezbędném dokonywać ją i w święta albo dłużej niż w ciągu dwunastu godzin na dobę, przedłużenie wskazanego w ust. 12 terminu może być dozwolone, wskutek specjalnej prośby, którą winno poprzedzać powtórne wniesienie wskazanęj w ust. 2 sumy, ponieważ w takich razach pomieszczenie do rozsypywania uznaje się jak gdyby za dwa oddzielne składy, z których każdy wymaga wyznaczenia oddzielnego nadzoru.

14) Herbata może być przywożona do składów tylko w pakunkach prawidłowo opłombowanych i mających nieuszkodzone opakowanie lub też w miejscowościach zachodnich, niedalszych od Moskwy, w cybikach, zaopatrzonych w akty co do przepakowania.

15) Do 1 Lipca 1890 roku dozwala się, za oddzielném za każdym razem pozwoleniem Ministra Finansów nakładać banderole na zawczasu zważone pomieszczenia z etykietami téj firmy, w której pomieszczeniu banderolowanie się odbywa.

16) Herbatę można rozsypywać tylko w pomieszczenia funtowe i mniejsze od funta.

17) Banderola nakłada się zwierzchu etykiety firmy, nie zakrywając jęj całowicie i nakleja się przy pomocy krochmalu w taki sposób, ażeby nie można było zdjąć banderoli ani otworzyć pudełka herbaty bez rozerwania banderoli. Wszelkie roboty około banderolowania wykonywują robotnicy i na rachunek właściciela pomieszczenia.

18) Przy nałożeniu banderoli przestrzega się, ażeby końce tych-

ихъ заходили одинъ на другой и чтобы при этомъ тотъ конецъ, который снабженъ изображеніемъ государственнаго герба, оставался сверху.

19) Сообразно изложенному въ предшествовавшемъ (18) пунктѣ требованію и длинѣ бандероля, картузамъ съ чаемъ должна быть придаваема форма, приближающаяся по возможности къ кубу; во всякомъ же случаѣ длина картуза можетъ лишь не болѣе какъ въ два раза превышать его ширину или толщину.

20) Наложеніе бандероля на бумагу гласированную или атласную не можетъ быть допускаемо.

21) Если картузъ перевязанъ бичевою или ниткою, то узелъ этой перевязки долженъ находится подъ бандеролію.

22) По наклейкѣ на картузѣ, бандероль погашается наложеніемъ мацеваго клейма фирмы такимъ образомъ, чтобы одинъ изъ длинныхъ концовъ сего клейма приходился на лапкахъ гербоваго орла, а другой переходилъ на картузъ.

23) Фунтовые и полуфунтовые картузы оклеиваются цѣлою полоскою бандероля и погашаются дважды, всѣ же меньшихъ размѣровъ картузы оклеиваются половиною такой полоски, и затѣмъ эта полоска погашается одинъ разъ. При раздѣленіи цѣлой полоски на двѣ части наблюдается, чтобы каждая половина ея имѣла изображеніе государственнаго герба.

24) Наложеніе таможеннаго бандероля служить доказательствомъ лишь оплаты таможенною пошлиною заключающагося въ обандероленномъ помѣщеніи чая; за вѣрность же вѣса, обозначеннаго на картузѣ, отвѣчаетъ исключительно фирма.

25) Выпускаемый изъ складовъ для разсыпки и обандероленія чай долженъ заключаться или въ обандероленныхъ съ соблюденіемъ вышеустановленныхъ правилъ картузахъ, или въ правильно опломбированныхъ цибикахъ, ящикахъ, полуящикахъ и четверть-ящикахъ съ неповрежденною укупоркою.

26) Въ складахъ, въ коихъ производится обандероленіе чая, дозволяется вскрывать неограниченное количество ящиковъ или другихъ большихъ помѣщеній и производить смѣшеніе разныхъ сортовъ чая.

27) Внесенная на основаніи пунктовъ 2 и 13 сихъ правилъ сумма на покрытіе расходовъ по надзору за обандероленіемъ чая зачитывается со дня разрѣшенія Министра на открытіе соответственнаго разсыпнаго склада.

że zachodziły jeden na drugi i ażeby przytém ten koniec, na którym znajduje się herb Państwa, pozostawał u góry.

19) Odpowiednio do wyluszczonego w poprzedzającym (18) ustępie żądania i do długości banderoli, pudełkom z herbatą powinna być nadawana forma, zbliżona o ile możności do sześciangu; w każdym razie długość pudełka może nie więcej niż dwa razy przenosić jego szerokość lub grubość.

20) Na papier glansowany lub atlasowy banderole nie mogą być nakładane.

21) Jeżeli pudełko jest przewiązane sznurkiem lub nitką, to węzeł tego wiązadła powinien się znajdować pod banderolą.

22) Po naklejeniu na pudełku, banderola umarza się przez nałożenie stempla drukarskiego w taki sposób, ażeby jeden z długich końców tego stempla przypadał na łapkach orła stemplowego a drugi przechodził na pudełko.

23) Pudełka funtowe i półfuntowe oklejają się całym paskiem banderoli i umarzają się dwa razy; zaś wszystkie pudełka mniejsze oklejają się połową takiego paska, a następnie pasek ten umarza się raz. Przy podziale całego paska na dwie części przestrzega się, ażeby każda połowa tegoż miała rysunek herbu państwa.

24) Nałożenie banderoli celnej służy za dowód jedynie opłaty cła od zawartej w obanderolowanym pomieszczeniu herbaty; zaś za rzetelność wagi, oznaczonej na pudełku, odpowiada wyłącznie firma.

25) Wypuszczana ze składów w celu rozsypywania i banderolowania herbata powinna się zawierać albo w obanderolowanych z zachowaniem wyżej przytoczonych przepisów pudełkach, albo w prawidłowo opломbowanych cybikach, skrzynkach, pół-skrzynkach i ćwierć-skrzynkach z nieuszkodzonym opakowaniem.

26) W składach, w których odbywa się banderolowanie herbaty, dozwala się otwierać nieograniczoną ilość skrzynek, albo innych większych pomieszczeń i mieszać różne gatunki herbaty.

27) Wniesiona na zasadzie ustępów 2 i 13 niniejszych przepisów suma na pokrycie rozchodów na nadzór nad banderolowaniem herbaty zalicza się od dnia zezwolenia Ministra na otwarcie odpowiedniego składu do rozsypywania.

28) Если чаоторговец желаетъ продолжать разсыпку и обандероленіе чая по истеченіи того года, взносъ за который имъ произведенъ, то обязанъ заблаговременно и не позже какъ за мѣсяць до истеченія означеннаго въ п. 27 срока внести плату за слѣдующій годъ и квитанцію во взносъ сей платы немедленно представить въ департаментъ таможенныхъ сборовъ. При неисполненіи сего чаоторговецъ обязанъ ходатайствовать о разрѣшеніи дальнѣйшаго обандероленія чая порядкомъ, указаннымъ въ пунктахъ 1—8 сихъ правилъ.

29) Требования департамента таможенныхъ сборовъ о ремонтѣ или измѣненіяхъ въ открытыхъ для обандероленія чая помѣщеніяхъ должны быть исполняемы подлежащими чаоторговцами безотговорочно, въ чемъ при самомъ разрѣшеніи обандероливанія отбирается отъ нихъ подписка.

30) Общее завѣдываніе производствомъ обандероливанія чая сосредоточивается въ департаментѣ таможенныхъ сборовъ и возлагается на чиновъ онаго по выбору директора сего департамента.

31) Мѣстный надзоръ за производствомъ обандероленія чая возлагается: въ мѣстахъ расположенія таможенъ на чиновъ таможенныхъ по назначенію директора департамента таможенныхъ сборовъ, въ прочихъ мѣстахъ на чиновъ акцизнаго вѣдомства по выбору управляющаго акцизными сборами, которые объ избранныхъ имъ лицахъ сообщаютъ директору департамента таможенныхъ сборовъ.

32) Непосредственное наблюденіе за производствомъ обандероленія чая возлагается на контролеровъ, назначаемыхъ порядкомъ, указаннымъ въ пунктахъ 4—7 Высочайше утвержденного 30 мая 1889 г. мнѣнія Государственнаго Совѣта „о выпускѣ въ продажу чая подъ казенной бандеролью“.

33) Контролеры обязаны: ко входамъ въ помѣщенія для обандероленія чая, при запираніи сихъ входовъ, прилагать свои пломбы, при отпираніи входовъ снимать эти пломбы, при разсыпкѣ и обандероленіи чая находится все время безотлучно, строго наблюдая за тѣмъ, чтобы въ помѣщенія эти вносились лишь чай, соответствующій требованіямъ, изложеннымъ въ пунктѣ 14 сихъ правилъ, а изъ сихъ помѣщеній выпускался чай, исключительно удовлетворяющій условіямъ п. 25 тѣхъ же правилъ, и чтобы рабочіе кромѣ необходимыхъ для производства разсыпки и обандероленія чая инструментовъ и матеріаловъ, ничего въ

28) Jeżeli handlujący herbatą pragnie prowadzić dalej rozsywanie i banderolowanie herbaty po upływie tego roku, za który wniósł zależność, to obowiązany jest zawczasu i nie później jak na miesiąc przed upływem oznaczonego w ust. 27 terminu, wnieść opłatę za rok następny i kwit z uiszczenia téj opłaty przedstawić bezwłoc z nie do departamentu przychodów celnych. Wrazie niewykonania tego handlujący herbatą jest obowiązany starać się o pozwolenie na dalsze banderolowanie herbaty w sposób, wskazany w ustępach 1—8 niniejszych przepisów.

29) Żądania departamentu przychodów celnych co do reparacyi lub zmiany w otwartych do banderolowania herbaty pomieszczeniach właściwi handlujący herbatą powinni wykonywać bez opozycji co do czego przy samém zezwoleniu na banderolowanie odbiera się od nich deklaracya.

30) Ogólne zawiadywanie banderolowaniem herbaty jednoczy się w departamencie przychodów celnych i powierza się urzędnikom tegoż podług wyboru dyrektora tego departamentu.

31) Miejscowy nadzór nad banderolowaniem herbaty powierza się w miejscach, w których znajdują się komory, urzędnikom celnym, wyznaczonym przez dyrektora departamentu przychodów celnych, w pozostałych miejscowościach — urzędnikom akcyznym, wybranych przez zarządzającego przychodami akcyznymi, którzy o wybranych przez siebie osobach komunikują dyrektorowi departamentu przychodów celnych.

32) Bezpośredni nadzór nad banderolowaniem powierza się kontrolerom, mianowanym w sposób wskazany w ustępach 4—7 Najwyżej zatwierdzonego d. 30 Maja 1889 roku Zdania Rady Państwa „co do sprzedawania herbaty pod banderolą skarbową“.

33) Kontrolerzy są obowiązani na wejściach do pomieszczeń do banderolowania herbaty, przy zamykaniu tych wejść, przykładać swoje plomby; przy otwieraniu wejść zdejmować te plomby, przy rozsywaniu i banderolowaniu herbaty znajdować się przez cały czas nieustannie, ściśle przestrzegając, ażeby do pomieszczeń tych była wnoszona tylko herbata odpowiadająca wymaganiom, wyłuszczonej w ustępie 14 niniejszych przepisów, a z tych pomieszczeń była wypuszczana wyłącznie herbata czyniąca zadość warunkom ust. 25 tychże przepisów, i aby robotnicy, oprócz niezbędnych do rozsywania i banderolowania herbaty narzędzi i materiałów, nie do

складъ не вносили и изъ склада не выносили. Находящіеся въ разсыпномъ помѣщеніи рабочіе и приказчики обязаны безпрекословно исполнять всѣ распоряженія контролера, относящіеся до разсыпки и обандероленія чая. Владѣльцы помѣщеній, при самомъ открытіи послѣднихъ, обязываются подпиской безотговорочно удалять рабочихъ и приказчиковъ по требованію контролера отъ занятій въ помѣщеніяхъ. Возникающія между владѣльцами помѣщеній и контролерами недоразумѣнія разрѣшаются окончательно чиновниками, заведывающими на мѣстахъ надзоромъ за обандероленіемъ чая (§ 31).

34) Контролеры ведутъ отчетность по приходу и расходу чая и бандеролей согласно особой о томъ инструкціи, издаваемой департаментомъ таможенныхъ сборовъ и утверждаемой Министромъ Финансовъ.

35) Владѣлецъ склада, въ коемъ производится обандероленіе чая, обязанъ предоставить въ распоряженіе контролера необходимую мебель и прочія запирающіяся помѣщенія для храненія отчетныхъ книгъ и бандеролей.

36) Отпускъ бандеролей изъ казначействъ производится исключительно по требованіямъ контролеровъ, оплаченнымъ при самомъ требованіи чаоторговцами въ размѣрѣ двухъ копѣекъ за каждый полный листъ бандерольныхъ полосокъ.

37) Чаоторговцы, замѣченные въ нарушеніи или неисполненіи настоящихъ правилъ, по скольку они ихъ касаются, лишаются права дальнѣйшаго обандероленія чаевъ, съ послѣдствіями, указанными въ п. 6. ст. 9 Высочайше утвержденнаго 30 Мая 1889 г. миѣнія Государственнаго Совѣта; контролеры, же, замѣченные въ неисполненіи или небрежномъ выполненіи возлагаемыхъ на нихъ сими правилами обязанностей, удаляются отъ должностей по распоряженію той власти, которою опредѣлены.

Подписалъ: Министръ Финансовъ *И. Вышнеградскій*.

(Опубликовано 11 Іюля).

склада не вносили и не з него не выносили. Зnajдующіеся въ помѣщеніи до розсыпыванія роботничіе и субъекци сѧ обовіязани суміеннне выпелннѧ все розпорѧженіѧ контролера, односѧѧ сѧ до росыпыванія и бандеролованія гербаты. Влѧстелеле поміесценіѧ, пры самѧмъ тыхѧе отвареніи, zobовіязуѧ сѧ дѧкларацѧ пісмленнѧ без опозыцыj usuвѧ роботнлковъ и субъектовъ на ѧданіе контролера од зайѧѧ въ поміесценіѧх. Wynlkające поміędzy влѧстелелемъ поміесценіѧ а контролерамі непорозуміенія roztrzygają ostatecznне urѧдннеj, zawiადуѧѧ на міеjссѧхъ nadzoremъ nad bандеролованіемъ гербаты (§ 31).

34) Kontrolerzy prowadzą sprawozdania z przychodu i rozchodu herbaty i banderoli zgodnie z oddzielnѧ w tym przedmіocie instrukcѧ, wydawanѧ przez departament przychodów celnych i zatwierdzonѧ przez Ministra Finansów.

35) Wлѧsticiel skлadu, w którym odbywa sѧ bандеролованіе herbaty, obовіязанымъ jest dostarczyć kontrolerowi niezbѧdne meble i mocno zamykające sѧ pomіесценіѧ do zachowywania ksiѧg sprawozdawczych i banderoli.

36) Banderole wydają sѧ z kasy skarbowѧj wylѧcznне на ѧданіе kontrolerów, po uiszczeniu, пры samѧmъ ѧданіи, przez handluѧcych herbatѧ opłaty, w ілоści dwóch kopiejekъ за kѧждѧ cѧlkowitѧ arkusz pasków bандеролоwych.

37) Handluѧcy herbatѧ, poszlakowani o naruszenie lub niewykonanie niniejszychъ przepisów, o іle takowe ich dotyczą pozbawіają sѧ prawa dalszego bандеролованія herbaty, ze skutkami wskazanemі w ust. 6 art. 9 Najwѧyżej zatwierdzonego d. 30 Maja 1889 roku Zdanіа Rady Państwa; zaś kontrolerzy, poszlakowani o niewykonanie lub niedbałe wykonanie powierzonychъ imъ przez niniejsze przepisy obowіязków, skлadają sѧ z urѧdu z polecenia tѧj wлady, która ich mіanowała.

Podpisał: Minister Finansów *J. Wysznegradzki*.

(Data publikacyi: 11 Lipca).

121.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

О разрѣшеніи коммерческимъ банкамъ и обществамъ
взаимнаго кредита операціи перезалога въ другихъ
кредитныхъ учрежденіяхъ принятыхъ въ залогъ то-
варовъ.

18-го Мая 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ
Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, раз-
смотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ*:

Въ дополненіе и измѣненіе подлежащихъ узаконеній поста-
новить:

1) Министру Финансовъ предоставляется дополнять уставы
коммерческихъ банковъ и обществъ взаимнаго кредита въ смыслѣ
разрѣшенія симъ учрежденіямъ операціи перезалога въ другихъ
кредитныхъ установленіяхъ, съ согласія залогодателей, принятыхъ
въ залогъ товаровъ.

2) Перезалогъ товаровъ въ кредитныхъ установленіяхъ
(ст. 1) совершается посредствомъ передачи по надписямъ закла-
дныхъ на заложенный товаръ.

3) Государственному банку, его конторамъ, и отдѣленіямъ
предоставляется принимать въ перезалогъ товары, заложенные въ
коммерческихъ банкахъ и обществахъ взаимнаго кредита, подъ
условіемъ ответственности послѣднихъ предъ государственнымъ
банкомъ на основаніи ст. 108 уст. гос. банк. (сводъ. зак. т. XI
ч. II, уст. кред., разд. IV, изд. 1887 г.).

Примѣчаніе. Производство означенной въ сей статьѣ опера-
ціи разрѣшается конторамъ и отдѣленіямъ государственнаго банка
порядкомъ, указаннымъ въ примѣчаніи 1 къ ст. 226 т. XI, ч. II,
уст. кред. разд. IV, изд. 1887 г.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями
и Членами.

(Опубликовано 12 Іюля).

121.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O dozwoleniu bankom handlowym i towarzystwom wza-
jemnego kredytu wykonywania operacyi podzastawia-
nia w innych instytucjach kredytowych przyjętych
w zastaw towarów.

18-go Maja 1889 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Pań-
stwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie
Ministra Finansów, *uchwaliła zdanie*:

Uzupełniając i zmieniając odnośne prawa, postanowić.

1) Minister Finansów ma prawo uzupełniać ustawy banków
handlowych i towarzystw wzajemnego kredytu przez dozwolenie tym
instytucjom operacyi podzastawiania w innych instytucjach kredyto-
wych za zgodą zastawników, przyjętych w zastaw towarów.

2) Podzastawianie towarów w instytucjach kredytowych
(art. 1) odbywa się przez oddanie za pomocą napisów przedawczych
aktów zastawu na zastawiony towar.

3) Bank Państwa, oraz kantory i oddziały tegoż banku mają
prawo przyjmować w podzastaw towary zastawione w bankach han-
dlowych i towarzystwach wzajemnego kredytu, pod warunkiem od-
powiedzialności ostatnich przed bankiem Państwa na zasadzie art.
108 Ust. banku Państwa (sw. zak. t. XI cz. II, Ust. kred. rozdz. IV
wyd. za r. 1887).

Uwaga. Prowadzenie wzmiankowanej w niniejszym artykule
operacyi dozwala się kantorom i oddziałom Banku Państwa w sposób,
wskazany w wadze i do art. 226 t. XI cz. II, Ust. kred. rozdz. IV wyd.
z r. 1887.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Człon-
kowie.

(Data publikacyi: 12 Lipca).

122.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.

О разъясненіи и дополненіи Высочайше утвержденного 14 Мая 1876 года положенія Комитета Министровъ о попудной преміи за стальные рельсы туземнаго производства.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по положенію Комитета Министровъ о разъясненіи и дополненіи закона 14 Мая 1876 г. о попудной преміи за стальные рельсы туземнаго производства, въ 7-й день Мая 1889 г. Высочайше повелѣть соизволилъ:

1. Установленная премія выдается за тѣ изъ принятыхъ правительственнымъ заводскимъ инспекторомъ до истеченія сроковъ дѣйствія положенія 14 Мая 1876 г. стальныхъ рельсовъ, въ приемъ коихъ симъ инспекторомъ будутъ выданы до истеченія означенныхъ сроковъ квитанціи, согласно ст. 3 п. в сего положенія, и которые будутъ поставлены по заказамъ:

а) для желѣзныхъ дорогъ существующихъ, въ счетъ годовой потребности, согласно утвержденнымъ Министерствомъ Путей Сообщенія эксплуатаціоннымъ смѣтамъ, и

б) для желѣзныхъ дорогъ вновь строящихся, въ счетъ количества, назначеннаго по раздѣлочной вѣдомости, утвержденной Министерствомъ Путей Сообщенія.

Примѣчаніе. Дѣйствительная надобность въ новыхъ поставкахъ рельсовъ для текущей потребности, сверхъ имѣющихся запасовъ, удостоверяется инспекторомъ дороги на квитанціи, подлежащей представленію при прошеніи о выдачѣ преміи, согласно п. в ст. 3 положенія 14 Мая 1876 г.; и

2. Для самостоятельныхъ сталерельсовыхъ заводовъ, устроенныхъ послѣ 14 Мая 1876 г., 12-ти лѣтній періодъ дѣйствія положенія о преміи за стальные рельсы исчисляется съ 14 Мая 1879 по 14 Мая 1891 г.

(Опубликовано: 12 Іюля).

122.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE
KOMITETU MINISTRÓW.

O wyjaśnieniu i uzupełnieniu Najwyżej zatwierdzonego d. 14 Maja 1876 roku postanowienia Komitetu Ministrów co do premium od puda za szyny stalowe fabrykacyi krajowej.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, podług postanowienia Komitetu Ministrów o wyjaśnieniu i uzupełnieniu prawa z d. 14 Maja 1876 roku co do premium od puda za szyny stalowe fabrykacyi krajowej, w dniu 7 Maja 1889 roku Najwyżej rozkazać raczył:

Ustanowione premium wydaje się za te z przyjętych przez rządowego inspektora fabrycznego przed upływem terminów mocy obowiązującej postanowienia z d. 14 Maja 1876 r. szyn stalowych, z których przyjęcia tenże inspektor pokwituje przed upływem wspomnianych terminów, zgodnie z art. 3 ust. e niniejszego postanowienia, i które będą dostarczone na obstalunki:

a) dla istniejących dróg żelaznych na rachunek potrzeby rocznej, zgodnie z zatwierdzonemi przez Ministerium Dróg Komunikacyi budżetami eksploatacyi i

b) dla dróg żelaznych nowobudujących się na rachunek ilości, wyznaczonej podług wykazu szacunkowego, zatwierdzonego przez Ministerium Dróg Komunikacyi.

Uwaga. Rzeczywistą potrzebę nowych dostaw szyn na bieżące potrzeby, oprócz istniejących zapasów, poświadcza inspektor drogi na kwiecie, który powinien być przedstawiony przy prośbie o wydanie premium, zgodnie z art. 3 postanowienia z d. 14 Maja 1876 roku.

2) Dla samodzielnych fabryk szyn stalowych, zbudowanych po 14 Maja 1876 roku, 12-to letni peryod mocy obowiązującej postanowienia o premium za szyny stalowe oblicza się od 19 Maja 1879 r. do 14 Maja 1891 roku.

(Data publikacyi: 14 Lipca).

123.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

Объ установленіи въ пользу г. Варшавы сбора съ перевознаго промысла.

18-го Мая 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ, *мнѣніемъ положилъ:*

1) Разрѣшить магистрату г. Варшавы взимать въ пользу городскихъ доходовъ, денежный сборъ съ лицъ, занимающихся въ предѣлахъ города перевознымъ промысломъ на р. Вислѣ, съ тѣмъ, чтобы размѣръ обложенія не превышалъ одного рубля пятидесяти копѣекъ въ годъ съ каждой лодки, предназначенной для перевоза, а сборъ съ пароходовъ исчислялся по ихъ вместимости, въ размѣрѣ, не превышающемъ пятидесяти копѣекъ въ годъ съ пассажирскаго мѣста.

2) Означенный сборъ взимать при выдачѣ городовымъ магистратомъ разрѣшеній на производство перевознаго промысла.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателемъ и Членами.

(Опубликовано: 14 Іюля).

123.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O ustanowieniu na rzecz m. Warszawy opłaty od przemysłu przewoźnictwa.

18-go Maja 1889 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych, *uchwaliła zdanie:*

1) Dozwolić magistratowi miasta Warszawy pobierać na rzecz dochodów miejskich opłatę pieniężną od osób, zajmujących się w obrębie miasta przemysłem przewoźniczym na r. Wiśle, z tém zastrzeżeniem, ażeby wysokość opodatkowania nie przenosiła *rubla pięćdziesięciu kopiejek* rocznie od każdej łódki przeznaczonej do przewozu, a opłata od parostatków obliczała się podług ich obszerności, w wysokości nie przenoszącej *pięćdziesięciu kopiejek* rocznie od miejsca pasażerskiego.

2) Wzmiankowaną opłatę pobierać przy wydawaniu przez magistrat pozwoleń na wykonywanie przemysłu przewoźniczego.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezes i Członkowie.

(Data publikacyi: 14 Lipca).

124.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.

О разрѣшеніи иностранному обществу страхованія жизни и приобрѣтенія правъ владѣнія и пользованія имуществами подъ фирмою „L'Urbaine“.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по положенію Комитета Министровъ, во 2 день Іюня 1889 года, Высочайше соизволилъ: дозволить французскому акціонерному обществу, подъ фирмою „L'Urbaine“, производить свои операціи въ Россіи собственно по страхованію жизни съ тѣмъ:

1) чтобы для обезпеченія вознагражденія за убытки страхователей обществомъ былъ внесенъ въ русскій государственный банкъ наличными деньгами, русскими государственными фондами или гарантированными русскимъ правительствомъ процентными бумагами залогъ, въ размѣрѣ *пятисотъ тысячъ рублей*.

2) чтобы, независимо отъ залога, были представляемы обществомъ въ государственный банкъ, въ тѣхъ же фондахъ или бумагахъ, ежемѣсячно резервныя суммы, въ размѣрѣ 30% общаго количества поступающихъ отъ страхователей въ Имперію премій и въ концѣ отчетнаго года, при заключеніи счетовъ, дополнительныя резервныя суммы, по исчисленіи точнаго размѣра резервнаго фонда, согласно тѣмъ указаніямъ, какія будутъ сдѣланы въ полисныхъ правилахъ общества, а также взносы, въ размѣрѣ 10% отъ чистыхъ прибылей по операціямъ общества въ Россіи, на составленіе запаснаго капитала;

3) чтобы представленный обществомъ въ государственный банкъ залогъ (п. I), а равно и другія вносимыя имъ въ упомянутое учрежденіе суммы резервнаго фонда и запаснаго капитала предназначались исключительно на обезпеченіе обязательствъ общества по страхованіямъ въ Россіи;

4) чтобы въ точномъ исполненіи принимаемыхъ на себя обществомъ обязательствъ въ отношеніи русскихъ страхователей

124.

НАЙВЫЖЕЈ ЗАТВЕРДЖЕННЕ ПОСТАНОВЛЕНІЕ
КОМИТЕТУ МИНИСТРОВЪ.

О дозволениі заграничному товариству ubezpieczenia на życie nabywania praw posiadania i użytkowania z majątków, pod firmą „L'Urbaine“.

NAJJAŚNIEJSZY PAN podług postanowienia Komitetu Ministrów w dniu 2 Czerwca 1889 roku Najwyżej zezwolił: dozwolić towarzystwu akeyjnemu francuzkiemu pod firmą L'Urbaine wykonywać operacye w Rosyi około ubezpieczenia na życie, z tem zastrzeżeniem:

1) ażeby dla zabezpieczenia wynagrodzenia za straty ubezpieczających się, towarzystwo wniosło do Banku Państwa rosyjskiego, w gotowiznie papierami procentowymi rosyjskimi albo przez rząd gwarantowanemi, kaucyę, w wysokości *pięciuset tysięcy rubli*.

2) ażeby, niezależnie od kaucyi, towarzystwo składało w Banku Państwa w tych samych papierach, co miesiąc, sumy rezerwowe, w ilości 30% ogólnej ilości wpływających od ubezpieczających się w Cesarstwie premій i w końcu roku sprawozdawczego, przy zamknięciu rachunków, sumy rezerwowe dodatkowe, z dokładnem obliczeniem funduszu rezerwowego zgodnie z temi wskazówkami, jakie będą zamieszczone w przepisach polisowych towarzystwa, tudzież wkłady, w ilości 10% czystych zysków z operacyj towarzystwa w Rosyi, na utworzenie kapitału zapasowego.

3) ażeby złożona przez towarzystwo w Banku Państwa kaucya (ust. 1), oraz inne wnoszone przez nie do wspomnianej instytucyi sumy funduszu rezerwowego i kapitału zapasowego były przeznaczone wyłącznie na zabezpieczenie zobowiązań towarzystwa z tytułu ubezpieczeń w Rosyi;

4) ażeby dokładnie wykonywując przyjęte na siebie zobowiązanie odnośnie do ubezpieczających, towarzystwo odpowiadało,

оно отвѣтствовало, кромѣ находящихся въ Россіи суммъ и залога, всѣмъ прочимъ своимъ имуществомъ и, въ томъ числѣ, обязательствами акціонеровъ;

5) чтобы всѣ операціи названнаго общества по страхованію въ Россіи были производимы въ русской кредитной валютѣ;

6) чтобы ближайшее опредѣленіе условій страхованія общества, порядка выдачи вознагражденія страхователямъ, порядка исчисленія резервнаго фонда и запаснаго капитала, а равно порядка контроля правильности производимыхъ имъ операцій и отчисленій въ означенный фондъ и капиталъ, было предоставлено Министру Внутреннихъ Дѣлъ, по соглашенію съ Министромъ Финансовъ, съ отнесеніемъ на общество необходимыхъ по контролю расходовъ, не свыше $\frac{1}{2}\%$ съ получаемыхъ обществомъ въ Россіи премій;

7) чтобы разборъ споровъ, могущихъ возникнуть съ обществомъ по дѣламъ, относящимся къ операціямъ его въ Россіи, производился на основаніи дѣйствующихъ у насъ законовъ и въ русскихъ судебныхъ учрежденіяхъ;

8) чтобы общество подчинялось дѣйствующимъ въ Имперіи законамъ, относящимся къ предмету его дѣятельности, а также всѣмъ существующимъ постановленіямъ о пошлинахъ и сборахъ, взимаемыхъ съ акціонерныхъ компаній и, въ томъ числѣ, Высочайше утвержденнымъ 15 Января 1885 г. правиламъ объ обложеніи торговыхъ и промышленныхъ предпріятій дополнительнымъ процентнымъ сборомъ (Сбор. Зак. Т. XXVII стр. 97), равно и тѣмъ, какія впослѣдствіи будутъ изданы;

9) чтобы по управленію дѣлами общества учреждено было въ Россіи особое отвѣтственное агентство. Агентство это должно быть снабжено со стороны общества достаточными полномочіями: а) на обязательную для общества дѣятельность по всѣмъ вообще дѣламъ общества, въ томъ числѣ оно должно имѣть право и обязанность отвѣчать отъ имени общества по всѣмъ могущимъ возникнуть въ Россіи судебнымъ по обществу дѣламъ, и б) въ частности на безотлагательное и самостоятельное разрѣшеніе отъ имени общества всѣхъ дѣлъ, по которымъ могутъ быть заявлены требованія къ обществу русскимъ правительствомъ и частными лицами. Объ учрежденіи подобнаго агентства общество обязано увѣдомить Министровъ Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ и мѣстнаго губернатора,

прѣзъ находящихся въ Роси сум и кауци, całym pozostałym swoim majątkiem, a pomiędzy innemi i zobowiązaniami akcyonaryuszów.

5) ażeby wszystkie operacje pomienionego towarzystwa w zakresie ubezpieczenia w Rosyi były skuteczniiane na walutę kredytową rosyjską.

6) ażeby bliższe określenie warunków ubezpieczenia towarzystwa, sposobu wydawania wynagrodzenia ubezpieczającym, sposobu obliczania funduszu rezerwowego i kapitału zapasowego, tudzież sposobu kontrolowania prawidłowości dokonywanych przez nie operacyj i potrąceń na rachunek funduszu rezerwowego i kapitału, było pozostawione Ministrowi Spraw Wewnętrznych, po porozumieniu się z Ministrem Finansów, z potrąceniem na rzecz towarzystwa niezbędnych w zakresie kontroli rozchodów, nie wyżej od $\frac{1}{2}\%$ otrzymywanych przez towarzystwo w Rosyi premiiów.

7) ażeby rozpoznawanie sporów, jakie mogą wyniknąć z towarzystwem w sprawach, odnoszących się do operacyj tegoż w Rosyi, odbywało się na zasadzie obowiązujących u nas praw i w sądach rosyjskich.

8) ażeby towarzystwo poddało się obowiązującym w Cesarstwie prawom, odnoszącym się do przedmiotu jego działalności, oraz wszystkim istniejącym postanowieniom o opłatach, pobieranych od spółek akcyjnych, a w téj liczbie, Najwyżej zatwierdzonym d. 15 Stycznia 1885 r. przepisom o opodatkowaniu przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych opłatą dodatkową procentową (Zbiór Praw T. XXVII str. 97) tudzież tym, jakie w przyszłości będą wydane.

9) ażeby do administracyi interesami towarzystwa utworzona była w Rosyi osobna odpowiedzialna agentura. Agentura ta powinna być zaopatrzona ze strony towarzystwa w dostateczne pełnomocnictwa: а) do obowiązkowej na rzecz towarzystwa działalności we wszystkich w ogóle interesach towarzystwa; pomiędzy innemi winno mieć prawo i obowiązek odpowiadania w imieniu towarzystwa we wszystkich sprawach sądowych, jakie odnośnie do towarzystwa w Rosyi powstać mogą i b) w szczególności do bezzwłocznego i samodzielnego rozstrzygnięcia w imieniu towarzystwa wszelkich spraw, co do których mogą wystąpić z pretensyami do towarzystwa rząd rosyjski i osoby prywatne. O utworzeniu podobnej agentury towarzystwo obowiązane jest zawiadomić Ministra Spraw Wewnętrz-

а равно публиковать во всеобщее свѣдѣніе въ „Правительственномъ Вѣстникѣ“, „Вѣстникѣ финансовъ, промышленности и торговли“, вѣдомостяхъ обѣихъ столицъ и мѣстныхъ губернскихъ, съ соблюденіемъ установленныхъ правилъ;

10) чтобы, согласно п. 10 Высочайше утвержденныхъ 15 Января 1885 г. правилъ объ обложеніи торговыхъ и промышленныхъ предпріятій дополнительнымъ процентнымъ сборомъ, ответственное агентство по управленію дѣлами общества въ Россіи: а) въ теченіи одного мѣсяца по утвержденіи общимъ собраніемъ акціонеровъ годового отчета общества, представляло, въ 3 экземплярахъ, какъ въ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ, какъ и въ губернское податное присутствіе той губерніи, гдѣ будетъ находиться агентство, а равно и публиковало во всеобщее свѣдѣніе, въ поименованныхъ въ п. 9 изданіяхъ какъ полный отчетъ и балансъ по операціямъ своимъ, такъ и частный отчетъ и балансъ по операціямъ въ Россіи, съ показаніемъ въ этомъ частномъ отчетѣ валового дохода, расхода и чистой прибыли за отчетный годъ, а также распредѣленія сей последней съ означеніемъ размѣра дивиденда, назначеннаго къ выдачѣ на каждую акцію, и б) сообщало губернскому податному присутствію могущія быть затребованными дополненія и разъясненія къ представленнымъ отчетамъ и балансамъ, съ отвѣтственностью за неисполненіе изъясненныхъ въ семъ пунктѣ требованій на основаніи п. 26 упомянутыхъ выше правилъ;

11) чтобы о времени и мѣстѣ общаго собранія акціонеры были извѣщаемы посредствомъ публикацій, въ поименованныхъ въ п. 9 изданіяхъ, по крайней мѣрѣ за мѣсяцъ до дня собранія, съ объясненіемъ при этомъ въ самой публикаціи предметовъ, подлежащихъ разсмотрѣнію общаго собранія, и съ указаніемъ того банкрпскаго учрежденія въ Россіи, въ которое должны быть представлены акціи общества для полученія права участія въ общемъ собраніи;

12) чтобы общество на сліяніе или соединеніе съ другими подобными обществами или предпріятіями испрашивало предварительное разрѣшеніе Министровъ Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ въ Россіи и чтобы о всякомъ измѣненіи или дополненіи своего устава общество немедленно доносило тѣмъ же Министрамъ;

13) чтобы общество было предварено о томъ, что даруемое ему разрѣшеніе касается собственно лишь операцій по страхо-

ныхъ и Финансовъ и мѣсцоваго губернатора oraz publikować w „Pravitelstwiennymъ Wiestniku“, „Wiestniku“ finansów, przemysłu i handlu, „Wiedomostiachъ“ obudwu stolic i мѣсцовыхъ gubernialnychъ z zachowaniem ustanowionychъ przepisów;

10) ażeby zgodnie z ust. 10 Najwyżej zatwierdzonychъ d. 15 Stycznia 1885 r., przepisów o opodatkowaniu przedsiębiorstwъ handlowychъ i przemysłowychъ opłatą dodatkową procentową, odpowiedzialna agentura do administracyi interesami towarzystwa: a) w ciągu мѣсяца po zatwierdzeniu przez ogólne Zebranie akcyonaryuszów sprawozdania rocznego towarzystwa przedstawiała w 3-хъ egzemplarzachъ tak do Ministrów Spraw Wewnętrznychъ i Finansówъ jakoteż do urzędu podatkowego gubernialnego тѣй gubernii, gdzie się będzie znajdowała agentura, oraz publikowało w wymienionychъ w ust. 9 wydawnictwachъ tak całkowite sprawozdanie i bilansъ wszystkichъ operacyjъ towarzystwa jakъ również szczegółowe sprawozdanie i bilansъ operacyjъ w Rosyi, z wyszczególnieniemъ w тѣмъ szczegółowymъ sprawozdaniu dochodu ryczałtowego, rozchodu i zysku czystego za rokъ sprawozdawczy tudzież rozkładu tego zysku, z oznaczeniemъ wysokości dywidendy, jaka ma być wydaną na każdą akcyę i b) komunikowało urzędowi podatkowemu gubernalnemu uzupełnienia i wyjaśnienia, jakie w uzupełnieniu przedstawionychъ sprawozdań i bilansówъ żądane być mogą, z odpowiedzialnością за niewykonanie wyłuszczonego w niniejszymъ ustępie żądańъ na zasadzie ust. 26 wspomnianychъ wyżej przepisówъ.

11) ażeby o czasie i miejscu ogólnego zebrania akcyonaryusze были uwiadamiani zapomocą publikacyjъ w wymienionychъ w ust. 9 wydawnictwachъ, przynajmniej na мѣсяцъ przedъ dniemъ zebrania, z wyjaśnieniemъ przyтѣмъ w samej publikacyjъ przedmiotówъ подлежащихъ rozpoznaniu ogólnego zebrania i ze wskazaniemъ тѣй instytucyi bankierskiejъ w Rosyi, do której powinny być złożone akcyе towarzystwa dla pozyskania prawa do udziału w ogólnemъ zebraniu.

12) ażeby towarzystwo na zlanie się lub połączenie z innemi podobnemi towarzystwami lub przedsiębiorstwami wyjednywało uprzednio pozwolenie Ministrówъ Spraw Wewnętrznychъ i Finansówъ w Rosyi i aby o każdej zmianie lub uzupełnieniu swojej ustawy donosiło bezzwłocznie tymъ же Ministromъ;

13) ażeby towarzystwo było ostrzeżone co do tego, że udzielone mu pozwolenie dotyczy właściwie tylko operacyjъ w zakresie ubez-

ванію жизни во всѣхъ его видахъ и можетъ быть во всякое время взято назадъ и уничтожено, по усмотрѣнію правительства, безъ всякаго объясненія причинъ и что въ этомъ случаѣ, а равно и съ прекращеніемъ дѣятельности общества по другимъ какимъ либо основаніямъ оно немедленно должно приступить къ ликвидаціи своихъ дѣлъ въ Россіи и учиненію расчетовъ съ страхователями въ порядкѣ, какой будетъ указанъ ему русскимъ правительствомъ.

(Опубликовано: 14 Іюля).

125.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго
Совѣта.

О нѣкоторыхъ измѣненіяхъ въ обложеніи сигаръ.

30-го Мая 1899 года.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, *мнѣніемъ положи:*

1. Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ статей устава о табачномъ сборѣ постановить:

1) Сигары, для оклейки ихъ бандеролями, раздѣляются, соотвѣтственно продажнымъ цѣнамъ, на три сорта.

2) Постановленія, изложенныя въ ст. 111 и 197 сего устава относительно сигаръ втораго сорта, распространяются и на сигары третьяго сорта.

3) Сигары перваго сорта упаковываются въ твердыя или мягкія помѣщенія по сто, пятьдесятъ, двадцать пять, десять, пять и двѣ штуки, а сигары втораго и третьяго сорта—въ мягкія помѣщенія въ двадцать пять, десять, пять и двѣ штуки, причемъ помѣщенія для сигаръ втораго сорта должны быть краснаго цвѣта и третьяго сорта — коричневаго цвѣта. Образцы помѣщеній для сигаръ двухъ послѣднихъ сортовъ устанавливаются Министромъ Финансовъ.

pieczenia życia we wszystkich tegoż odmianach i może być w każdym czasie cofnięte i zniszczone podług uznania rządu, bez żadnego objaśnienia przyczyn i że w tym razie oraz z ustaniem działalności towarzystwa z innych jakiegokolwiek przyczyn, towarzystwo to powinno bezwzględnie przystąpić do likwidacji swoich interesów w Rosyi i do obrachunku z ubezpieczającymi w sposób, jaki będzie wskazany przez rząd rosyjski.

(Data publikacji: 14 Lipca).

125.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O niektórych zmianach w opodatkowaniu cygar.

30-go Maja 1899 roku.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów, *uchwaliła zdanie:*

I. Zmieniając i uzupełniając odnośne prawa postanowić:

1) Cygara przy oklejaniu ich banderolami dzielą się, odpowiednio do cen sprzedażnych, na trzy gatunki.

2) Postanowienia, zawarte w art. 111 i 197 niniejszej ustawy odnośnie do cygar drugiego gatunku, rozciągają się i na cygara trzeciego gatunku.

3) Cygara pierwszego gatunku pakują się do twardych lub miękkich pomieszczeń po sto, pięćdziesiąt, dwadzieścia pięć, dziesięć, pięć i dwie sztuki; zaś cygara drugiego i trzeciego gatunku — do miękkich pomieszczeń po dwadzieścia pięć, dziesięć, pięć i dwie sztuki; przy czem pomieszczenia na cygara drugiego gatunku powinny być koloru czerwonego, a trzeciego gatunku—cynamonowego. Wzory pomieszczeń na cygara dwóch ostatnich gatunków ustanawia Minister Finansów.

II. Въ дѣйствующемъ тарифѣ бандеролей на табачныя издѣлія и продажныхъ цѣнъ онымъ (прилож. къ ст. 178 уст. о таб. сбор. по прод. 1887 г.) сдѣлать слѣдующія измѣненія:

1) Ввести для помѣщеній съ сигарами перваго сорта въ 50 штукъ бандероль цѣною въ 50 к.

2) Переименовать сигары нынѣшняго втораго сорта въ сигары третьяго сорта, сохранивъ существующія для нихъ цѣны бандеролей и продажныя цѣны.

3) Ввести новый второй сортъ сигаръ, съ установленіемъ для нихъ слѣдующаго тарифа бандеролей и продажныхъ цѣнъ:

Продажныя цѣны со включеніемъ бандероля.

II сорта	Цѣна одного бандероля.	Во всѣхъ мѣстностяхъ, кромѣ Закавказья и Сибири.	Въ Закавказьи.	Въ Западной Сибири.	Въ Восточной Сибири.
25 шт.	15 к.	50 к.	50 к.	54 к.	58 к.
10 „	6 „	20 „	20 „	22 „	23 „
5 „	3 „	10 „	10 „	11 „	12 „
2 „	1 1/5 „	4 „	4 „	5 „	6 „

III. Поручить Министру Финансовъ: а) донести Правительствующему Сенату, для распубликованія во всеобщее свѣдѣніе, съ какого именно срока должны быть введены въ дѣйствіе постановленія, изложенныя въ отдѣлахъ I и II, и б) издать подробную инструкцію о порядкѣ введенія въ дѣйствіе означенныхъ постановленій и объѣма бандерольныхъ листовъ прежнихъ цѣнъ на новыя, а равно о порядкѣ употребленія бандеролей для оклейки сигаръ, впродъ до изготовленія и разсылки бандеролей новыхъ сортовъ и цѣнъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателемъ и Членами.

(Опубликовано: 20 Іюля).

II. W obowiązującej taryfie banderoli na wyroby tabaczne i sprzedażnych cen tychże (dod. do art. 178 Ust. tab. podług dal. c. z r. 1887) wprowadzić następujące zmiany:

1) Wprowadzić dla pomieszczeń z cygarami pierwszego gatunku po 50 sztuk banderole w cenie 50 kop.

2) Cygara obecnego drugiego gatunku nazwać cygarami trzeciego gatunku, zachowując istniejące dla nich ceny banderoli i ceny sprzedażne.

3) Wprowadzić nowy drugi gatunek cygar, z ustanowieniem dla nich następującej taryfy banderoli i cen sprzedażnych:

Ceny sprzedażne z włączeniem banderoli.

II gatunku.	Cena jednej banderoli.	We wszystkich miejscowościach, oprócz kraju Zakaukaskiego i Syberyi.	W kraju [Zakaukaskim.	W Syberyi Zachodniej.	W Syberyi Wschodniej.
		n i e	w y ż é j		o d
25 sztuk	15 kop.	50 kop.	50 kop.	54 kop.	58 kop.
10 „	6 „	20 „	20 „	22 „	23 „
5 „	3 „	10 „	10 „	11 „	12 „
2 „	1 1/5 „	4 „	4 „	5 „	6 „

III. Poruczyć Ministrowi Finansów: а) donieść Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania, od jakiego mianowicie terminu powinny być wprowadzone w wykonanie postanowienia, zawarte w oddziałach I i II, i b) wydać szczegółową instrukcję co do sposobu wprowadzenia w wykonanie wzmiankowanych postanowień i wymiany arkuszy banderolowych dawnych cen na nowe, tudzież co do sposobu używania banderoli i oklejania cygar przed przysposobieniem i rozsyłką banderoli nowych gatunków i cen.

Oryginał zdania podpisali na protokołach Prezes i Członkowie.

(Data publikacji: 20 Lipca).

126.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.

О дополненіи устава страховаго общества „Якорь“.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по положенію Комитета Министровъ, въ 6 день Мая 1889 г., Высочайше соизволил: дополнить § 17 дѣйствующаго устава страховаго общества „Якорь“ двумя примѣчаніями слѣдующаго содержанія:

Примѣчаніе II. Для помѣщенія правленія, общество имѣетъ право приобрѣсти въ собственность домъ въ Москвѣ, съ отнесеніемъ потребнаго для сего расхода на наличныя суммы запаснаго капитала общества. Свободныя, за помѣщеніемъ правленія, квартиры обществу не возбраняется сдавать въ наймы на общемъ основаніи.

Примѣчаніе III. Въ видахъ обезпеченія могущихъ находиться у агентовъ общества или другихъ служащихъ въ обществѣ лицъ принадлежащихъ оному суммъ, правленію предоставляется право совершать на свое имя закладныя, срокомъ не болѣе трехъ лѣтъ, на недвижимыя ихъ имущества, съ тѣмъ, чтобы закладныя эти хранились, въ обезпеченіе суммъ общества, находящихся на рукахъ у означенныхъ служащихъ въ ономъ лицѣ, въ кассѣ общества.

(Опубликовано: 20-го Іюня).

126.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
MINISTRÓW.

O uzupełnieniu ustawy towarzystwa ubezpieczeń
„Jakor“.

NAJJAŚNIEJSZY PAN podług postanowienia Komitetu Ministrów, w dniu 6 Maja 1889 r., Najwyżej zezwolił: uzupełnić § 17 obowiązującej ustawy towarzystwa ubezpieczeń „Jakor“ dwiema uwagami treści następującej:

Uwaga II. Dla pomieszczenia zarządu, towarzystwo ma prawo nabyć na własność dom w Moskwie, pokrywając niezbędną na to rozchód gotowizną kapitału zapasowego towarzystwa. Wolne, po umieszczeniu zarządu, mieszkania towarzystwo może wynajmować na ogólnej zasadzie.

Uwaga III. W celu zabezpieczenia mających się znajdować u agentów towarzystwa lub w ręku innych urzędników towarzystwa sum do niego należących, zarząd ma prawo sporządzać na swoje imię akty zastawu na termin najwyżej trzechletni na ich nieruchomości, z tém zastrzeżeniem, ażeby akty te były zachowywane, na zabezpieczenie sum towarzystwa znajdujących się w ręku wspomnianych urzędników, w kasie towarzystwa.

(Data publikacji: 20 Lipca).

127.

РАСПОЯЖЕНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ФИНАНСОВЪ.

О введеніи съ 1 Сентября 1889 года въ дѣйствіе постановленій, изложенныхъ въ ст. I и II Высочайше утвержденнаго 30 Мая 1889 г. мѣнія Государственнаго Совѣта, о нѣкоторыхъ измѣненіяхъ въ обложеніи сигаръ.

Министръ Финансовъ, во исполненіе ст. III п. а Высочайше утвержденнаго 30 Мая 1889 г. мѣнія Государственнаго Совѣта, о нѣкоторыхъ измѣненіяхъ въ обложеніи сигаръ, 9 Іюня 1889 года, донесъ Правительствующему Сенату, что постановленія, изложенныя въ ст. I и II, относительно измѣненія и дополненія подлежащихъ статей устава о табачномъ сборѣ и дѣйствующаго тарифа бандеролей на табачныя издѣлія и продажныхъ цѣнъ онымъ, должны быть введены въ дѣйствіе съ 1 Сентября 1889 г.

(Опубликовано: 20 Іюня).

128.

ИМЕННОЙ ВЫСОЧАЙШІЙ УКАЗЪ.

Объ отчужденіи въ собственность казны земель и имуществъ подъ устройство шоссе.

Военному Министру.

Разрѣшивъ сооруженіе шоссе: 1) отъ мѣстечка Олты до станціи Олькеники, С.-Петербургско-Варшавской желѣзной дороги; 2) отъ города Гродно до деревни Лососны; 3) отъ города Янова, Сѣдлецкой губерніи, до станціи Жабинка, Московско-Брестской

127.

НАЙВЫЖѢЙ ЗАТВЕРДЖЕННОЕ ПОСТАНОВЛЕНІЕ КОМИТЕТУ МИНИСТРОВЪ.

О wprowadzeniu od 1 Września 1889 roku w wykonanie postanowień, zawartych w art. I i II Najwyżej zatwierdzonego d. 30 Maja 1889 r. Zdania Rady Państwa, o niektórych zmianach w opodatkowaniu cygar.

Minister Finansów, w wykonaniu art. III ust. a Najwyżej zatwierdzonego d. 30 Maja 1889 roku. Zdania Rady Państwa co do niektórych zmian w opodatkowaniu cygar, d. 9 Czerwca 1889 roku doniósł Rządzącemu Senatowi, że postanowienia, zawarte w art. I i II co do zmiany i uzupełnienia odnosnych artykułów Ustawy tabacznój i obowiązującej taryfy banderoli na wyroby tabaczne i sprzedażnych cen tychże, winny być wprowadzone w wykonanie od 1-go Września 1889 roku.

(Data publikacji: 20 Lipca).

128.

IMIENNY NAJWYŻSZY UKAZ.

O wywłaszczeniu na rzecz Skarbu gruntów i majątków pod budowę szosy.

Do Ministra Wojny.

Zezwoliwszy na budowę szosy: 1) od miasteczka Olity do stacyi drogi żelaznej S-t. Petersbursko-Warszawskiej Olkieni; 2) od miasta Grodna do wsi Łososny, 3) od miasta Janowa, Gubernii Siedleckiej do stacyi drogi żelaznej Moskiewsko-Brzeskiej Żabinka;

Cz. 2. 1889.

желѣзной дороги; 4) отъ мѣстечка Каменецъ-Литовскъ до селенія Федковиче; 5) отъ мѣстечка Высоко-Литовскъ, черезъ городъ Пружаны, до мѣстечка Ружаны, съ двумя фонирами черезъ рѣку Ясельду; 6) отъ стациі Соколовъ, Сѣдлецъ-Малкинской желѣзной дороги, до посада Дрогичинъ; 7) отъ корчмы Выгоды, до соединенія съ шоссе Замбровъ-Менженинъ, близъ деревни Лѣсницы; 8) отъ шоссе Ломжа-Замбровъ до соединенія съ шоссе Замбровъ-Менженинъ, у селенія Виснева; 9) отъ посада Вышкова до стациі Лоховъ, С.-Петербургско-Варшавской желѣзной дороги и 10) отъ города Дубно до города Луцка, съ двумя вѣтвями около города Дубно,—повелѣваемъ: 1) сдѣлать надлежащія распоряженія къ отчужденію потребныхъ для этой цѣли земель и имуществъ; 2) въ вознагражденіи владѣльцевъ за отходящую отъ нихъ собственность поступить на основаніи дѣйствующихъ въ Имперіи общихъ узаконеній объ имуществѣхъ, отчуждаемыхъ по распоряженію правительства, 3) при необходимости безотлагательно приступить къ строительнымъ работамъ, занимать упомянутыя земли и имущества вслѣдъ за совершеніемъ описи ихъ, съ соблюденіемъ правилъ, изложенныхъ въ статьяхъ 594, 595 и примѣчаній къ нимъ, т. X ч. I, законовъ гражданскихъ, изданія 1887 года.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ“.

Въ С.-Петербурѣ,
9-го Іюня 1889 года.

(Опубликовано 21 Іюля).

129.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНІЕ ВОЕННОГО
СОВѢТА.

О порядкѣ отправленія, по грунтовымъ дорогамъ, для
леченія нижнихъ чиновъ, укушенныхъ бѣшенными
животными.

Военный Совѣтъ, согласно съ мнѣніемъ начальника главнаго
штаба, журналомъ 5 Апрѣля 1889 года, положилъ: нижнихъ чи-

4) od miasteczka Kamieniec-Litewski do wsi Fedkowieze; 5) od miasteczka Wysokie-Litewskie przez miasto Prużany do miasteczka Rużany z dwiema faszynami przez rzekę Jasielę; 6) od stacyi drogi żelaznej Siedlecko-Małkińskiej Sokółów do osady Drohiczyń; 7) od karczmy Wygoda do połączenia z szosą Zambrow-Mężynin w blizkości wsi Leśnicy; 8) od szosy Łomża-Zambrów do połączenia z szosą Zambrów-Mężynin przy wsi Wiśniówka; 9) od osady Wyszkowa do stacyi drogi żelaznej S.-t. Petersbursko-Warszawskiej Łochów i 10) od miasta Dubna do miasta Łucka z dwiema odnogami około miasta Dubna, — rozkazujemy: 1) wydać należyte rozporządzenia w celu wywłaszczenia potrzebnych na ten cel gruntów i majątków; 2) przy wynagrodzeniu właścicieli za odbieraną im własność postąpić na zasadzie obowiązujących w Cesarstwie ogólnych praw co do majątków wywłaszczanych z polecenia rządu; 3) wrazie konieczności bezzwłocznego przystąpienia do robót budowlanych zajmować wspomniane grunta i majątki zaraz po sporządzeniu opisu tychże, z zachowaniem przepisów, zawartych w artykułach 594, 595 i uwagi do nich, t. X cz. I, praw cywilnych wydania z roku 1887.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKĄ ręką podpisano:

„ALEKSANDER“.

w S.-Petersburgu,
9-go Czerwca 1889 roku.

(Data publikacyi: 21 Lipca).

129.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE RADY
WOJENNEJ.

O sposobie wysyłania drogami ziemskimi na kuracyę
żołnierzy niższych stopni ukąszonych przez dotknięte
wścieklizną zwierzęta.

Rada Wojenna, zgodnie ze zdaniem Naczelnika sztabu głównego, protokołem z d. 5 Kwietnia 1889 roku uchwaliła: żołnierzy

новъ, укушенныхъ бѣшенными животными, отправлять для леченія при слѣдованіи ихъ по грунтовымъ путямъ не на обывательскихъ подводахъ, а на почтовыхъ лошадяхъ, причемъ въ отношеніи числа почтовыхъ лошадей какъ для больныхъ, такъ и ихъ провожатыхъ, примѣнить 491 ст. IV ч. III кн. св. воен. пост. 1859 г.

Положеніе это Высочайше утверждено 30 Апрѣля 1889 года.

(Опубликовано 21 Іюля).

130.

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Финансовъ.

Объ установленіи серебрянной рублевой монеты, кредитныхъ рублей, мелкой серебрянной и мѣдной монеты по курсамъ на золото.

Министръ Финансовъ, 8 Іюня 1889 г., донесъ Правительствующему Сенату, что на основаніи Высочайше утвержденного 18 Января 1889 года мѣнія Государственнаго Совѣта, распубликованнаго въ N. 8 Собранія узаконеній и распоряженій правительства (Сборн. зак. т. XXXVIII стр. 23) о приѣмѣ представляемыхъ въ таможи, въ доплату къ золоту и въ уплату таможенныхъ пошлинъ, серебрянной рублевой монеты, кредитныхъ рублей, мелкой серебрянной и мѣдной монеты по курсамъ на золото, установленнымъ, Министромъ Финансовъ, на время съ 1 Іюля по 1 Октября 1889 года, слѣдующія цѣны:

а) за одинъ серебрянный рубль банквою монетою	70 коп. золотомъ
и б) за одинъ кредитный рубль и за рубль размѣнною серебрянною и мѣдною монетою	65 коп. золотомъ.

(Опубликовано 21 Іюля).

нижшихъ ступни, укушенныхъ przez dotknięte wściekłą zwierzęta, wysyłać na kurację, jeżeli mają przebywać drogi ziemskie, nie podwodami obywatelskimi, lecz końmi pocztowymi, przyczemъ pod względemъ liczby koni pocztowychъ takъ dla chorychъ jakъ i dla przewodnikówъ stosować art. 491 cz. IV ks. III sw. post. woj. 1859 r.

Postanowienie to zostało Najwyżej zatwierdzone d. 30 Kwietnia 1889 r.

(Data publikacji: 21 Lipca).

130.

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Finansów.

O ustanowieniu monety rublowej srebrnej, rubli kredytowych, monety zdawkowej srebrnej i miedzianej podługъ kursów na złoto.

Minister Finansów d. 8 Czerwca 1889 r. doniósł Rządzącemu Senatowi, że na zasadzie Najwyżej zatwierdzonego d. 18 Stycznia 1889 roku Zdania Rady Państwa, opublikowanego w N-rze 8. Sobr. Uzak. i Rasp. Praw. (Zbiór Praw Tom XXXVIII str. 23) co do przyjmowania przedstawianychъ na komorachъ jako dopłata do złota przy opłacaniu ceł monety rublowej srebrnej, rubli kredytowych, monety zdawkowej srebrnej i miedzianej podługъ kursów na złoto, ustanowiłъ następujące ceny na czas od 1 Lipca do 1 Października 1889 roku:

a) za rubel srebrny monetą bankową	70 kop. złotem
i b) za rubel kredytowy i za rubel monetą zdawkową srebrną i miedzianą	65 kop. złotem.

(Data publikacji: 21 Lipca).

131.

РАСПОРЯЖЕНІЯ, ОБЪЯВЛЕННЫЯ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ
СЕНАТУ, МИНИСТРОМЪ ФИНАНСОВЪ.

О допущеніи въ уплату таможенныхъ пошлинъ золотою валютою купоновъ и вышедшихъ въ тиражъ консолидированныхъ Россійскихъ 4% желѣзнодорожныхъ облигацій 1 и 2 серій.

Министръ Финансовъ, 3 Іюля 1889 года, донесъ Правительствующему Сенату, что, по снѣ Бысочайше утвержденнаго 10 Ноября 1876 г. положенія Комитета Финансовъ (ст. 2), опубликованнаго въ № 100 Собранія узаконеній и распоряженій правительства за 1876 г., о взиманіи таможенныхъ пошлинъ золотою валютою, вмѣ, Министромъ Финансовъ, разрѣшенъ пріемъ въ уплату таможенныхъ пошлинъ купоновъ текущаго и предшествоващаго оному сроковъ, а также и вышедшихъ въ тиражъ консолидированныхъ Россійскихъ 4% желѣзнодорожныхъ облигацій 1-ой и 2-ой серій по цѣнамъ, указаннымъ въ нижеслѣдующихъ вѣдомостяхъ, и на точномъ основаніи опубликованныхъ въ № 111 Собранія узаконеній и распоряженій правительства за 1876 г. правилъ о взиманіи таможенныхъ пошлинъ.

(Опубликовано: 21-го Іюля).

131.

ROZPORZĄDZENIE OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOW
PRZEZ MINISTRA FINANSÓW.

O dopuszczeniu na uiszczenie ceł w walucie złotój kuponów tudzież wylosowanych konsolidowanych 4% rosyjskich obligacyj dróg żelaznych 1 i 2 seryj.

Minister Finansów d. 3 Lipca 1889 roku doniósł Rządzącemu Senatowi, że na mocy Najwyżej zatwierdzonego d. 10 Listopada 1876 r. postanowienia Komitetu Finansów (art. 2), opublikowanego w Nrze 100 Sobr. Uzak. i Rasp. Praw. 1876 roku, o pobieraniu cła w złocie, Minister Finansów zezwolił na przyjmowanie na opłatę ceł kuponów bieżącego i poprzedniego terminu, tudzież wylosowanych konsolidowanych 4% rosyjskich obligacyj dróg żelaznych 1-ej i 2-ej seryi po cenach, wskazanych w poniższych wykazach i przy ścisłym zastosowaniu opublikowanych w N-rze 111 Sobr. Uzak. i Rasp. Prawit. za rok 1876 przepisów o pobieraniu ceł.

(Data publikacyi: 21 Lipca).

ВѢДОМОСТЬ

О цѣнахъ, по коимъ купоны отъ консолидированныхъ российскихъ 4% желѣзнодорожныхъ облигацій 1-ой и 2-ой серий принимаются въ уплату таможенныхъ пошлинъ.

Нарицательная стоимость облигацій, къ коимъ купоны принадлежатъ.	Срокъ уплаты купоновъ.	Нарицательная стоимость купоновъ.	Цѣны, по коимъ купоны принимаются въ уплату таможенныхъ пошлинъ.	
			Металлическихъ.	
			Р у б л и.	К о п.
125 руб. зол.	20 Марта 1 Апрѣля	1 руб. 25 к. зол.	1	25
625 руб. зол.	19 Юня 1 Юля	6 руб. 25 к. зол.	6	25
1250 руб. зол.	19 Сентября 1 Октября	12 руб. 50 к. зол.	12	50
3125 руб. зол.	20 Декабря 1 Января	31 руб. 25 к. зол.	31	25

ВѢДОМОСТЬ

О цѣнахъ, по коимъ вышедшія въ тиражъ консолидированныя российскія 4% желѣзнодорожныя облигаціи 1-ой и 2-ой серий принимаются въ уплату таможенныхъ пошлинъ.

Нарицательная стоимость облигацій.	Съ котораго числа вышедшія въ тиражъ облигаціи принимаются въ уплату пошлинъ.	Цѣна, по коимъ вышедшая въ тиражъ облигація принимается въ уплату пошлинъ.
125 руб. зол.	20 Марта	125 руб.
625 руб. зол.	1 Апрѣля	625 руб.
1250 руб. зол.	и 19 Сентября	1250 руб.
3125 руб. зол.	1 Октября	3125 руб.

W Y K A Z

cen, po jakich kupony od konsolidowanych rosyjskich 4% obligacyj dróg żelaznych 1-ej i 2-ej seryj przyjmują się na opłatę cel.

Wartość nominalna obligacyi, do której kupony należą.	Termin płatności kuponów.	Wartość nominalna kuponów.	Ceny, po jakich kupony przyjmują się na opłatę cel.	
			Metaliczne.	
			R u b l e.	K o p.
125 rub. zł.	20 Marca 1 Kwietnia	1 rub. 25 k. zł.	1	25
625 rub. zł.	19 Czerwca 1 Lipca	6 rub. 25 k. zł.	6	25
1250 rub. zł.	19 Września 1 Października	12 rub. 50 k. zł.	12	50
3125 rub. zł.	20 Grudnia 1 Stycznia	31 rub. 25 k. zł.	31	25

W Y K A Z

cen, po których wylosowane konsolidowane rosyjskie 4% obligacye drog żelaznych 1-ej i 2-ej seryi przyjmują się na opłatę cel.

Wartość nominalna obligacyj.	Od jakiej daty wylosowane obligacye przyjmują się na opłatę cel.	Cena po jakiej wylosowane obligacye przyjmują się na opłatę cel.
125 rub. zł.	20 Marca	125 rub.
625 rub. zł.	1 Kwietnia	625 rub.
1250 rub. zł.	i 19 Września	1250 rub.
3125 rub. zł.	1 Października	3125 rub.

132.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

О расходѣ на наемъ веркмейстера и писаря для Хенцинской тюремной суконной фабрики Кѣлецкой губерніи.

9-го Мая 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной Экономіи, рассмотрѣвъ представленіе Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, *мнѣніемъ положила*:

Предоставить Министерству Внутреннихъ Дѣлъ:

1) Для завѣдыванія суконною фабрикою при Хенцинской тюрьмѣ, Кѣлецкой губерніи, учредить, замѣщаемыя по вольному найму, должности веркмейстера и фабричнаго писаря, съ годовымъ окладомъ содержанія: первому въ пятьсотъ рублей и второму въ двѣсти пятьдесятъ рублей.

2) Вызываемый указанной въ п. 1 мѣрою новый ежегодный расходъ, въ размѣрѣ семисотъ пятидесяти рублей вносить, начиная съ 1890 г., въ подлежащее подраздѣленіе смѣты Министерства Внутреннихъ Дѣлъ по тюремной части; въ текущемъ же 1889 г., покрыть этотъ расходъ въ размѣрѣ дѣйствительной надобности, изъ остатковъ отъ кредита по § 5 ст. 2, той же смѣты настоящаго года.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателемъ и Членами.

(Опубликовано: 25 Іюля).

132.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O rozchodzie na najem werkmajstra i pisarza do więziennéj fabryki sukna w Chęcinach, gubernii Kieleckiej.

9-go Maja 1889 r.

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwowej rozpoznawszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych, *uchwaliła zdanie*:

Poruczyć Ministeryum Spraw Wewnętrznych:

1) Do zawiadywania fabryką sukna przy więzieniu w Chęcinach, gubernii Kieleckiej utworzyć obsadzone w drodze wolnego najmu posady werkmajstra i pisarza fabrycznego, z pensją roczną, dla pierwszego pięćset rubli, a dla drugiego dwieście pięćdziesiąt rubli.

2) Powstający wskutek tego środka nowy rozchód roczny, w ilości siedemset pięćdziesiąt rubli, wnosić, poczynając od r. 1890, pod odpowiednią rubryką budżetu Ministeryum Spraw Wewnętrznych w wydziale więzień; zaś w roku bieżącym 1889 pokryć ten rozchód w zakresie rzeczywistej potrzeby z pozostałości z kredytu podług § 5 post. 2 tegoż budżetu bieżącego roku.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezes i Członkowie.

(Data publikacyi: 25 Lipca).

133.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О ПОВѢРКѢ КОНТРОЛЬНЫХЪ ОТЧЕТОВЪ ПО ЧАСТНЫМЪ ЖЕЛѢЗНЫМЪ ДОРОГАМЪ.

23-го Мая 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Государственного Контролера *мнѣніемъ* положилъ:

I. Учрежденную при Государственномъ Контролѣ Высочайше утвержденнымъ 10 Февраля 1886 г. мнѣніемъ Государственного Совѣта временную комиссію для повѣрки необревизованныхъ отчетовъ частныхъ желѣзныхъ дорогъ упразднить.

II. Окончаніе дѣлъ, порученныхъ означенной комиссіи (ст. I), равно какъ непосредственную повѣрку ежегодныхъ текущихъ отчетовъ частныхъ желѣзныхъ дорогъ, при коихъ не учреждено мѣстнаго правительственного контроля, возложить на желѣзнодорожный отдѣлъ Государственного Контроля, которому, въ дѣйствіяхъ своихъ по означеннымъ предметамъ, руководствоваться правилами, изложенными въ пунктахъ 1, 2 и 3 ст. III Высочайше утвержденного 10 Февраля 1886 г. мнѣнія Государственного Совѣта.

III. Изложенные въ статьѣ IV приведеннаго закона обязательныя для правленій и совѣтовъ управленій желѣзнодорожныхъ обществъ постановленія сохранить въ силѣ и на будущее время, по примѣненію къ желѣзнодорожному отдѣлу.

IV. Для обсужденія и разрѣшенія ревизіонныхъ по частнымъ желѣзнымъ дорогамъ вопросовъ, требующихъ предварительнаго согласенія Государственного Контроля съ Министерствами Путей Сообщенія и Финансовъ, образовать при желѣзнодорожномъ отдѣлѣ особую комиссію, состоящую подъ предсѣдательствомъ лица, заведывающаго названнымъ отдѣломъ, изъ чиновъ Государствен-

133.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O sprawdzaniu sprawozdań kontroli odnoszących się do dróg żelaznych prywatnych.

23-go Maja 1889 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej, rozpoznawszy przedstawienie Kontrolera Państwa, *uchwalała zdanie:*

I. Utworzoną przy Kontroli Państwa przez Najwyżej zatwierdzone d. 10 Lutego 1886 r. Zdanie Rady Państwa komisję tymczasową do sprawdzania niezrewidowanych sprawozdań dróg żelaznych prywatnych znieść.

II. Ukończenie spraw poruczonych tej komisji (art. I), jak również bezpośrednie sprawdzanie rocznych rachunków bieżących dróg żelaznych, przy których nie ma utworzonej miejscowej kontroli rządowej, powierzyć oddziałowi dróg żelaznych kontroli Państwa, który w czynnościach swoich w tych przedmiotach kierować się winien przepisami, zawartymi w ustępach 1, 2 i 3 Najwyżej zatwierdzonego d. 10 Lutego 1886 r. Zdania Rady Państwa.

III. Zawarte w artykule IV przytoczonego prawa obowiązujące dla zarządów i rad dyrekcji towarzystw dróg żelaznych postanowienia zachować w swęj mocy i na przyszłość w zastosowaniu do oddziału dróg żelaznych.

IV. Dla osądzenia i rozstrzygnięcia kwestyj rewizyjnych dotyczących dróg żelaznych, wymagających uprzedniego porozumienia się Kontroli Państwa z Ministrami Dróg komunikacji i Finansów, utworzyć przy oddziale dróg żelaznych oddzielną komisję, składającą się, pod prezydencją osoby zawiadującej pomienionym oddziałem, z urzędników kontroli Państwa mianowanych przez kon-

наго Контроля, по назначенію Государственнаго Контролера, а также двухъ членовъ отъ Министерства Путей Сообщенія и одного члена отъ Министерства Финансовъ, назначаемыхъ подлежащими Министрами. При этомъ спорные вопросы, по которымъ не состоится въ комисіи единогласнаго заключенія, окончательно разрѣшать Государственному Контролеру, по соглашенію съ Министрами Путей Сообщенія и Финансовъ.

V. На усиленіе желѣзнодорожнаго отдѣла по повѣркѣ отчетовъ частныхъ желѣзныхъ дорогъ отпускать въ теченіе 1889 и 1890 годовъ по *тридцати пяти тысячъ* рублей ежегодно изъ средствъ государственнаго казначейства, предоставивъ Государственному Контролеру расходовать эту сумму: а) на вознагражденіе, по соглашенію съ Министрами Путей Сообщенія и Финансовъ, лицъ, входящихъ въ составъ учреждаемой комисіи (ст. IV), съ тѣмъ чтобы общая сумма этого вознагражденія не превышала десяти тысячъ рублей въ годъ; б) на усиленіе личнаго состава желѣзнодорожнаго отдѣла штатными чиновниками и лицами, приглашаемыми по вольному найму; в) на выдачу дополнительнаго вознагражденія за труды по повѣркѣ отчетовъ желѣзныхъ дорогъ тѣмъ изъ чиновъ отдѣла, на которыхъ труды эти будутъ возложены сверхъ исполненія ими прямыхъ служебныхъ обязанностей, и г) для покрытія издержекъ на разѣзды, канцелярскія и другія надобности, вызываемыя означенною повѣркою.

VI. На покрытіе указанныхъ въ статьѣ V расходовъ въ теченіе 1889 году обратить сумму въ тридцать пять тысячъ рублей, внесенную въ дѣйствующую смѣту Государственнаго Контроля къ условному на этотъ предметъ отпуску, съ тѣмъ чтобы изъ этой суммы были возмѣщены также всѣ издержки по содержанію упраздняемой комисіи, за время съ 1 Января сего года по день Высочайшаго утвержденія настоящаго узаконенія.

Подлинное мѣтніе подписано въ журналѣ Предсѣдателемъ и Членами.

(Опубликовано: 28 Іюля).

trolera państwa oraz z dwóch członków z ramienia Ministerium Dróg komunikacji i jednego z ramienia Ministerium Finansów, mianowanych przez odpowiednich Ministrów. Przytém sporne kwestye, co do których nie zapadnie w komisyi jednomyślny wniosek, ostatecznie rozstrzygać ma kontroler państwa, po porozumieniu się z Ministrami Dróg komunikacji i Finansów.

V. Na wzmocnienie oddziału dróg żelaznych do sprawdzania sprawozdań dróg żelaznych prywatnych wydawać w ciągu lat 1889 i 1890 po *trzydzieści pięć tysięcy* rubli rocznie z funduszów skarbu państwa, poruczając kontrolerowi państwa wydatkować tę sumę: a) na wynagrodzenie, po porozumieniu się z Ministrami Dróg Komunikacji i Finansów, osób, wchodzących w skład tworzącej się komisyi (art. IV), z tѣm zastrzeżeniem, ażeby ogólna suma tego wynagrodzenia nie przenosiła dziesięciu tysięcy rubli rocznie; b) na powiększenie personelu oddziału dróg żelaznych urzędnikami etatowymi i osobami wzywanymi w drodze wolnego najmu; c) na wydanie wynagrodzenia dodatkowego za prace około sprawdzania sprawozdań dróg żelaznych tym z pomiędzy urzędników oddziału, którym prace te będą powierzone, prócz wykonania przez nich bezpośrednich obowiązków służbowych, i d) na pokrycie wydatków na podróże, potrzeby kancelaryjne i inne, wywołane rzeczonem sprawdzeniem.

VI. Na pokrycie wskazanych w artykule V rozchodów w roku bieżącym 1889 użyć sumę trzydzieści pięć tysięcy rubli, wniesioną do obowiązującego budżetu kontroli państwa do warunkowego na ten cel wydatkowania, z tѣm zastrzeżeniem, ażeby z tѣj sumy były również pokrywane wszystkie wydatki na uposażenie znoszącej się komisyi, za czas od 1 Stycznia bieżącego roku do dnia Najwyższego zatwierdzenia niniejszego prawa.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezes i Członkowie.

(Data publikacji: 28 Lipca).

134.

РАСПОЯЖЕНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ФИНАНСОВЪ.

Министръ Финансовъ, 26 Іюля 1889 года, представилъ Правительствующему Сенату, для распубликованія копию утвержденныхъ Совѣтомъ по тарифнымъ дѣламъ, въ засѣданіи 8 Іюля 1889 года, на основаніи пункта а ст. 22 Высочайше утвержденного въ 8 день Марта 1889 года временнаго положенія о желѣзнодорожныхъ тарифахъ и объ учрежденіяхъ по тарифнымъ дѣламъ и обрашаемыхъ къ исполненію на основаніи пункта а статьи 26 того же временнаго положенія, — правилъ о взиманіи желѣзными дорогами, съ ввозимыхъ на станціи товаровъ, особаго сбора въ $\frac{1}{5}$ коп. на приспособленія для храненія грузовъ.

П Р А В И Л А

взиманія желѣзными дорогами, съ ввозимыхъ на станціи товаровъ, особаго сбора въ $\frac{1}{5}$ коп. съ пуда на приспособленія для храненія грузовъ.

§ 1. На желѣзныхъ дорогахъ (или участкахъ оныхъ), которымъ, въ силу статьи 50 общаго устава російскихъ желѣзныхъ дорогъ (XII т. I ч. св. зак. изд. 1886 г.), разрѣшено Министромъ Путей Сообщенія, по соглашенію съ Министромъ Финансовъ, взимать особый сборъ по $\frac{1}{5}$ коп. съ пуда на приспособленія для храненія грузовъ, сборъ этотъ взимается съ каждаго ввезеннаго на станціи пуда товара.

Отъ сего сбора освобождаются однако нижеслѣдующіе грузы:

а) Грузы, отправляемые по накладнымъ большой скорости и съѣстные припасы; б) лошади, скотъ и другой живой грузъ; в) войсковые грузы, перевозимые по военному тарифу; г) грузы, отправляемые поштучно; д) грузы, перевозимые въ навалку полными вагонами, какъ напр., минеральныя топливо, дрова, лѣсной и всякій строительный матеріалъ, руда и т. п.; е) всѣ грузы, до-

134.

ROZPORZĄDZENIE, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA FINANSÓW.

Minister Finansów d. 26 Lipca 1889 roku przedstawił Rządzącemu Senatowi w celu opublikowania, kopię zatwierdzonych przez Radę do spraw taryfowych na posiedzeniu z dnia 8 Lipca 1889 roku, na zasadzie ustępu a art. 22 Najwyżej zatwierdzonego w dniu 8 Marca 1889 roku postanowienia tymczasowego o taryfach dróg żelaznych i o instytucjach do spraw taryfowych i wprowadzających się w wykonanie, na zasadzie ustępu a artykułu 26 tegoż postanowienia tymczasowego, przepisów o pobieraniu przez drogi żelazne od wywozowych na stacye towarów oddzielnej opłaty po $\frac{1}{5}$ kopiejki, za przysposobienie do zachowania ładunków.

P R Z E P I S Y,

dotyczące pobierania przez drogi żelazne od przywożonych na stacye towarów oddzielnej opłaty po $\frac{1}{5}$ kop. od puda za przysposobienie do zachowania ładunków.

§ 1. Na drogach żelaznych (lub ich odnogach), którym na mocy artykułu 50 Ogólnej Ustawy dróg żelaznych rosyjskich (t. XII cz. I wyd. z r. 1886), Minister Dróg Komunikacyi, po porozumieniu się z Ministrem Finansów, dozwolił pobierać oddzielną opłatę $\frac{1}{5}$ kop. od puda za przysposobienie do zachowania ładunków, opłata ta pobiera się od każdego przywiezionego na stacyę puda towaru.

Od opłaty tej uwalniają się jednakże następujące ładunki:

a) Ładunki wysyłane za frachtami pospiesznymi i artykuły żywności; b) konie, bydło i inne żywe ładunki; c) ładunki wojskowe przewożone podług taryfy wojskowej; d) ładunki wysyłane sztukami; e) ładunki przewożone całkowicie wagonami, jak np. opał mineralny; drwa, materiał drzewny i wszelki budowlany, ruda i t. p.; f) wszyst-

ставляемые прямым сообщениемъ съ русскихъ и иностранныхъ дороговъ, при ихъ передачѣ, грузы, доставляемые и принимаемые изъ таможенныхъ складовъ, устроенныхъ при станціяхъ желѣзныхъ дороговъ, а равно грузы, нагружаемые въ вагоны непосредственно съ элеваторовъ и магазиновъ (пакгаузовъ), не принадлежащихъ желѣзнымъ дорогамъ; ж) грузы, перевозимые въ плотно закупоренныхъ бочкахъ, когда отправитель не требуетъ для грузовъ, въ нихъ помѣщенныхъ, ни крытыхъ помѣщеній, ни подтиль, ни покрывъ и з) грузы, хотя и принадлежащіе, по своему роду, къ оплачиваемымъ особымъ сборомъ въ $\frac{1}{2}$ коп. съ пуда, но сложенные грузо-хозяевами, внѣ мѣстъ, отведенныхъ для склада грузовъ (ст. 47 общ. уст. рос. жел. дороговъ) или охраняемые собственными средствами отправителя (ст. 46).

Примѣчаніе. Сборъ въ $\frac{1}{8}$ коп. съ пуда ввозимыхъ на станціи товаровъ, назначаемый для покрытія издержекъ на приспособленія для склада грузовъ, возникаетъ независимо отъ сборовъ, предусмотрѣнныхъ въ спискѣ высшихъ нормъ дополнительныхъ сборовъ, на основаніи ст. 68 общ. уст. рос. жел. дорогъ, а также независимо устанавливаемыхъ: въ силу Высочайше утвержденныхъ 14 іюня 1888 года правилъ о выдачѣ ссудъ подъ хлѣбные грузы и въ силу Высочайше утвержденного 30 марта 1888 года положенія о товарныхъ складахъ.

§ 2. Ввозимые на станцію грузы складываются на мѣста по указанію подлежащаго агента дороги средствами грузохозіевъ, причемъ для подвоза грузовъ къ мѣстамъ должны быть устроены удобные подъѣзды. Помѣщеніе грузовъ, указанныхъ въ п. 3 § 1 настоящихъ правилъ, производится въ складочныя станціонныя помѣщенія также средствами и за счетъ грузохозіяина.

§ 3. При записываніи, по желанію или винѣ отправителя, на новую очередь (ст. 52 общ. уст. рос. жел. дорогъ) такихъ грузовъ, кои согласно § 1 подлежатъ оплатѣ особымъ сборомъ въ $\frac{1}{5}$ коп., съ грузоотправителя снова взыскивается сей сборъ по $\frac{1}{5}$ коп. съ пуда, независимо отъ ранѣе начисленнаго, а также независимо отъ установленной правилами о дополнительныхъ сборахъ платы за полежалое. Сбору въ $\frac{1}{5}$ коп. съ пуда подлежатъ также грузы, упомянутые въ п. а § 1 настоящихъ правилъ, при перенесеніи сихъ грузовъ въ освободившіяся складочныя станціонныя помѣщенія.

§ 4. Сборъ въ $\frac{1}{3}$ коп. съ пуда округляется въ итогахъ при-
нятіемъ части коп. за 1 коп. и взимается или станціею отправле-

kie ładunki, dostarczane komunikacją bezpośrednią z dróg rosyjskich i zagranicznych, przy ich oddaniu, ładunki, dostarczane i przyjmowane ze składów celnych, urządzonych przy stacjach dróg żelaznych, oraz ładunki, ładowane do wagonów bezpośrednio z elewatorów i magazynów (pakhausów), nie należących do dróg żelaznych; g) ładunki, przewożone w mocno zatkanych beczkach, gdy wysyłający nie wymaga dla ładunków w nich umieszczonych ani zamkniętych pomieszczeń, ani podściółek ani pokryw, i h) ładunki, chociaż i należące według swojego rodzaju do takich, od których się opłaca po $\frac{1}{8}$ kop. od puda, lecz złożone przez właścicieli ładunków poza miejscami wydzielonemi na skład ładunków (art. 47 Ogól. Ust. dr. żel. ros.), albo strzeżone własnymi środkami wysyłającego (art. 46).

Uwaga. Opłata po $\frac{1}{3}$ kop. od puda przywożonych na stacje towarów, wyznaczająca się na pokrycie wydatków na przysposobienie na skład towarów, pobiera się niezależnie od opłat, przewidzianych w spisie wyższych norm opłat dodatkowych, na zasadzie artykułu 68 Ogól. Ust. dróg żel. ros., oraz niezależnie od ustanawianych na mocy Najwyżej zatwierdzonych d. 14 Czerwca 1888 roku przepisów o wydawaniu pożyczek na ładunki zbożowe i na mocy Najwyżej zatwierdzonego d. 30 Marca 1888 roku postanowienia o składach towarów.

§ 2. Przywożone na stację ładunki składają się na miejsca podług wskazówki odpowiedniego agenta drogi środkami właścicieli ładunków, przyczem dla dowozu ładunków do miejsc powinny być urządzone dogodne podjazdy. Przewożenie ładunków, wskazanych w ust. e § 1 niniejszych przepisów do składowych pomieszczeń stacyjnych odbywa się również środkami i kosztem właściciela ładunku.

§ 3. Przy zapisywaniu, na życzenie lub z winy wysyłającego, na nową kolej (art. 52 ogół. Ust. dr. żel. ros.) takich ładunków, które zgodnie z § 1 podlegają opłacie po $\frac{1}{3}$ kop., od wysyłającego ładunek ściągają się znów ta opłata po $\frac{1}{3}$ kop. od puda, niezależnie od poprzednio obliczonego i niezależnie od ustanowionego w przepisach o dodatkowych opłatach składowego. Opłacie po $\frac{1}{3}$ kop. od puda podlegają również ładunki, wzmiankowane w ust. e § 1 niniejszych przepisów, przy przeniesieniu tych ładunków do opróżnionych pomieszczeń składowych.

§ 4. Opłata po $\frac{1}{2}$ kop. od puda zaokrągla się w sumach przez przyjęcie części kop. za 1 kop. i pobiera ją albo stacya wysył-

нія, или станцією назначенія, при переводѣ причитающихся провозной платы и дополнительныхъ сборовъ на получателя, если въ силу статьи 67 общ. устава, такой переводъ допущенъ дорожною отправительницею. При взятіи, на основаніи статьи 78 общ. устава, груза обратно со станціи отправления, вышесказанный сборъ взимается съ лица, имѣющаго право распоряженія грузомъ при выдачѣ груза.

§ 5. Сборъ въ $\frac{1}{8}$ коп. съ пуда поступаетъ въ вѣдѣніе дороги отправления, которая суммамъ этого сбора ведетъ отдѣльный счетъ, порядкомъ, для сего установленнымъ.

Примѣчаніе. Инструкція о веденіи отчетности по суммамъ особаго сбора издается Министромъ Финансовъ по соглашенію съ Министромъ Путей Сообщенія и Государственнымъ Контролеромъ.

§ 6. Всѣ распоряженія правительства о сборѣ въ $\frac{1}{8}$ коп. публикуются дорожною предварительно въ „Правительственномъ Вѣстникѣ“, въ мѣстныхъ „губернскихъ вѣдомостяхъ“ района данной дороги или участковъ ея и въ „Сборникѣ тарифовъ Россійскихъ желѣзныхъ дорогъ.“ Независимо отъ сего, объявленія о таковомъ распоряженіи должны быть вывѣшаны на видныхъ мѣстахъ станцій.

(Опубликовано: 29 Іюля).

135.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственного Совѣта.

Объ усиленіи средствъ на содержаніе почтово-телеграфныхъ учреждений.

23-го Мая 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министерства Внутреннихъ Дѣлъ объ усиленіи средствъ на содержаніе почтово-телеграфныхъ учреждений, *мнѣніемъ положилъ:*

I. Распространить дѣйствіе Высочайше утвержденного, 28 мая 1885 г., временнаго росписанія классныхъ должностей въ мѣстныхъ почтово-телеграфныхъ учрежденияхъ (Сбор. зак. Т. XXVIII

ки albo stacya przeznaczenia przy przeniesieniu przypadającej opłaty przewozowej i opłat dodatkowych na odbiorcę, jeżeli na mocy artykułu 67 ogólnej Ustawy na takie przeniesienie pozwala droga wysyłająca. Przy wzięciu, na zasadzie artykułu 78 ogólnej Ustawy, ładunku napowrót ze stacyi wysyłki, wyżej wspomniana opłata pobiera się od osoby mającej prawo rozporządzania się ładunkiem przy wydaniu ładunku.

§ 5. Opłata po $\frac{1}{8}$ kop. od puda przechodzi pod zawiadywanie drogi wysyłającej, która z sum téj opłaty prowadzi oddzielny rachunek w sposób do tego przepisany.

Uwaga. Instrukcyę co do prowadzenia sprawozdań z sum oddzielnej opłaty wydaje Minister Finansów, po porozumieniu się z Ministrem Dróg Komunikacyi i Kontrolerem Państwa.

§ 6. Wszystkie rozporządzenia rządu co do opłaty po $\frac{1}{8}$ kop. droga publikuje najprzód w „Prawitielstwieinym Wiestniku“ w miejscowych „Wiedomostiach“ gubernialnych okręgu danéj drogi lub jéj części i w Zbiorze taryf dróg żelaznych rosyjskich. Niezależnie od tego ogłoszenia co do takiego rozporządzenia powinny być wywieszane w miejscach widocznych stacyi.

(Data publikacyi: 29 Lipca).

135.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIĘ RADY
PAŃSTWA.

O powiększeniu funduszów na utrzymanie instytucyj pocztowo-telegraficznych.

23-go Maja 1889 г.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych, *uchwala zdanie:*

I. Rozciągnąć moc obowiązującą Najwyżej zatwierdzonego d. 28 Maja 1885 roku rozkładu tymczasowego urzędów klasowych w instytucjach pocztowo-telegraficznych (Zbiór Praw, Tom XXVIII

стр. 212), на подлежащія соединенію мѣстных почтовыхъ и телеграфныхъ учрежденій, причемъ: а) въ Варшавской почтовой конторѣ сохранить должности экспедитора и эзекютора и б) присвоить слѣдующіе оклады содержанія: начальнику Варшавской почтовой конторы—3.600 р. (въ томъ числѣ: 2.600 р. жалованья и 1.000 р. столовыхъ), помощнику его—1.800 р. (въ томъ числѣ: 1.200 р. жалованья и 600 р. столовыхъ), экспедиторамъ—по 1.200 р. (въ томъ числѣ: 800 р. жалованья и 400 р. столовыхъ), эзекютору—900 р. (въ томъ числѣ: жалованья 600 р. и 300 р. столовыхъ), начальнику Одесской почтовой конторы—2.500 р. (въ томъ числѣ: 1.700 р. жалованья и 800 р. столовыхъ), помощнику его—1.500 р. (въ томъ числѣ: 1.000 р. жалованья и 500 р. столовыхъ), начальникамъ Кіевской и Рижской почтовыхъ конторъ—по 2.100 р. (въ томъ числѣ: 1.300 р. жалованья и 800 р. столовыхъ) и помощникамъ ихъ—по 1.500 р. (въ томъ числѣ: 1.000 р. жалованья и 500 р. столовыхъ).

III (касается мѣстностей расположенныхъ въ Имперіи. *Принимать.*).

IV. Для замѣщенія должностей въ почтово-телеграфныхъ учрежденіяхъ лицами, достаточно опытными и подготовленными къ исполненію возлагаемыхъ на нихъ обязанностей, образовать запасъ почтово-телеграфныхъ чиновниковъ, съ назначеніемъ имъ содержанія, по усмотрѣнію Министра Внутреннихъ Дѣлъ, изъ кредита, ассигнуемаго на этотъ предметъ по финансовой смѣтѣ главнаго управленія почтъ и телеграфовъ.

V. Отпускать изъ государственнаго вѣдѣнія ежегодно, начиная съ 1 января 1891 года, въ дополненіе къ кредитамъ, ассигнуемымъ по смѣтамъ главнаго управленія почтъ и телеграфовъ, слѣдующія суммы: а) на производство содержанія чинамъ, указаннымъ въ ст. I и II,—577.596 р.; б) на усиленіе окладовъ въ управленіяхъ почтово-телеграфныхъ округовъ, означенныхъ въ ст. III,—25.680 р.; в) на производство содержанія числящимся въ запасѣ почтово-телеграфнымъ чиновникамъ—60.000 р.; г) на увеличеніе числа писмоносцевъ въ С.-Петербургѣ, Москвѣ, Варшавѣ и Одессѣ, а также почталіоновъ въ Приамурскомъ почтово-телеграфномъ округѣ—45.498 р., и д) на увеличеніе содержанія разсылнымъ Московскаго городского телеграфнаго управленія—10.500 р., а всего *семьсотъ девятнадцать тысячъ двести семьдесятъ четыре руб.*; въ текущемъ же году отпустить на тѣ

стр. 213) на подлежащее соединенію мѣстныя институты почтовые и телеграфныя, причѣмъ: а) в канторѣ почтовомъ Варшавскомъ zachować posady ekspedytora i egzekutora i b) ustanowić następujące płace: dla naczelnika kantoru pocztowego Warszawskiego—3,600 rubli (z tego 2,600 r. pensyi i 1,000 r. na stół); dla pomocnika naczelnika—1,800 r. (z tego 1,200 r. pensyi i 600 r. na stół); dla ekspedytorów—po 1,200 r. (z tego: 800 r. pensyi i 400 r. na stół); dla egzekutora—900 r. (z tego: pensyi 600 r. i 300 r. na stół); dla naczelnika kantoru pocztowego Odeskiego—2,500 r. (z tego 1,700 r. pensyi i 800 r. na stół); dla pomocnika tegoż naczelnika—1,500 r. (z tego: 1,000 r. pensyi i 500 r. na stół); dla naczelników kantorów pocztowych Kijowskiego i Ryskiego—po 2,100 r. (z tego: 1,300 r. pensyi i 800 r. na stół); dla ich pomocników—po 1,500 r. (z tego: 1,000 r. pensyi i 500 r. na stół).

II и III (односи́сь до мѣстности́ по́ложенныхъ въ Цесарствѣ. *Прзп. wyd.*).

IV. W celu obsadzenia posad w instytucjach pocztowo-telegraficznych przez osoby doświadczone i należyte przygotowane do pełnienia włożonych na nie obowiązków, utworzyć запас urzędników pocztowo-telegraficznych, wyznaczając im uposażenie podług uznania Ministra Spraw Wewnętrznych z kredytu, asygnowanego na ten cel podług budżetu finansowego głównego zarządu poczt i telegrafów.

V. Wydawać ze skarbu państwa rocznie, poczynając od 1 stycznia 1891 roku, w uzupełnieniu kredytów, asygnowanych podług budżetów głównego zarządu poczt i telegrafów, następujące sumy: a) na wypłatę uposażenia urzędnikom, wskazanym w art. I i II—577.596 r.; b) na powiększenie płac w zarządach okręgów pocztowo-telegraficznych, wzmiankowanych w art. III—25.680 r.; c) na wypłatę uposażenia zaliczonym do zapasu urzędników pocztowo-telegraficznym—60.000 r.; d) na powiększenie liczby kancelistów w St.-Petersburgu, Moskwie, Warszawie i Odessie, oraz pocztylionów w okręgu pocztowo-telegraficznym Nadamurskim—45,498 r. i e) na powiększenie uposażenia dla woźnych zarządu pocztowo-telegraficznego Moskiewskiego—10,500 rs., ogółem *siedmset dziewiętnaście tysięcy dwieście siedmdziesiąt cztery ruble*; zaś w roku bieżącym na te same

же предметы сто двадцать четыре тысячи двести тринадцать руб. и въ 1890 г.—четыреста семьдесят четыре тысячи двести тринадцать рублей.

VI. Предоставить Министру Внутренних Дѣлъ: а) руководствоваться относительно переименованія чиновъ упомянутыхъ въ ст. I и II почтовыхъ и телеграфныхъ учреждений и распределения ихъ по разрядамъ, согласно временному росписанію 28 мая 1885 г., статьями III и IV Высочайше утвержденнаго, того же числа, мнѣнія Государственнаго Совѣта о преобразованіи мѣстныхъ почтовыхъ и телеграфныхъ учреждений и б) приводить въ дѣйствіе настоящее узаконеніе въ теченіи 1889 и 1890 г. г. постепенно, не выходя за предѣлы кредитовъ, ассигнуемыхъ по ст. V.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(Опубликовано 1 Августа).

136.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

О почтово-телеграфныхъ сберегательныхъ кассахъ.

26-го Іюня 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министерствъ: Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ о почтово-телеграфныхъ сберегательныхъ кассахъ, мнѣніемъ положилъ:

I. Проектъ временныхъ правилъ о почтово-телеграфныхъ сберегательныхъ кассахъ поднести къ Высочайшему ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА утвержденію.

II. Предоставить государственному банку назначать для проверки отчетности почтово-телеграфныхъ сберегательныхъ кассъ

предметы сто двадцать четыре тысячи двѣсти тридцѣти rubli i w r. 1890—czterysta siedmdziesiąt cztery tysiące dwięćcie trzydzieć rubli.

VI. Poruczyć Ministrowi Spraw Wewnętrznych: a) kierować się co do przemianowania urzędników wspomnianych w art. I i II instytucyj pocztowych i telegraficznych, tudzież podziału ich na kategorie, zgodnie z tymczasowym rozkładem z dnia 28 Maja 1885 r., artykułami III i IV Najwyżej zatwierdzonego w tymże dniu Zdania Rady Państwa co do zreformowania miejscowych instytucyj pocztowych i telegraficznych i b) wprowadzać w wykonanie niniejsze prawo w ciągu roku 1889 i 1890 stopniowo, nie wychodząc po za granice kredytów, asygnowanych podług poz. V.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 1 Sierpnia).

136.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O kasach oszczędności pocztowo-telegraficznych.

26-go Maja 1889 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministerystw Spraw Wewnętrznych i Finansów, uchwaliła zdanie:

I. Projekt przepisów tymczasowych co do kas pocztowo-telegraficznych przedstawić do zatwierdzenia JEGO CESARSKIEJ MOŚCI.

II. Poruczyć Bankowi Państwa wyznaczać w celu sprawdzenia sprawozdania kas oszczędności pocztowo-telegraficznych po je-

по одному контролеру на каждые 15 уѣздовъ и по одному старшему контролеру на каждые 75 уѣздовъ, гдѣ будутъ учреждены такія кассы.

III. Учредить при главномъ управленіи почтъ и телеграфовъ одну должность старшаго помощника дѣлопроизводителя для приѣма и разсылки сберегательныхъ марокъ, съ содержаніемъ въ 1.500 р. и служебными правами, присвоенными другимъ лицамъ, занимающимъ однородныя должности.

IV. На расходы по приѣму и разсылкѣ сберегательныхъ марокъ отпускать, ежегодно, въ распоряженіе начальника главнаго управленія почтъ и телеграфовъ, по смѣтѣ сего управленія: а) по 500 р. для найма нижнихъ служителей, и б) по 30 р. на укупорочные матеріалы, канцелярскіе расходы и другія хозяйственныя надобности на каждую губернію или область, гдѣ будутъ учреждены почтово-телеграфныя сберегательныя кассы.

V. Когда годовой расходъ сберегательныхъ марокъ достигнетъ одного милліона рублей номинальной ихъ цѣны, вносить въ ту же смѣту, сверхъ указанныхъ въ предыдущемъ (IV) отдѣлѣ суммъ, — по 2.500 р. въ годъ, изъ конхъ 1.000 р. для увеличенія содержанія лицъ, заведывающихъ операціей приѣма и разсылки, сберегательныхъ марокъ, и 1.500 р. на усиленіе личнаго состава главнаго управленія почтъ и телеграфовъ.

VI. Указанные въ предыдущихъ отдѣлахъ (II—V) расходы, а равно издержки на канцелярскія потребности и на изготовленіе сберегательныхъ книжекъ и марокъ, относить на общія прибыли сберегательныхъ кассъ государственнаго банка.

VII. Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ статей устава сберегательныхъ кассъ (уст. кред. вѣд. 1887 г. разд. V) постановить:

Въ отдѣленіяхъ сберегательныхъ кассъ, открываемыхъ при фабрикахъ и заводахъ съ согласія ихъ владѣльцевъ, производство операцій по приѣму и выдачѣ вкладовъ можетъ быть возлагаемо, подъ надзоромъ мѣстной сберегательной кассы, на лицъ, уполномоченныхъ для сего хозяевами означенныхъ заведеній, съ тѣмъ, чтобы имущественная отвѣтственность за дѣйствія уполномоченныхъ оставалась на избравшихъ ихъ хозяевахъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

днымъ старшимъ контролеромъ на каждыя 75 повіатовъ, гдѣ будутъ utworzone такія кассы.

III. Utworzyć przy głównym zarządzie poczt i telegrafów jedną posadę starszego pomocnika referenta do przyjmowania i rozsyłania marek oszczędności, z uposażeniem w ilości 1.500 r. i prawami służbowemi, nadanemi innym osobom zajmującym jednorodne posady.

IV. Na rozchody na przyjmowanie i rozsyłkę marek oszczędności wydawać co rok do rozporządzenia naczelnika głównego zarządu poczt i telegrafów, podług budżetu tegoż zarządu: a) po 500 r. na najem niższej służby; b) po 30 r. na materiały do opakowania, rozchody kancelaryjne i inne potrzeby gospodarskie na każdą gubernię lub obwód, gdzie będą utworzone kasy oszczędności pocztowo-telegraficzne.

V. Gdy rozechód roczny marek oszczędności dosięgnie miliona rubli nominalnej ich wartości, wnosić do tegoż budżetu, oprócz wskazanych w poprzedzającym (IV) artykule sum, — po 2.500 r. rocznie, z których 1.000 r. na powiększenie uposażenia osobom zawiadującym operacją przyjmowania i rozsyłania marek oszczędności i 1.500 r. na powiększenie personelu głównego zarządu poczt i telegrafów.

VI. Wskazane w poprzedzających oddziałach (II—V) rozchody, oraz wydatki na potrzeby kancelaryjne i na przysposobienie książeczek i marek oszczędności, zaliczyć na rachunek zysków z kas oszczędności Banku Państwa.

VII. Zmieniając i uzupełniając odnośne artykuły Ustawy kas oszczędności (ust. kred. wyd. z r. 1887 rozd. V), postanowić:

W oddziałach kas oszczędności otwieranych przy fabrykach za zgodą ich właścicieli, dokonywanie operacyj przyjmowania i wydawania wkładów może być powierzane, pod nadzorem miejscowej kasy oszczędności, osobom, upoważnionym do tego przez właścicieli tych zakładów, z tém zastrzeżeniem, ażeby odpowiedzialność majątkowa za czynności pełnomocników ciążyła na właścicielach, którzy ich wybrali.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

На подлинных Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

Въ Або на яхтѣ Царевна.

„Быть по сему.“

26-го Юля 1889 г.

ВРЕМЕННЫЯ ПРАВИЛА

О почтово-телеграфныхъ сберегательныхъ кассахъ.

1) На учрежденія почтово-телеграфнаго вѣдомства возлагается производство операций сберегательныхъ кассъ государственнаго банка, гдѣ это будетъ признано возможнымъ начальникомъ главнаго управленія почтъ и телеграфовъ, по соглашенію съ управляющимъ государственнымъ банкомъ.

2) Министру Внутреннихъ Дѣлъ, по соглашенію съ Министромъ Финансовъ и Государственнымъ Контролеромъ, предоставляется указывать операции, возлагаемыя на почтово-телеграфныя сберегательныя кассы, и опредѣлять въ подлежащихъ случаяхъ размѣръ суммъ, оставляемыхъ въ распоряженіи названныхъ кассъ для выдачи вкладчикамъ.

3) Для удостовѣренія принятыхъ отъ вкладчиковъ взносовъ могутъ быть установлены Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, по соглашенію съ Министромъ Финансовъ, сберегательныя марки, съ подраздѣленіемъ ихъ, по цѣнности, на разряды. Описаніе образцовъ сберегательныхъ марокъ представляется Правительствующему Сенату для опубликованія во всеобщее свѣдѣніе.

4) Почтово-телеграфныя сберегательныя кассы при выдачѣ вкладовъ руководствуются правилами, изложенными въ статьяхъ 18 — 20 устава сберегательныхъ кассъ (уст. кр., изд. 1887 г., разд. V).

5) Вклады, вносимые въ почтово-телеграфныя сберегательныя кассы, должны быть не менѣе двадцати пяти копѣекъ и, въ общей сложности отъ одного лица, не могутъ превышать одной тысячи рублей.

6) Вклады, вносимые въ почтово-телеграфныя сберегательныя кассы, пользуются всѣми преимуществами, при-

Na oryginalne Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:

W Abo na jachtie „Carewna.“

„Ma być podług tego.“

26-go Lipca 1889 roku.

PRZEPISY TYMCZASOWE

co do kas oszczędności pocztowo-telegraficznych.

1) Instytucjom wydziału pocztowo-telegraficznego powierza się dokonywanie operacyj kas oszczędności Banku Państwa, gdzie to będzie uznane za możebne przez naczelnika głównego zarządu poczt i telegrafów, po porozumieniu się z zarządzającym Bankiem Państwa.

2) Minister Spraw Wewnętrznych, po porozumieniu się z Ministrem Finansów i Kontrolerem Państwa, ma prawo wskazywać operacje, powierzane kasom oszczędności pocztowo-telegraficznym i określać w odnośnych wypadkach wysokość sum, pozostawionych do rozporządzenia pomienionych kas w celu wydania uczestnikom.

3) Na udowodnienie przyjętych od wnoszących wkładów mogą być ustanawiane przez Ministra Spraw Wewnętrznych, po porozumieniu się z Ministrem Finansów, marki oszczędności z podziałem ich podług wartości na kategorie. Opis wzorów marek oszczędności przedstawia się Rządzącemu Senatowi w celu opublikowania.

4) Kasy oszczędności pocztowo-telegraficzne przy wydawaniu wkładów kierują się przepisami, zawartymi w artykułach 18—20 Ustawy kas oszczędności (ust. kred., wyd. z r. 1887, rozdz. V).

5) Wkłady wnoszone do kas oszczędności pocztowo-telegraficznych nie powinny być mniejsze od dwudziestu pięciu kopiejek, i wogóle od jednéj osoby nie mogą przenosić tysiąca rubli.

6) Do wkładów wnoszonych do kas oszczędności pocztowo-

своеними вкладамъ сберегательныхъ кассъ государственнаго банка.

7) Вознагражденіе чиновъ почтово-телеграфнаго вѣдомства за производство операцій сберегательныхъ кассъ обращается на счетъ общихъ прибылей сберегательныхъ кассъ государственнаго банка. Для сего въ пользу почтово-телеграфныхъ сберегательныхъ кассъ отчисляется: а) по десяти копѣекъ за каждую, вновь выданную при ихъ участіи сберегательную книжку, б) по десяти копѣекъ за каждые сто рублей, поступившихъ при ихъ посредствѣ взносовъ, и в) по десяти копѣекъ, по окончаніи года, за каждую выданную, при ихъ участіи, книжку, находящуюся въ обращеніи не менѣе одного года. Вознагражденіе для каждой почтово-телеграфной сберегательной кассы не должно быть менѣе пятидесяти рублей въ годъ.

8) Вознагражденіе чиновъ сберегательныхъ кассъ государственнаго банка, ведущихъ лицевые счета вкладчиковъ почтово-телеграфныхъ сберегательныхъ кассъ, производится на счетъ общихъ прибылей сберегательныхъ кассъ банка. Размѣръ сего вознагражденія опредѣляется по ближайшему усмотрѣнію банка въ предѣлахъ не свыше половины суммъ, отчисляемыхъ на почтово-телеграфныя сберегательныя кассы (ст. 7).

9) Сберегательныя книжки, всякаго рода заявленія вкладчиковъ по ихъ вкладамъ, отвѣты на эти заявленія и все вообще дѣлопроизводство почтово-телеграфныхъ сберегательныхъ кассъ освобождаются отъ гербоваго сбора.

10. Корреспонденція всякаго рода, пересылаемая между почтово-телеграфными сберегательными кассами и сберегательными кассами государственнаго банка, освобождается отъ вѣсоваго, страховаго и другихъ почтовыхъ сборовъ.

11) Министрамъ Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ, по взаимному соглашенію, а въ подлежащихъ случаяхъ и по соглашенію съ Государственнымъ Контролеромъ, предоставляется установить подробныя правила, опредѣляющія: а) порядокъ и условія приема и выдачи вкладовъ, замѣны утраченныхъ книжекъ, а также дѣлопроизводства и отчетности почтово-телеграфныхъ сберегательныхъ кассъ; б) взаимныя отношенія между названными кассами и сберегательными кассами государственнаго банка; в) порядокъ надзора и повѣрки правильности дѣйствій почтово-телеграфныхъ сберегательныхъ кассъ, и г) порядокъ храненія и расходованія сберега-

телеграфическихъ stosują się wszelkie przywileje, nadane wkładom kas oszczędności Banku Państwa.

7) Wynagrodzenie urzędników wydziału pocztowo-telegraficznego za prowadzenie operacji kas pożyczkowych pokrywa się z ogólnych zysków kas oszczędności Banku Państwa. W tym celu na rzecz kas oszczędności pocztowo-telegraficznych potrąca się: а) po dziesięć kopiejek za każdą nową wydaną z ich udziałem książeczkę oszczędnościową, b) po dziesięć kopiejek za każde sto rubli wpływających za ich pośrednictwem wniosków; i c) po dziesięć kopiejek po ukończeniu roku za każdą wydaną z ich udziałem książeczkę, znajdującą się w obiegu przynajmniej w ciągu roku. Wynagrodzenie dla każdej kasy oszczędności pocztowo-telegraficznej nie powinno być mniejsze od pięćdziesięciu rubli rocznie.

8) Wynagrodzenie urzędników kas oszczędności Banku Państwa, prowadzących osobiste rachunki uczestników kas oszczędności pocztowo-telegraficznych, wydaje się na rachunek ogólnych zysków kas oszczędności Banku. Wysokość tego wynagrodzenia określa się podług bliższego uznania Banku w granicach najwyżej połowy sum, potrącanych na rzecz kas oszczędności pocztowo-telegraficznych (art. 7).

9) Książeczki oszczędnościowe, wszelkiego rodzaju deklaracje uczestników dotyczące ich wkładów, odpowiedzi na te deklaracje i wszystkie w ogóle referaty kas oszczędności pocztowo-telegraficznych, uwalniają się od podatku stemplowego.

10). Korespondencye wszelkiego rodzaju, prowadzone pomiędzy kasami oszczędności pocztowo-telegraficznymi a kasami oszczędności Banku, uwalniają się od opłat od wagi, za ubezpieczenie i innych opłat pocztowych.

11) Minister Spraw Wewnętrznych i Finansów, po wzajemnem porozumieniu się, a w odnośnych wypadkach po porozumieniu się również z Kontrolerem Państwa, ma prawo ustanowić szczegółowe przepisy określające: а) sposób i warunki przyjmowania wkładów, zastępowania zaginionych książeczek oraz referatów i sprawozdań kas oszczędności pocztowo-telegraficznych; б) wzajemne stosunki pomiędzy wspomnianymi kasami a kasami oszczędności Banku Państwa; c) sposób nadzoru i sprawozdania prawidłowości czynności kas oszczędności pocztowo-telegraficznych i d) sposób zachowy-

тельныхъ марокъ, а равно порядокъ счетоводства и отчетности по этимъ маркамъ.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *МИХАИЛЬ*.

(Опубликовано: 1 Августа).

137.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНІЕ КОМИТЕТА МИНИСТРОВЪ.

О разрѣшеніи учрежденному въ Нью-Йоркѣ обществу страхованія жизни, подъ фирмою „Equitable Life Assurance society of the United States New-York“, производить свойственныя ему операціи въ Имперіи.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по положенію Комитета Министровъ, въ 7 день Іюля 1889 г., Высочайше соизволилъ:

Разрѣшить учрежденному въ Нью-Йоркѣ обществу страхованія жизни, подъ фирмою „Equitable Life Assurance society of the United States New-York“, производить свойственныя ему операціи въ Имперіи съ тѣмъ:

1) чтобы, для обезпеченія вознагражденія за убытки страхователей, обществомъ былъ внесенъ въ Русскій государственный банкъ, наличными деньгами, русскими государственными фондами или гарантированными русскимъ правительствомъ процентными бумагами залогъ, въ размѣрѣ пятисотъ тысячъ рублей;

2) чтобы, независимо отъ залога, были представляемы обществомъ въ госудаственныи банкъ, въ тѣхъ же фондахъ или бумагахъ, ежемѣсячно резервныя суммы, въ размѣрѣ 30% общаго количества поступающихъ отъ страхователей въ Имперіи премій, и въ концѣ отчетнаго года, при заключеніи счетовъ, дополнтельные резервныя суммы, по исчисленіи точнаго размѣра резервнаго фонда, согласно тѣмъ указаніямъ, какія будутъ сдѣланы

wania i wydatkowania marek oszczędności oraz sposób prowadzenia rachunków i sprawozdań z tych marek.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

(Data publikacji: 1 Sierpnia).

137.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU MINISTRÓW.

O dozwoleniu założonemu w Nowym Jorku towarzystwu ubezpieczenia życia pod firmą „Equitable Life Assurance society of the United states New-York“ prowadzić właściwe mu operacye w Cesarstwie.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, podług postanowienia Komitetu Ministrów, w dniu 7 Lipca 1889 roku Najwyżej raczył:

Dozwolić założonemu w Nowym Jorku towarzystwu ubezpieczenia życia pod firmą „Equitable Life Assurance society of the United states New-York“, prowadzić właściwe mu operacye w Cesarstwie, z tém zastrzeżeniem:

1) ażeby dla zabezpieczenia wynagrodzenia za straty ubezpieczających się, towarzystwo wniosło do Rosyjskiego Banku Państwa w gotowiźnie papierami państwowemi rosyjskimi albo przez rząd zagwarantowanemi papierami procentowemi, kaucyę w ilości pięciuset tysięcy rubli;

2) ażeby, niezależnie od kaucyi, były składane przez towarzystwo w Banku Państwa w tychże samych walorach lub papierach miesięczne sumy rezerwowe w wysokości 30% ogólnej ilości wpływających od ubezpieczających się w Cesarstwie premiiów i w końcu roku sprawozdawczego, przy zamknięciu rachunków, sumy rezerwowe dodatkowe, po obliczeniu dokładnej wysokości funduszu rezerwowego, zgodnie ze wskazówkami, jakie będą poczynione w poliso-

въ полисныхъ правилахъ общества, а также взносы, въ размѣрѣ 10% отъ чистыхъ прибылей по операциямъ общества въ Россіи, на составленіе запаснаго капитала;

3) чтобы представленный обществомъ въ государственный банкъ залогъ (п. 1), а равно и другія вносимыя имъ въ упомянутое учрежденіе суммы резервнаго фонда и запаснаго капитала предназначались исключительно на обезпеченіе обязательствъ общества по страхованіямъ въ Россіи; и чтобы произведенныя обществомъ изъ сего залога и запаснаго капитала выдачи, если онѣ превысятъ $\frac{1}{4}$ часть оныхъ, были пополнены въ теченіи трехмѣсячнаго со дня производства послѣдней выдачи срока, подъ опасеніемъ воспрещенія обществу дальнѣйшей его дѣятельности въ Имперіи (§ 13);

4) чтобы въ точномъ исполненіи принимаемыхъ на себя обществомъ обязательствъ въ отношеніи русскихъ страхователей оно отвѣтствовало, кромѣ находящихся въ Россіи суммъ и залога, всѣмъ прочимъ своимъ имуществомъ;

5) чтобы всѣ операціи названнаго общества по страхованію въ Россіи были производимы въ русской кредитной валютѣ;

6) чтобы ближайшее опредѣленіе условій страхованія общества, порядка выдачи вознагражденія страхователямъ, порядка исчисленія резервнаго фонда и запаснаго капитала, а равно порядка контроля правильности производимыхъ имъ операцій и отчисленій въ означенный фондъ и капиталъ, было предоставлено Министру Внутреннихъ Дѣлъ по соглашенію съ Министромъ Финансовъ, съ отнесеніемъ на общество необходимыхъ по контролю расходовъ, не свыше $\frac{1}{2}\%$ съ получаемыхъ обществомъ въ Россіи премій;

7) чтобы разборъ споровъ, могущихъ возникнуть съ обществомъ по дѣламъ, относящимся къ операциямъ его въ Россіи, производился на основаніи дѣйствующихъ у насъ законовъ и въ русскихъ судебныхъ учрежденіяхъ;

8) чтобы общество подчинялось дѣйствующимъ въ Имперіи законамъ, относящимся къ предмету его дѣятельности, а также всѣмъ существующимъ постановленіямъ о пошлинахъ и сборахъ, взимаемыхъ съ акціонерныхъ компаній и, въ томъ числѣ, Высочайше утвержденнымъ 15 Января 1885 г. правиламъ объ обложе-

выхъ przepisachъ товарищества, tudzież wkłady, w wysokości 10% czystych zysków z operacyjъ товарищества w Rosyi na utworzenie kapitału zapasowego;

3) ажебы złożona przez товарищество w Banku Państwa kaucya (ust. 1) oraz inne wnoszone do wspomnianej instytucji sumy funduszu rezerwowego i kapitału zapasowego przeznaczane były wyłącznie na zabezpieczenie zobowiązań товарищества z tytułu ubezpieczeń w Rosyi i ажебы dokonywane przez товарищество z téj kaucyi i kapitału zapasowego wydatki, jeżeli przeniosą $\frac{1}{4}$ część takowych, były pokryte wciągu trzymiesięcznego od dnia ostatniego wydatku terminu, pod groźbą zabronienia товариществу dalszej działalności w Cesarstwie (ust. 13);

4) ажебы przy ściśleń wykonaniu przyjętychъ на siebie zobowiązań odnośnie do ubezpieczających się Rosyanъ товарищество odpowiadało, oprócz znajdujących się w Rosyi sum i kaucyi, z całego pozostałego swojego majątku;

5) ажебы wszystkie operacje wspomnianego товарищества około ubezpieczenia w Rosyi dokonywane były na walutę kredytową rosyjską;

6) ажебы bliższe określenie warunkówъ ubezpieczenia товарищества, sposobu wydawania wynagrodzenia ubezpieczającymъ, sposobu obliczania funduszu rezerwowego i kapitału zapasowego, oraz sposobu prowadzenia kontroli prawidłowości dokonywanychъ przez nie operacyjъ i potrąceń na rzecz wspomnianego funduszu i kapitału były pozostawione Ministrowi Spraw Wewnętrznych, po porozumieniu się z Ministremъ Finansów, z obciążeniemъ товарищества niezbędnemi na kontrolę rozchodami, nie wyżej jak na $\frac{1}{2}\%$ od otrzymywanychъ przez товарищество w Rosyi premii;

7) ажебы rozpoznawanie sporówъ mogącychъ wyniknąć w Rosyi z товариществомъ w sprawachъ, odnoszącychъ się do operacyjъ tegożъ w Rosyi, odbywało się na zasadzie obowiązujących у насъ prawъ i w sądachъ rosyjskichъ;

8) ажебы товарищество poddawało się obowiązującymъ w Cesarstwie prawomъ, odnoszącymъ się do zakresu jego działalności, oraz wszystkimъ istniejącymъ postanowieniomъ o opłatachъ, pobieranychъ od spółekъ akcyjnychъ, a pomiędzy niemi Najwyżej zatwierdzonymъ d. 15 Stycznia 1885 r. przepisomъ o opodatkowaniu przedsiębiorstwъ handlo-

нии торговых и промышленных предприятий дополнительным процентным сбором (Сбор. Зак. Т. XXVII стр. 96), равно и тем, какія впоследствии будут изданы;

9) чтобы по управлению дѣлами общества учреждено было въ Россіи особое отвѣтственное агентство. Агентство это должно быть снабжено со стороны общества достаточными полномочіями: а) на обязательную для общества дѣятельность по всемъ вообще дѣламъ общества, въ томъ числѣ оно должно имѣть право и обязанность отвѣчать отъ имени общества по всемъ могущимъ возникнуть въ Россіи судебнымъ по обществу дѣламъ, и б) въ частности на безотлагательное и самостоятельное разрѣшеніе отъ имени общества всѣхъ дѣлъ, по которымъ могутъ быть заявлены требованія къ обществу русскимъ правительствомъ и частными лицами. Объ учрежденіи подобнаго агентства общество обязано увѣдомить Министровъ Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ и мѣстнаго губернатора, а равно публиковать во всеобщее свѣдѣніе въ Правительственномъ Вѣстникѣ, Вѣстникѣ финансовъ, промышленности и торговли, вѣдомостяхъ обѣихъ столицъ и мѣстныхъ губернскихъ, съ соблюденіемъ установленныхъ правилъ;

10) чтобы, согласно п. 10 Высочайше утвержденныхъ 15 Января 1885 г. правилъ объ обложеніи торговыхъ и промышленныхъ предприятий дополнительнымъ процентнымъ сборомъ, отвѣтственное агентство по управленію дѣлами общества въ Россіи: а) въ теченіи одного мѣсяца по утвержденіи общимъ собраніемъ акціонеровъ годоваго отчета общества, представляло, въ 3 экземплярахъ, какъ въ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ, такъ и въ губернское податное присутствіе той губерніи, гдѣ будетъ находиться агентство, а равно и публиковало во всеобщее свѣдѣніе, въ поменованныхъ въ п. 9 изданіяхъ, какъ полный отчетъ и балансъ по всемъ операціямъ своимъ, такъ и частный отчетъ и балансъ по операціямъ въ Россіи, съ показаніемъ въ этомъ частномъ отчетѣ валоваго дохода, расхода и чистой прибыли за отчетный годъ, а также распределенія сей послѣдней, съ означеніемъ размѣра дивиденда, назначеннаго къ выдачѣ на каждую акцію, и б) сообщало губернскому податному присутствію могущія быть затребованными дополненія и разъясненія къ представленнымъ отчетамъ и балансамъ, съ отвѣтственностію за неисполненіе изъясненныхъ въ семъ пунктѣ требованій на основаніи п. 26 помянутыхъ выше правилъ;

выхъ и промышленныхъ оплатѣмъ додатковою процентою (Збір Прав Том XXVII стр. 97) oraz tym, jakie w przyszłości będą wydane;

9) ażeby do administracji interesami towarzystwa utworzona była w Rosyi oddzielna odpowiedzialna agentura. Agentura ta powinna być zaopatrzona ze strony towarzystwa w należyte pełnomocnictwa: a) do obowiązkowej na rzecz towarzystwa działalności we wszystkich wogóle interesach towarzystwa; a pomiędzy innemi powinna mieć prawo i obowiązek odpowiadania w imieniu towarzystwa we wszystkich sprawach sądowych, jakie w Rosyi przeciwko towarzystwu wyniknąć mogą, i b) w szczególności do bezwzględnego i samodzielnego rozstrzygania w imieniu towarzystwa wszelkich spraw, co do których mogą być zwrócone do towarzystwa żądania przez rząd rosyjski lub przez osoby prywatne. O utworzeniu podobnej agentury towarzystwo obowiązane jest zawiadomić Ministrów Spraw Wewnętrznych i Finansów i miejscowego gubernatora, oraz publikować w „Prawitelstwiennym Wiestniku“, „Wiestniku“ finansów, przemysłu i handlu, „Wiedomostiach“ obudwu stolic i miejscowych gubernialnych, z zachowaniem ustanowionych przepisów;

10) ażeby, zgodnie z ust. 10 Najwyżej zatwierdzonych d. 15 Stycznia 1885 r. przepisów o opodatkowaniu przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych opłatą procentową, odpowiedzialna agentura do administracji interesami towarzystwa: a) w ciągu miesiąca od zatwierdzeniu przez ogólne zebranie akcyonaryuszów sprawozdania rocznego towarzystwa, przedstawiała w 3-ch egzemplarzach, tak do Ministerów Spraw Wewnętrznych i Finansów jak i do urzędu podatkowego gubernialnego tej gubernii, gdzie się będzie znajdowała agentura, oraz publikowała w wymienionych w ust. 9 wydawnictwach tak całkowite sprawozdanie i bilans ze wszystkich swoich operacji jak i specjalne sprawozdanie i bilans z operacji w Rosyi, z wyszczególnieniem w tém sprawozdaniu specjalnym dochodu ryczałtowego i zysku czystego za rok sprawozdawczy, tudzież rozkładu tego zysku, z oznaczeniem wysokości dywidendy, wyznaczonej do wydania na każdą akcyę; i b) komunikowała urzędowi podatkowemu gubernialnemu uzupełnienia i wyjaśnienia, jakie do przedstawianych sprawozdań i bilansów żądane być mogą, z odpowiedzialnością za niewykonanie wyłuszczonego w niniejszym ustępie żądań na zasadzie ust. 26 niniejszych przepisów;

11) чтобы къ участию въ выборахъ директоровъ общества были допускаемы, съ правомъ голоса, русскіе страхователи, имѣющіе полисъ на сумму не менѣе 5,000 долл. какъ лично, такъ и чрезъ уполномоченныхъ, если право личнаго участія въ такихъ выборахъ будетъ предоставлено страхователямъ общества вообще, и чтобы о времени и мѣстѣ общихъ собраній акціонеры и страхователи были извѣщаемы посредствомъ публикацій, въ поименованныхъ въ п. 9 изданіяхъ, по крайней мѣрѣ за мѣсяцъ до дня собранія, съ объясненіемъ при этомъ въ самой публикаціи предметовъ, подлежащихъ разсмотрѣнію общаго собранія, и съ указаніемъ того банкирскаго учрежденія въ Россіи, въ которое должны быть представлены акціи общества, для полученія права участія въ общемъ собраніи;

12) чтобы общество на сліяніе или соединеніе съ другими подобными обществами или предпріятіями испрашивало предварительное разрѣшеніе Министровъ Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ въ Россіи и чтобы о всякомъ измѣненіи или дополненіи своего устава общество немедленно доносило тѣмъ же Министрамъ;

13) чтобы общество было предварено о томъ, что даруемое ему разрѣшеніе касается собственно лишь операций по страхованію жизни во всѣхъ его видахъ и можетъ быть во всякое время взято назадъ и уничтожено по усмотрѣнію правительства, безъ всякаго объясненія причинъ, и что въ этомъ случаѣ общество немедленно должно приступить къ ликвидаціи своихъ дѣлъ въ Россіи и учиненію расчетовъ съ страхователями въ порядкѣ, какой будетъ указанъ ему русскимъ правительствомъ.

(Опубликовано: 1 Августа).

11) аżeby do udziału w wyborach dyrektorów towarzystwa byli dopuszczani, z prawem głosu, ubezpieczający się Rosyanie, mający polisę na sumę najmniej 5000 dolarów, tak osobiście jak i przez pełnomocników, jeżeli prawo osobistego udziału w takich wyborach będzie nadane ubezpieczającym się w towarzystwie wogóle, i аżeby o czasie i miejscu ogólnych zebrań akcyonaryusze i ubezpieczający się byli uwiadomieni za pomocą publikacyj w wymienionych w ust. 9 wydawnictwach, przynajmniej na miesiąc przed dniem zebrania, z objaśnieniem przytém w samej publikacji przedmiotów, podlegających rozpoznaniu ogólnego zebrania i ze wskazaniem tej instytucji bankierskiej w Rosyi, w której powinny być przedstawiane akcje towarzystwa dla pozyskania prawa do udziału w ogólném zebraniu;

12) аżeby towarzystwo na zlanie się lub połączenie z innemi podobnemi towarzystwami lub przedsiębiorstwami wyjednywało uprzednie zezwolenie Ministrów Spraw Wewnętrznych i Finansów w Rosyi i aby o każdéj zmianie lub uzupełnieniu ustawy towarzystwo donosiło bezzwłocznie tymże Ministrom;

13) аżeby towarzystwo było uprzedzone o tém, że udzielone mu pozwolenie dotyczy właściwie tylko wszelkiego rodzaju operacyj ubezpieczenia życia i może być w każdym czasie cofnięte i zniesione podług uznania rządu, bez żadnego objaśnienia przyczyn i że w tym razie towarzystwo powinno przystąpić bezzwłocznie do likwidacyi swoich interesów w Rosyi i obliczenia się z ubezpieczającymi w sposób, jaki mu będzie wskazany przez rząd rosyjski.

(Data publikacji: 1 Sierpnia).

138.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ ОПЕКУНСКАГО
СОВѢТА.

О принятіи капитала, представленнаго Калишскимъ губернаторомъ тайнымъ совѣтникомъ Дараганъ, отъ имени своего и своихъ сонаслѣдниковъ, подъ именемъ „капиталъ Анны Михайловны Дараганъ“.

За Главноуправляющаго Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Канцеляріею по учрежденіямъ Императрицы Маріи, Товарищъ Главноуправляющаго увѣдомилъ Министра Юстиціи, что ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, согласно положенію Опекунскаго Совѣта учрежденій Императрицы Маріи, въ 6 день Мая 1889 года, Высочайше соизволилъ на принятіе капитала въ 2,500 руб., представленнаго Калишскимъ губернаторомъ, тайнымъ совѣтникомъ Дараганъ, отъ имени своего и своихъ сонаслѣдниковъ, подъ именемъ „капиталъ Анны Михайловны Дараганъ“, матери ихъ, бывшей начальницы С.-Петербургскаго Николаевскаго сиротскаго института, съ тѣмъ, чтобы проценты съ оного выдавались ежегодно, съ соизволенія ГОСУДАРЫНИ ИМПЕРАТРИЦЫ, въ награду одной изъ выпускныхъ кандидатокъ С.-Петербургскаго Николаевскаго сиротскаго института, по представленіямъ начальства.

(Опубликовано: 1 Августа).

138.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE RADY
ОПЕКУНЧЕЈ.

О przyjęciu kapitału złożonego przez gubernatora Kaliskiego radcę tajnego Daragana, w imieniu swoim i swoich współspadkobierców pod nazwiskiem „kapitał Anny córki Michała Daragan.“

W zastępstwie Główno-Zarządzającego Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Kancelaryą do instytucyj Cesarzowej Maryi Towarzysz Główno-Zarządzającego uwiadomił Ministra Sprawiedliwości, że NAJJAŚNIEJSZY PAN, zgodnie z postanowieniem Rady Opiekunczej instytucyj Cesarzowej Maryi w dniu 6 Maja 1889 roku Najwyżej zezwolił na przyjęcie kapitału 2,500 rubli, złożonego przez gubernatora Kaliskiego radcę tajnego Daragana, w imieniu swoim i swoich współspadkobierców, pod imieniem „kapitał Anny córki Michała Daragan,“ matki ich, byłej ochmistrzyni St.-Petersburskiego Mikołajewskiego instytutu sierot, z tém zastrzeżeniem, ażeby procenty od niego były wydawane corok za pozwoleniem NAJJAŚNIEJSZEJ PANI jako nagroda dla jednej z występujących kandydatek St.-Petersburskiego Mikołajewskiego instytutu sierot na przedstawienia zwierzchności.

(Data publikacyi: 1 Sierpnia).

139.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ПРЕДЛОЖЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ЮСТИЦІИ.

О заключеніи 28 Марта (9 Апрѣля) 1889 г. Россійскимъ Правительствомъ съ Швеціею и Норвегіею конвенціи о наслѣдствахъ.

Управляющій Министерствомъ Юстиціи, 10 Іюля 1889 года, предложилъ Правительствующему Сенату для надлежащаго опубликованія заключенную 28 Марта (9 Апрѣля) 1889 г. Россійскимъ Правительствомъ съ Швеціею и Норвегіею конвенцію о наслѣдствахъ, удостоенную въ 9 день Мая 1889 г. Высочайшей ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА ратиѳикаціи.

КОНВЕНЦІЯ О НАСЛѢДСТВАХЪ,

заключенная между Россіею и Швеціею и Норвегіею, 28 Марта (9 Апрѣля) 1889 г.

Обмѣнъ ратиѳикацій состоялся въ Стокгольмѣ 20 Іюня (2 Іюля) 1889 года.

(*) Божіею поспѣшествующею милостію, МЫ, АЛЕКСАНДРЪ ТРЕТІЙ, ИМПЕРАТОРЪ и Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій и прочая, и прочая, и прочая.

Объявляемъ чрезъ сіе, что вслѣдствіе взаимнаго соглашенія между НАМИ и Его Величествомъ Королемъ Шведскимъ и Нор-

(*) Par la Grâce de Dieu, NOUS, ALEXANDRE TROIS, EMPEREUR et Autocrate de toutes les Russies, Tsar de la Pologne etc., etc., etc.

139.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, PRZEDŁOŻONY RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI.

O zawarciu d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1889 r. przez Rząd rosyjski konwencyi spadkowej ze Szwecyą i Norwegią.

Zarządzający Ministerium Sprawiedliwości d. 10 Lipca 1889 roku przedłożył Rządzącemu Senatowi, dla należytego opublikowania, zawartą d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1889 r. przez Rząd rosyjski ze Szwecyą i Norwegią konwencyę spadkową, zaszczyconą w dniu 9 Maja 1889 r. Najwyższą ratyfikacyą JEGO CESARSKIEJ MOŚCI.

KONWENCYA SPADKOWA,

zawarta pomiędzy Rosyą a Szwecyą i Norwegią d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1889 r.

Ratyfikacye wymienione w Sztokholmie d. 20 Czerwca (2 Lipca) 1889 r.

(*) Z Bożej łaski, MY, ALEKSANDER III, CESARZ i SAMOWŁADCA Wszechrosyjski, Król Polski etc. etc. etc.

Niniejszém oznamiamy, że wskutek wzajemnego porozumienia się NASZEGO z Najjaśniejszym Królem Szwecyi i Norwegii, Pełnomocnicy NASI zawarli i podpisali w Sztokholmie d. 28 Marca (9

Savoir faisons par les présentes, qu'à la suite d'un commun accord entre NOUS et Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, NOS Plénipotentiaires respectifs ont conclu et signé à Stockholm le

вежскимъ, Полномочные НАШИ заключили и подписали въ Стокгольмѣ 28 Марта (9 Апрѣля) 1889 года конвенцію о наслѣдствахъ, которая отъ слова до слова гласить тако:

ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО ИМПЕРАТОРЪ Всероссійскій и Его Величество Король Шведскій и Норвежскій, постановивъ, по обоюдному соглашенію, заключить конвенцію о наслѣдствахъ, остающихся въ предѣлахъ одной изъ Высшихъ договаривающихся Сторонъ послѣ подданныхъ другой, назначили для сего Своими Уполномоченными, именно:

ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО ИМПЕРАТОРЪ Всероссійскій:—

Николай Шинкина, Своего Тайнаго Совѣтника, Своего Чрезвычайнаго Посланника и Полномочнаго Министра при Его Величествѣ Король Шведскомъ и Норвежскомъ, Кавалера Россійскихъ орденовъ: Св. Владиміра 2-й степени, Св. Анны 1 степени и Св. Станислава 1 степени и проч., и проч.;

и Его Величество Король Шведскій и Норвежскій:—

Графа Альберта-Карла-Августа-Лаврентія Эренсверда, Своего Министра Иностранныхъ Дѣлъ, Кавалера-Командора Шведскихъ орденовъ: Большаго Креста Шведскаго ордена Вазы, Кавалера Норвежскаго ордена Св. Олафа, и проч., и проч.;

каковыя Уполномоченные, по сообщеніи другъ другу своихъ полномочій, найденныхъ правильными и законными, договорились о нижеслѣдующихъ статьяхъ:

28 Mars (9 Avril) de l'année 1889 une convention pour le règlement des successions, dont la teneur mot pour mot est comme suit:

SA MAJESTÉ L'EMPEREUR de toutes le Russies et Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvége ayant résolu, d'un commun accord, de conclure une convention pour le règlement des successions, laissées dans les pays de l'une des Hautes Parties contractantes par les nationaux de l'autre Partie, ont nommé à cet effet pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

SA MAJESTÉ L'EMPEREUR de toutes les Russies:

le Sieur Nicolas Chichkine, Son Conseiller Privé, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près de Sa Majesté le

Kwietnia) 1889 r. konwencyę spadkową, która słowo w słowo brzmi jak następuje:

NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Wszechrosyjski i Najjaśniejszy Król Szwecyi i Norwegii, postanowiwszy, po wzajemném porozumieniu się, zawrzeć konwencyę co do spadków otwierających się w granicach jednej z Wysokich Stron umowę zawierających po poddanych drugiej, mianowali w tym celu swojemi pełnomocnikami, a mianowicie:

NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Wszechrosyjski:

Mikołaja Szyszkina, Swojego Radcę Tajnego, Nadzwyczajnego Posła i Pełnomocnego Ministra przy Najjaśniejszym Królu Szwecyi i Norwegii, Kawalera orderów rosyjskich: Św. Włodzimierza 2-jej klasy, Św. Anny 1-jej klasy i Św. Stanisława 1 klasy etc. etc.,

a Najjaśniejszy Król Szwecyi i Norwegii:

Alberta-Karola-Augusta-Wawrzyńca hrabiego Ehrenswärda, Swojego Ministra Spraw Zagranicznych, Kawalera—Komandora orderów Szwedzkich: Wielkiego Krzyża orderu Szwedzkiego Wazy, Kawalera orderu Norweckiego Św. Olafa etc.

Którzy to pełnomocnicy, po wzajemném zakomunikowaniu sobie swoich pełnomocnictw, uznanych za sporządzone w dobrej i prawidłowej formie, umówili się jak następuje:

Roi de Suède et de Norvége, Chevalier des Ordres de Russie: de S:t Wladimir 2-me classe, de S:te Anne 1-re classe, et de S:t Stanislas 1-re classe, etc. etc.;

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvége:

le Sieur Albert Charles Auguste Laurence Comte Ehrensvärd, Son Ministre des Affaires Etrangères, Chevalier-Commandeur des Ordres de Suède: Grand'Croix de l'Ordre de Wasa de Suède, Chevalier de l'Ordre de S:t Olave de Norvége, etc., etc.;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivans:

Статья 1.

Въ случаѣ смерти русскаго подданнаго въ Швеціи или Норвегіи, или шведскаго или норвежскаго подданнаго въ Россіи, подлежащія по мѣсту смерти власти обязаны принять относительно движимаго и недвижимаго имущества умершаго тѣ же мѣры охраненія, какія, по законамъ страны, должны быть принимаемы относительно наслѣдствъ послѣ мѣстныхъ подданныхъ, но съ соблюденіемъ постановленій, изложенныхъ въ нижеслѣдующихъ статьяхъ.

Статья 2.

Если смерть послѣдуетъ въ такой мѣстности, гдѣ имѣетъ пребываніе Генеральный Консулъ, Консулъ или Вице-Консулъ той націи, въ которой принадлежалъ умершій, то мѣстныя власти должны немедленно извѣстить о томъ Консульскую власть для совмѣстнаго опечатанія всѣхъ вещей, движимости и бумагъ умершаго.

Консулъ долженъ равнымъ образомъ извѣстить мѣстныя власти, если онъ первый получитъ извѣстіе о послѣдовавшей смерти его соотечественника.

Если признано будетъ нужнымъ немедленно приступить къ опечатанію, по сего, по какой либо причинѣ, нельзя произвести совмѣстно тою или другою властью, то мѣстная власть имѣетъ право приложить свои печати предварительно безъ участія Консульской

Article 1.

En cas de décès d'un sujet russe en Suède ou en Norvège ou d'un sujet suédois ou norvégien en Russie les autorités compétentes du lieu du décès sont tenues de prendre, à l'égard des biens mobiliers ou immobiliers du défunt, les mêmes mesures conservatoires que celles qui, d'après la législation du pays, doivent être prises à l'égard des successions des nationaux, sous réserve des dispositions stipulées par les articles suivants.

Artykuł 1.

Na wypadek śmierci poddanego rosyjskiego w Szwecyi lub Norwegii albo poddanych szwedzkiego lub norweskiego w Rosyi właściwe podług miejsca śmierci władze są obowiązane przedsięwziąć odnośnie do ruchomego i nieruchomego majątku zmarłego też same środki zabezpieczenia, jakie podług praw kraju powinny być przedsięwzięte co do spadków po poddanych miejscowych, lecz z zachowaniem postanowień, zawartych w następujących artykułach.

Artykuł 2.

Jeżeli śmierć zajdzie w takiej miejscowości, gdzie przebywa Konsul generalny, Konsul albo Wice-Konsul téj narodowości, do której należał zmarły, to miejscowe władze powinny bezzwłocznie uwiadomić o tém władzę konsularną dla wspólnego opieczątowania wszystkich rzeczy, ruchomości i papierów zmarłego.

Konsul powinien również uwiadomić władze miejscowe, jeżeli pierwszy otrzyma wiadomość o śmierci swojego współziomka.

Jeżeli uznaném będzie za potrzebne przystąpić bezzwłocznie do opieczątowania, lecz tego z jakiegokolwiekby powodu nie mogą dokonać razem jedna i druga władza, to władza miejscowa ma prawo przyłożyć swoje pieczęcie pierwój bez udziału władzy konsular-

Article 2.

Si le décès a eu lieu dans une localité où réside un Consul-Général, Consul ou Vice-Consul de la nation du défunt, les autorités locales devront en donner immédiatement avis à l'autorité consulaire pour qu'il puisse être procédé en commun à l'apposition des scellés respectifs sur tous les effets, meubles et papiers du défunt.

L'autorité consulaire devra donner le même avis aux autorités locales, lorsqu'elle aura été informée du décès la première.

власти, и на-оборотъ, но подъ условіемъ извѣщенія о томъ отсутствовавшей власти, которая затѣмъ можетъ приложить и свои печати.

Генеральный Консулъ, Консулъ или Вице-Консулъ можетъ приступить къ опечатанію или самъ лично, или чрезъ посредство избраннаго имъ для сего повѣреннаго. Въ семъ послѣднемъ случаѣ повѣренный долженъ быть снабженъ о своемъ официальном значеніи письменнымъ удостовѣреніемъ отъ Консульства и за консульскою печатью.

Приложенныя печати не могутъ быть сняты безъ участія какъ мѣстной, такъ и консульской власти или повѣреннаго отъ сей послѣдней.

Такимъ же образомъ будетъ поступаемо при составленіи описи всему движимому и недвижимому имуществу, вещамъ и капиталамъ умершаго.

Если по извѣщенію, посланному отъ мѣстной власти къ Консульской, или наоборотъ отъ Консульской власти къ мѣстной, съ приглашеніемъ участвовать въ снятіи отдѣльных или совмѣстныхъ печатей и въ составленіи описи, приглашенная власть не прибудетъ на мѣсто въ 48-ми часовой срокъ со времени получения извѣщенія, то другая власть можетъ и одна приступить къ означеннымъ дѣйствіямъ.

Однако въ случаѣ смерти русскаго подданнаго въ Швеціи мѣстная Консульская власть, которую должна немедленно извѣ-

Si l'apposition immédiate des scellés paraissait nécessaire et que cette opération ne pût, pour un motif quelconque, avoir lieu en commun, l'autorité locale aura la faculté de mettre les scellés préalablement, sans le concours de l'autorité consulaire, et vice-versa, sauf à informer l'autorité qui ne sera pas intervenue et qui sera libre de croiser ensuite son sceau avec celui déjà apposé.

Le Consul-Général, Consul ou Vice-Consul aura la faculté de procéder à cette opération, soit en personne, soit par un délégué, dont il aura fait choix. Dans ce dernier cas, le délégué devra être muni d'un document émanant de l'autorité consulaire, revêtu du sceau du consulat et constatant son caractère officiel.

Les scellés apposés ne pourront être levés sans le concours de l'autorité locale et de l'autorité consulaire ou de son délégué.

нѣй, и наодврѣтъ, lecz pod warunkiemъ уwiadомленія о тѣмъ nieobecnѣй władzy, która następnie może przyłożyć również swoje pieczęcie.

Konsul generalny, Konsul albo Wice-Konsul może przystąpić do opieczęтовania albo sam osobiście, albo za pośrednictwemъ wybranego przez niego w tym celu pełnomocnika. W tym ostatnimъ razie pełnomocnikъ powinienъ być zaopatrzony w świadectwo władzy konsularnej, z pieczęcią tѣjże władzy, poświadczające jego charakterъ urzędowy.

Przyłożone pieczęcie nie mogą być zdjęte bezъ udziału takъ miejscowej, jak i konsularnej władzy lub pełnomocnika tѣj ostatniej.

W taki samъ sposóbъ postępować się będzie przy sporządzeniu inwentarza całego ruchomego i nieruchomego majątku, rzeczy i kapitałów zmarłego.

Jeżeli po zawiadomieniu władzy konsularnej przez władzę miejscową lub naodwrѣтъ władzy miejscowej przez władzę konsularną z wezwaniem do wzięcia udziału w zdjęciu pojedynczych lub łącznychъ pieczęci i w sporządzeniu inwentarza, wezwana władza nie przybędzie na miejsce w ciągu 48 godzinъ od czasu otrzymania uwiadомленія, to druga władza może sama przystąpić do tychъ czynności.

Wszelako wrazie śmierci poddanego rosyjskiego w Szwecyi miejscowa władza konsularna, którą powinna bezzwłocznie zawiadoi

Il sera procédé de la même manière à la format on de l'inventaire de tous les biens mobiliers ou immobiliers, effets et valeurs du défunt.

Si après un avertissement adressé par l'autorité locale à l'autorité consulaire, ou vice-versa, par l'autorité consulaire à l'autorité locale, pour l'inviter à assister à la levée des scellés simples ou doubles et à la formation de l'inventaire, l'autorité à qui l'invitation a été adressée, ne s'était pas présentée dans un délai de 48 heures à compter de la réception de l'avis, l'autre autorité pourrait procéder seule aux dites opérations.

Toutefois, en cas de décès d'un sujet russe en Suède, l'autorité consulaire du lieu, à qui avis devra en être donné immédiatement par l'autorité locale, pourra procéder, sans le concours de cette dernière,

стить о томъ мѣстная власть, можетъ, безъ участія сей послѣдней, приступить, либо лично, либо чрезъ посредство надлежаще уполномоченнаго повѣреннаго, къ наложенію, буде нужно, печатей, а также къ составленію описи и внесенію ея въ протоколъ.

Статья 3.

Подлежащія власти обязаны дѣлать предписанныя законами страны публикаціи объ открытіи наслѣдства и о вызовѣ наслѣдниковъ или кредиторовъ, независимо отъ публикацій, которыя могутъ быть, равнымъ образомъ, дѣлаемы и Консульскою властью.

Въ случаѣ смерти русскаго подданнаго въ Швеціи, Консульская власть должна, въ случаѣ надобности, сдѣлать безотлагательно троекратную о томъ публикацію въ газетахъ, извѣщая кредиторовъ умершаго, что они должны предъявить свои долговые документы до истеченія назначеннаго въ статьѣ 5-й срока.

Статья 4.

По учиненіи, согласно постановленіямъ статьи 2-й, описи, мѣстная власть обязана передать Консульской власти, по письменному ея требованію и по означенной описи, все принадлежащее къ наслѣдству движимое имущество, документы, цѣнности, долговые документы, бумаги, равно какъ и духовное завѣщаніе, если таковое имѣется.

soit en personne, soit par un délégué, dûment autorisé, a l'apposition des scellés, s'il est nécessaire, ainsi qu'à la formation et à l'enregistrement de l'inventaire.

Article 3.

Les autorités compétentes feront les publications prescrites par la législation du pays relativement à l'ouverture de la succession et à la convocation des héritiers ou créanciers, sans préjudice des publications qui pourront également être faites par l'autorité consulaire.

миѣ о тѣмъ, власть мѣстная, можетъ, безъ участія тѣй послѣдней, приступить либо лично либо чрезъ посредство надлежаще уполномоченнаго до приложенія, въспотребы, печати и до спорядженія инвентаря и внесенія го до протокулу.

Artykuł 3.

Właściwe władze są obowiązane dokonywać przepisanych prawami kraju publikacyj co do otwarcia się spadku i wezwania go spadkobierców lub wierzycieli, niezależnie od publikacyj, które może również uskutecznić władza konsularna.

Wrazie śmierci poddanego rosyjskiego w Szwecyi władza konsularna powinna, wrazie potrzeby, zamieścić bezzwłocznie trzykrotną o tém publikację w gazetach, zawiadamiając wierzycieli zmarłego, że powinni przedstawić swoje dokumenty, wierzytelność stwierdzające, przed upływem oznaczonego w artykule 5-m terminu.

Artykuł 4.

Po sporządzeniu, zgodnie z postanowieniami, zawartemi w artykule 2-m, inwentarza, miejscowa władza jest obowiązana oddać władzy konsularnej, naskutek piśmiennego jęj żądania i podług wspomnianego inwentarza, cały do spadku należący majątek ruchomy, dokumenty, walory, obligi, papiery oraz testament, jeżeli tenże się znajduje.

En cas de décès d'un sujet russe en Suède, l'autorité consulaire devra, s'il y a lieu, faire publier immédiatement l'avis du décès trois fois par les journaux, en avertissant les créanciers du défunt qu'ils doivent présenter leurs créances avant l'expiration du terme indiqué à l'art. 5.

Article 4.

Lorsque l'inventaire aura été dressé conformément aux dispositions de l'art. 2, l'autorité compétente délivrera à l'autorité consulaire, sur sa demande écrite et d'après cet inventaire, tous les biens

Въ случаѣ же если это духовное завѣщаніе заключаетъ въ себѣ распоряженія, коими движимое или недвижимое имущество, оставшееся послѣ умершаго въ странѣ, гдѣ открылось наслѣдство, отказано одному или нѣсколькимъ подданнымъ того Государства, въ коемъ послѣдовала смерть, то духовное завѣщаніе передается Консульской власти лишь по приведеніи въ исполненіе завѣщательныхъ распоряженій по таковымъ отказамъ.

Консульская власть можетъ сдѣлать распоряженіе о продажѣ съ публичнаго торга всѣхъ принадлежащихъ къ наслѣдству и подверженныхъ скорой порчѣ движимыхъ вещей и такихъ, сохраненіе коихъ въ натурѣ было бы сопряжено съ обременительными для наслѣдства расходами. Она обязана, однако, обращаться въ этомъ случаѣ къ мѣстной власти для совершенія продажи въ порядкѣ, предписанномъ законами страны.

Если послѣ русскаго подданнаго останется движимое имущество въ Швеціи, то Консульская власть можетъ, въ интересахъ наслѣдниковъ, взять оное въ свое завѣдываніе; но если движимое или недвижимое имущество, оставшееся послѣ умершаго въ Швеціи лица, отказано по духовному завѣщанію шведскому подданному, то Консульская власть обязана передать духовное завѣщаніе, а также отказанное имущество подлежащей шведской власти или тому лицу, которому сія послѣдняя поручить принять таковое.

Статья 5.

Консульская власть обязана хранить, какъ депозитъ, подчи-

meubles dont se compose la succession, les titres, valeurs, créances, papiers, ainsi que le testament s'il en existe.

Dans le cas où ce testament contiendra des dispositions, par lesquelles des biens meubles ou immeubles restés après le défunt dans le pays où la succession s'est ouverte, auront été légués à un ou à plusieurs sujets de l'état où le décès a eu lieu, le testament ne sera remis à l'autorité consulaire qu'après que ces legs auront été acquittés.

L'autorité consulaire pourra faire vendre aux enchères publiques tous les objets mobiliers de la succession susceptibles de se détériorer et tous ceux dont la conservation en nature entraînerait des frais

Zaś wrazie jeżeli testament zawiera w sobie rozporządzenia, któremi majątek ruchomy lub nieruchomy, pozostały po zmarłym w kraju, gdzie się otworzył spadek, zapisany został jednemu albo kilku poddanym tego Państwa, w którym zaszła śmierć, testament oddaje się władzy konsularnej dopiero po wprowadzeniu w wykonanie rozporządzeń testamentowych co do takich legatów.

Władza konsularna może wydać rozporządzenie co do sprzedaży przez licytację publiczną wszystkich należących do spadku i szybkiemu zepsuciu ulegających ruchomości i takich, których zachowanie w naturze byłoby połączone z obciążającymi spadek rozchodami. Obowiązana jest wszakże zwracać się w tym razie do władzy miejscowej dla dokonania sprzedaży w sposób przepisany przez prawa krajowe.

Jeżeli po poddanym rosyjskim pozostanie majątek ruchomy w Szwecyi, to władza konsularna może w interesach spadkobierców wziąć takowy pod swoje zawiadywanie; lecz jeżeli majątek ruchomy i nieruchomy, pozostały po zmarłej w Szwecyi osobie, został zapisany testamentem poddanemu szwedzkiemu, to władza konsularna jest obowiązana oddać testament oraz zapisany majątek właściwej władzy szwedzkiej albo téj osobie, której ta władza poleci ów majątek przyjąć.

Artykuł 5.

Władza konsularna jest obowiązana zachowywać, jako depozyt

onéreux pour la succession. Elle sera tenue, toutefois, de s'adresser à l'autorité locale, afin que la vente soit faite dans les formes prescrites par les lois du pays.

Lorsqu'un sujet russe aura laissé des biens meubles en Suède, l'autorité consulaire pourra, au nom des ayants droit à la succession, en prendre possession; toutefois, dans le cas où des biens meubles ou immeubles restés après le défunt en Suède auront été légués par testament à un sujet suédois, l'autorité consulaire devra délivrer le testament ainsi que les legs à l'autorité compétente suédoise ou à celui qui aura été chargé par elle de les recevoir.

ненный дѣйствию законовъ страны, внесенныя въ опись вещи и цѣнности, взысканныя по долговымъ актамъ суммы, и поступившіе доходы, а равно деньги, вырученныя отъ продажи движимаго имущества, буде таковая послѣдовала, до истеченія шестимѣсячнаго срока со дня послѣдней публикаціи, сдѣланной мѣстною властью объ открытіи наслѣдства, или восьмимѣсячнаго срока со дня смерти, если мѣстною властью публикаціи не было сдѣлано.

Консульской власти предоставляется однако, безотлагательно обратить на счетъ наслѣдственнаго имущества покрытие расходовъ по предсмертной болѣзни и на похороны умершаго, на жалованье прислугѣ и на уплату квартирныхъ, судебныхъ, консульскихъ и другихъ, того же рода, издержекъ, а также и содержаніе семейства умершаго, если это требуется.

Статья 6.

Консулъ имѣетъ право, подѣ условіемъ соблюденія постановленій предыдущей статьи, принимать относительно движимаго и недвижимаго имущества умершаго, всѣ мѣры охраненія, какія онъ сочтетъ полезными въ интересахъ наслѣдниковъ. Онъ можетъ завѣдывать наслѣдствомъ лично или чрезъ избранныхъ имъ и дѣйствующихъ отъ его имени повѣренныхъ и имѣетъ право требовать передачи ему всякихъ цѣнностей, принадлежавшихъ умершему и находящихся на храненіи, какъ въ публичныхъ кассахъ, такъ и у частныхъ лицъ, сообразуясь при этомъ съ законами страны.

Article 5.

L'autorité consulaire devra conserver à titre de dépôt, demeurant soumis à la législation du pays, les effets et valeurs inventoriés, le montant des créances que l'on réalisera et des revenus que l'on louchera, ainsi que le produit de la vente des meubles, si elle a eu lieu, jusqu'à l'expiration du terme de six mois à compter du jour de la dernière des publications, faites par l'autorité locale, relativement à l'ouverture de la succession, ou du terme de huit mois à compter du jour du décès, s'il n'a pas été fait de publication par l'autorité locale.

podległy prawom krajowym, wniesione do inwentarza rzeczy i wartości, zrealizowane wierzytelności i zainkasowane dochody oraz pieniądze, otrzymane ze sprzedaży ruchomości, jeżeli sprzedaż taka dokonana była przed upływem sześciomiesięcznego terminu od dnia ostatniej publikacji, dokonanej przez władzę miejscową o otwarciu spadku albo ośmiomiesięcznego terminu od dnia śmierci, jeżeli władza miejscowa nie dokona publikacji.

Władzy konsularnej służy jednakże prawo ściągnąć od razu z majątku spadkowego kosztu ostatniej choroby i pogrzebu zmarłego, pensją służyących, kosztu sądowe i konsulatu tudzież inne tego rodzaju wydatki, jak również kosztu utrzymania rodziny zmarłego, jeżeli tego zajdzie potrzeba.

Artykuł 6.

Konsul ma prawo, pod warunkiem zachowania postanowień poprzedzającego artykułu, przedsięwziąć odnośnie do ruchomego i nieruchomego majątku zmarłego wszelkie środki zabezpieczenia, jakie uzna za pożyteczne w interesach spadkobierców. Może zawiadywać spadkiem osobiście albo za pośrednictwem wybranych przez siebie i działających w jego imieniu pełnomocników i ma prawo żądać oddania mu wszelkich wartości, należących do zmarłego i znajdujących się w zachowaniu tak w kasach publicznych, jak i u osób prywatnych, stosując się przytém do praw krajowych.

Toutefois, l'autorité consulaire aura la faculté de prélever immédiatement sur le produit de la succession les frais de dernière maladie et d'enterrement du défunt, les gages de domestiques, loyers, frais de justice et de consulat et autres de même nature ainsi que les dépenses d'entretien de la famille du défunt, s'il y a lieu.

Article 6.

Sous la réserve des dispositions de l'article précédent, l'autorité consulaire aura le droit de prendre à l'égard de la succession mobilière ou immobilière du défunt toutes les mesures conservatoires

Фабрики, заводы и другія торговыя заведенія управляются, а, въ случаѣ надобности, и ликвидируются при участіи Консульской власти, согласно съ законами страны, гдѣ таковыя заведенія находятся.

Статья 7.

Если до истечения помянутыхъ въ статьѣ 5 сроковъ, возникнетъ какой либо споръ по требованіямъ къ движимой части наслѣдства, то разрѣшеніе таковыхъ споровъ, если только они не основаны на правѣ наслѣдства по закону или по завѣщанію, принадлежитъ исключительно судебнымъ установленіямъ страны.

Въ случаѣ недостаточности наслѣдственного имущества для полной уплаты долговъ, всѣ принадлежащія къ такому наслѣдству документы, вещи или цѣнности должны, по требованію кредиторовъ, быть переданы подлежащей мѣстной власти, которая приступаетъ къ реализаціи наслѣдства и къ распределенію его между кредиторами, — или въ Швеціи, лицамъ, назначеннымъ для этой цѣли подлежащею мѣстною властью.

Само собою разумѣется, что кредиторы, относительно остальной невыплаченной имъ части долга, сохранять за собою право взысканія съ наслѣдственного имущества покойнаго, оставшагося въ его отечественной странѣ, согласно съ законами сей послѣдней.

qu'elle jugera utiles dans l'intérêt des héritiers. Elle pourra l'administrer, soit personnellement, soit par des délégués choisis par elle et agissant en son nom, et elle aura le droit de se faire remettre toutes les valeurs appartenant au défunt qui pourraient se trouver déposées, soit dans les caisses publiques, soit chez des particuliers, en s'y conformant aux lois du pays.

Les fabriques, usines et autres établissements commerciaux seront administrés et, si besoin se présentait, liquidés avec le concours de l'autorité consulaire, conformément aux lois du pays où ils se trouvent.

Article 7.

Si pendant le délai mentionné à l'art. 5, il s'élève quelque contestation à l'égard des réclamations, qui pourraient se produire con-

Fabryki i inne zakłady handlowe zarządzają się, a wrazie potrzeby, i likwidują się przy udziale władzy konsularnej, zgodnie z prawami krajowemi, gdzie takie zakłady się znajdują.

Artykuł 7.

Jeżeli po upływie wspomnianych w artykule 5 terminów powstanie jaki spór odnośnie do żądań zwróconych do ruchomej części spadku, to rozstrzygnięcie takich sporów, jeżeli tylko nie opierają się na prawach sukcesyi z prawa lub testamentowej, należy wyłącznie do władz sądowych krajowych.

Wrazie niedostateczności majątku spadkowego na całkowitą spłatę długów, wszystkie należące do takiego spadku dokumenty, rzeczy lub wartości powinny, na żądanie wierzycieli, być oddane właściwej władzy miejscowej, która przystępuje do realizacyi spadku i do rozdzielenia go pomiędzy wierzycielami, albo w Szwecyi—osobom wyznaczonym do tego przez właściwą władzę miejscową.

Rozumie się samo przez się, że wierzyciele, odnośnie do pozostałej niewypłaconej części długu, zachowują prawo do egzekucyi z majątku spadkowego zmarłego, jaki pozostał w jego kraju ojczystym podług praw tego kraju.

tre la partie mobilière de la succession, la décision concernant ces réclamations, en tant qu'elles ne reposent pas sur le titre d'hérédité ou de legs, appartiendra exclusivement aux tribunaux du pays.

En cas d'insuffisance des valeurs de la succession pour satisfaire au paiement intégral des créances, tous les documents, effets ou valeurs appartenant à cette succession devront, sur la demande des créanciers, être remis à l'autorité locale compétente, qui procédera à la réalisation et à la repartition de la succession entre les créanciers, ou en Suède aux personnes instituées à cet effet par l'autorité locale compétente.

Il est bien entendu que les créanciers conserveront pour ce qui leur restera dû, leurs droits contre la succession du défunt dans son pays natal, conformément aux lois de ce pays.

Статья 8.

По истечении сроков, установленных в статье 5-й, если не будет заявлено никакой претензии, Консульская власть, уплатив в установленных местными законами размерах все числящиеся на наследстве издержки и счета, получает окончательно в свое завладение движимую часть наследства, которую ликвидирует и передает своему Правительству, отдавая в том отчет только сему последнему.

Движимое имущество, оставшееся после русского подданного в Швеции или Норвегии, и наоборот, движимое имущество, оставшееся после шведского или норвежского подданного в России, переданное в распоряжение подлежащей Консульской власти, не подлежит в обоих странах обложению иными или более значительными пошлинами с наследства или за беззастенчивый переход имущества, чем те, какие взимаются с местных подданных.

Статья 9.

Во всех делах по открытию, завладению и ликвидации наследства, остающихся в одном из договаривающихся Государств после подданных другого, Генеральные Консулы, Кон-

Article 8.

A l'expiration du terme fixé par l'art. 5, s'il n'existe aucune réclamation, l'autorité consulaire, après avoir acquitté, d'après les tarifs en vigueur dans le pays, tous les frais et comptes à la charge de la succession, entrera définitivement en possession de la partie mobilière de la dite succession, qu'elle liquidera et transmettra à son Gouvernement, sans avoir d'autre compte à rendre qu'à ce dernier.

Les biens meubles laissés par un sujet russe en Suède ou en Norvège, et vice-versa, les biens meubles laissés par un sujet suédois ou norvégien en Russie, mis à la disposition de l'autorité consulaire respective, ne seront soumis dans les pays respectifs à des droits de

Artykuł 8.

Po upływie terminów, ustanowionych w artykule 5-m, jeżeli nikt z pretensją nie wystąpi, władza konsularna, po zapłaceniu w ustanowionej przez miejscowe prawa wysokości wszystkich ciężących na spadku wydatków i rachunków, odbiera ostatecznie pod swoje zawiadywanie ruchomą część spadku, którą likwiduje i oddaje swojemu rządowi, zdając z tego sprawę tylko temu ostatniemu.

Majątek ruchomy, pozostały po poddanym rosyjskim w Szwecyi lub Norwegii i naodwrot, majątek ruchomy, pozostały po poddanym szwedzkim lub norweskim w Rosyi, oddany do rozporządzenia odnośnej władzy konsularnej, nie podlega w obu krajach opodatkowaniu innemi lub znaczniejszymi opłatami spadkowemi lub za bezpłatne przejście majątku aniżeli te, jakie płać poddani miejscowi.

Artykuł 9.

We wszystkich sprawach z tytułu otwarcia się spadków, pozostałych w jednym z Państw umowę zawierających po poddanych drugiej, zawiadywania niemi i likwidacyi spadków, Konsulowie ge-

mutation ou de succession autres, ni plus élevés, que ceux qui devront être acquittés par les nationaux eux-mêmes.

Article 9.

Dans toutes les questions auxquelles pourront donner lieu l'ouverture, l'administration et la liquidation des successions des nationaux d'un des pays respectifs dans l'autre, les Consuls-Généraux, Consuls et Vice-Consuls respectifs représenteront de plein droit les héritiers et seront officiellement reconnus comme leurs fondés de pouvoirs, sans qu'ils soient tenus de justifier de leur mandat par un titre spécial.

сулы и Вице-Консулы той и другой Державы являются, въ силу своего званія, представителями наслѣдниковъ и официально признаются за повѣренныхъ этихъ наслѣдниковъ, не будучи обязаны удостовѣрять свое полномочіе особымъ актомъ.

Поэтому они могутъ или лично, или чрезъ повѣренныхъ, избранныхъ ими изъ лицъ, имѣющихъ на то, по законамъ страны, право, являться предъ подлежащими властями, по всякому относящемуся до открывшагося наслѣдства дѣлу, для защиты интересовъ наслѣдниковъ, отыскивая ихъ права или отвѣчая по простираемымъ къ нимъ искамъ.

Само собою разумѣется однако, что Генеральные Консулы, Консулы и Вице-Консулы, признаваемые за повѣренныхъ своихъ соотечественниковъ, ни въ какомъ случаѣ не могутъ быть привлекаемы лично, въ качествѣ стороны, къ дѣлу, касающемуся наслѣдства.

Статья 10.

Порядокъ наслѣдованія въ недвижимыхъ имуществѣхъ опредѣляется по законамъ страны, въ которой находятся эти имущества, и всѣ иски или споры, относящіеся къ наслѣдственнымъ недвижимымъ имуществамъ, подлежатъ разбирательству исключительно судебныхъ установленийъ той же страны.

Иски, относящіеся до раздѣла движимаго наслѣдственнаго имущества, а равно до правъ наслѣдства на движимость, оставшуюся въ одномъ изъ договаривающихся Государствъ послѣ подданныхъ другого разбираются судебными установлениями или под-

Ils pourront en conséquence se présenter, soit en personne, soit par des délégués, choisis parmi les personnes qui y sont autorisées par la législation du pays, par devant les autorités compétentes pour y prendre, dans toute affaire se rapportant à la succession ouverte, les intérêts des héritiers, en poursuivant leurs droits ou en répondant aux demandes formées contre eux.

Il est toutefois bien entendu que les Consuls-Généraux, Consuls et Vice-Consuls étant considérés comme fondés de pouvoirs de leurs nationaux, ne pourront jamais être personnellement mis en cause relativement à toute affaire concernant la succession.

neralni, Konsulowie i Wice-Konsulowie jednego lub drugiego kraju będą, z mocy swojego powołania, przedstawicielami spadkobierców i urzędownie uważają się za pełnomocników tych spadkobierców, nie będąc obowiązani stwierdzać swojego pełnomocnictwa zapomocą oddzielnego aktu.

Dla tego mogą albo osobiście albo przez wybranych przez siebie pełnomocników, mających do tego podług ustaw krajowych prawo, stawać przed właściwymi władzami w każdej odnoszącej się do otwartego spadku sprawie, w celu obrony interesów spadkobierców, poszukując ich praw albo odpowiadając na wytoczone przeciwko nim powództwa.

Rozumie się samo przez się, że Konsulowie generalni, Konsulowie i Wice-Konsulowie, uznawani za pełnomocników swoich współziomków, w żadnym razie nie mogą być pociągani osobiście, w charakterze strony, do sprawy dotyczącej spadku.

Artykuł 10.

Porządek dziedziczenia majątków nieruchomych określają prawa kraju, w którym te majątki się znajdują, i wszystkie powództwa lub spory, odnoszące się do nieruchomości spadkowych, podlegają wyłącznie rozpoznaniu władz sądowych tego kraju.

Powództwa, odnoszące się do podziału ruchomości spadkowych oraz do praw dziedziczenia ruchomości pozostałych w jedném z Państw umowę zawierających po poddanych drugiej, rozpoznają odnośne władze tego Państwa, do którego należy zmarły, i podług

Article 10.

La succession aux biens immobiliers sera régie par les lois du pays, dans lequel les immeubles seront situés, et la connaissance de toute demande ou contestation concernant les successions immobilières appartiendra exclusivement aux tribunaux de ce pays.

Les réclamations relatives au partage des successions mobilières, ainsi qu'aux droits de succession sur les effets mobiliers, laissés dans l'un des pays respectifs par des sujets de l'autre pays, seront jugées par les tribunaux ou autorités compétentes de l'Etat auquel

лежащими властями того Государства, къ которому принадлежатъ умершій, и по законамъ этого Государства, развѣ бы подданный той страны, въ которой наслѣдство открылось, предъявилъ свои права на наслѣдство.

Въ семъ послѣднемъ случаѣ, и если искъ предъявленъ до истечения установленныхъ статьею 5-й сроковъ, разсмотрѣніе этого иска предоставляется судебнымъ установленіямъ или подлежащимъ властямъ той страны, гдѣ наслѣдство открылось, которыя и постановляютъ, по законамъ своей страны, рѣшеніе объ основательности требований истца и, если потребуется, о причитающейся ему долѣ наслѣдства.

По выдѣлѣ истцу причитающейся ему доли, остальная часть наслѣдства передается Консульской власти, которая и поступаетъ съ ней, въ отношеніи прочихъ наслѣдниковъ, согласно постановленіямъ статьи 8.

Статья 11.

Если наслѣдство послѣ умершаго находится въ такой мѣстности, гдѣ нѣтъ Консульской власти его націи, то подлежащая мѣстная власть приступаетъ, за исключеніемъ упомянутого въ послѣднемъ пунктѣ случая, по законамъ страны, къ опечатанію и описи наслѣдства. Засвидѣтельствоваанныя копіи этихъ актовъ, вмѣстѣ со свидѣтельствомъ о смерти и національнымъ паспортомъ умершаго, передаются, въ кратчайшій срокъ, ближайшей отъ мѣ-

appartient le défunt et conformément aux lois de cet Etat, à moins qu'un sujet du pays, où la succession est ouverte, n'ait des droits à faire valoir à la dite succession.

Dans ce dernier cas, et si la réclamation est présentée avant l'expiration du délai fixé par l'art. 5, l'examen de cette réclamation sera déféré aux tribunaux ou autorités compétentes du pays, où la succession est ouverte, qui statueront, conformément à la législation de ce pays, sur la validité des prétentions du réclamant et, s'il y a lieu, sur la quote-part qui doit lui être attribuée.

Lorsqu'il aura été désintéressé de cette quote-part, le reliquat de la succession sera remis à l'autorité consulaire, qui en disposera à l'égard des autres héritiers conformément aux stipulations de l'art. 8

praw tego Państwa; chybaby poddany tego kraju, w którym spadek się otworzył, wystąpił ze swojemi prawami do spadku.

W tym ostatnim razie oraz jeżeli wytoczono akcyę przed upływem ustanowionych w artykule 5-m terminów, rozpoznanie téj akcyi porucza się sądom albo odnośnym władzom tego kraju, gdzie się otworzył spadek, które wydają podług praw swojego kraju decyzję co do zasadności żądań powoda i, jeżeli potrzeba, co do przypadającej mu części spadku.

Po wydzieleniu powodowi przypadającej mu części, pozostała część spadku oddaje się władzy konsularnej, która postępuje z nią, odnośnie do pozostałych spadkobierców, zgodnie z postanowieniami zawartemi w artykule 8.

Artykuł 11.

Jeżeli spadek po zmarłym znajduje się w takiej miejscowości, gdzie nie ma władzy konsularnej jego narodowości, to właściwa władza miejscowa przystępuje, z wyjątkiem wspomnianego w ostatnim ustępie wypadku, podług praw krajowych, do opieczutowania i spisu inwentarza spadku. Poświadczone kopie tych aktów, razem z aktem zejścia i narodowym paszportem zmarłego, oddają się w terminie jak najkrótszym najbliższej od miejsca otwarcia się spadku władzy

Article 11.

Lorsque la succession du défunt se trouve dans un endroit où il n'y a pas d'autorité consulaire de sa nation, l'autorité locale compétente procédera—à l'exception du cas mentionné au dernier alinéa—conformément à la législation du pays, à l'apposition des scellés et à l'inventaire de la succession. Des copies authentiques de ces actes seront transmises dans le plus bref délai, avec l'acte de décès et le passeport national du défunt, à l'autorité consulaire la plus voisine du lieu où se sera ouverte la succession, ou par l'intermédiaire du Ministère des Affaires Etrangères, au représentant diplomatique de la nation du défunt.

ста открытія наслѣдства Консульской власти, или же сообщаются, чрезъ Министерство Иностранныхъ Дѣлъ, дипломатическому агенту той націи, къ которой принадлежалъ умершій.

Подлежащая мѣстная власть принимаетъ, относительно оставшаго послѣ умершаго имущества, всѣ предписанныя законами страны мѣры, и передаетъ, въ случаѣ надобности, наслѣдственное имущество, въ возможной скорости, упомянутымъ дипломатическимъ или консульскимъ агентамъ, согласно постановленіямъ статьи 5.

Самъ собою разумѣется, что коль скоро Миссією націи умершаго или ближайшею Консульскою властью будетъ прислано на мѣсто уполномоченное лицо, то охраняющая наслѣдство мѣстная власть обязана сообразоваться съ правилами, установленными предыдущими статьями.

Если русскій подданный умретъ въ Швеціи въ такой мѣстности, гдѣ нѣтъ Консульской власти его націи, то мѣстная власть обязана немедленно увѣдомить о томъ ближайшую русскую Консульскую власть, дабы можно было приступить къ дѣйствіямъ, упомянутымъ въ статьѣ 2.

Статья 12.

Постановленія настоящей конвенціи разнымъ образомъ примѣняются къ наслѣдству послѣ подданнаго одного изъ договаривающихся Государствъ, умершаго вѣдъ предѣловъ другаго Государства, но оставившаго въ семъ послѣднемъ движимое или недвижимое имущество.

L'autorité locale compétente prendra à l'égard des biens laissés par le défunt toutes les mesures prescrites par la législation du pays, et le produit de la succession, s'il y a lieu, sera transmis dans le plus bref délai possible, conformément aux stipulations de l'art. 5, aux dits agents diplomatiques ou consulaires.

Il est bien entendu que dès l'instant que la légation de la nation du défunt, ou l'autorité consulaire la plus voisine, aura envoyé un délégué sur les lieux, l'autorité locale, qui serait intervenue, devra se conformer aux prescriptions contenues dans les articles précédents.

konsularnej, albo też komunikują się, zapośrednictwem Ministerium Spraw Zagranicznych agentowi dyplomatycznemu tego narodu, do którego należał zmarły.

Właściwa władza miejscowa przedsięwzięcie co do pozostałego po zmarłym majątku wszelkie przepisane przez prawa krajowe środki i oddaje, wrazie potrzeby, spadek, wczasie jak najszybszym, wspomnianym agentom dyplomatycznym albo konsularnym, zgodnie z postanowieniami, zawartymi w artykule 5.

Rozumie się samo przez się, że z chwilą jak poselstwo narodu, do którego należał zmarły, albo najbliższa władza konsularna przysłały na miejsce swojego delegata, strzegąca spadku władza miejscowa jest obowiązana zastosować się do przepisów, ustanowionych w poprzedzających artykułach.

Jeżeli poddany rosyjski umrze w Szwecyi w takiej miejscowości, gdzie nie ma władzy konsularnej jego narodu, władza miejscowa powinna bezzwłocznie uwiadomić o tém najbliższą władzę konsularną rosyjską, ażeby można było przystąpić do czynności, wzmiankowanych w artykule 2.

Artykuł 12.

Postanowienia zawarte w niniejszej konwencji stosują się również do spadku po poddanym jednego z Państw umowę zawierających, który, umierając poza granicami drugiego Państwa, pozostawił jednakże w tém Państwie majątek ruchomy albo nieruchomy.

Lorsqu'un sujet russe en Suède sera décédé dans un endroit où il ne se trouve pas d'autorité consulaire de sa nation, l'autorité locale devra en informer immédiatement l'autorité consulaire russe la plus voisine pour qu'il puisse être procédé aux opérations mentionnées à l'art. 2.

Article 12.

Les dispositions de la présente convention s'appliqueront également à la succession d'un sujet de l'un des pays respectifs quis étant décédé hors du territoire de l'autre pays, y aurait laissé de biens mobiliers ou immobiliers.

Статья 13.

Жалованіе и пожитки, принадлежавшіе матросамъ или пассажирамъ одного изъ договаривающихся Государствъ, умершимъ на кораблѣ или на берегу въ предѣлахъ другого Государства, передаются безъ всякихъ формальностей Консульской власти ихъ націи, за уплатой долговъ, сдѣланныхъ ими за время ихъ пребыванія въ странѣ.

Статья 14.

Подданные Высокихъ договаривающихся Сторонъ могутъ распоряжаться по завѣщанію, или путемъ отказа, даренія и инымъ способомъ, всѣмъ имуществомъ, коимъ они владѣютъ въ предѣлахъ договаривающихся Государствъ.

Они будутъ имѣть право приобрѣтать такимъ же порядкомъ, какъ и мѣстные подданные, имущества, находящіеся въ другой странѣ, и переходящіе къ нимъ путемъ дара, отказа, завѣщанія или даже по законному наслѣдованію, причемъ эти наслѣдники и получившіе выдѣлъ или даръ не обязаны платить съ наслѣдства или за безмездный переходъ къ нимъ имущества, иныхъ или болѣе значительныхъ пошлинъ, чѣмъ тѣ, какія въ подобныхъ случаяхъ взимаются съ мѣстныхъ подданныхъ.

Article 13.

Les gages et effets ayant appartenu aux matelots ou passagers de l'un des pays respectifs, morts dans l'autre pays, soit à bord d'un navire, soit sur terre, seront remis sans aucunes formalités entre les mains de l'autorité consulaire de leur nation, défalcation faite des dettes contractées par eux pendant leur séjour dans le pays.

Article 14.

Les sujets des Hautes Parties contractantes pourront disposer

Artykuł 13.

Pensya i rzeczy, należące do marynarzy albo pasażerów jednego z Państw umowę zawierających, zmarłych na okręcie albo na brzegu w granicach drugiego Państwa, oddają się bez żadnych formalności władzy konsularnej ich narodu, po zapłaceniu długów, zaciągniętych przez nich w czasie przebywania w kraju.

Artykuł 14.

Poddani Wysokich Stron umowę zawierających mogą rozporządzać przez zapis testamentowy legat darowiznę lub w inny sposób całym majątkiem jaki posiadają w granicach Państw umowę zawierających.

Będą mieli prawo nabywania w taki sam sposób, jak i miejscowi poddani, majątków, znajdujących się w drugim kraju i przechodzących do nich w drodze darowizny, zapisu testamentowego, legatu lub nawet w drodze sukcesyi z prawa, przyczem ci spadkobiercy oraz otrzymujący legat lub darowiznę nie są obowiązani płacić od spadku lub za przejście do nich majątku tytułem darmym innych ani większych opłat aniżeli te, jakie w podobnych wypadkach płacą poddani miejscowi.

par testament, legs, donation ou autrement, de tous les biens qu'ils possèderaient dans les territoires des Etats respectifs.

Ils seront habiles à recevoir, de la même manière que les nationaux, les biens situés dans l'autre pays, qui leur seraient dévolus à titre de donation, legs, testament ou même par succession ab intestat, et les dits héritiers, légataires ou donataires ne seront pas tenus à acquitter des droits de succession ou mutation autres, ni plus élevés, que ceux qui seraient imposés, dans les cas semblables, aux nationaux eux-mêmes.

Статья 15.

Въ случаѣ если наслѣдство, состоящее въ части или въ цѣломъ изъ недвижимыхъ имуществъ, достанется лицамъ, не имѣющимъ права, по законамъ страны, владѣть оными, то этимъ лицамъ будетъ предоставленъ съ обѣихъ сторонъ достаточный, смотря по обстоятельствамъ, срокъ навозможно выгоднѣйшей продажи этихъ имуществъ.

Статья 16.

Настоящая конвенція будетъ оставаться въ силѣ до истечения одного года съ того дня, въ который тою или другою изъ Высшихъ договаривающихся Сторонъ будетъ заявлено о прекращеніи ея дѣйствія.

Статья 17.

Настоящая конвенція будетъ ратификована и ратификаціи оной будутъ обмѣнены въ скорѣйшемъ по возможности времени.

Она вступитъ въ силу чрезъ двадцать дней по опубликованіи оной порядкомъ, предписаннымъ законами Высшихъ договаривающихся Сторонъ.

Article 15.

Dans le cas où la succession se composerait en partie ou en totalité de propriétés immobilières que, d'après les lois du pays, celui à qui elles tomberaient en partage ne serait pas apte à posséder, il sera accordé de part et d'autre aux intéressés un délai suffisant selon les circonstances pour opérer de la manière la plus avantageuse possible la vente de ces propriétés.

Article 16.

La présente convention continuera à être en vigueur jusqu'à

Artykuł 15.

Wrazie jeżeli spadek, składający się w części lub cakowicie z majątków nieruchomych, zostanie się osobom nie mającym prawa podług ustaw krajowych posiadać onych, osobom tym będzie pozostawiony z obudwu stron dostateczny, stosownie do okoliczności, termin do możliwie najdogodniejszej sprzedaży tych majątków.

Artykuł 16.

Konwencya niniejsza zachowa moc obowiązującą do upływu roku od tego dnia, w którym jedna lub druga z Wysokich Stron umowę zawierających oświadczy, iż nadal utrzymywać jej nie chce.

Artykuł 17.

Konwencya niniejsza będzie ratyfikowana i ratyfikacye będą wymienione w czasie o ile można jak najprędszym.

Otrzyma moc obowiązującą we dwadzieścia dni po opublikowaniu jej w sposób przepisany w prawach Wysokich Stron umowę zawierających.

l'expiration d'une année à partir du jour où l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes l'aura dénoncée.

Article 17.

La présente convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées le plus tôt que faire se pourra.

Elle entrera en vigueur vingt jours après sa publication dans les formes prescrites par la législation des Hautes Parties contractantes.

Въ удостовѣреніе чего обоюдные Уполномоченные подписали настоящую конвенцію и приложили къ оной печати своихъ гербовъ.

Учнено въ двухъ экземплярахъ въ Стокгольмѣ 9-го Апрѣля 1889 г.

(подп.) Шишкинъ.

(подп.) Альб. Эренсвѣрдъ.

(М. П.)

(М. П.)

Того ради, по довольномъ разсмотрѣніи сей конвенціи, МЫ приняли оную за благо, подтвердили и ратификовали, яко же снмъ за благо приеѣмлемъ, подтверждаемъ и ратификуемъ во всемъ ея содержаніи, общаѣя ИМПЕРАТОРСКИМЪ НАШИМЪ Словомъ за НАСЪ, Наслѣдниковъ и преемниковъ НАШИХЪ, что все въ помянутой конвенціи постановленное соблюдаемо и исполняемо будетъ ненарушимо.

Въ удостовѣреніе чего МЫ сію НАШУ ИМПЕРАТОРСКУЮ Ратификацію собственноручно подписавъ, повелѣли утвердить Государственною НАШЕЮ печатью.

Дана въ Гатчинѣ, Мая девятаго дня въ лѣто отъ Рождества Христова тысяча восемьсотъ восемьдесятъ девятое, Царствованія же НАШЕГО въ девятое.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ“.

(М. П.)

(Контрасигнировалъ): Министръ Иностранныхъ Дѣлъ *Гирсъ*.

(Опубликовано: 2-го Августа).

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait, en double original, à Stockholm le 9 Avril 1889.

(signé) Chichkine.

(signé) Alb. Ehrensvärd.

(L. S.)

(L. S.)

A ces causes, après avoir suffisamment examiné cette convention, NOUS l'avons agréée, confirmée et ratifiée, comme par les présentes NOUS l'agréons, confirmons et ratifions dans toute sa teneur, en promettant sur NOTRE parole IMPÉRIALE pour NOUS, NOS Héritiers et Successeurs, que tout ce qui a été stipulé dans cette convention sera observé et exécuté inviolablement.

Na dowód czego wzajemni Pełnomocnicy Nasi konwencyę niniejszą podpisali i przyłożyli do nięj pieczęcie swoje herbowe.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Sztokholmie d. 9-go Kwietnia 1889 r.

(podp.) Szyszkina.

(podp.) Alb. Ehrensvärd.

(M. P.)

(M. P.)

Z tych przyczyn, po dokładném rozpatrzeniu niniejszej konwencyi, Uznaliśmy ją za dobrą, potwierdziliśmy i ratyfikowaliśmy, jakoż za dobrą przyjmujemy, potwierdzamy i ratyfikujemy w całej jej osnowie, przyrzekając CESARSKIEM NASZEM Słowem za NAS i Spadkobierców NASZYCH, że wszystko co we wspomnianej konwencyi jest postanowione, będzie niezachwianie przestrzegane i wykonywane.

Na dowód czego niniejszą NASZĄ CESARSKĄ Ratyfikacyę własnoręcznie podpisawszy, rozkazaliśmy stwierdzić ją pieczęcią NASZĄ państwową.

Dana w Gatchynie dnia dziewiątego Maja roku od Narodzenia Chrystusa Pana tysięcznego osiemsetnego ośmdziesiątego dziewiątego, a panowania NASZEGO dziewiątego.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano tak:

„ALEXANDER“.

(M. P.)

(Kontrasygnował): Minister Spraw Zagranicznych *Giers*.

(Data publikacyi: 2 Sierpnia).

En foi de quoi NOUS avons signé de NOTRE propre main la présente Ratification IMPÉRIALE et y avons fait apposer le sceau de NOTRE Empire.

Fait à Gatchina le neuf Mai de l'an de grâce mil huit cent quatre vingt neuf et de NOTRE Règne la neuvième année.

L'original est signé de la propre main de SA MAJESTÉ l'EMPEREUR ainsi:

„ALEXANDRE“.

(L. S.)

(Contresigné): Les Ministre des Affaires Etrangères *Giers*.

140.

РАСПОРЯЖЕНИЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ФИНАНСОВЪ.

Министръ Финансовъ представилъ въ Правительствующій Сенатъ, для распубликованія во всеобщее свѣдѣніе, копію утвержденныхъ имъ, — во исполненіе Высочайше утвержденного въ 8-й день Марта 1889 г. мѣнія Государственнаго Совѣта о способахъ осуществленія правительственнаго надзора за желѣзными дорогами, — „временныхъ правилъ для сѣздовъ представителей желѣзныхъ дорогъ по тарифнымъ вопросамъ“.

На подлинныхъ Министромъ Финансовъ написано:
„Утверждаю, 1 Августа 1889 года.“

Временныя правила для сѣздовъ представителей желѣзныхъ дорогъ по тарифнымъ вопросамъ.

§ 1. Сѣзды представителей желѣзныхъ дорогъ собираются для обсужденія тарифныхъ вопросовъ по распоряженію или съ разрѣшенія Министра Финансовъ и подчиняются настоящимъ временнымъ правиламъ.

§ 2. Сѣзды представителей желѣзныхъ дорогъ бываютъ: *общіе*, когда подлежащіе обсужденію вопросы касаются всей рельсовой сѣти Россійскихъ желѣзныхъ дорогъ, и *частные группные* и *по отдѣльнымъ сообщеніямъ*, когда обсуждаемые вопросы касаются дорогъ, входящихъ либо въ отдѣльныя группы, либо въ отдѣльныя прямыя сообщенія.

§ 3. Общіе и частные сѣзды представителей желѣзныхъ дорогъ бываютъ *очередные* и *неочередные*. Неочередные сѣзды созываются во всякое время года. Время же созывовъ очередныхъ сѣздовъ устанавливается Министромъ Финансовъ по представленіямъ соответствующихъ сѣздовъ.

§ 4. Сѣзды представителей желѣзныхъ дорогъ образуются:

140.

ROZPORZĄDZENIE, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA FINANSÓW.

Minister Finansów przedstawił Rządzącemu Senatowi w celu opublikowania kopię zatwierdzonych przez niego, w wykonaniu Najwyżej zatwierdzonego d. 8 Marca 1889 roku Zdania Rady Państwa o sposobach wykonywania nadzoru rządowego nad drogami żelaznymi, — „przepisów tymczasowych dla zjazdów przedstawicieli dróg żelaznych prywatnych co do kwestyj taryfowych.“

Na oryginale przez Ministra Finansów napisano:
„Zatwierdzam, 1 Sierpnia 1889 roku.“

Przepisy tymczasowe dla zjazdów przedstawicieli dróg żelaznych co do kwestyj taryfowych.

§ 1. Zjazdy przedstawicieli dróg żelaznych zbierają się dla omówienia kwestyj taryfowych z polecenia albo za pozwoleniem Ministra Finansów i poddają się następującym przepisom tymczasowym.

§ 2. Zjazdy przedstawicieli dróg żelaznych bywają: *ogólne*, gdy podlegające rozpoznaniu kwestye dotyczą całej sieci szynowej dróg żelaznych Rosyjskich, i *zjazdy częściowe grup i poszczególnych komunikacyj*, gdy omawiane kwestye dotyczą dróg, wchodzących albo do poszczególnych grup albo do poszczególnych komunikacyj bezpośrednich.

§ 3. Ogólne i częściowe zjazdy przedstawicieli dróg żelaznych bywają *porządkowe* i *nieporządkowe*. Nieporządkowe zjazdy zwołują się w każdej porze roku. Zaś czas zwołania zjazdów porządkowych ustanawia Minister Finansów na przedstawienie odnośnych zjazdów.

§ 4. Zjazdy przedstawicieli dróg żelaznych tworzą się:

а) *Общій сѣздъ*—изъ председателя, представителей желѣзнодорожныхъ обществъ, назначаемыхъ правленіями и совѣтами управленийъ снхъ обществъ; изъ представителей казенныхъ желѣзныхъ дорогъ, назначаемыхъ временнымъ управленіемъ казенныхъ дорогъ и главнымъ штабомъ военного Министерства (по состоящей въ вѣдѣніи сего штаба Закаспійской желѣзной дороги); изъ представителей желѣзныхъ дорогъ въ совѣтъ по тарифнымъ дѣламъ и ихъ замѣстителей и изъ завѣдывающаго дѣлами общаго сѣзда.

б) *Сѣзды по отдѣльнымъ группамъ и прямымъ сообщеніямъ*—изъ председателей; представителей входящихъ въ данную группу или въ данное прямое сообщеніе дорогъ, назначаемыхъ поименованными въ п. а желѣзнодорожными учрежденіями казенныхъ и частныхъ жел. дорогъ; изъ завѣдывающихъ дѣлами отдѣльныхъ группъ и сообщеній, и представителей тѣхъ перевозочныхъ предприятий, которыя входятъ въ данное прямое сообщеніе.

§ 5. Во всѣхъ сѣздахъ общихъ и частныхъ участвуютъ, съ совѣщательнымъ голосомъ, представители отъ Министерства Финансовъ и другихъ правительственныхъ вѣдомствъ, если таковые будутъ для сего командированы.

§ 6. На всѣ сѣзды приглашаются, съ совѣщательнымъ голосомъ, представители заинтересованныхъ общественныхъ учреждений и обществъ, существующихъ на основаніи утвержденныхъ для нихъ правительствомъ уставовъ, и которыя имѣютъ цѣлю попеченіе о хозяйственныхъ интересахъ населенія и объ удовлетвореніи нуждъ торговли и промышленности, если эти учрежденія и общества будутъ о томъ ходатайствовать.

§ 7. Общимъ и частнымъ сѣздамъ представителей желѣзныхъ дорогъ предоставляется приглашать въ свои засѣданія компетентныхъ въ торговлѣ и промышленности лицъ, для разъясненій разныхъ специальныхъ вопросовъ.

§ 8. Председатели сѣздовъ выбираются самими сѣздами, если не будетъ указано Министромъ Финансовъ лицо, которое должно председательствовать въ данномъ сѣздѣ.

§ 9. Завѣдывающіе дѣлами сѣздовъ по тарифнымъ вопросамъ: общаго, отдѣльныхъ группъ и сообщеній выбираются соответственными сѣздами представителей дорогъ. Выборы завѣдывающихъ подлежатъ утвержденію Министра Финансовъ. Завѣдывающими дѣлами сѣздовъ отдѣльныхъ сообщеній могутъ быть избираемы правленія и совѣты желѣзнодорожныхъ обществъ, а рав-

а) *Zjazd ogólny*—z prezesa, przedstawicieli towarzystw dróg żelaznych, mianowanych przez zarządy i rady dyrekcji tych towarzystw; z przedstawicieli dróg żelaznych skarbowych, mianowanych przez tymczasową dyrekcję dróg skarbowych i przez Sztab główny Ministerium Wojny (co do pozostającej pod zawiadywaniem tego sztabu drogi żelaznej Zakaspijskiej); z przedstawicieli dróg żelaznych w radzie do spraw taryfowych i ich zastępców, tudzież z zawiadującego interesami ogólnego zjazdu.

б) *Zjazdy poszczególnych grup i bezpośrednich komunikacji*—z prezesów; z przedstawicieli wchodzących do danej grupy albo do danej komunikacji bezpośredniej, mianowanych przez wymienione w art. a instrukcje dróg żelaznych skarbowych i prywatnych; z zawiadujących interesami poszczególnych grup i komunikacji, oraz przedstawicieli tych przedsiębiorstw przewozowych, które wchodzi do danej komunikacji bezpośredniej.

§ 5. We wszystkich zjazdach ogólnych i specjalnych biorą udział, z głosem doradczym, przedstawiciele z ramienia Ministerium Finansów i innych władz rządowych, jeżeli będą do tego delegowani.

§ 6. Na wszelkie zjazdy zapraszają się, z głosem doradczym, przedstawiciele zainteresowanych instytucji publicznych i towarzystw, które funkcjonują na zasadzie zatwierdzonych dla nich przez rząd ustaw, i które mają na celu troskę o gospodarskie interesy ludności i o zaspokojenie potrzeb handlu i przemysłu, jeżeli te instytucje i towarzystwa będą się o to starały.

§ 7. Ogólnym i specjalnym zjazdom przedstawiciele dróg żelaznych służą prawo zapraszania na swoje posiedzenia osób kompetentnych w handlu i przemyśle w celu wyjaśniania różnych specjalnych kwestyj.

§ 8. Prezesów zjazdów wybierają same zjazdy, jeżeli Minister Finansów nie wskaże osoby, która powinna przewodniczyć w danym zjeździe.

§ 9. Zawiadujących sprawami zjazdu do kwestyj taryfowych, czy to ogólnego, czy poszczególnych grup lub komunikacji, wybierają, odnośnie zjazdy przedstawicieli dróg. Wybory zawiadujących podlegają zatwierdzeniu Ministra Finansów. Zawiadujący sprawami zjazdów poszczególnych komunikacji mogą wybierać zarządy i rady towarzystw dróg żelaznych oraz tymczasową dyrekcję dróg żelaz-

по временное управление казенныхъ желѣзныхъ дорогъ. Въ семъ случаѣ на сѣзды представителей, въ качествѣ лица, завѣдывающаго дѣлами сѣзда, означенныя учрежденія назначаютъ уполномоченнаго на сіе представителя.

§ 10. Въ тѣхъ случаяхъ, когда завѣдывающимъ дѣлами международного сообщенія будетъ избрано правленіе иностраннаго перевозочнаго предпріятія, то русскія дороги обязаны изъ среды своей избирать, съ согласія Министра Финансовъ, одну изъ участвующихъ въ данномъ сообщеніи дорогъ, на обязанности которой будутъ лежать всѣ обусловленныя настоящими правилами сношенія съ Министерствомъ Финансовъ по дѣламъ даннаго сообщенія.

§ 11. Завѣдывающіе дѣлами сѣздовъ представителей желѣзныхъ дорогъ по тарифнымъ вопросамъ (§ 9) обязаны выполнять въ точности всѣ требованія Министерства Финансовъ (по департаменту желѣзнодорожныхъ дѣлъ), основанныя въ законѣ 8 Марта 1889 года и рѣшеніяхъ учрежденій по тарифнымъ дѣламъ, указанныхъ въ семъ законѣ.

§ 12. Завѣдывающій дѣлами общаго сѣзда по тарифнымъ вопросамъ есть въ тоже время отвѣтственный редакторъ сборника тарифовъ Россійскихъ желѣзныхъ дорогъ.

§ 13. На обязанности завѣдывающихъ дѣлами сѣздовъ лежить:

а) веденіе дѣлопроизводства соотвѣтствующихъ сѣздовъ и состоящихъ при отдѣльныхъ сѣздахъ учрежденій;

б) сношенія съ Министерствомъ Финансовъ, желѣзными дорогами, а равно какъ упомянутыми въ §§ 5 и 6, такъ и иными частными обществами и лицами;

в) составленіе перечней вопросовъ, подлежащихъ обсужденію даннаго сѣзда; составленіе протоколовъ засѣданій сѣздовъ; представленіе этихъ перечней и протоколовъ въ Министерство Финансовъ (по департаменту желѣзнодорожныхъ дѣлъ), приведеніе въ исполненіе постановленій сѣзда, подлежащихъ непосредственному введенію въ дѣйствіе; представленіе въ Министерство Финансовъ (по департаменту желѣзнодорожныхъ дѣлъ) предположеній сѣзда, подлежащихъ утвержденію правительственныхъ учрежденій по тарифнымъ дѣламъ и приведеніе въ исполненіе ихъ рѣшеній.

Примѣчаніе. Протоколы сѣздовъ по тарифнымъ вопросамъ международныхъ сообщеній, созываемыхъ въ Россіи, составляются

ныхъ skarbowych. W tym razie na zjazdy przedstawicieli, w charakterze osoby zawiadującej sprawami zjazdu, wzmiankowane instytucje wyznaczają umocowanego do tego prezesa.

§ 10. W tych razach, gdy zawiadującym sprawami komunikacji bezpośredniej będzie wybrany zarząd przedsiębiorstwa przewozowego zagranicznego, drogi rosyjskie są obowiązane wybierać z łona swojego, za zgodą Ministra Finansów, jedną z biorących udział w danej komunikacji dróg, na której ciążyc będą wszystkie zawarowane przez niniejsze przepisy korespondenecje z Ministrem Finansów w sprawach danej komunikacji.

§ 11. Zawiadujący sprawami zjazdów przedstawicieli dróg żelaznych do kwestyj taryfowych (§ 9) obowiązani są wykonywać ściśle wszelkie żądania Ministra Finansów (w departamencie do spraw dróg żelaznych), oparte na prawie z d. 8 Marca 1889 roku i decyzjach instytucyj do spraw taryfowych, wskazanych w niniejszym prawie.

§ 12. Zawiadujący sprawami ogólnego zjazdu do kwestyj taryfowych jest równocześnie odpowiedzialnym redaktorem zbioru taryf dróg żelaznych rosyjskich.

§ 13. Zawiadujący sprawami zjazdów mają obowiązek:

a) prowadzenia referatów odnośnych zjazdów i urzędujących przy poszczególnych zjazdach instytucyj;

b) porozumiewania się z Ministeryum Finansów, drogami żelaznymi oraz zarówno wzmiankowanymi w §§ 5 i 6 jak i innymi prywatnymi towarzystwami i osobami;

c) sporządzania spisu kwestyj, podlegających decyzji danego zjazdu; sporządzania protokołów posiedzeń zjazdów; przedstawiania tych spisów i protokołów do Ministeryum Finansów (do departamentu do spraw dróg żelaznych), wprowadzania w wykonanie postanowień zjazdu, podlegających natychmiastowemu wprowadzeniu w wykonanie; przedstawiania do Ministeryum Finansów (do departamentu do spraw dróg żelaznych) projektów zjazdu, podlegających zatwierdzeniu instytucyj rządowych do spraw taryfowych i wprowadzenia w wykonanie tych decyzyj.

Uwaga. Protokoły zjazdów co do kwestyj taryfowych komunikacji bezpośrednich, zwoływanych w Rosyi, sporządzają się w języku

на русскомъ языкѣ, и, сверхъ того, если въ томъ окажется надобность, то и на подлежащихъ иностранныхъ.

§ 14. Завѣдывающіе дѣлами сѣздовъ обязаны всѣ поступившіе для внесенія въ данный сѣздъ вопросы, въ періодъ времени отъ одного до другаго сѣзда, включать въ перечни занятій предстоящихъ сѣздовъ, и не позже какъ за двѣ недѣли до дня открытія сѣздовъ—такіе перечни представлять въ Министерство Финансовъ и одновременно разсылать участвующимъ въ сѣздѣ желѣзнымъ дорогамъ.

Къ упомянутымъ въ семъ параграфѣ перечнямъ должны быть приложены всѣ разработанные, по включеннымъ въ эти перечни вопросамъ, матеріалы и доклады по симъ вопросамъ состоящихъ при сѣздахъ учреждений, буде таковыя учрежденія имѣются.

§ 15. Всѣ послѣдующія распоряженія Министерства Финансовъ объ утвержденіи или измѣненіи перечней занятій сѣздовъ, а равно объ очереди вопросовъ, подлежащихъ разсмотрѣнію сѣздовъ, сообщаются завѣдывающими дѣлами безотлагательно желѣзнымъ дорогамъ, участвующимъ въ данномъ сѣздѣ, въ дополненіе къ разосланнымъ имъ перечнямъ.

§ 16. Сѣзды представителей желѣзныхъ дорогъ открываются завѣдывающими дѣлами соотвѣствующихъ сѣздовъ, причемъ завѣдывающіе дѣлами предлагаютъ сѣзду выбрать себѣ председателя, если Министромъ Финансовъ не указано лицо, которое должно председательствовать въ данномъ сѣздѣ (§ 8).

Въ послѣднемъ случаѣ председательство на сѣздѣ занимаетъ это лицо.

§ 17. Сѣзды представителей желѣзныхъ дорогъ закрываются не ранѣе какъ по окончаніи разсмотрѣнія тѣхъ вопросовъ, какъ включенныхъ въ перечень, такъ и внесенныхъ дополнительно на сѣздъ, которые по указанію Министра Финансовъ подлежатъ непосредственному обсужденію до закрытія созваннаго сѣзда.

§ 18. Установленіе внутренняго распорядка сѣздовъ по тарифнымъ вопросамъ, при точномъ соблюденіи настоящихъ правилъ, предоставляется самимъ сѣздамъ. Постановленія же названныхъ сѣздовъ, относительно ассигнованія и расходванія суммъ, утверждаются въ установленномъ для расходванія желѣзными дорогами эксплуатационныхъ суммъ порядкѣ.

§ 19. Единогласныя по тарифнымъ вопросамъ постановленія

росыjsкимъ и, прѣзъ того, jeżeli tego zajdzie potrzeba, we właściwychъ językachъ zagranicznychъ.

§ 14. Zawiadujący sprawami zjazdów obowiązani są wszystkie poruszone kwestye dla przedstawienia na danymъ zjeździe, w peryodzie czasu od jednego do drugiego zjazdu, zamieszczać w programie zajęć mających się odbyć zjazdów i, najpóźniej na dwa tygodnie przed dniem otwarcia zjazdów, przedstawiać takie programy do Ministerium Finansów i równocześnie rozsyłać biorącymъ udział w zjeździe drogomъ żelaznymъ.

Do wspomnianychъ w niniejszymъ paragrafie programówъ powinny być dołączone wszystkie opracowane, co do zamieszczonychъ w tychъ programachъ kwestyj, materyały i relacye w tychъ kwestyachъ urzędującychъ przy zjazdachъ instytucyj, jeżeli takie instytucye się znajdują.

§ 15. Wszelkie zapadające rozporządzenia Ministerium Finansów co do zatwierdzenia lub zmiany w programachъ zajęć zjazdów tudzież co do kolei kwestyj, podlegającychъ rozpoznaniu zjazdów, zawiadujący sprawami komunikują bezzwłocznie drogomъ żelaznymъ, biorącymъ udział w danymъ zjeździe, w uzupełnieniu rozestanychъ imъ programówъ.

§ 16. Zjazdy przedstawicieli drógъ żelaznychъ otwierają zawiadujący sprawami odpowiednichъ zjazdów, przyczémъ zawiadujący sprawami proponująъ zjazdowi wybrać sobie prezesa, jeżeli Minister Finansów nie wskaże osoby, która powinna przyzdywać w danymъ zjeździe (§ 8).

W ostatnimъ razie przewodniczy na zjeździe ta osoba.

§ 17. Zjazdy przedstawicieli drógъ żelaznychъ zamykają się nie wczesniej jakъ po ukończeniu rozpoznania tychъ kwestyj, takъ zamieszczonychъ w programie jakъ i wniesionychъ dodatkowo na zjazd, które podługъ wskazówki Ministra Finansów powinny być koniecznie zdecydowane przedъ zamknięciemъ zwołanego zjazdu.

§ 18. Ustanowienie wewnętrznego porządku zjazdówъ co do kwestyjъ taryfowychъ, przy ścisłymъ przestrzeganiu niniejszychъ przepisówъ, pozostawia się samymъ zjazdomъ. Zaś postanowienia rzeczonychъ zjazdówъ co do asygnowania i wydatkowania sumъ zatwierdzają się w sposóbъ ustanowiony dla wydatkowania przezъ drogi żelazne sumъ eksploatacyjnychъ.

§ 19. Jednomyslnie co do kwestyjъ taryfowychъ postanowienia

сѣздовъ заносится въ протоколы, съ подробною мотивировкою принятыхъ сѣздами рѣшеній.

Въ случаѣ разногласія, мнѣнія отдѣльныхъ представителей заносятся подробно въ протоколъ, съ указаніемъ присоединившихся къ оному членовъ сѣзда; подаваемые во время сѣздовъ особыя мнѣнія съ могущими по нимъ послѣдовать объясненіями членовъ сѣзда, — прилагаются къ протоколу. Особыя мнѣнія, не имѣвшіяся въ виду сѣздовъ, представляются въ Министерство Финансовъ (по департаменту желѣзнодорожныхъ дѣлъ) съ соблюденіемъ порядка, указаннаго въ § 10 утвержденныхъ Министромъ Финансовъ 29 Марта 1889 года временныхъ правилъ относительно составленія, публикаціи и проч. тарифовъ.

Примѣчаніе. Выборы на сѣздахъ по тарифнымъ вопросамъ производятся закрытою баллотировкою.

§ 20. Протоколы засѣданій сѣздовъ по предположеніямъ представителей желѣзныхъ дорогъ объ обсуждаемыхъ на сѣздѣ вопросахъ представляются въ Министерство Финансовъ немедленно по ихъ изготовленіи въ 10 экземплярахъ со всѣми приложеніями.

§ 21. Предположенія сѣзда, касающіяся желѣзнодорожныхъ тарифовъ, приводятся въ исполненіе въ порядкѣ и на точномъ основаніи утвержденныхъ 29 Марта 1889 г. Министромъ Финансовъ временныхъ правилъ относительно составленія, публикаціи, введенія въ дѣйствіе и отмены тарифовъ, съ указаніемъ сроковъ, при семъ соблюдаемыхъ, и могущихъ послѣдовать къ симъ временнымъ правиламъ дополненій и измѣненій.

§ 22. Настоящія правила распространяются и на тѣ сѣзды представителей желѣзныхъ дорогъ по тарифнымъ вопросамъ международного сообщенія, завѣдывающимъ дѣлами коего состоитъ одно изъ правленій Россійскихъ желѣзныхъ дорогъ.

(Опубликовано: 5 Августа).

представители внося сѣ до протоколу ze szczegółowem wymotywowaniem powziętych przez Zjazd decyzji.

Wrazie różnicy zdań, zdań pojedynczych członków wnoszą się szczegółowo do protokołu ze wskazaniem członków zjazdu, którzy się do nich przyłączyli; oświadczone wczasie zjazdów oddzielne zdania z objaśnieniami, jakie członkowie zjazdu udzielili co do nich mogą, dołączają się do protokołu. Oddzielne zdania, których zjazd nie miał na widoku, przedstawiają się do Ministeryum Finansów (do departamentu do spraw dróg żelaznych), z zachowaniem porządku, wskazanego w § 10 zatwierdzonych przez Ministra Finansów d. 29 Marca 1889 roku przepisów tymczasowych co do sporządzania, publikacji etc. taryf.

Uwaga. Wybory na zjazdach co do kwestyj taryfowych odbywają się przez balotowanie tajne.

§ 20. Protokoły posiedzeń zjazdów, dotyczące projektów przedstawicieli dróg żelaznych odnośnie do rozpoznawanych na zjeździe kwestyj przedstawiają się do Ministeryum Finansów bezzwłocznie po ich sporządzeniu w 10-ciu egzemplarzach ze wszystkimi dodatkami.

§ 21. Projekty zjazdów, dotyczące taryf dróg żelaznych, wprowadzają się w wykonanie w sposób wskazany w Najwyżej zatwierdzonych d. 29 Marca 1889 roku przez Ministra Finansów przepisach tymczasowych co do sporządzania, publikacji, wprowadzenia w wykonanie i uchylenia taryf, i na zasadzie tychże przepisów, ze wskazaniem terminów przy tém przestrzeganych oraz mogących być wprowadzonymi zmian i uzupełnień do tychże przepisów.

§ 22. Przepisy niniejsze rozciągają się i na te zjazdy przedstawicieli dróg żelaznych co do kwestyj taryfowych komunikacji międzynarodowej, której sprawami zawiaduje jeden z zarządów dróg żelaznych rosyjskich.

(Data publikacji: 5 Sierpnia).

141.

Распоряжение, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Финансовъ.

Объ измѣненіи редакціи § 17 утвержденныхъ Министромъ Финансовъ временныхъ правилъ относительно составленія, публикаціи, введенія въ дѣйствіе и отмѣны тарифовъ россійскихъ желѣзныхъ дорогъ, открытыхъ для общественнаго пользованія, съ указаніемъ сроковъ, при семъ соблюдаемыхъ.

Министръ Финансовъ, въ отмѣну редакціи § 17 утвержденныхъ имъ, 29 Марта 1889 г., временныхъ правилъ относительно составленія, публикаціи, введенія въ дѣйствіе и отмѣны тарифовъ россійскихъ желѣзныхъ дорогъ, открытыхъ для общественнаго пользованія, съ указаніемъ сроковъ, при семъ соблюдаемыхъ, — представилъ въ Правительствующій Сенатъ для распубликованія во всеобщее свѣдѣніе засвидѣтельствованный списокъ утвержденного имъ, Министромъ, 1 Августа 1889 г. § 17 сихъ правилъ въ нижеслѣдующей новой редакціи:

„§ 17. Временное управленіе казенныхъ желѣзныхъ дорогъ, совѣты управленій, правленія желѣзнодорожныхъ обществъ и завѣдывающіе дѣлами сѣздовъ представителей желѣзныхъ дорогъ вводятъ въ дѣйствіе, въ указанномъ въ §§ 12 и 14 порядкѣ, тарифы, на примѣненіе которыхъ со стороны Министерства Финансовъ послѣдовало распоряженіе, не позже какъ черезъ два мѣсяца по полученіи увѣдомленія отъ департамента желѣзнодорожныхъ дѣлъ, если въ семъ увѣдомленіи опредѣлительно не будетъ указанъ другой срокъ. Тоже правило соблюдается и относительно тарифовъ, на кои, по представленіямъ дорогъ или сѣздовъ, послѣдовало согласіе Министерства Финансовъ, но относительно сихъ послѣднихъ тарифовъ желѣзнымъ дорогамъ и завѣдывающимъ дѣлами сѣздовъ предоставляется представлять департаменту желѣзнодорожныхъ дѣлъ надлежащія объясненія до истеченія указанныхъ въ семъ на-

141.

Rozporządzenie, ogłoszone Rządzącemu Senatowi przez Ministra Finansów.

O zmianie redakcyi § 17 zatwierdzonych przez Ministra Finansów przepisów tymczasowych co do sporządzania, publikacyi, wprowadzania w wykonanie i uchylania taryf dróg żelaznych rosyjskich, otwartych do użytku publicznego, ze wskazaniem terminów przy tém przestrzeganych.

Minister Finansów, uchylając redakcyę § 17 zatwierdzonych przez niego d. 29 Marca 1889 r. przepisów tymczasowych co do sporządzania, publikacyi, wprowadzania w wykonanie i uchylania taryf dróg żelaznych rosyjskich, otwartych do użytku publicznego, ze wskazaniem terminów przy tém przestrzeganych, — przedstawił Rządzącemu Senatowi w celu opublikowania poświadczoną kopię zatwierdzonego przez niego, Ministra Finansów, d. 1 Sierpnia 1889 r. § 17 przepisów w następującej nowej redakcyi:

„§ 17. Dyrekcyja tymczasowa dróg żelaznych skarbowych, rady dyrekcyj, zarządy towarzystw dróg żelaznych i zawiadujący sprawami zjazdów przedstawicieli dróg żelaznych wprowadzają w wykonanie w sposób wskazany w §§ 12 i 14 taryfy, co do których zastosowania Minister Finansów wydał rozporządzenie, najpóźniej we dwa miesiące po otrzymaniu uwiadomienia od departamentu do spraw dróg żelaznych, jeżeli w tém uwiadomieniu nie będzie wskazany dokładnie inny termin. Tenże sam przepis przestrzega się również co do taryf, na które, wskutek przedstawień dróg żelaznych, zgodziło się Ministeryum Finansów; wszelako co do tych ostatnich taryf dróg żelaznych i zawiadujących sprawami zjazdów pozwala się przedstawiać departamentowi do spraw dróg żelaznych należyte objaśnienia przed upływem wskazanych w niniejszym paragrafie terminów, wra-

паграфъ сроковъ, въ случаѣ если по измѣнившимся обстоятельствомъ будетъ встрѣчено препятствіе къ введенію въ дѣйствіе сказанныхъ тарифовъ.“

(Опубликовано: 5 Августа).

142.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, СООБЩЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ ВЪ ВѢДѢНІИ СВЯТѢЙШАГО ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СИНОДА.

О предоставленіи служащимъ въ церковно-приходскихъ школахъ кандидатамъ богословія права на зачисленіе проведеннаго ими на службѣ въ церковно-приходскихъ школахъ времени въ срокъ выслуги за пенсію по духовно-учебнымъ заведеніямъ.

Святѣйшій Правительствующій Синодъ, въ вѣдѣніи своемъ, сообщилъ Правительствующему Сенату, что опредѣленіемъ Синода, состоявшимся 23 Марта (12 Апрѣля) 1889 г., было предположено предоставить служащимъ въ церковно-приходскихъ школахъ кандидатамъ богословія право на зачисленіе проведеннаго ими на службѣ въ церковно-приходскихъ школахъ времени въ срокъ выслуги на пенсію по духовно-учебнымъ заведеніямъ. ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 27 день Мая 1889 г., таковое предположеніе Святѣйшаго Синода Высочайше утвердить соизволилъ.

(Опубликовано: 8 Августа).

że jeżeli z powodu zmienionych okoliczności zajdzie przeszkoda do wprowadzenia w wykonanie pomienionych taryf.“

(Data publikacji: 5 Sierpnia).

143.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, ZAKOMUNIKOWANY RZĄDZĄCEMU SENATOWI W WYDZIALE NAJŚWIĘTSZEGO RZĄDZĄCEGO SYNODU.

O nadaniu służącym w szkołach cerkiewno-parafialnych kandydatom teologii prawa do zaliczenia przebytego przez nich w służbie w szkołach cerkiewno-parafialnych czasu do terminu wysługi emerytury w zakładach duchowno-naukowych.

Najświętszy Rządzący Synod, w wydziale swoim, zakomunikował Rządzącemu Senatowi, że decyzją Senatu, zapadłą d. 23 Marca (12 Kwietnia) 1889 r. było zaprojektowane nadać służącym w szkołach cerkiewno-parafialnych kandydatom teologii prawo do zaliczenia przebytego przez nich w służbie w szkołach cerkiewno-parafialnych czasu do terminu wysługi emerytury w zakładach duchowno-naukowych, NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 27 Maja 1889 r., projekt taki Najświętszego Synodu zatwierdzić raczył.

(Data publikacji: 8 Sierpnia).

143.

РАСПОРЯЖЕНИЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ПУТЕЙ СООБЩЕНИЯ.

Временное продление срока дѣйствія правилъ о нормальныхъ размѣрахъ убыли въ вѣсѣ грузовъ, при перевозкѣ ихъ по ж.ж. дорогамъ.

Министръ Путей Сообщенія, 29 (31) Іюля 1889 г., представилъ въ Правительствующій Сенатъ, для распубликованія, копію съ постановленія его, Министра, отъ 29 Іюля 1889 г. за № 8,206, о временномъ продленіи срока дѣйствія правилъ о нормальныхъ размѣрахъ убыли въ вѣсѣ грузовъ, при перевозкѣ ихъ по ж.ж. дорогамъ.

(Опубликовано: 8 Августа).

144.

РАСПОРЯЖЕНИЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ФИНАНСОВЪ.

Министръ Финансовъ, 7 Августа 1889 года, представилъ въ Правительствующій Сенатъ, къ распубликованію во всеобщее свѣдѣніе, засвидѣтельствованный списокъ составленныхъ имъ, Министромъ,—во исполненіе Высочайше утвержденнаго въ 8 день Марта 1889 г. мнѣнія Государственнаго Совѣта по временному положенію о желѣзнодорожныхъ тарифахъ и объ учрежденіяхъ по тарифнымъ дѣламъ,—временныхъ правилъ относительно общихъ способовъ устраненія соперничества желѣзныхъ дорогъ между собою по перевозкѣ грузовъ.“

143.

ROZPORZĄDZENIE, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA DRÓG KOMUNIKACYI.

Tymczasowe przedłużenie terminu mocy obowiązującej przepisów o normalnym ubytku na wadze ładunków, przy przewozie ich drogami żelaznemi.

Minister Dróg Komunikacyi d. 29 (31) Lipca 1889 r. przedstawił Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania, kopię postanowienia swojego z d. 29 Lipca 1889 r. za Nr. 8206 co do tymczasowego przedłużenia mocy obowiązującej przepisów o normalnych ubytkach na wadze ładunków, przy przewozie ich drogami żelaznemi.

(Data publikacyi: 8 Sierpnia).

144.

ROZPORZĄDZENIE, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA FINANSÓW.

Minister Finansów d. 7 Sierpnia 1889 r. przedstawił Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania, poświadczoną kopię, sporządzonych przez niego, Ministra,—w wykonaniu Najwyżej zatwierdzonego w dniu 8 Marca 1889 r. Zdania Rady Państwa co do tymczasowego postanowienia o taryfach dróg żelaznych i o instytucjach do spraw taryfowych,—„przepisów tymczasowych co do ogólnych sposobów usunięcia współzawodnictwa dróg żelaznych pomiędzy sobą odnośnie do przewożenia ładunków.“

На подлинныхъ Министеромъ Финансовъ написано: „Утверждаю“.
5-го августа 1889 года.

Подписаль: Министръ Финансовъ И. Вышнеградскій.

Временныя правила относительно общихъ способовъ устранения соперничества желѣзныхъ дорогъ между собою по перевозкѣ грузовъ.

§ 1. Временное управленіе казенныхъ желѣзныхъ дорогъ, совѣты управленій, правленія желѣзнодорожныхъ обществъ и сѣзды представителей желѣзныхъ дорогъ обязаны для устранения соперничества между русскими желѣзными дорогами по перевозкѣ грузовъ руководствоваться настоящими правилами.

§ 2. Въ видахъ достиженія указанной въ предыдущемъ параграфѣ цѣли имѣютъ быть примѣняемы слѣдующіе общіе способы:

а) установленіе въ различныхъ направленіяхъ равныхъ или соразмѣрныхъ тарифовъ;

б) соотвѣтствующее распредѣленіе грузовъ по тѣмъ или другимъ направленіямъ, при точномъ соблюденіи пункта 12 ст. 57 общаго устава русскихъ желѣзныхъ дорогъ, и

в) соотвѣтствующее распредѣленіе между соперничающими направленіями выручки отъ перевозки грузовъ въ томъ или другомъ направленіи.

§ 3. Объемъ и порядокъ примѣненія указанныхъ въ предыдущемъ параграфѣ мѣръ опредѣляются совокупностію условий, влияющихъ на передвиженіе грузовъ въ томъ или другомъ направленіи и должны соотвѣтствовать степени способности каждаго отдѣльнаго направленія къ фактическому совершенію перевозокъ, съ принятіемъ во вниманіе разности протяженій соперничающихъ направленій, выгодности условий передвиженія по нимъ грузовъ въ интересахъ населенія, промышленности, торговли и казны отношенія количества перевозокъ къ числу направленій, и распредѣленія дорогъ и участковъ оныхъ по симъ направленіямъ.

§ 4. Устраненіе соперничества посредствомъ примѣненія равныхъ или соразмѣрныхъ тарифовъ въ различныхъ направленіяхъ (п. а § 2) производится порядкомъ, указаннымъ въ ст. ст. 6, 8, 11 и 12 Высочайше утвержденнаго въ 8 день марта 1889 г.

Na oryginalne Minister Finansów napisał: „Zatwierdzam“.
5 Sierpnia 1889 r.

Podpisał: Minister Finansów J. Wysniegradzki.

Przepisy tymczasowe, dotyczące ogólnych sposobów usunięcia współzawodnictwa dróg żelaznych pomiędzy sobą odnośnie do przewożenia ładunków.

§ 1. Tymczasowa dyrekcyja dróg żelaznych skarbowych, rady dyrekcyj, zarządy towarzystw dróg żelaznych i zjazdy przedstawicieli dróg żelaznych są obowiązane, dla usunięcia współzawodnictwa pomiędzy drogami żelaznymi rosyjskimi odnośnie do przewożenia ładunków, kierować się niniejszemi przepisami.

§ 2. W widokach osiągnięcia wskazanego w poprzedzającym paragrafie celu mają być stosowane następujące ogólne sposoby:

a) ustanowienie w różnych kierunkach równych albo proporcjonalnych taryf;

b) odpowiedni rozdział ładunków podług tych lub owych kierunków, przy ściśłym zastosowaniu ustępu 12 art. 57 Ogólnej Ustawy dróg żelaznych rosyjskich, i

c) odpowiedni rozdział pomiędzy współzawodniczące kierunki sumy otrzymywanej z przewozu ładunków w tym lub owym kierunku.

§ 3. Zakres i sposób stosowania wskazanych w poprzedzającym paragrafie środków określa suma warunków, wpływających na ruch ładunków w tym lub owym kierunku i powinny odpowiadać stopniowi uzdolnienia każdego poszczególnego kierunku do faktycznego dokonywania przewozów, z uwzględnieniem różnicy przestrzeni współzawodniczących kierunków, dogodności warunków ruchu po nim ładunków w interesach ludności, przemysłu, handlu i skarbu stosunku ilości przewozów do liczby kierunków oraz rozkładu dróg i części tychże na te kierunki.

§ 4. Usunięcie współzawodnictwa przez zastosowanie równych albo proporcjonalnych taryf w różnych kierunkach (ust. a § 2) odbywa się w sposób, wskazany w art. 6, 8, 11 i 12 Najwyżej zatwierdzonego d. 8 Marca 1889 r. „postanowienia tymczasowego o tary-

„временного положенія о желѣзнодорожныхъ тарифахъ и объ учрежденіяхъ по тарифнымъ дѣламъ“, съ соблюденіемъ порядка, предусмотрѣннаго въ §§ 10 и 11 временныхъ правилъ относительно составленія, публикаціи, введенія въ дѣйствіе и отмены тарифовъ Россійскихъ желѣзныхъ дорогъ, открытыхъ для общественнаго пользованія, съ указаніемъ сроковъ при семъ соблюдаемыхъ. Присемъ желѣзнымъ дорогамъ воспрещается колебать дѣйствіе тарифовъ, примѣняемыхъ въ различныхъ направленіяхъ, посредствомъ уплаты другимъ перевозочнымъ предпріятіямъ, частнымъ обществамъ или лицамъ не включенныхъ въ тарифы вознагражденій, по привлеченію грузовъ на одни направленія въ ущербъ другимъ.

§ 5. При устраненіи соперничества по перевозкѣ грузовъ посредствомъ прямаго распредѣленія сей перевозки между различными направленіями (пун. 6. § 2) таковое распредѣленіе производится либо опредѣленными процентами общаго количества этого груза, либо перевозкою каждымъ направленіемъ въ извѣстные періоды времени безъ опредѣленія количества перевозки, либо по обоимъ симъ способамъ одновременно. Присемъ направленіе, перевезшее грузы въ большемъ количествѣ чѣмъ то, которое ему причитается на основаніи предыдущаго параграфа, или совершившее перевозку въ періодъ времени, принадлежащій другому направленію, обязано возмѣститъ соотвѣтственнымъ направленіемъ всю чистую выручку, которую они получили бы отъ такихъ перевозокъ, считая въ этихъ случаяхъ эксплуатаціонные расходы въ соотвѣтственно низкихъ размѣрахъ.

§ 6. Устраненіе соперничества желѣзныхъ дорогъ посредствомъ денежнаго вознагражденія (п. в. § 2) направленіямъ не совершающимъ перевозокъ данныхъ грузовъ, на которые распространено соперничество, производится соотвѣтственно условнымъ или дѣйствительно полученнымъ чистымъ выручкамъ за эти перевозки, принимая за расходы эксплуатаціи среднія данныя о пудоверстныхъ расходахъ на непосредственное передвиженіе, т. е. за исключеніемъ тѣхъ расходовъ, увеличеніе коихъ симъ перевозками не вызывается.

§ 7. Если желѣзныя дороги или направленія желѣзныхъ дорогъ находятъ необходимымъ, для устраненія соперничества, принятіе мѣръ, указанныхъ въ §§ 5 и 6 настоящихъ правилъ, то дороги эти заявляютъ о семъ другимъ соотвѣтствующимъ дорогамъ или сѣздамъ ихъ представителей съ подробнымъ объясненіемъ основаній своихъ предложеній, и одновременно представля-

фачъ дѣлъ желѣзныхъ и о институтыяхъ до справъ тарифовыхъ“, з zachowaniem porządku, przewidzianego w §§ 10 i 11 „przepisów tymczasowych co do sporządzania, publikacji, wprowadzania w wykonanie i uchylania taryf dróg żelaznych rosyjskich, otwartych do użytku publicznego, ze wskazaniem terminów przy tém przestrzeganych.“ Przytém drogom żelaznym zabrania się wzruszać działalność taryf, stosowanych w różnych kierunkach, zapomocą wypłaty innym przedsiębiorstwom przewozowym, towarzystwom lub osobom prywatnym nie objętych taryfami wynagrodzeń, przy pociągnięciu ładunków do jednych kierunków z uszczerbkiem dla другихъ.

§ 5. Przy usunięciu współzawodnictwa odnośnie do przewozu ładunków zapomocą bezpośredniego rozdziału tego przewozu pomiędzy różne kierunki (ust. b § 2), rozdziału takiego dopełnia się albo w odpowiednich procentach ogólnej ilości tego ładunku, albo zapomocą przewozu przez każdy kierunek w pewnych peryodach czasu bez określenia ilości przewozu, albo obudwoma temi sposobami równocześnie. Przytém kierunek, który przewiózł większą ilość ładunków aniżeli ta, jaka nań przypadała na zasadzie poprzedzającego paragrafu, lub który dokonał przewozu w peryod czasu należący do drugiego kierunku, obowiązany jest zwrócić odpowiednim kierunkom cały zysk czysty, jaki te kierunki otrzymałyby z takich przewozów, licząc w tych razach rozchody eksploatacyjne w odpowiednio niskich rozmiarach.

§ 6. Usunięcie współzawodnictwa dróg żelaznych zapomocą wynagrodzenia pieniężnego (ust. c art. 2) kierunków, nie dokonywujących przewozów danych ładunków, na które rozciąga się współzawodnictwo, odbywa się stosownie do warunkowych lub rzeczywiscie otrzymanych dochodów czystych za te przewozy, przyjmując za rozchody eksploatacyjne średnie dane o rozchodach na pud i wiorstę za bezpośredni przewóz, t. j. z potrąceniem tych rozchodów, których powiększenia przewozy te nie wywołują.

§ 7. Jeżeli drogi żelazne albo kierunki dróg żelaznych uznają za niezbędne dla usunięcia współzawodnictwa przedsięwzięcie środków, wskazanych w §§ 5 i 6 niniejszych przepisów, to drogi te oświadczają o tém innym odpowiednim drogom lub zjazdom ich przedstawicieli ze szczegółowym wyjaśnieniem zasad swoich projek-

ють копії сихъ заявленій въ департаментъ желѣзнодорожнихъ дѣлъ.

§ 8. Указанныя въ предыдущемъ параграфѣ заявленія разсматриваются на ближайшихъ очередныхъ или неочередныхъ сѣздахъ или особыхъ совѣщаніяхъ представителей желѣзныхъ дорогъ по тарифнымъ вопросамъ. Если въ результатѣ подобнаго рассмотрѣнія дороги придуть къ соглашенію, то договоры по устраненію соперничества желѣзныхъ дорогъ между собою представляются на основаніи п. 3 и 4 Высочайше утвержденнаго „временнаго положенія о желѣзнодорожныхъ тарифахъ и объ учрежденіяхъ по тарифнымъ дѣламъ“—въ Министерство Финансовъ (по департаменту желѣзнодорожныхъ дѣлъ) на утвержденіе, вмѣстѣ съ протоколами засѣданій. Въ противномъ случаѣ, въ департаментъ желѣзнодорожныхъ дѣлъ представляются протоколы засѣданій на общемъ основаніи.

§ 9. Если принятіемъ мѣръ, указанныхъ въ §§ 5 и 6 настоящихъ правилъ, вызывается одною изъ цѣлей, указанныхъ въ ст. 2 „временнаго положенія о желѣзнодорожныхъ тарифахъ и объ учрежденіяхъ по тарифнымъ дѣламъ“, то съ предложеніями о сихъ мѣрахъ возбуждаемыми согласно ст. 8. того же положенія правительственными вѣдомствами, общественными учрежденіями и обществами, въ сей статьѣ указанными, — поступаетъ на точномъ основаніи ст. 11 сказаннаго положенія.

§ 10. Если между желѣзными дорогами не послѣдуетъ соглашения по устраненію соперничества, будетъ ли вопросъ объ устраненіи соперничества возбужденъ въ порядкѣ, изложенномъ въ § 7 или же въ порядкѣ, изложенномъ въ § 9, то, въ обоихъ сихъ случаяхъ, рѣшенія правительственныхъ учреждений по тарифнымъ вопросамъ приводятся желѣзными дорогами въ исполненіе на основаніи ст. 12 Высочайше утвержденнаго „временнаго положенія о желѣзнодорожныхъ тарифахъ и объ учрежденіяхъ по тарифнымъ дѣламъ“. Равнымъ образомъ по силѣ той же статьи 12 приводятся желѣзными дорогами въ исполненіе рѣшенія сказанныхъ правительственныхъ учреждений по состоявшимся (§§ 8 и 9) между желѣзными дорогами соглашениямъ по устраненію соперничества.

(Опубликовано: 9 Августа).

тѣмъ и одновременно представляя копіе tych deklaracji do departamentu do spraw dróg żelaznych.

§ 8. Wskazane w poprzedzającym paragrafie deklaracje rozpoznają się na najbliższych porządkowych lub nieporządkowych zjazdach lub oddzielnych naradach przedstawicieli dróg żelaznych do kwestyj taryfowych. Jeżeli w rezultacie podobnego rozpoznania drogi przyjdą do porozumienia, to umowy w przedmiocie usunięcia współzawodnictwa dróg żelaznych pomiędzy sobą przedstawiają się, na zasadzie ust. 3 i 4 Najwyżej zatwierdzonego „postanowienia tymczasowego o taryfach dróg żelaznych i o instytucjach do spraw taryfowych“, do Ministerjum Finansów (do departamentu do spraw dróg żelaznych), do zatwierdzenia razem z protokołem posiedzeń. W przeciwnym razie do departamentu do spraw dróg żelaznych przedstawiają się protokoły posiedzeń na ogólnej zasadzie.

§ 9. Jeżeli przedsięwzięcia środków, wskazanych w §§ 5 i 6 niniejszych przepisów, wymaga jeden z celów, wskazanych w art. 2 „postanowienia tymczasowego o taryfach dróg żelaznych i o instytucjach do spraw taryfowych“, to z projektami co do tych środków stawianymi, zgodnie z art. 8 tegoż postanowienia, przez władze rządowe, instytucje i osoby prywatne, w niniejszym artykule wskazane, — postępuje się na zasadzie artykułu 11 rzeczzonego postanowienia.

§ 10. Jeżeli pomiędzy drogami żelaznymi nie przyjdzie do porozumienia co do usunięcia współzawodnictwa, czy kwestya usunięcia współzawodnictwa będzie poruszona w sposób wskazany w § 7 czy w sposób wyłuszczoney w § 9, to w obudwu tych wypadkach decyzje władz rządowych co do kwestyj taryfowych drogi żelazne wprowadzają w wykonanie na zasadzie artykułu 12 Najwyżej zatwierdzonego „postanowienia tymczasowego o taryfach dróg żelaznych i o instytucjach do spraw taryfowych“. Podobnież na mocy tegoż artykułu 12 drogi żelazne wprowadzają w wykonanie decyzje pomienionych instytucyj rządowych co do zawartych (§§ 8 i 9) pomiędzy drogami żelaznymi ugód co do usunięcia współzawodnictwa.

(Data publikacji: 9 Sierpnia).

145.

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Государственныхъ Имуществъ.

О разрѣшеніи ввоза живыхъ растений, плодовъ и овощей чрезъ Сосновицкую таможеню.

Управляющій Министерствомъ Государственныхъ Имуществъ, 22 Іюня 1889 г., донесъ Правительствующему Сенату, что Министерство Государственныхъ Имуществъ, по соглашенію съ Министерствомъ Финансовъ, признало возможнымъ распространить разрѣшеніе ввоза въ Россію пзъ-за границы живыхъ растений, плодовъ и овощей на Сосновицкую таможеню.

(Опубликовано: 10 Августа).

146.

Именной Высочайшій Указъ.

Объ отчужденіи земель, потребныхъ для расширенія станціи Ковель, югозанадныхъ ж. дорогъ, и для устройства соединительнаго пути между названными и Привислинскою желѣзными дорогами.

Министру Путей Сообщенія.

Для расширенія станціи Ковель, юго-западныхъ желѣзныхъ дорогъ, и для устройства соединительнаго пути между названными и Привислинскою желѣзными дорогами оказывается необходимымъ занять семь десятинъ тысячу девятьсотъ семьдесятъ одну квадратную сажень земли. Вслѣдствіе сего повелѣваемъ: 1) сдѣлать над-

145.

Rozporządzenie, ogłoszone Rządzącemu Senatowi przez Ministra Dóbr Państwa.

O zezwoleniu na przywóz roślin żywych, płodów i owoców przez komorę Sosnowicką.

Zarządzający Ministerjum Dóbr Państwa, d. 22 Czerwca 1889 roku, doniósł Rządzącemu Senatowi, że Ministerjum Dóbr Państwa, po porozumieniu się z Ministerjum Finansów, uznało za możebne rozciągnąć pozwolenie na przywóz do Rosyi z zagranicy roślin żywych, płodów i owoców na komorę Sosnowicką.

(Data publikacji: 10 Sierpnia).

146.

IMIENNY UKAZ NAJWYŻSZY.

O wywłaszczeniu gruntów potrzebnych do rozszerzenia stacyi Kowel dróg żelaznych południowo-zachodnich i do zbudowania linii łączącej pomienione drogi z drogą żelazną Nadwiślańską.

Do Ministra Dróg Komunikacyi.

Dla rozszerzenia stacyi Kowel dróg żelaznych południowo-zachodnich i dla zbudowania linii łączącej pomienione stacje z drogą żelazną Nadwiślańską okazuje się niezbędnem zająć siedm dziesięcin tysiąc dziewięćset siedmdziesiąt jeden sażeń kwadratowy gruntu. Wskutek tego rozkazujemy: 1) wydać należyte rozporzą-

лежація распоряженія къ отчужденію для этой цѣли означеннаго количества земли; 2) въ вознагражденіи владѣльцевъ за отходящую отъ нихъ собственность поступить на основаніи существующихъ узаконеній объ имуществѣхъ, отчуждаемыхъ по распоряженію правительства, и 3) при необходимости безотлагательно приступить къ строительнымъ работамъ, занимать означенную землю вслѣдъ за совершеніемъ описи ея, съ соблюденіемъ правилъ, изложенныхъ въ статьяхъ 594, 595 и примѣчаніи къ ней т. X, ч. 1 свода зак. гражданскихъ.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ“.

Въ Барезундѣ.
На яхтѣ „Царевна“, 21 Іюня 1889 г.

(Опубликовано: 11 Августа).

147.

Именной Высочайшій Указъ.

Объ отчужденіи изъ частнаго владѣнія на средства казны двухъ участковъ земли у станцій Псковъ и Малкинъ С.-Петербург-Варшавской жел. дороги.

Министру Путей Сообщенія.

Въ виду оказавшейся необходимости занять подъ дополнителныя сооруженія С.-Петербург-Варшавской жел. дороги участки земли у станцій Псковъ, пространствомъ девятьсотъ тридцать квадратныхъ сажень, и у станцій Малкинъ, пространствомъ три десятины шестьсотъ семнадцать квадратныхъ сажень, повелѣваемъ: сдѣлать надлежашія распоряженія къ отчужденію вышеуказаннаго количества земли и, въ вознагражденіи владѣльцевъ за отходящую отъ нихъ собственность, поступить на основаніи общихъ для Имперіи узаконеній объ имуществѣхъ, отчуждаемыхъ по распоряже-

дения со до вывѣсченія на ten cel wzmiankowanėj ilości gruntu; 2) jako wynagrodzenie właścicieli za odbieraną im własność postąpić na zasadzie obowiązujących praw o majątkach wywłaszczanych z polecenia rządu, i 3) wrazie konieczności bezzwłocznego przystąpienia do robót budowlanych, zajmować ten grunt zaraz po sporządzeniu opisu tegoż, z zachowaniem przepisów, zawartych w artykułach 394 i 395 i uwagi do niój, t. X cz. 1 sw. praw cywilnych.

Na oryginalne Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

„ALEXANDER“.

W Berezundzie,
na jachcie Carewna, d. 21 Czerwca 1889 r.

(Data publikacji: 11 Sierpnia).

147.

IMIENNY UKAZ NAJWYŻSZY.

O wywłaszczeniu z prywatnego posiadania z pomocą funduszów skarbowych gruntu przy stacyach Psków i Małkinia drogi żelaznej S.-Petersbursko-Warszawskiej.

Do Pana Ministra Dróg Komunikacyi.

Wobec zachodzącej konieczności zajęcia pod dodatkowe urządzenia drogi żelaznej S.-Petersbursko-Warszawskiej kawałka gruntu przy stacyi Psków, przestrzeni dziewięćset trzydzieści sażeni kwadratowych i przy stacyi Małkinia, przestrzeni trzy dziesięciny sześćset siedmnaście sażeni kwadratowych, rozkazujemy: wydać należyte rozporządzenia co do wywłaszczenia wyżej wskazanej ilości gruntu i przy wynagrodzeniu właścicieli za odebraną im własność, postąpić na zasadzie ogólnych dla Cesarstwa praw o majątkach, wywłaszczają-

нію правительства, съ примѣненіемъ правилъ, изложенныхъ въ статьяхъ 594 и 595 т. X ч. I св. зак. гр.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

Въ Барезундѣ,
На Яхтѣ Царевна, 21 Іюня 1889 г.

(Опубликовано: 15 Августа).

148.

РАСПОРЯЖЕНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ПУТЕЙ СООБЩЕНІЯ.

Министръ Путей Сообщенія, утвердивъ 12 Іюля 1889 г., въ силу статьи 13 положенія о совѣтѣ по желѣзнодорожнымъ дѣламъ, въ развитіе ст. 78 и 86 общ. уст. Росс. ж.ж. дорогъ, рассмотрѣнныя по журналу сего совѣта отъ 22 Іюня 1889 г. за № 39/336, нижеслѣдующія „временныя правила выдачи грузовъ при утратѣ дубликата накладной“, — предлагаетъ принять оныя правила къ руководству и исполненію на всѣхъ какъ казенныхъ, такъ и частныхъ ж.ж. дорогахъ, выставивъ печатные экземпляры сихъ правилъ на видныхъ мѣстахъ при товарныхъ кассахъ и въ станціонныхъ пакгаузахъ.

Временныя правила выдачи грузовъ при утратѣ дубликата накладной.

§ 1. Въ случаѣ утраты дубликата накладной, лицу, имѣющему право распоряженія грузомъ, предоставляется подать о семъ заявленіе станціи отправления или назначенія.

§ 2. Заявленіе должно заключать въ себѣ возможно полныя свѣдѣнія о содержаніи утраченнаго дубликата, объ обстоятельствахъ потери, похищенія или истребленія онаго и о правѣ заяв-

ныхъ з пожеланія рządu, z zastosowaniem przepisów, zawartych w artykułach 594 i 595, t. X cz. I sw. pr. cyw.

Na oryginalne Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

„ALEKSANDER.“

W Barezundzie,
na jachcie „Carewna“, d. 21 Czerwca 1889 r.

(Data publikacji: 15 Sierpnia).

148.

ROZPORZĄDZENIE, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA DRÓG KOMUNIKACYI.

Minister Dróg Komunikacyi, zatwierdziwszy d. 12-go Lipca 1889 r., na mocy artykułu 13 postanowienia o radzie do spraw dróg żelaznych, w rozwinięciu artykułu 78 i 86 Ogól. ust. dróg żel. ros., rozpoznane podług protokołu téjże Rady z d. 22 Czerwca 1889 roku za Nr. 39/336, następujące „przepisy tymczasowe co do wydawania ładunków wrazie utraty duplikatu frachtu“, — poleca stosować się do tych przepisów i wykonywać je na wszystkich tak skarbowych, jak i prywatnych drogach żelaznych, wystawiając egzemplarze tych przepisów w miejscach widocznych przy kasach towarowych i w pakhausach stacyjnych.

Przepisy tymczasowe co do wydawania ładunków wrazie utraty duplikatu frachtu.

§ 1. Wrazie utraty duplikatu frachtu, osobie mającej prawo rozporządzania ładunkiem służy prawo podać w tym przedmiocie deklarację do stacyi wysyłki lub przeznaczenia.

§ 2. Deklaracya powinna zawierać w sobie o ile można jaknajdokładniejsze wiadomości o treści utraconego duplikatu, o okolicznościach utraty, zabrania lub uszkodzenia tegoż i o prawie dekla-

теля распоряжаться грузомъ. Подпись заявителя, буде дорога того потребуеть, должна быть засвидѣтельствована установленнымъ порядкомъ (нотариусомъ, мировымъ судьей, полиціей).

На желѣзной дорогѣ не лежитъ обязанности повѣрять вѣрность указанныхъ въ объявленіи обстоятельствъ.

§ 3. Въ принятіи заявленія станція выдаетъ удостовѣреніе въ коемъ означается время принятія заявленія и его содержаніе.

§ 4. Станція, которой подано заявленіе, извѣщаетъ о томъ, по принадлежности, станцію отправления или станцію назначенія.

§ 5. Станція отправления или станція назначенія, получившая заявленіе или указанное выше извѣщеніе (§ 4), увѣдомляетъ о томъ: первая—отправителя, а вторая—получателя, адресъ котораго обозначенъ въ накладной, если притомъ въ первомъ случаѣ—отправитель, а во второмъ—получатель, не есть въ то же время лицо, которымъ подано заявленіе объ утратѣ дубликата.

Увѣдомленіе производится тѣмъ же способомъ, который определенъ въ ст. 80 общаго устава.

§ 6. Какъ станція, принявшая заявленіе объ утратѣ дубликата, такъ и станція, получившая о томъ извѣщеніе, немедленно вывѣшиваютъ у себя объявленіе о поступившемъ заявленіи, которое остается вывѣшеннымъ до времени выдачи груза.

§ 7. Дорога, которой подано заявленіе объ утратѣ дубликата, производитъ немедленно о томъ троскратную, въ теченіи одной недѣли, публикацію въ „правительственномъ вѣстникѣ“ и въ одной изъ мѣстныхъ, какъ по нахожденію станціи отправления, такъ и по нахожденію станціи назначенія, газетъ.

§ 8. Означенное въ § 5 увѣдомленіе посылается и установленная въ § 6 публикація производится лишь по представленіи заявителемъ потребныхъ денегъ на станцію, на которой подается или подано объявленіе объ утратѣ дубликата. Деньги на публикацію могутъ быть представлены и въ управленіе той дороги, которая должна произвести публикацію.

§ 9. По истеченіи 5 дней со дня послѣдней публикаціи въ „правительственномъ вѣстникѣ“ для именныхъ накладныхъ, и 30 дней—для накладныхъ на предъявителя—грузъ выдается подателю заявленія, если къ тому не встрѣтятся указанныхъ ниже (§ 10) препятствій. Однако выдача груза можетъ воспослѣдовать вообще не ранѣе 3 дней, со дня прибытія груза на станцію вазначенія.

руjącego rozporządzania ładunkiem. Podpis deklarującego, jeżeli droga tego zażąda, powinien być poświadczony w ustanowiony sposób (przez notariusza, sędziego pokoju, policję).

Droga żelazna nie ma obowiązku sprawdzania rzetelności wskazanych w deklaracji okoliczności.

§ 3. Stacya wydaje co do przyjęcia deklaracji świadectwo, w którym oznacza się czas przyjęcia deklaracji i jej osnowa.

§ 4. Stacya, do której podano deklarację, uwiadamia o tém właściwą stacyę wysyłki lub stacyę przeznaczenia.

§ 5. Stacya wysyłki lub stacya przeznaczenia, która otrzymała deklarację albo wskazane wyżej uwiadowienie (§ 4), uwiadamia o tém: pierwsza—wysyłającego, a druga—odbiorcę, którego adres jest oznaczony na frachcie, jeżeli przytém w pierwszym razie—wysyłającym, a w drugim—odbiorcą, nie jest równocześnie osoba, która podała deklarację co do utracenia duplikatu.

Uwiadowienie odbywa się w ten sam sposób, który jest określony w art. 80 ogólnej ustawy.

§ 6. Tak stacya, która przyjęła deklarację o utracie duplikatu jak i stacya, która otrzymała o tém zawiadowienie, wywiesza bezzwłocznie u siebie ogłoszenie o podanej deklaracji, która pozostaje wywieszona do czasu wydania ładunku.

§ 7. Droga, której podano deklarację co do utraty duplikatu, zamieszcza o tém bezzwłocznie trzykrotne, wciąż tygodnia, ogłoszenie w „Prawitielstwiennym Wiestniku“ i w jednej z miejscowych, tak podług miejsca znajdowania się stacyi wysyłki, jak i podług znajdowania się stacyi przeznaczenia, gazet.

§ 8. Wzmiankowane w § 5 uwiadowienie posyła się i ustanowiona w § 6 publikaція skuteczniejsza się dopiero po przedstawieniu przez deklarującego potrzebnych pieniędzy na stacyę, na której podaje się albo podana została deklaracja o utracie duplikatu. Pieniądze na publikację mogą być również przedstawione do dyrekeji tej drogi, która powinna publikacji dokonać.

§ 9. Po upływie 5 dni od dnia ostatniej publikacji w „Prawitielstwiennym Wiestniku“ dla frachtów imiennych i 30 dni—dla frachtów na okaziciela—ładunek wydaje się podającemu deklarację, jeżeli do tego nie napotka się wskazanych niżej (§ 10) przeszkód. Jednakże ładunek może wogóle być wydawany nie wcześniј niż we trzy dni po przybyciu ładunku na stacyę przeznaczenia.

§ 10. Препятствием къ выдачѣ груза заявителю признается:

- 1) предъявленіе правъ на грузъ съ представленіемъ заявленнаго утраченнымъ дубликата;
- 2) подача другимъ лицомъ установленнаго заявленія объ утратѣ того же документа.

§ 11. При отсутствіи заявленій со стороны другихъ лицъ дорогѣ предоставляется выдать грузъ на свой страхъ заявившему объ утратѣ дубликата лицу и ранѣ истеченія вышеустановленныхъ сроковъ, а также ранѣ произведенія публикаціи, обезпечивъ себя, буде признаетъ то нужнымъ, залогомъ или поручительствомъ, причемъ по истеченіи означенныхъ сроковъ, обезпеченіе возвращается, кому слѣдуетъ, а поручительство теряетъ свою силу.

§ 12. Грузъ выдается вмѣстѣ съ накладной заявившему объ утратѣ дубликата лицу подъ его росписку на копіи съ накладной. Копія сія заготавливается дорогою, со взысканіемъ за нее съ заявителя 15 к.

§ 13. Лицу, приобретающему по вышеизложеннымъ правиламъ право на полученіе груза, принадлежитъ и право на полученіе вознагражденія за утрату или поврежденіе груза и за просрочку доставки во всѣхъ указанныхъ закономъ случаяхъ.

(Опубликовано: 16 Августа).

149.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго
Совѣта.

Объ утвержденіи положенія о Варшавскомъ музыкальномъ институтѣ.

23-го Мая 1889 года.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ, *мнѣніемъ положила:*

§ 10. Za przeszkodę do wydania ładunku deklarującemu uważa się:

- 1) wystąpienie z prawami do ładunku z przedstawieniem duplikatu, który podano za zaginiony;
- 2) podanie przez inną osobę ustanowionej deklaracji co do utraty tegoż duplikatu.

§ 11. Jeżeli nie będzie deklaracji ze strony innych osób, drodze służy prawo wydać ładunek na swoje ryzyko téj osobie, która oświadczyła o utracie duplikatu, i przed upływem wyżej ustanowionych terminów, oraz przed dokonaniem publikacji, zabezpieczając się, jeżeli to uzna za potrzebne, zapomocą kaucyi lub poręczenia; przyczém, po upływie wzmiankowanych terminów, zabezpieczenie zwraca się komu należy, a poręczenie traci swoje znaczenie.

§ 12. Ładunek wydaje się razem z frachtem osobie, która oświadczyła o utracie duplikatu, za jęj pokwitowaniem na kopii frachtu. Kopię tę przygotowuje droga, z pobraniem za nią od deklarującego 15 kop.

§ 13. Do osoby nabywającej podług wyżej przytoczonych przepisów prawo do odebrania ładunku, należy również prawo do otrzymania wynagrodzenia za utratę lub uszkodzenie ładunku i za zwłokę w dostawie we wszystkich wskazanych przez prawo wypadkach.

(Data publikacji: 16 Sierpnia).

149.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O zatwierdzeniu Ustawy dla instytutu muzycznego Warszawskiego.

23-go Maja 1889 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych, *uchwaliła zdanie:*

Проектъ положенія о Варшавскомъ музыкальномъ институтѣ поднести къ Высочайшему ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА утвержденію и, по воспослѣдованіи онаго, привести въ дѣйствіе.

Подлинное мѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

Въ Гатчинѣ,
23-го Мая 1889 года.

„Быть по сему.“

ПОЛОЖЕНІЕ

О Варшавскомъ музыкальномъ институтѣ.

1) Варшавскій музыкальный институтъ учрежденъ: а) для основательнаго музыкальнаго образованія юношества; б) для приготовленія хорошихъ учителей и учительницъ по всѣмъ отдѣламъ музыкальной техники, и в) для распространенія въ обществѣ музыкальныхъ познаній.

2) Варшавскій музыкальный институтъ состоитъ въ главномъ вѣдѣніи Министерства Внутреннихъ Дѣлъ и подѣ ближайшимъ наблюденіемъ Варшавскаго генералъ-губернатора.

3) Къ составу Варшавскаго музыкальнаго института принадлежать: наблюдательный комитетъ, педагогическій совѣтъ, директоръ, инспекторъ, преподаватели, секретарь (онъ же казначей) и надзирательница.

4) Наблюдательный комитетъ состоитъ изъ предсѣдателя и шести членовъ, назначаемыхъ по усмотрѣнію генералъ-губернатора. Ежегодно, по окончаніи учебнаго года, два члена комитета выбываютъ, причемъ въ первые два года по жеребью, а затѣмъ по порядку назначенія. Выбывшіе члены могутъ быть вновь назначены на тѣ же должности.

Projekt Ustawy dla instytutu muzycznego Warszawskiego przedstawic do Najwyższego JEGO CESARSKIEJ MOŚCI zatwierdzenia i, po zatwierdzeniu go, wprowadzić w wykonanie.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

Na oryginalne Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:

W Gieczynie,
23-go Maja 1889 roku.

„Ma być podług tego.“

USTAWA

instytutu muzycznego Warszawskiego.

1) Instytut muzyczny Warszawski jest założony: a) dla gruntownego kształcenia w muzyce młodzieży; b) dla przysposabiania dobrych nauczycieli i nauczycielek we wszystkich oddziałach techniki muzycznej, i c) dla rozprzestrzenienia w społeczeństwie znajomości muzyki.

2) Instytut muzyczny Warszawski pozostaje pod głównem zawiadywaniem Ministeryum Spraw Wewnętrznych i pod bezpośrednim nadzorem generał-gubernatora Warszawskiego.

3) Personel instytutu muzycznego Warszawskiego składają: komitet nadzoreczy, rada pedagogiczna, dyrektor, inspektor, nauczyciele, sekretarz (zarazem poborca) i nadzoreczyni.

4) Komitet nadzoreczy składa się z prezesa i sześciu członków, mianowanych podług uznania generał-gubernatora. Corok, po ukończeniu roku szkolnego, dwóch członków komitetu wychodzi, przyczem, przez pierwsze dwa lata podług losu, a następnie podług kolei mianowania. Wychodzący członkowie mogą być mianowani ponownie na też same posady.

5) Педагогическій совѣтъ состоитъ, подъ предсѣдательствомъ директора института, изъ инспектора онаго и четырехъ преподавателей. Послѣдніе избираются и назначаются въ составъ педагогическаго совѣта наблюдательнымъ комитетомъ изъ числа наличныхъ преподавателей, причемъ ежегодно одинъ изъ нихъ, передъ началомъ учебнаго курса, выбываетъ и замѣняется другимъ. Выбывшій изъ состава педагогическаго совѣта преподаватель можетъ быть вновь назначенъ членомъ совѣта, помимо его желанія, не ранее однако какъ черезъ годъ по выбытіи.

6) Преподаватели музыкальнаго института назначаются Варшавскимъ генералъ-губернаторомъ, по представленіямъ наблюдательнаго комитета, который имѣетъ право входить къ генералъ-губернатору съ представленіями также относительно назначенія директора и инспектора, но обѣ эти должности могутъ быть замѣщены и непосредственно генералъ-губернаторомъ. Такимъ же порядкомъ производится и увольненіе означенныхъ должностныхъ лицъ. Директоръ и инспекторъ избираются изъ лицъ, состоящихъ въ русскомъ подданствѣ и имѣющихъ дипломъ или аттестатъ одной изъ консерваторій Императорскаго русскаго музыкальнаго общества, или же составившихъ себѣ извѣстность занятіями музыкою. Преподаватели приглашаются на опредѣленное или неопредѣленное время, причемъ, по усмотрѣнію наблюдательнаго комитета, съ преподавателями могутъ быть заключаемы письменныя условія. Предварительно представленія генералъ-губернатору о назначеніи или увольненіи преподавателей, наблюдательный комитетъ обязанъ требовать по сему предмету мнѣніе директора музыкальнаго института.

7) Назначеніе и увольненіе секретаря и надзирательницы зависятъ отъ наблюдательнаго комитета. Низшіе служители института назначаются и увольняются директоромъ.

8) Права и обязанности наблюдательнаго комитета и педагогическаго совѣта, а также директора, инспектора, преподавателей и другихъ лицъ, поименованныхъ въ статѣ 3 настоящаго положенія, опредѣляются инструкціею, утверждаемою генералъ-губернаторомъ по представленію наблюдательнаго комитета.

9) Существованіе музыкальнаго института обезпечивается слѣдующими средствами: а) ежегоднымъ пособіемъ, назначеннымъ Высочайше утвержденнымъ 9 Марта 1868 года положеніемъ комп-

5) Rada pedagogiczna składa się, pod prezydencją dyrektora instytutu, z inspektora tegoż i czterech nauczycieli. Ostatnich wybiera i mianuje w skład rady pedagogicznej komitet nadzorczy z pomiędzy funkcyonujących nauczycieli, przyczemъ corokъ jeden z nich, przedъ rozpoczęciemъ roku szkolnego wychodzi i zastępuje go inny. Wychodzący z personelu rady pedagogicznej, nauczyciel może być mianowany ponownie członkiemъ rady, chociażby sobie tego nie życzył, nie wcześniej jednakże, jak w ciągu roku po wyjściu.

6) Nauczycieli instytutu muzycznego mianuje generał-gubernator Warszawski, na przedstawienia komitetu nadzorczego, który ma prawo wnosić również przedstawienia do generał-gubernatora co do mianowania dyrektora i inspektora, lecz obiedwie te posady mogą być również obsadzane bezpośrednio przez generał-gubernatora. W taki sam sposób osoby te uwalniają się z urzędów. Dyrektor i inspektor mianują się z osób, które są poddanymi rosyjskimi i mają dyplom lub atestat jednego z konserwatoryów Cesarskiego rosyjskiego towarzystwa muzycznego, lub też zdobyli sobie sławę zajęciami muzycznymi. Nauczyciele zapraszają się na czas określony lub nieokreślony, przyczemъ, podługъ uznania komitetu nadzorczego, z nauczycielami mogą być zawierane ugody piśmienne. Przed uczynieniem przedstawienia generał-gubernatorowi, co do mianowania, lub uwolnienia nauczycieli, komitet nadzorczy obowiązany jest zasięgnąć w tym przedmiocie opinii dyrektora instytutu muzycznego.

7) Mianowanie i uwolnienie sekretarza i nadzorczyńi zależy od komitetu nadzorczego. Niższą służbę instytutu mianuje i uwalnia dyrektor.

8) Prawa i obowiązki komitetu nadzorczego i rady pedagogicznej, oraz dyrektora i inspektora, nauczycieli i innych osób, wymienionych w artykule 3-cim niniejszego postanowienia, określa instrukcja, zatwierdzona przez generał-gubernatora, na przedstawienie komitetu nadzorczego.

9) Istnienie instytutu muzycznego, zabezpiecza się następującymi środkami: а) zapomogą roczną, wyznaczoną przez Najwyżej zatwierdzone d. 9 Marca 1868 roku postanowienie komitetu do spraw

тета по дѣламъ Царства Польскаго, изъ средствъ государственнаго казначейства; б) годовою платою, вносимою за обученіе учениковъ; в) сборомъ отъ концертовъ, устраиваемыхъ преподавателями и учениками института или посторонними артистами въ пользу института, и г) добровольными пожертвованіями. Кромѣ того, на все время существованія музыкальнаго института, ему предоставляется въ пользованіе бывшій „домъ здравія“ на Ординацкой улицѣ.

10) Въ концѣ каждаго года, педагогическимъ совѣтомъ составляется финансовая смѣта на слѣдующій годъ, которая, по разсмотрѣніи и одобреніи ея наблюдательнымъ комитетомъ, представляется на утвержденіе генералъ-губернатора.

11) Всѣ свободныя остатки отъ смѣты къ 1 Января каждаго года перечисляются въ экономическій капиталъ музыкальнаго института. Позаимствованія изъ этого капитала, какъ временныя, такъ и безвозвратныя, на нужды музыкальнаго института допускаются лишь съ разрѣшенія генералъ-губернатора.

12) Варшавскому музыкальному институту присвоивается печать утвержденнаго для губернскихъ установленій образца, съ надписью вокругъ государственнаго герба „Варшавскаго музыкальнаго института“.

13) Размѣръ годовой платы съ учениковъ опредѣляется наблюдательнымъ комитетомъ и утверждается генералъ-губернаторомъ. Разъ внесенная плата за ученіе ни въ какомъ случаѣ не возвращается. Увеличеніе платы, буде оно послѣдуетъ, относится лишь до вновь поступающихъ учениковъ; ученики же, поступившіе въ институтъ до увеличенія платы, продолжаютъ вносить ее въ прежнемъ размѣрѣ впредь до окончанія полнаго курса. Наблюдательному комитету разрѣшается, въ особо уважительныхъ случаяхъ, освобождать учениковъ отъ платы за ученіе.

14) Въ институтѣ производится обученіе игрѣ на всѣхъ музыкальныхъ инструментахъ. Кромѣ того, въ немъ преподаются теорія и исторія музыки, композиція, пѣніе соло и хоровое, камерная музыка и оркестровая игра. Предметы общеобразовательныя въ курсѣ института не входятъ. Подробное распредѣленіе всѣхъ спеціальныхъ предметовъ по классамъ устанавливается и измѣняется, въ случаѣ оказавшейся необходимости, педагогическимъ совѣтомъ, съ утвержденія наблюдательнаго комитета.

Królestwa Polskiego, z funduszów skarbowych; b) opłatą roczną wnoszoną za naukę przez uczniów; c) opłatą za koncerty, urządzone przez nauczycieli i uczniów instytutu, albo przez artystów obcych, na rzecz instytutu, i d) ofiarami dobrowolnemi. Oprócz tego na cały czas istnienia instytutu muzycznego oddaje mu się w użytkowanie były „dom zdrowia“ przy ulicy Ordynackiej.

10) W końcu każdego roku rada pedagogiczna sporządza budżet finansowy na rok następny, który to budżet, po rozpoznaniu i zaakceptowaniu go przez komitet nadzorczy, przedstawia się do zatwierdzenia generał-gubernatora.

11) Wszystkie rozporządzalne reszty z budżetu na 1 Stycznia każdego roku zaliczają się do kapitału ekonomicznego instytutu muzycznego. Pożyczki z tego kapitału, tak czasowe, jak i bezzwrotne, na potrzeby instytutu muzycznego wydają się tylko za upoważnieniem generał-gubernatora.

12) Instytutowi muzycznemu Warszawskiemu nadaje się pieczęć zatwierdzonego dla instytucyj gubernialnych wzoru z napisem wokoło herbu państwa: „Instytutu muzycznego Warszawskiego.“

13) Wysokość opłaty rocznej od uczniów określa komitet nadzorczy i zatwierdza generał-gubernator. Raz wniesiona opłata za naukę w żadnym razie się nie zwraca. Powiększenie opłaty, jeżeli będzie miało miejsce, odnosi się tylko do nowo-wstępujących uczniów; zaś uczniowie, którzy wstąpią do instytutu przed powiększeniem opłaty, wnoszą ją w dawniej wysokości, aż do ukończenia całkowitego kursu. Komitetowi nadzorcemu pozwala się w szczególnie ważnych wypadkach uwalniać uczniów od opłaty za naukę.

14) W instytucie odbywa się nauczanie gry na wszelkich instrumentach. Oprócz tego wykłada się w nim teoria i historia muzyki, kompozycja, śpiew solo i chórówy, muzyka kameralna i gra orkiestrowa. Przedmioty ogólnie kształcące do kursu instytutu nie wchodzą. Szczegółowy rozkład wszystkich przedmiotów specjalnych, podług klas ustanawia i zmienia wrazie koniecznej tego potrzeby rada pedagogiczna a zatwierdza go komitet nadzorczy.

15) Во время прохождения положеннаго курса теоретических и практических наук въ институтѣ, ученики онаго пользуются, относительно отбыванія воинской повинности, отсрочками, на основаніи пункта 1-го статьи 53 устава о воинской повинности (изд. 1886 г.), до достиженія двадцати двухъ лѣтъ отъ роду.

16) Окончившимъ курсъ музыкальнаго института, по представленіи ими свидѣтельства объ окончаніи курса начальныхъ народныхъ училищъ, выдаются педагогическимъ совѣтомъ свидѣтельства, съ поименованіемъ тѣхъ предметовъ и музыкальных отдѣловъ, которые пройдены каждымъ ученикомъ, причемъ обозначаются и достигнутые имъ успѣхи. Лица, желающія получить дипломъ, кромѣ окончанія полнаго высшаго курса, какъ по специальному инструменту, такъ равно по теоріи и исторіи музыки, должны представить свидѣтельство объ окончаніи ими курса въ одномъ изъ среднихъ учебныхъ заведеній общеобразовательнаго типа и, сверхъ того, въ продолженіи послѣдняго года своего пребыванія въ музыкальномъ институтѣ, заниматься преподаваніемъ игры на специальномъ своемъ инструментѣ ученикамъ низшаго класса, подъ руководствомъ своего преподавателя. Получившіе дипломы имѣютъ право на занятіе должностей учителей и учительницъ въ казенныхъ и частныхъ учебныхъ заведеніяхъ, соответственныхъ мѣстъ въ правительственныхъ театрахъ и вообще заниматься преподаваніемъ музыки. Постороннія лица, не бывшія учениками музыкальнаго института, могутъ приобрѣсти право на преподаваніе музыки не иначе, какъ по выдержаніи испытанія въ музыкальномъ институтѣ по установленнымъ въ немъ программамъ. Правило это не распространяется на лицъ, имѣющихъ свидѣтельства объ окончаніи ими курса въ одной изъ консерваторій Имперіи.

17) Ученики, окончившіе съ отличіемъ полный курсъ музыкальнаго института, могутъ быть удостоиваемы наградъ медалями (золотыми и серебряными) и почетными отзывами. Положеніе объ этихъ наградахъ составляется педагогическимъ совѣтомъ и, по разсмотрѣніи и одобреніи наблюдательнымъ комитетомъ, представляется на утвержденіе генераль-губернатора.

18) Въ музыкальный институтъ могутъ быть принимаемы съ разрѣшенія наблюдательнаго комитета, вольнослушатели для обученія лишь игрѣ на какомъ либо инструментѣ, съ платою наравнѣ съ учениками музыкальнаго института. Вольнослушатели ника-

15) W czasie przechodzenia ustanowionego kursu nauk teoretycznych i praktycznych w instytucie, uczniowie tegoż korzystają, pod względem odbywania powinności wojkowej, z odroczeń na zasadzie ustępu 1-go, artykułu 53 ustawy o powinności wojskowej (wyd. z r. 1886), przed dojściem do lat dwudziestu dwóch.

16) Kończącym kursu instytutu muzycznego, po przedstawieniu przez nich świadectwa o ukończeniu kursu szkół elementarnych, rada pedagogiczna wydaje świadectwa, z wyszczególnieniem tych przedmiotów i oddziałów muzycznych, które każdy z uczniów przejdzie; przyczem oznaczają się poczynione przez nich postępy. Osoby, pragnące otrzymać dyplom, oprócz ukończenia całkowitego kursu wyższego, tak na specjalnym instrumencie, jak i w zakresie teorii i historii muzyki, powinni przedstawić świadectwo co do ukończenia przez nie kursu w jednym ze średnich zakładów naukowych ogólnie kształcącego typu, i prócz tego, w ciągu ostatniego roku swojego przebywania w instytucie muzycznym zajmować się wykładaniem gry na specjalnym swoim instrumencie uczniom niższej klasy, pod kierownictwem swojego nauczyciela. Dyplomowani mają prawo do zajęcia posad nauczycieli i nauczycielek w zakładach naukowych skarbowych i prywatnych, odpowiednich miejsc w teatrach rządowych i wogóle zajmować się nauczaniem muzyki. Osoby obce, które nie były uczniami instytutu muzycznego, mogą nabyć prawo nauczania muzyki dopiero po złożeniu egzaminu w instytucie muzycznym podług ustanowionych w nim programów. Przepis ten nie stosuje się do osób, mających świadectwa z ukończenia kursu w jednym z konserwatoryów Cesarstwa.

17) Uczniowie, którzy ukończyli z odznaczeniem całkowity kurs instytutu muzycznego mogą być nagradzani medalami (złotymi i srebrnymi), oraz listami pochwalnymi. Postanowienie co do tych nagród wydaje rada pedagogiczna i, po rozpoznaniu i uchwaleniu przez komitet nadzorczy, przedstawia się do zatwierdzenia generał-gubernatora.

18) Do instytutu muzycznego mogą być przyjmowani, za pozwoleniem Komitetu nadzorczego, wolni słuchacze tylko dla nauki gry na jakimkolwiek instrumencie, z opłatą narówni z uczniami instytutu muzycznego. Wolni słuchacze z żadnych praw, nadanych

ними правами, предоставленными ученикамъ института не пользуются. Подробныя постановленія о вольнослушателяхъ излагаются въ положеніи объ ученикахъ, утверждаемомъ генералъ-губернаторомъ.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *МИХАИЛЪ*.

(Опубликовано: 18 Августа).

150.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

Объ отмѣнѣ безпошлиннаго пропуска кабелей для телеграфнаго вѣдомства.

8-го Іюня 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ*:

Разрѣшенный въ 1862 г. безпошлинный привозъ изъ-за границы кабелей для правительственныхъ телеграфовъ отмѣнить.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(Опубликовано 18 Августа).

uczniomъ instytutu, nie korzystają. Szczegółowe postanowienia o wolnychъ słuchaczachъ wyluszcza się w ustawie dotyczącejъ uczniów, а zatwierdzonejъ przezъ generał-gubernatora.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

(Data publikacyi: 18 Sierpnia).

150.

NAJWYŻSZE ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O uchyleniu przepuszczania lin podwodnychъ dla wydziału telegrafówъ bezъ opłaty cła.

8-go Czerwca 1889 roku.

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwowej i na Ogólnémъ Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów, *uchwaliła zdanie*:

Dozwolony w roku 1862 przywózъ z zagranicy bezъ opłaty cła lin podwodnychъ dla telegrafówъ rządowychъ uchylić.

Oryginałъ Zdania podpisali na protokołachъ Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 18 Sierpnia).

151.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

Объ изъятіи отъ гербоваго сбора свидѣтельствъ, выдаваемыхъ меламдамъ на право обученія еврейскихъ дѣтей.

8-го Іюня 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Народнаго Просвѣщенія, *мнѣніемъ положилъ:*

Въ дополненіе подлежащихъ статей устава о гербовомъ сборѣ (Сбор. Зак. Т. XXV, стр. 220) постановить:

Отъ гербоваго сбора освобождаются свидѣтельства, выдаваемые ежегодно меламдамъ на право обученія еврейскихъ дѣтей закону ихъ вѣры, а также прошенія меламдовъ о выдачѣ имъ сихъ свидѣтельствъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(Опубликовано: 18 Августа).

151.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O uwolnieniu od opłaty stemplowej świadectw, wydawanych melamedom na prawo nauczania dzieci żydowskich.

8-go Czerwca 1889 r.

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Oświaty Publicznej, *uchwaliła zdanie:*

W uzupełnieniu odnośnych artykułów Ustawy o podatku stemplowym (Zbiór Praw T. XXV, str. 221) postanowić:

Od podatku stemplowego uwalniają się świadectwa wydawane corok melamedom na prawo nauczania dzieci żydowskich ich religii oraz prośby melamedów o wydanie im tych świadectw.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacji: 18 Sierpnia).

152.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

О мѣрахъ предосторожности при употребленіи паровыхъ котловъ и объ отвѣтственности за несоблюденіе означенныхъ мѣръ.

8-го Іюня 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, *мнѣніемъ положи:*

I. Статьи 76—85 (съ примѣчаніемъ) устава о промышленности (свод. зак. т. XI, ч. II, изд. 1887 г.) замѣнить нижеслѣдующими правилами:

1) Правила, которыя должны быть соблюдаемы относительно устройства, установки, содержанія, употребленія и освидѣтельствованія паровыхъ котловъ, кому бы таковыя ни принадлежали и гдѣ бы ни помѣщались, за исключеніемъ находящихся на паровыхъ судахъ военнаго флота, издаются Министромъ Финансовъ по соглашенію съ Министрами Внутреннихъ Дѣлъ, Государственныхъ Имуществъ и Путей Сообщенія, а также Управляющимъ Морскимъ Министерствомъ, и публикуются, чрезъ Правительствующій Сенатъ, во всеобщее свѣдѣніе, установленнымъ порядкомъ.

2) Владѣльцы паровыхъ котловъ (въ томъ числѣ правительственные установленія, общества, товарищества и компаніи), всѣ завѣдывающіе оными лица и приставленные къ уходу за ними рабочіе, обязываются въ точности исполнять означенныя (ст. 1) правила, допускать къ освидѣльствованію паровыхъ котловъ назначаемыхъ для того лицъ и оказывать имъ при этомъ возможное содѣйствіе.

3) Общее наблюденіе за исполненіемъ правилъ о паровыхъ котлахъ, изданныхъ предписаннымъ въ статьѣ 1 порядкомъ, сосредоточивается у губернаторовъ и градоначальниковъ, по принад-

152.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

О środkach ostrożności przy używaniu kotłów parowych
i odpowiedzialności za niezachowanie tych środków.

8-go Czerwca 1889 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów, *uchwaliła zdanie:*

I. Artykuły 76—85 (z uwagą) ustawy o przemyśle (sw. zak. t. XI cz. II wyd. z r. 1887) zastąpić następującymi przepisami:

1) Przepisy, które powinny być przestrzegane co do budowy, ustawienia, utrzymania, użycia i rewidowania kotłów parowych, bez względu na to, do kogo takowe należą i gdzie się znajdują, z wyjątkiem znajdujących się na statkach parowych floty wojennej, wydaje Minister Finansów, po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych, Dóbr Państwa i Dróg Komunikacji oraz Zarządzającym Ministerjum Marynarki, i ogłaszają się za pośrednictwem Rządzącego Senatu w ustanowiony sposób.

2) Właściciele kotłów parowych (w téj liczbie instytucje rządowe, towarzystwa i spółki), wszyscy zawiadujący niemi i delegowani do nadzorowania ich robotnicy, obowiązani są ściśle wypełniać wzmiankowane (art. 1) przepisy, dopuszczać do rewizji kotłów parowych wyznaczone do tego osoby i okazywać im przytém wszelką możliwą pomoc.

3) Ogólny nadzór nad wykonaniem przepisów o kotłach parowych, wydanych w przepisany w artykule 1 sposób, należy do gubernatorów i naczelników miast, stosownie do kompetencji; bliż-

лежности; ближайший и непосредственный надзор за симъ относится къ обязанностямъ губернскихъ инженеръ-механиковъ, а тамъ, гдѣ послѣднихъ не существуетъ—поручается другимъ состоящимъ въ распоряженіи губернаторовъ и градоначальниковъ техникамъ, чрезъ которыхъ эти начальники и осуществляютъ, принадлежащее имъ общее наблюденіе по сей части. Въ случаѣ недостаточности числа упомянутыхъ техниковъ для своевременнаго и точнаго исполненія возлагаемыхъ на нихъ обязанностей по надзору за паровыми котлами, губернаторы и градоначальники имѣютъ право требовать для сего содѣйствія техниковъ отъ другихъ вѣдомствъ.

4) Надзоръ за паровозными и неподвижными паровыми котлами желѣзныхъ дорогъ и находящимися на частныхъ паровыхъ судахъ, плавающихъ по внутреннимъ водамъ (рѣкамъ, каналамъ и озерамъ), принадлежитъ Министерству Путей Сообщенія, а за котлами, состоящими на частныхъ горныхъ заводахъ, рудникахъ и копяхъ,—Министерству Государственныхъ Имуществъ.

5) Центральнымъ управленіемъ другихъ, не поменованныхъ въ статьѣ 4, вѣдомствъ предоставляется, въ случаѣ собственнаго на то желанія, принимать на себя наблюденіе за паровыми котлами, принадлежащими подчиненнымъ имъ учрежденіямъ и заведеніямъ, съ освобожденіемъ въ то же время отъ сей обязанности должностныхъ лицъ и установленій указанныхъ въ статьяхъ 3 и 4 настоящаго узаконенія. Вѣдомство, привившее на себя упомянутое наблюденіе, обязано во всемъ подчиняться дѣйствію правилъ означенныхъ въ статьѣ 1 сего узаконенія, а центральное его управленіе имѣетъ право издавать, въ развитіе оныхъ, подробныя инструкціи для руководства подчиненныхъ ему учрежденій, заведеній и лицъ.

II. Въ дополненіе подлежащихъ отдѣловъ устава о наказаніяхъ, налагаемыхъ мировыми судьями и уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ (изд. 1885 г.), постановить:

1) За неисполненіе предписанныхъ закономъ правилъ или изданныхъ въ установленномъ порядкѣ постановленій относительно употребленія паровыхъ котловъ, когда нарушеніе это не имѣло послѣдствіемъ причиненія кому либо смерти или поврежденія въ здоровьѣ, виновные подвергаются: аресту не свыше трехъ мѣсяцевъ или денежному взысканію не свыше трехсотъ рублей.

2) За совершеніе означенныхъ въ статьѣ 1 проступковъ, когда отъ того причинится кому либо смерть или поврежденіе въ здо-

зы и непосредный надзоръ над тѣмъ należy do obowiązków inżynier-mechaników gubernialnych, a tam gdzie ich nie ma—poleca się innym, pozostającym w rozporządzeniu gubernatorów i naczelników miast, technikom, zapośrednictwem których ci naczelnicy urzęczywistniają należący do nich nadzór. Wrazie niedostatecznej liczby wzmiankowanych techników do ścisłego i we właściwym czasie wykonania włożonych na nich obowiązków w przedmiocie nadzoru nad kotłami parowymi, gubernatorzy i naczelnicy miast mają prawo żądać w tym celu pomocy techników z innych wydziałów.

4) Nadzór nad parowozowymi i nieruchomymi kotłami parowymi dróg żelaznych oraz nad znajdującymi się na statkach parowych prywatnych, żeglujących po wodach wewnętrznych (rzekach, kanałach i jeziorach), należy do Ministerium Dróg Komunikacji, a nad kotłami, znajdującymi się w zakładach górniczych i kopalniach prywatnych—do Ministerium Dóbr Państwa.

5) Centralnym zarządom innych niewymienionych w artykule 4 wydziałów służy prawo, wrazie jeżeli same tego sobie życzą, przyjmować na siebie nadzór nad kotłami parowymi, należącymi do podwładnych im instytucyj i zakładów, z uwolnieniem równocześnie od tego obowiązku urzędników i instytucyj, wskazanych w artykułach 3 i 4 niniejszego prawa. Wydział, który przyjął na siebie wspomniany nadzór, obowiązany jest poddawać się we wszystkiém mocy obowiązującej przepisów, wzmiankowanych w artykule 1 niniejszego prawa, a centralny zarząd tego wydziału ma prawo wydawać w ich rozwinięciu szczegółowe instrukcje, któremi kierować się winny podwładne mu instytucje, zakłady i osoby.

II. Uzupełniając odnośne oddziały Ustawy o karach, wywierzanych przez sędziów pokoju, i kodeksu kar głównych i poprawczych (wyd. z r. 1885) postanowić:

1) Za niewykonanie zawartych w prawie przepisów albo wydanych w ustanowionej drodze postanowień co do używania kotłów parowych, gdy naruszenie to nie powiodło za sobą zadania komuś śmierci lub uszkodzenia na zdrowiu, winni ulegnąć: aresztowi do trzech miesięcy albo karze pieniężnej do trzystu rubli;

2) Za popełnienie wzmiankowanych w artykule I występków, gdy skutkiem ich będzie czyjaś śmierć lub uszkodzenie na zdrowiu,

ровѣ, виновные подвергаются: заключенію въ тюрьмѣ на время отъ двухъ мѣсяцевъ до одного года и четырехъ мѣсяцевъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(Опубликовано: 18 Августа).

153.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

Объ отмѣнѣ примѣчанія 2 при статьѣ 281 устава о по-
дателяхъ.

9-го Іюня 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, раз-
смотрѣвъ представленіе Главноуправляющаго Кодификаціоннымъ
Отдѣломъ при Государственномъ Совѣтѣ, *мнѣніемъ положилъ:*

Предоставить Главноуправляющему Кодификаціоннымъ От-
дѣломъ при Государственномъ Совѣтѣ, въ изготавляемомъ нынѣ
очередномъ продолженіи къ своду законовъ, примѣчаніе 2 при
статьѣ 281 устава о подателяхъ (свод. зак. т. V, изд. 1857 г.), пока-
зать отмѣненнымъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями
и Членами.

(Опубликовано: 18 Августа).

winni ulegną: zamknięciu w wieży na czas od dwóch miesięcy do ro-
ku jednego i czterech miesięcy.

Oryginał Zdania podpisali na protokółach Prezesi i Człon-
kowie.

(Data publikacji: 18 Sierpnia).

153.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O zmianie uwagi 2 artykułu 281 Ustawy o podatkach.

9-go Czerwca 1889 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Pań-
stwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedsta-
wienie Główno-Zarządzającego Oddziałem Kodyfikacyjnym przy Radzie
Państwa, *uchwaliła zdanie:*

Poruczyć Głównozarządzającemu Oddziałem Kodyfikacyjnym
przy Radzie Państwa w przygotowującym się obecnie kolejnym dal-
szym ciągu Zbioru Praw uwagę 2 do art. 281 Ustawy o podatkach
(sw. zak. t. V wyd. z r. 1857) wykazać jako uchyloną.

Oryginał Zdania podpisali na protokółach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacji: 18 Sierpnia).

154.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛЕНИЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ МИНИСТРОМЪ
ВНУТРЕННИХЪ ДѢЛЪ.

Объ учрежденіи международного музыкальнаго конкурса на преміи А. Г. Рубинштейна.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшему докладу Министра Внутреннихъ ДѢлъ, въ 15 день Юня 1889 г., Высочайше соизволилъ на учрежденіе международного музыкальнаго конкурса на преміи изъ процентовъ пожертвованнаго директоромъ С.-Петербургской консерваторіи Императорскаго русскаго музыкальнаго общества, дѣйствительнымъ статскимъ совѣтникомъ Рубинштейномъ капитала, въ двадцать пять тысячъ рублей, и на присвоеніе этимъ преміямъ наименованія жертвователя; причемъ ЕГО ИМПЕРАТОРСКОМУ ВЕЛИЧЕСТВУ благоугодно было предоставить Министру Внутреннихъ ДѢлъ право утвердить положеніе объ означенномъ международномъ конкурсѣ.

На подлинномъ написано: „Утверждаю.“
16 Юня 1889 года.

Подписалъ: Министръ Внутреннихъ ДѢлъ, Статсъ-Секретарь *Дурново*.

ПОЛОЖЕНІЕ

О международномъ конкурсѣ на музыкальныя преміи Антона Рубинштейна.

1) Внесенный дѣйствительнымъ статскимъ совѣтникомъ А. Г. Рубинштейномъ въ государственный банкъ капиталъ въ двадцать пять тысячъ рублей остается неприкосновеннымъ и хранится въ банкѣ. Доходы съ этого капитала предназначаются для выдачи

154.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ MINISTRA
SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

O utworzeniu międzynarodowego konkursu muzycznego
na premium A. G. Rubinsztejna.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, podług najpoddańszego raportu Ministra Spraw Wewnętrznych, w dniu 15 Czerwca 1889 r., Najwyżej zezwolił na utworzenie międzynarodowego konkursu muzycznego z procentów, ofiarowanego przez dyrektora S.-Petersburskiego konserwatorium Cesarskiego rosyjskiego towarzystwa muzycznego, rzeczywistego radcę stanu Rubinsztejna kapitału dwadzieścia pięć tysięcy rubli i na nadanie tym premiom nazw ofiarodawcy; przyczém NAJJAŚNIEJSZEMU PANU spodobало się nadać Ministrowi Spraw Wewnętrznych prawo zatwierdzić ustawę pomienionego konkursu międzynarodowego.

Na oryginale napisano: „Zatwierdzam.“
16-go Czerwca 1889 r.

Podpisał: Minister Spraw Wewnętrznych, Sekretarz Stanu *Durnowo*.

USTAWA

międzynarodowego konkursu na premia muzyczne
Antoniego Rubinsztejna.

Wniesiony przez rzeczywistego radcę stanu A. G. Rubinsztejna do Banku Państwa kapitał dwadzieścia pięć tysięcy rubli, pozostaje nienaruszalnym i zachowuje się w banku. Dochody z tego kapitału przeznaczają się na wydawanie premiów najlepszym kompozytorom

премій лучшимъ музыкальнымъ композиторамъ и лучшимъ пианистамъ, а также на расходы по устройству международного конкурса.

2) Преміи выдаются чрезъ каждые пять лѣтъ въ количествѣ одной преміи композитору и одной пианисту, въ размѣрѣ пяти тысячъ франковъ каждая. Обѣ преміи могутъ быть присуждены одному лицу, признанному достойнымъ какъ въ качествѣ композитора, такъ и пианиста.

Въ случаѣ неприсужденія одной или обѣихъ высшихъ премій, могутъ быть назначены вмѣсто каждой изъ нихъ по одной второй преміи по двѣ тысячи франковъ каждая.

3) Деньги, остающіеся отъ невыданныхъ премій и расходовъ по устройству конкурса, обращаются въ % бумаги и причисляются къ находящемуся въ банкѣ капиталу для образованія дохода, изъ котораго, со временемъ, могутъ образоваться новыя вторыя преміи въ размѣрѣ двухъ тысячъ франковъ. Эти преміи могутъ быть, на высказанномъ основаніи, выдаваемы одновременно съ первыми.

4) Мѣстамъ, гдѣ должны состояться конкурсы назначаются: для перваго, въ 1890 г., С.-Петербургъ, для втораго—Берлинъ, для третьяго—Вѣна, для четвертаго—Парижъ и такъ далѣе въ томъ же порядкѣ. Конкурсъ долженъ быть назначаемъ въ теченіи августа мѣсяца.

5) Распорядителемъ конкурса назначается директоръ С.-Петербургской консерваторіи Императорскаго русскаго музыкальнаго общества, или лицо, исполняющее должность директора.

6) На конкурсъ могутъ быть допускаемы лица мужскаго пола отъ 20 до 26 лѣтняго возраста, всѣхъ націй, религій, сословій и независимо отъ того, гдѣ они обучались музыкальному искусству. Лицо, получившее премію, въ слѣдующемъ конкурсѣ участвовать не можетъ; лицо же, конкурировавшее, но не удостоенное преміи, можетъ участвовать въ слѣдующемъ конкурсѣ.

7) Преміи присуждаются собраніемъ, состоящимъ, подъ председательствомъ директора С.-Петербургской консерваторіи, изъ лицъ, уполномоченныхъ отъ всѣхъ существующихъ консерваторій и другихъ лучшихъ музыкальных учреждений, по одному отъ cadaго, а также и другихъ извѣстныхъ музыкантовъ по приглашенію распорядителя конкурса. Собраніе это считается остоявшимся, если на оное прибыли не менѣе двѣнадцати лицъ. Вопросъ о при-

музыкальнымъ и лучшимъ пианистомъ oraz na rozchody na urządzenie konkursu międzynarodowego.

2) Premia wydają się co pięć lat w ilości jednego premium dla kompozytora i jednego dla pianisty, w ilości pięciu tysięcy franków każde. Obadwa premia mogą być przysądzone jednej osobie, uznanej za godną tak w charakterze kompozytora, jak i pianisty.

Wrazie nieprzysądzenia jednego albo obudwu wyższych premiów, mogą być wyznaczone zamiast każdego z nich po jednym drugim premium, po dwa tysiące franków każde.

3) Pieniądze, pozostałe z niewydanych premiów i rozchodów na urządzenie konkursu, zamieniają się na papiery procentowe i zaliczają się do znajdującego się w banku kapitału na utworzenie dochodu, z którego czasem mogą się utworzyć nowe drugie premia, w wysokości dwóch tysięcy franków. Premia te mogą być na wyżej przytoczonej zasadzie wydawane równocześnie z pierwszymi.

4) Jako miejsca, w których konkursy rozegrane być mają, wyznaczają się: dla pierwszego, w roku 1890—S.-Petersburg, dla drugiego—Berlin, dla trzeciego—Wiedeń, dla czwartego—Paryż i tak dalej w tym porządku. Konkurs powinien być wyznaczony wciągu miesiąca Sierpnia.

5) Gospodarzem konkursu mianuje się dyrektor S.-Petersburskiego konserwatorium Cesarskiego rosyjskiego towarzystwa muzycznego lub też osoba pełniąca urząd dyrektora.

6) Do konkursu mogą być dopuszczane osoby płci męskiej w wieku od lat 20 do 26, wszelkich narodowości, religij, stanów i niezależnie od tego, gdzie się kształcili w sztuce muzycznej. Ten, kto otrzymał premium, w następnym konkursie udziału brać nie może; zaś ten, kto stawał do konkursu, ale premium nie otrzymał, może brać udział w następnym konkursie.

7) Premia przysądza zebranie, składające się, pod prezydencyą dyrektora konserwatorium S.-Petersburskiego, z osób umocowanych od wszystkich istniejących konserwatoryów i innych najlepszych instytucyj muzycznych, po jednym od każdej, tudzież innych znanych muzykantów, zaproszonych przez gospodarza konkursu. Zebranie to uważa się za odbyte, jeżeli na nie przybyło najmniej dwanaście osób. Kwestya przysądzenia premiów rozstrzyga się wię-

сужденіи премій рѣшается большинствомъ двухъ третей голосовъ. Въ случаѣ если изъ числа приглашенныхъ прибудетъ менѣе 12 лицъ, то распорядителю предоставляется право пополнить недостающее до этого количества лицъ, число, приглашеніемъ въ собраніе другихъ извѣстныхъ музыкантовъ.

8) Преміи присуждаются тѣмъ лицамъ, которыя выполнятъ требованія прилагаемой при семъ программы. При этомъ лица, присуждающія преміи, должны руководствоваться: при оцѣнкѣ сочиненій творческимъ талантомъ композитора, а при оцѣнкѣ исполненія артистическою законченностью пианиста.

9) Всѣ распоряженія по устройству конкурса, назначеніе дня и мѣста онаго, созыву соискателей и лицъ, указанныхъ въ § 7, требованіе нужнаго количества денегъ на расходы по устройству конкурса и на выдачу премій, предоставляются директору С.-Петербургской консерваторіи, какъ распорядителю конкурса, или лицу, исполняющему должность директора.

Примѣчаніе. При послѣдовательномъ назначеніи конкурса въ Берлинѣ, Вѣнѣ и Парижѣ, распорядитель конкурса приглашаетъ лицъ въ собраніе, составляемое для присужденія премій, черезъ посредство подлежащихъ мѣстныхъ музыкальныхъ учреждений.

10) Объявленіе о созывѣ собраній и соискателей должно быть напечатано въ газетахъ русскихъ и главныхъ иностранныхъ по выбору распорядителя по крайней мѣрѣ за шесть мѣсяцевъ до дня назначеннаго для конкурса. Точно также должно быть опубликовано и о результатѣ конкурса. Отчетъ о состояніи капитала и о количествѣ произведенныхъ расходовъ долженъ быть опубликованъ по окончаніи конкурса въ русскихъ, нѣмецкихъ и французскихъ газетахъ С.-Петербурга.

11) Въ случаѣ упраздненія С.-Петербургской консерваторіи и ликвидаціи дѣлъ Императорскаго русскаго музыкальнаго общества, капиталъ, какой будетъ находиться въ то время въ государственномъ банкѣ, долженъ быть переданъ, по распоряженію Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, какому либо другому соответствующему музыкальному учрежденію для той же цѣли и на тѣхъ же, указанныхъ въ §§ 1 по 9 включительно, основаніяхъ.

12) Надзоръ за правильнымъ исполненіемъ сего положенія и расходоуаніемъ денегъ предоставляется главной дирекціи Императорскаго русскаго музыкальнаго общества, которой директоръ С.-Петербургской консерваторіи представляетъ отчетъ о конкур-

кшоціа двѣхъ трзечихъ глосѡв. Wразіе жежели z lіczby zaproszonych przybѣdzie mniѣj niѣ 12 osѡb, gospodarzowi służy prawo uzupełniѣ brakującą do tѣj ilości lіczbѣ osѡb przez zaproszenie na ogѡlne zebranie znanych muzykantѡw.

8) Premia przysądzają się tym osobom, które zastosują się do wymagań, załączonego przy niniejszymъ programu. Przytѣm osoby, przysądzające premia, powinny się kierować: przy ocenie dzieł talentemъ twѡrczymъ kompozytora, a przy ocenie artystycznego wykonania skończonością pianisty.

9) Wszelkie rozporządzenia przy urządzeniu konkursu, wyznaczenie dnia i miesiąca tegoż, zwołania konkurentѡw i osѡb, wskazanych w § 7, żądanie potrzebnej ilości pieniędzy na rozchody na urządzenie konkursu i na wydanie premiѡw, поруча się dyrektorow S.-Petersburskiego konserwatorium, jako gospodarzowi konkursu lub osobie pełniącej urząd dyrektora.

Uwaga. Przy kolejnymъ wyznaczaniu konkursu w Berlinie Wiedniu i Paryżu, gospodarz konkursu zaprasza na zebranie, zwoływane w celu przysądzania premiѡw, zapośrednictwemъ właściwychъ miejscowychъ instytucyj muzycznych.

10) Ogłoszenie o zwołaniu zebrań i konkurentѡw powinno być wydrukowane w gazetachъ rosyjskich i głównychъ zagranicznych, podługъ wyboru gospodarza, przynajmniej na sześć miesięcy przedъ dniemъ oznaczonymъ na konkurs. Tak samo należy publikować o rezultacie konkursu. Sprawozdanie o stanie kapitału i ilości dokonanychъ rozchodѡw powinno być publikowane po ukończeniu konkursu w gazetachъ rosyjskich, niemieckich i francuzkich, wychodzących w S.-Petersburgu.

11) Wrazie zniesienia konserwatoriumъ S.-Petersburskiego i likwidacyi interesѡwъ Cesarskiego rosyjskiego towarzystwa muzycznego, kapitał, jaki się będzie znajdował w tymъ czasie w Banku Państwa, powinien być oddany, z polecenia Ministeryumъ Spraw Wewnętrznych, jakiegokolwiekъ innѣj odpowiedniej instytucyj muzycznej dla tego samego celu i na tychъ samychъ, wskazanych w §§ 1 do 9 włącznie, zasadachъ.

12) Nadzѡr nad prawidłowymъ wykonaniemъ tego postanowienia i wydatkowaniemъ pieniędzy powierza się dyreкеyi głównejъ Cesarskiego rosyjskiego towarzystwa muzycznego, której dyrektorъ S.-Petersburskiego konserwatoriumъ przedstawia sprawozdanie o kon-

сахъ о всѣхъ произведенныхъ расходахъ по устройству его и выдачѣ премій, а равно и состояніе капитала.

Приложение къ § 8-му.

Программа для конкурса.

Для композиторовъ: концерты съ оркестромъ, камерная музыка и другія сочиненія для фортепіано безъ сопровожденія.

Для исполнителей: исполненія концертовъ съ оркестромъ, камерной музыки и соло во всѣхъ стиляхъ, какъ стараго, такъ и новаго времени.

Директору консерваторіи (распорядителю конкурса) предоставляется право, руководясь вышеизложенными указаніями, составлять подробную программу для конкурса и объявлять оную вмѣстѣ съ объявленіемъ о конкурсѣ.

Опубликовано: 18 Августа).

155.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ МИНИСТРОМЪ
ФИНАНСОВЪ.

Объ описаніи Высочайше утвержденнаго новаго образца государственнаго кредитнаго билета однорублеваго достоинства.

Во исполненіе пункта 4 Высочайшаго указа, даннаго Правительствующему Сенату, въ 25 день Мая 1888 г., о замѣнѣ пылящихся кредитныхъ билетовъ 25 руб., 10 руб., 5 руб., 3 руб. и 1 руб. достоинствъ билетами новаго образца, Министръ Финансовъ, 4 ав-

kursach i o wszystkich rozchodach, dokonanych na urządzenie tegoż i o wydanie premii, tudzież stan kapitału.

Dodatek do § 8-go.

Program konkursu.

Dla kompozytorów: koncerty z orkiestrą, muzyka kameralna i inne utwory na fortepian bez akompaniamentu.

Dla wykonawców: wykonanie koncertów orkiestralnych, muzyki kameralnej i solowej we wszystkich stylach tak dawnych, jak i nowoczesnych.

Dyrektorowi konserwatorium (gospodarzowi konkursu) służy prawo, stosując się do wyżej przytoczonych wskazówek, układać szczegółowy program konkursu i ogłaszać go razem z ogłoszeniem konkursu.

(Data publikacyi: 18 Sierpnia).

155.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ MINISTRA
FINANSÓW.

O opisie Najwyżej zatwierdzonego nowego wzoru biletu kredytowego państwowego rublowego.

W wykonaniu ustępu 4 Najwyższego Ukazu, danego Rządzącemu Senatowi, w dniu 25 Maja 1888 r., o zamianie obecnych biletów kredytowych 25, 10, 5, 3 i 1 rublowych na bilety nowego wzoru, Minister Finansów, w dniu 4 Sierpnia 1889 r., przedstawił Rząd-

Cz. 2. 1889.

густа 1889 г., представилъ въ Правительствующій Сенатъ, описаніе Высочайше одобреннаго образца новыхъ билетовъ 1 руб. достоинства и донесъ, что обмѣнъ билетовъ 1 руб. достоинства нынѣшняго образца на новые 1 руб. билеты будетъ открытъ, съ 15 Сентября 1889 г., въ государственномъ банкѣ, въ С.-Петербургѣ, и въ конторахъ банка: Архангельской, Варшавской, Екатеринбургской, Кіевской, Московской, Одесской, Рижской, Ростовской на Дону и Харьковской, а равно въ кассахъ тѣхъ отдѣленій банка, въ которыхъ, къ вышеозначенному дню, будетъ доставлено достаточное, для начала обмѣна, количество 1 руб. билетовъ.

О П И С А Н І Е

Высочайше утвержденного 27 Ноября 1887 г. образца государственнаго кредитнаго билета одного рублеваго достоинства.

Размѣръ кредитнаго билета 1 руб. достоинства имѣетъ 150 миллиметровъ длины и 90 миллиметровъ ширины. Какъ лицевая, такъ и оборотная стороны билета имѣютъ свободныя отъ печати поля шириною 3 миллиметра.

Билетъ отпечатанъ на бѣлой бумагѣ съ введенною въ нее рѣдкою тканью изъ шелковыхъ нитей, образующихъ прямоугольники длиною 30 миллиметровъ и шириною 10 миллиметровъ, пересѣченные одною діагонально расположенною нитью.

Внутренніе водяные знаки билета представляютъ діагонально расположенныя квадратныя впадины съ выступающими въ срединѣ квадратными пирамидами.

Рисунокъ лицевой стороны билета отпечатанъ синею краскою по коричневому фону и представляетъ портикъ въ русскомъ стилѣ XI вѣка. На цоколѣ портика возвышаются четыре пилястра съ листовыми орнаментами во впадинахъ во всю длину пилястръ и съ двухглавыми орлами на капителяхъ, между которыми помѣщены три ниши.

Лѣвая ниша вмѣщаетъ въ себѣ государственный гербъ на гильошированномъ грунтѣ съ листовыми украшениями.

дѣющему Сенату описъ Найвыжѣй прижитого wzoru nowych билетовъ rublowych i doniósł, że zamiana билетовъ rublowych obecnego wzoru na nowe bilety rublowe będzie uskutecznioma od 15 Sierpnia 1889 r. w Banku Państwa w S.-Petersburgu i w kantorach Banku: Archangielskim, Warszawskim, Ekaterynburskim, Kijowskim, Moskiewskim, Odeskim, Ryskim, Rostowskim nad Donem i Charkowskim, oraz w kasach tych oddziałów Banku, do których przed dniem wyżej oznaczonym będzie dostarczona dostateczna dla rozpoczęcia wymiany ilość rublowych билетовъ.

O P I S

Najwyżej zatwierdzonego d. 27 Listopada 1887 r. wzoru билета kredytowego państwowego rublowego.

Билетъ kredytowy rublowy ma 150 milimetrów długości i 90 milimetrów szerokości. Tak prawa, jak i odwrotna strona билета ma pola wolne od druku, szerokości 3 milimetrów.

Билетъ jest wydrukowany na białym papierze z wprowadzoną do niego rzadką tkaniną z nici jedwabnych, tworzących prostokąty, długości 30 milimetrów i szerokości 10 milimetrów, przecięte jedną poprzeczną nicią.

Wewnętrzne znaki wodne билета przedstawiają poprzeczne kwadratowe zakłębienia z występującymi pośrodku kwadratowymi piramidami.

Rysunek prawej strony билета wydrukowany jest farbą błękitną na cynamonowym tle i przedstawia portyk w stylu rosyjskim XI wieku. Na cokole portyku wyrastają cztery słupy z liściastymi ornamentami w zakłębieniach przez całą długość słupów i z dwugłowymi orłami na kapitelach, pomiędzy którymi umieszczone są trzy nisze.

Lewa nisza mieści w sobie herb Państwa na cieniowanym tle z ozdobami z liści.

Въ правой нишѣ помѣщенъ по срединѣ медальонъ съ вензелемъ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, исполненный славянскимъ шрифтомъ, подъ Императорскою короною; вокругъ вензеля размѣщены тѣ же украшенія, какъ въ лѣвой нишѣ.

Подъ Государственнымъ гербомъ и правымъ медальономъ поставлены по двѣ литеры и одному номеру.

Средняя ниша задрапирована занавѣскою свѣтлорыжевато-коричневаго цвѣта съ большою узорчатою арабскою цифрою „1“ по срединѣ. По занавѣскѣ напечатанъ синею краскою текстъ кредитнаго билета въ 6 строкахъ:

„По предъявленіи выдается изъ размѣнной
кассы государственнаго банка
одинъ рубль
серебряною или золотою монетою“.

*Управляющій
Кассиръ*

Въ средней части цоколя, украшеннаго орнаментами, прикреплена доска, въ рамкѣ съ выступающими углами и откошенными краями и съ двумя пальметками по бокамъ. На этой доскѣ обозначенъ годъ выпуска свѣтлымъ шрифтомъ на гильошированномъ фонѣ.

На фризѣ портика, подъ карнизомъ, по фону изъ коричневыхъ волнистыхъ линий, расположена синія пропись „государственный кредитный билетъ“. Буквы этой прописи, сверху темновинныя, а въ нижней части свѣтлыя, освѣщены съ лѣвой и верхней сторонъ.

Рисунокъ оборотной стороны билета отпечатанъ желтою краскою по коричневому фону и представляетъ четырехугольную раму изъ перевитыхъ лентъ, съ повторяющеюся темнымъ шрифтомъ прописью „одинъ рубль“; пространство внутренняго пересѣченія лентъ занято свѣтлою цифрою „1“.

Внутри рамы на гильошированной сѣткѣ темной съ лѣвой стороны переходящей постепенно въ свѣтлую къ правой сторонѣ, помѣщается въ срединѣ государственный гербъ въ круглой рамѣ, на которой повторяется 13 разъ пропись „одинъ рубль“ свѣтлымъ шрифтомъ съ тѣнью; а между каждымъ словомъ этой прописи поставлена узорчатая свѣтлая цифра „1“, повторенная слѣдовательно 26 разъ.

Изъ-подъ рамы выходятъ концы крестообразно положенныхъ вѣтокъ лавра и дуба.

Въ правой нишѣ помещенъ по срединѣ медальонъ з цыфрой JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, выполненный писмомъ славянскимъ подъ Цесарскою короною; около цыфры помещены те же самыя ozdoby co i w lewej niszy.

Pod herbem Państwa i prawym medalionem ustawione są po dwie litery i po jednym numerze.

Średnia nisza zaдрapowana jest zasłoną jasno-cynamonowego koloru z wielką wzorzystą cyfrą arabską „1“ pośrodku. Na zasłonie wydrukowany jest farbą błękitną tekst biletu kredytowego w 6 wierszach:

„Po okazaniu wydaje się z kasy
wymiany Banku Państwa
jeden rubel
srebrem lub monetą złotą.“
*Zarządzający
Kasyer*

W średniej części cokołu ozdobionego ornamentami umocowana jest deszczulka do ramki z występującymi kątami i ściętymi brzegami i z dwiema palmetkami po bokach. Na tej deszczulce oznaczony jest rok emisji jasnym pismem na cieniowanym tle.

Na fryzie portyku pod gzymsem, na tle z cynamonowych falistych linii, mieści się niebieski napis „bilet kredytowy państwowy.“ Litery tego napisu, u góry ciemno-niebieskie a w dolnej części jasne, oświetlone są z lewej i górnej strony.

Rysunek odwrotnej strony biletu wydrukowany jest farbą złotą na tle cynamonowym i przedstawia czworokątną ramę z przeplecionych wstęg, z powtarzającym się ciemnym pismem napisem „jeden rubel“; przestrzeń wewnętrznego przecięcia wstęg jest zajęta jasną cyfrą „1“.

Wewnątrz ramy na cieniowanej siatce ciemnej z lewej strony, przechodzącej stopniowo w jasną ku prawej stronie, mieści się pośrodku herb Państwa w okrągłej ramie, na której powtarza się 13 razy napis „jeden rubel“ jasnym pismem z cieniem; zaś pomiędzy każdym wyrazem tego napisu postawiona jest wzorzysta jasna cyfra „1“, powtórzona kolejno 26 razy.

Zpod ramy wychodzą końce na krzyż ułożonych gałązek wawrzynu i dębu.

По лѣвую сторону государственнаго герба помѣщена крупная узорчатая цифра 1, которую пересѣкаютъ пропись „рубль“, въ комъ направленіи свѣтлымъ шрифтомъ съ тѣнью.

По правую же сторону герба помѣщена свѣтлая доска, на которой напечатано вверху темнымъ прямымъ шрифтомъ въ трехъ строкахъ:

„Извлеченіе
изъ Высочайшаго Манифеста
о кредитныхъ билетахъ“,

подъ нимъ курсивнымъ шрифтомъ три параграфа извлеченія въ 13 строкахъ:

1. Государственные кредитные билеты обезпечиваются всею достояніемъ Государства и безостановочнымъ, во всякое время, размѣномъ на звонкую монету изъ предназначеннаго фонда.“

2. Кредитнымъ билетамъ присвоится хожденіе во всей Имперіи наравнѣ съ серебряною монетою.“

3. „За поддѣлку кредитныхъ билетовъ виновные подвергаются лишенію всѣхъ правъ состоянія и ссылки въ каторжную работу.“

(Опубликовано 22 Августа).

По левѣй стороне гербу Паństwa mieści się gruba wzorzysta cyfra 1, którą przecina napis „rubel“ w kierunku pochyłym jasnym pismem z cieniem.

Po prawej zaś stronie mieści się jasna deszczulka, na której wydrukowano u góry ciemnym prostym pismem w trzech wierszach:

„Wyciąg
z Najwyższego Manifestu
o biletach kredytowych“,

pod nim kursywą trzy paragrafy wyciągu w 13 wierszach:

1. „Bilety kredytowe państwowe zabezpieczają się całym majątkiem Państwa i bezzwłocznie w każdym czasie wymianą na monetę brzęczącą z przeznaczonego na to funduszu.“

2. „Biletom kredytowym nadaje się bieg w całym Cesarstwie na równi z monetą srebrną.“

3. „Za podrabianie biletów kredytowych winni ulegnąć pozbawieniu wszelkich praw stanu i zesłaniu do robót ciężkich.“

(Data publikacji: 22 Sierpnia).

156.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАР-
СТВЕННОГО СОВѢТА.

27-го Марта 1889 г.

О перепечатываніи законовъ и постановленій въ правительственныхъ и частныхъ изданіяхъ, а также отдѣльными экземплярами.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ опредѣленіе Перваго Общаго Собранія Правительствующаго Сената по вопросу объ измѣненіи статьи 22 приложения къ примѣчанію при статьѣ 329 учрежденія Правительствующаго Сената (свод. зак. т. I, ч. II, изд. 1886 г.), *мнѣніемъ постановилъ:*

Статью 22 приложения къ примѣчанію при статьѣ 329 учрежденія Правительствующаго Сената (свод. зак. т. I, ч. II, изд. 1886 г.) изложить слѣдующимъ образомъ:

„Законы и постановленія, напечатанные въ Собраніи узаконеній и распоряженій правительства, могутъ быть перепечатываемы: а) въ правительственныхъ и частныхъ изданіяхъ вполнѣ или сокращенно, по усмотрѣнію редакціи (ср. ст. 19, п. 1, примѣч. 2 сего учр.), и б) въ видѣ отдѣльныхъ экземпляровъ, выпускаемыхъ какъ правительственными установленіями, такъ и частными лицами, при условіи, чтобы текстъ закона или постановленія не подвергался никакимъ сокращеніямъ или измѣненіямъ противъ подлинника. Выпускаемые правительственными установленіями или частными лицами отдѣльные экземпляры указовъ Сената, равно какъ законовъ и постановленій, не должны представлять, по своему формату и вообще виѣшнему виду, сходства съ изданіями сенатскими, а на заглавныхъ листахъ сихъ экземпляровъ должно быть напечатано крупнымъ шрифтомъ: „изданіе неофициальное“, съ указаніемъ притомъ числа и номера Собранія узаконеній, изъ котораго извлеченъ перепечатываемый текстъ. Такое же указаніе присоединяется и при помѣщеніи закона или постановленія въ правитель-

156.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O przedrukowywaniu praw i postanowień w wydawnictwach rządowych i prywatnych tudzież w pojedynczych egzemplarzach.

27-go Marca 1889 r.

Rada Państwa, w Departamencie Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy decyzję Pierwszego Ogólnego Zebrania Rządzącego Senatu w kwestyi zmiany artykułu 22 dodatku do uwagi przy artykule 329 Organizacji Rządzącego Senatu (sw. zak. t. I, cz. II, wyd. z r. 1886), *uchwaliła zdanie:*

Artykuł 22 dodatku do uwagi przy artykule 329 Organizacji Rządzącego Senatu (sw. zak. t. I cz. II, wyd. z r. 1886), zredagować w sposób następujący:

„Prawa i postanowienia, wydrukowane w „Sobranii Uzakonienij i Rasporiazenij Prawitelstwa“, mogą być przedrukowywane: a) w wydawnictwach rządowych i prywatnych całkowicie lub w skróceniu podług uznania redakcyi (por. art. 19 ust. 1 uw. 2 téjże organ.), i b) w formie oddzielnych egzemplarzy, wypuszczanych tak przez instytucye rządowe, jak i przez osoby prywatne, pod warunkiem, ażeby tekst prawa lub postanowienia nie ulegał żadnym skróceniom ani zmianom w porównaniu z oryginałem. Wypuszczane przez władze rządowe albo osoby prywatne pojedyncze egzemplarze Ukazów Senatu, jak również praw i postanowień nie powinny przedstawiać podług swojego formatu i wogóle formy zewnętrznej, podobieństwa z wydawnictwami Senatu, a na kartach tytułowych tych egzemplarzy powinno być wydrukowane grubem pismem: „wydanie nieurzędowe“, ze wskazaniem przytém daty i numeru „Sobrania Uzakonienij“, z którego tekst został przedrukowany. Oprócz tego w wydawnictwach prywatnych i pojedynczych przedrukach cenzura przestrzega, podług ogólnych przepisów, ażeby nie były rozprze-

ственномъ или частномъ изданіи. Сверхъ того, въ частныхъ изданіяхъ и отдѣльныхъ перепечаткахъ наблюдаетъ цензура, по общимъ правиламъ, дабы не было распространяемо ложныхъ понятій объ издаваемыхъ законахъ и постановленіяхъ. Всѣ такимъ образомъ перепечатанные въ разныхъ изданіяхъ или отдѣльными экземплярами законы и постановленія признаются статьями неофіціальными и никакія ссылки на нихъ, по дѣламъ, не допускаются.“

Подлинное мѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. II. 1889 г. N. 93, Августа 24-го).

157.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНІЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.

О продленіи срока дѣйствія временныхъ правилъ: а) объ обязательномъ бракованіи освѣтительныхъ минеральныхъ маселъ, и б) относительно устройства складовъ и продажи освѣтительныхъ минеральныхъ маселъ, керосина, петролеума и другихъ подобныхъ веществъ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по положенію Комитета Министровъ, послѣдовавшему вслѣдствіе представленія Министровъ Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ, въ 8 день Іюня 1889 года, Высочайше повелѣть соизволилъ:

Срокъ дѣйствія: а) временныхъ правилъ 1886 года объ обязательномъ бракованіи освѣтительныхъ минеральныхъ маселъ и б) правилъ 1867 года, относительно устройства складовъ и продажи освѣтительныхъ минеральныхъ маселъ, петролеума, керосина и другихъ подобныхъ веществъ продлить по 6 Іюня 1890 г.

(С. У. и Р. II. 1889 г. N. 93, Августа 24-го).

strzeniane fałszywe pojęcia o wydających się prawach i postanowieniach. Wszystkie w taki sposób przedrukowane w różnych wydawnictwach albo pojedynczemi egzemplarzami prawa i postanowienia uznają się za artykuły nieurzędowe i żadne powoływanie się na nie w sprawach nie są dozwolone.“

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacji: 24 Sierpnia).

157.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
MINISTRÓW.

O przedłużeniu terminu mocy obowiązującej przepisów tymczasowych: a) co do obowiązkowego brakowania olejów mineralnych oświetlających, i b) co do urządzenia składów i sprzedaży olejów mineralnych oświetlających, kamfiny, petroleum i innych podobnych materyałów.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, podług postanowienia Komitetu Ministrów, zapadłemu wskutek przedstawienia Ministrów Spraw Wewnętrznych i Finansów, w dniu 8 Czerwca 1889 roku Najwyżej rozkazać raczył:

Termin mocy obowiązującej: a) przepisów tymczasowych z roku 1886 co do obowiązkowego brakowania olejów mineralnych oświetlających; b) przepisów z roku 1867 co do urządzenia składów i sprzedaży olejów mineralnych oświetlających, petroleum, kamfiny i innych podobnych materyałów do 6 Czerwca 1890 r.

(Data publikacji: 24 Sierpnia).

158.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

Объ утвержденіи положенія и штата Варшавскаго ветеринарнаго института.

23-го Мая 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Народнаго Просвѣщенія, *мнѣніемъ положилъ:*

I. Варшавское ветеринарное училище переименовать въ Варшавскій ветеринарный институтъ.

II. Проекты: положенія о Варшавскомъ ветеринарномъ институтѣ и штата сего учебнаго заведенія поднести къ Высочайшему ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА утвержденію.

III. Впредь до разрѣшенія общаго вопроса о безплатной пересылкѣ корреспонденціи правительственныхъ установлений, предоставить Варшавскому ветеринарному институту пересылать слѣдующіе по дѣламъ его пакеты, посылки и тюки, вѣсомъ до одного пуда въ одномъ отправленіи, безъ платежа вѣсовыхъ денегъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

158.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O zatwierdzeniu Ustawy i etatu instytutu weterynaryjnego Warszawskiego.

23-go Maja 1889 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Oświaty Publicznej, *uchwaliła zdanie:*

I. Szkołę weterynaryjną Warszawską przemianować w instytut weterynaryjny Warszawski.

II. Projekty: Ustawy instytutu weterynaryjnego i etatu tegoż zakładu naukowego przedstawić do Najwyższego JEGO CESARSKIEJ MOŚCI zatwierdzenia.

III. Aż do rozstrzygnięcia ogólnej kwestyi co do bezpłatnej przesyłki korespondencyj władz rządowych, poruczyć instytutowi weterynaryjnemu Warszawskiemu przysyłać przychodzące w sprawach jego pakiety, poсылki i paki, ważące do jednego puda w jednej przesyłce, bez opłaty od wagi.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

Въ Гатчинѣ,
23-го Мая 1889 года.

„Быть по сему“.

ПОЛОЖЕНИЕ

о Варшавскомъ ветеринарномъ институтѣ.

I. Общія положенія.

1. Варшавскій ветеринарный институтъ есть высшее учено-практическое заведеніе, имѣющее цѣлю образованіе ученыхъ ветеринаровъ.

2. Институтъ состоитъ въ главномъ вѣдѣніи Министерства Народнаго Просвѣщенія и подчиняется непосредственно попечителю Варшавскаго учебнаго округа.

3. Средства института составляютъ: а) штатная сумма, отпускаемая на его содержаніе изъ казны; б) плата за ученіе; в) плата за содержаніе и леченіе животныхъ въ институтской клиникѣ и внѣ оной.

Примѣчаніе. Сборъ за ученіе и плата за содержаніе и леченіе животныхъ причисляются къ спеціальнымъ средствамъ института и расходуются на развитіе его ученой дѣятельности, а равно на пособія преподавателямъ и учащимся.

II. Объ управленіи институтомъ и о должностныхъ его лицахъ.

4. Ближайшее управленіе институтомъ принадлежитъ директору, при содѣйствіи помощника директора и при участіи въ подлежащихъ случаяхъ совѣта.

5. Директоръ института есть начальникъ служащихъ въ институтѣ по всѣмъ частямъ его управленія. Онъ избирается попечителемъ изъ лицъ, имѣющихъ ученую степень магистра ветери-

Na oryginalne Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:

w Gieczynie,
23-go Maja 1889 roku.

„Ma być podług tego.“

U S T A W A

instytutu weterynaryjnego Warszawskiego.

I. Postanowienia ogólne.

1. Instytut weterynaryjny Warszawski jest wyższym zakładem naukowo-praktycznym, mającym na celu kształcenie uczonych weterynarzy.

2. Instytut pozostaje pod głównym zawiadywaniem Ministerium Oświaty Publicznej i podwładnym jest bezpośrednio kuratorowi okręgu naukowego Warszawskiego.

3. Środki instytutu tworzą: a) suma etatowa, wydawana na utrzymanie instytutu ze Skarbu; b) opłata za naukę; c) opłata za utrzymanie i leczenie zwierząt w klinice instytutowej i poza nią.

Uwaga. Opłata za naukę tudzież opłata za utrzymanie i leczenie zwierząt zaliczają się do specjalnych środków instytutu i wydatkują się na rozwój jego działalności naukowej oraz na zapomogi dla nauczycieli i uczniów.

II. O zarządzie i urzędnikach instytutu.

4. Bezpośredni zarząd instytutu należy do dyrektora, przy współdziałaniu pomocnika dyrektora i przy udziale w odnośnych wypadkach rady.

5. Dyrektor instytutu jest zwierzchnikiem urzędników instytutu służących we wszystkich działach administracji tegoż. Wybiera go kurator z osób mających stopień naukowy magistra nauk wete-

нарныхъ наукъ, и утверждается Министромъ Народнаго Просвѣщенія. Кромѣ управленія институтомъ, на директорѣ лежитъ обязанность преподавать одинъ или нѣсколько предметовъ учебнаго курса института.

6. Директоръ принимаетъ просьбы о допущеніи къ испытанію и о поступленіи въ институтъ, а равно объ увольненіи изъ заведенія студентовъ. Онъ даетъ отпуска преподавателямъ на ваканціонное время и виѣ онаго на срокъ до 29 дней, равно какъ прочимъ служащимъ на таковой же срокъ—собственною властію; объ отпускахъ же на болѣе продолжительное время спрашиваетъ разрѣшеніе попечителя учебнаго округа.

7. Въ случаѣ болѣзни или отсутствія директора, должность его, съ разрѣшенія попечителя, возлагается временно на помощника директора. Помощникъ директора избирается директоромъ изъ доцентовъ ветеринарныхъ наукъ института и утверждается попечителемъ округа. На обязанности его, кромѣ преподаванія, лежатъ: а) ближайшее наблюденіе за поведеніемъ студентовъ и за исполненіемъ ими установленныхъ для нихъ правилъ; б) надзоръ за служащими, зданіями и всѣми хозяйственными принадлежностями института.

Помощникъ директора снабжается особой инструкціей, составленной совѣтомъ у утвержденной попечителемъ. Въ распоряженіи помощника директора состоятъ педелами.

8. Доцентами ветеринарныхъ наукъ института могутъ быть только лица, имѣющія ученую степень магистра ветеринарныхъ наукъ. Доцентъ фармаціи долженъ имѣть степень магистра фармаціи или магистра ветеринарныхъ наукъ, а преподаватель сельскаго хозяйства по крайней мѣрѣ званіе агронома. Преподаватели естественныхъ наукъ должны имѣть степень кандидата или магистра по своей спеціальности. Лица сіи избираются директоромъ и утверждаются попечителемъ учебнаго округа. Министру представляется замѣщать, въ случаѣ надобности, вакантныя должности преподавателей кандидатами по собственному его усмотрѣнію изъ лицъ, удовлетворяющихъ указаннымъ выше условіямъ.

9. Приватъ-доценты, приглашаемые для преподаванія ветеринарныхъ предметовъ, могутъ быть изъ лицъ, имѣющихъ званіе ветеринара, но въ такомъ случаѣ они должны представить диссертацию (provenia legendi) и, по одобреніи совѣтомъ, защитить ее

ветеринарныхъ, а затвердза го в урѣдзіе Minister Oświaty Publicznej. Oprócz administracyi instytutem na dyrektora cięży obowiązki wykładania jednego lub kilku przedmiotów z kursu nauk instytutu.

6. Dyrektor przyjmuje prośby o dopuszczenie do egzaminu i przyjęcie do instytutu, tudzież o uwolnienie z zakładu studentów. Daje urlopy nauczycielom na czas wakacji i poza wakacjami do 29 dni; podobnież wszystkim innym urzędnikom na taki sam termin własną władzą; zaś na urlopy dłuższe wyjednywa pozwolenie kuratora okręgu naukowego.

7. Wrazie choroby albo nieobecności dyrektora, urząd jego za pozwoleniem kuratora powierza się tymczasowo pomocnikowi dyrektora. Pomocnika dyrektora wybiera dyrektor z docentów nauk weterynaryjnych instytutu, a zatwierdza go kurator okręgu. Obowiązkami jego, oprócz wykładania, są: a) bliższy nadzór nad prowadzeniem się studentów i nad wypełnianiem przez nich ustanowionych dla nich przepisów; b) nadzór nad służbą, budynkami i wszelkimi gospodarskimi przynależnościami instytutu.

Pomocnik dyrektora zaopatruje się w oddzielną instrukcję, sporządzoną przez radę i zatwierdzoną przez kuratora. Pomocnik dyrektora rozporządza pedelami.

8. Docentami nauk weterynaryjnych instytutu mogą być tylko osoby, mające stopień naukowy magistra nauk weterynaryjnych. Docent farmacji powinien mieć stopień magistra farmacji albo magistra nauk weterynaryjnych, a nauczyciel gospodarstwa wiejskiego przynajmniej godność agronoma. Nauczyciele nauk przyrodniczych powinni mieć stopień kandydata albo magistra swojej specjalności. Osoby te wybiera dyrektor, a zatwierdza kurator okręgu naukowego. Minister ma prawo obsadzać, wrazie potrzeby, wakanse nauczycieli kandydatami podług swojego uznania z osób, czyniących zadość wyżej wskazanym warunkom.

9. Prywat-docenci zaproszeni do wykładania przedmiotów weterynaryjnych mogą być z osób, mających tytuł weterynarza, lecz w takim razie powinni przedstawić rozprawę (provenia legendi) i po przyjęciu jej przez radę, bronić jej publicznie. Prywat-docenci do-

публично. Приватъ-доценты допускаются къ преподаванію избранныхъ ими предметовъ по прочтеніи двухъ пробныхъ лекцій, назначенныхъ совѣтомъ съ разрѣшенія попечителя, и пользуются кабинетами, а также другими учебными пособиями института, по соглашенію съ лицами, завѣдывающими сими учрежденіями. Приватъ-доцентамъ не полагается опредѣленнаго оклада жалованья, но они могутъ получать вознагражденіе, по усмотрѣнію директора, изъ специальныхъ средствъ института или изъ общихъ остатковъ отъ штатныхъ его суммъ. На счетъ тѣхъ же суммъ институтъ можетъ посылать приватъ-доцентовъ за границу для усовершенствованія въ избранныхъ ими специальныхъ предметахъ ветеринаріи.

10. Профессоръ института назначается при доцентѣ зооміи изъ лицъ, имѣющихъ ученую степень магистра ветеринарныхъ наукъ. Сверхъ прямой его обязанности, онъ преподаетъ студентамъ института экстерьеръ. Лаборантъ фармаціи долженъ имѣть званіе фармацевта. Оба эти лица избираются директоромъ и утверждаются попечителемъ учебного округа.

11. Ассистентъ при клиникѣ института избирается директоромъ, срокомъ на два года изъ ветеринаровъ, окончившихъ курсъ въ институтѣ, и утверждается попечителемъ округа.

12. Ученый кузнецъ, какъ преподавательковки лошадей, долженъ имѣть званіе ветеринара и обладать надлежащими свѣдѣніями въ технику своего дѣла. Онъ избирается директоромъ и утверждается попечителемъ. Въ помощь ему можетъ быть нанятъ кузнецъ, если то окажется возможнымъ по состоянію специальныхъ средствъ института.

13. Учитель нѣмецкаго языка долженъ имѣть, по крайней мѣрѣ, званіе учителя гимназіи Министерства Народнаго Просвѣщенія. Онъ назначается и утверждается въ должности на одинаковомъ основаніи съ прочими преподавателями института.

14. Во время лѣтнихъ вакацій одинъ изъ доцентовъ института командировается, по усмотрѣнію директора и съ разрѣшенія Министра Народнаго Просвѣщенія, во внутреннія губерніи Имперіи или за границу для собиранія свѣдѣній о конскихъ заводахъ, о содержаніи больныхъ домашнихъ животныхъ и проч.

15. На обязанности письмоводителя лежитъ завѣдываніе письменною, счетною и казначейскою частями института. Опредѣленіе и увольненіе его предоставляется непосредственно директору.

пускающагося до выкладанія выбранныхъ przez siebie предметовъ, по odbyciu dwóch prelekcji próbnych, wyznaczonych przez radę za pozwoleniem kuratora, i korzystają z gabinetów oraz innych pomocy naukowych instytutu po porozumieniu się z osobami, zawiadującymi temi instytutecyami. Prywat-docenci nie pobierają określonej płacy, lecz mogą otrzymywać wynagrodzenie, podług uznania dyrektora, ze specjalnych środków instytutu albo z ogólnych reszt z sum etatowych. Na rachunek tychże sum instytut może posyłać prywat-docentów zagranicę, w celu udoskonalenia się w obranych przez nich specjalnych przedmiotach weterynaryi.

10. Prosektor instytutu mianuje się przy docencie zoologii z osób, mających stopień naukowy magistra nauk weterynaryjnych. Oprócz bezpośredniego jego obowiązku, wykłada studentom instytutu eksterior. Laborant farmacyi powinien mieć tytuł farmaceuty. Obudwu wybiera dyrektor, a zatwierdza na urzędzie kurator okręgu naukowego.

11. Asystenta przy klinice instytutu wybiera dyrektor na dwa lata z pomiędzy weterynarzy, którzy ukończyli kurs w instytucie, a zatwierdza kurator okręgu.

12. Uczony kowal, jako nauczyciel kucia koni, powinien mieć tytuł weterynarza i posiadać należyte wiadomości techniczne w swoim fachu. Wybiera go dyrektor, a zatwierdza na urzędzie kurator. Do pomocy może mu być najęty kowal, jeżeli to okaże się możebnem podług stanu specjalnych środków instytutu.

13. Nauczyciel języka niemieckiego powinien mieć przynajmniej tytuł nauczyciela gimnazjum Ministerjum Oświaty Publicznej. Mianuje się i zatwierdza się na urzędzie na jednakowej zasadzie z innemi nauczycielami instytutu.

14. W czasie wakacyj letnich jeden z docentów instytutu deleguje się, podług uznania dyrektora i za pozwoleniem Ministra Oświaty Publicznej, do wewnętrznych gubernij Cesarstwa albo zagranicę w celu zebrania wiadomości o zawodach konskich, o utrzymaniu chorych zwierząt domowych etc.

15. Obowiązkiem kancelisty jest zawiadywanie działem kancelaryjnym, rachunkowym i kasowym instytutu. Mianowanie i uwolnienie go pozostawia się wyłącznie dyrektorowi.

16. Совѣтъ института образуется, подѣ председательствомъ директора, изъ его помощника, доцентовъ и прозектора. Въ случаѣ надобности, въ засѣданіе совѣта приглашаются приватъ-доценты, преподаватели естественныхъ наукъ и сельскаго хозяйства и ученый кузнецъ по вопросамъ, относящимся до преподаваемыхъ ими предметовъ. Лица эти имѣютъ въ совѣтѣ голосъ совѣщательный. Обязанность секретаря совѣта исполняется однимъ изъ доцентовъ, избираемымъ въ эту должность совѣтомъ на два года.

17. Засѣданіе совѣта считается состоявшимся, если въ немъ присутствовало не менѣе двухъ третей членовъ.

18. Предметы вѣдомства совѣта суть:

А. Предоставляемые окончательному его разрѣшенію:

а) Распределеніе преподаванія предметовъ и утвержденіе программъ оного; б) назначеніе для каждаго преподавателя числа часовъ въ недѣлю, которые онъ долженъ употребить на изложеніе своего предмета; в) рассмотрѣніе отчетовъ преподавателей; г) рассмотрѣніе разсужденій и ученыхъ сочиненій и распоряженія по изданію оныхъ отъ института; д) опредѣленіе порядка производства испытаній вообще, а также испытаній на званіе ветеринара и ученую степень магистра ветеринарныхъ наукъ и утвержденіе въ сихъ званіи и степени; е) рѣшеніе по программамъ на конкурсы; ж) присужденіе медалей и назначеніе стипендій студентамъ, а также освобожденіе ихъ отъ платы за ученіе; з) разбираемость по дѣламъ о нарушеніи студентами порядка въ зданіяхъ института, а равно о столкновеніяхъ между студентами, съ одной стороны, и преподавателями и должностными лицами института, съ другой, хотя бы таковыя произошли и въ зданіи и учрежденіи института; и) рассмотрѣніе и утвержденіе финансовыхъ смѣтъ института; і) составленіе правилъ о продажѣ ветеринарныхъ лекарствъ изъ ветеринарной аптеки института.

Б. Представляемые на утвержденіе попечителя:

а) Допущеніе приватъ-доцентовъ къ чтенію лекцій; б) мѣры къ развитію дѣятельности института и къ улучшенію хозяйственной части оного и в) составленіе правилъ для учащихся и инструкторовъ для помощника директора.

16. Rada instytutu tworzy się, pod prezydencją dyrektora, z jego pomocnika, docentów i prosektora. W razie potrzeby na posiedzenie rady zapraszają się prywat-docenci, nauczyciele nauk przyrodniczych i gospodarstwa wiejskiego oraz uczony kowal w kwestyach, odnoszących się do wykładanych przez nich przedmiotów. Osoby te mają w radzie głos doradczy. Obowiązek sekretarza rady pełni jeden z docentów, wybranych na ten urząd przez radę na lat dwa.

17. Posiedzenia rady uważają się za odbyte, jeżeli w niej było obecnych najmniej dwie trzecie członków.

18. Przedmioty do kompetencji rady należące są następujące

A. Powierzone ostatecznej decyzji rady:

a) Rozkład wykładu przedmiotów i zatwierdzenie programów tegoż; b) wyznaczenie dla każdego nauczyciela liczby godzin w tygodniu, które powinien użyć na wykładanie tego przedmiotu; c) rozpoznanie sprawozdań nauczycieli; d) rozpoznanie rozpraw i dzieł naukowych, oraz rozporządzenie w przedmiocie wydania ich przez instytut; e) określenie porządku odbywania egzaminów wogóle oraz egzaminów na tytuł weterynarza i stopień naukowy magistra nauk weterynaryjnych oraz zatwierdzenie w tym tytule i stopniu; f) decyzja co do programów konkursów; g) przysądzenie medalów i wyznaczenie stypendyów dla studentów oraz uwolnienie ich od opłaty za naukę; h) rozpoznanie spraw o naruszenie przez studentów porządku w zabudowaniach instytutu oraz o nieporozumienia między studentami z jednej strony a nauczycielami i urzędnikami instytutu z drugiej, chociażby takowe miały miejsce po za budynkami i zakładami instytutu; i) rozpoznanie i zatwierdzenie budżetów finansowych instytutu; j) sporządzenie przepisów co do sprzedaży lekarstw weterynaryjnych z apteki weterynaryjnej instytutu.

B. Przedstawiane do zatwierdzenia kuratora:

a) Dopuszczenie prywat-docentów do wykładów; b) środki, zmierzające do rozwoju działalności instytutu oraz do ukończenia jego działalności gospodarskiej; c) ułożenie przepisów dla uczniów i instrukcji dla pomocnika dyrektora.

В. Представляемые чрез попечителя на утверждение Министра:

а) Отправление преподавателей въ командировки съ ученою цѣлю; б) отправление лицъ, окончивших курсъ въ институтѣ, за границу, для усовершенствованія въ ветеринарныхъ наукахъ; в) соединеніе и раздѣленіе кафедръ и замѣна однихъ кафедръ другими; г) составленіе правилъ объ испытаніяхъ и объ удостоеніи студентовъ института званія ветеринара и ученой членности магистра ветеринарныхъ наукъ; д) опредѣленіе размѣра платы за ученіе.

19. Къ предметамъ занятій совѣта относится также обсужденіе предложеній попечителя, касающихся института.

20. Дѣла въ совѣтѣ рѣшаются большинствомъ голосовъ; при равенствѣ ихъ, перевѣсъ даетъ голосъ предсѣдателя. Баллотированіе употребляется только при сужденіи по дѣламъ объ отправленіи лицъ, окончивших курсъ въ институтѣ, за границу.

Примѣчаніе. По дѣламъ совѣта, восходящимъ на утвержденіе высшаго начальства, прилагаются и мнѣнія меньшинства.

21. Протоколы засѣданій совѣта представляются попечителю.

22. Совѣтъ составляетъ ежегодно отчетъ о дѣятельности института и представляетъ его, чрезъ попечителя, Министру Народнаго Просвѣщенія. Отчетъ этотъ печатается во всеобщее свѣдѣніе.

23. Совѣтъ распоряжается всѣми средствами, поступающими на содержаніе института, заключаетъ условія и договоры съ подрядчиками и поставщиками института, а равно наблюдаетъ за тѣмъ, чтобы расходъ суммъ, счетоводство и отчетность по институту производились съ соблюденіемъ порядка, предписаннаго общими законами и распоряженіями.

III. Учебная часть.

24. Учебный курсъ института продолжается четыре года.

25. Въ составъ основныхъ предметовъ учебнаго курса института входятъ: 1) зоотомія, 2) зоофизиологія съ гистологіею, 3) ученіе о наружности домашнихъ животныхъ (экстерьеръ), 4) скотоводство съ зоогигіеной, 5) общая патологія, 6) патоло-

С. Представiane przez kuratora do zatwierdzenia Ministra:

a) wysyłanie nauczycieli na delegacye w celach naukowych; b) wysyłanie osób, które ukończyły kurs w instytucie, za granicę dla udoskonalenia się w naukach weterynaryjnych; c) połączenie i rozdział katedr oraz zamiana katedr jednych na drugie; d) sporządzenie przepisów co do egzaminów i przyznanie studentom instytutu tytułu weterynarza oraz stopnia naukowego magistra nauk weterynaryjnych; e) określenie wysokości opłaty za naukę.

19. Do zajęć rady należy również decyzya co do projektów kuratora, dotyczących instytutu;

20. Sprawy w radzie decydują się większością głosów; w razie równości głosów, głos prezesa przeważa. Balotowanie używa się tylko przy decydowaniu spraw co do wyprawienia osób, które ukończyły kurs w instytucie, zagranicę.

Uwaga. W sprawach rady, które idą do zatwierdzenia wyższej zwierzchności, dołączają się również zdania mniejszości.

21. Protokoły posiedzeń rady przedstawiają się kuratorowi.

22. Rada sporządza co rok sprawozdanie co do działalności instytutu i przedstawia je, za pośrednictwem kuratora, Ministrowi Oświaty publicznej. Sprawozdanie to publikuje się drukiem.

23. Rada rozporządza wszystkimi środkami wpływającymi na utrzymanie instytutu, zawiera ugody i umowy z dostawcami instytutu oraz ma nadzór nad tē, ażeby rozchód sum, rachunkowość i sprawozdania dotyczące instytutu odbywały się z zachowaniem porządku, przepisanego w ogólnych prawach i rozporządzeniach.

III. Część naukowa.

24. Kurs nauk instytutu trwa lat cztery.

25. Do zasadniczych przedmiotów kursu nauk instytutu należą: 1) zootomia, 2) zoofizjologia z histologią, 3) nauka o zewnętrzności zwierząt domowych (eksterjer), 4) chów bydła z zoohigieną, 5) patologia ogólna, 6) anatomia patologiczna z histologią patolo-

гическая анатомія съ патологическою гистологією, 7) фармакогнозія, 8) фармація, 9) фармакологія съ рецептурой, 10) общая терапия, 11) частная патологія и терапия, 12) ученіе о повальных болѣзняхъ животныхъ (epizootiologia) и о ветеринарной полиціи, 13) теоретическая хирургія, 14) родовспомогательная наука, 15) оперативная хирургія, 16) теорія ковки лошадей, 17) клиники терапевтической и хирургической, 18) судебная ветеринарная медицина, 19) энциклопедія ветеринаріи, 20) упражненія въ ветеринарной аптекѣ, 21) упражненія въ ковки лошадей.

26. Къ вспомогательнымъ предметамъ учебнаго курса института принадлежатъ: сельское хозяйство, минералогія, ботаника, зоологія и сравнительная анатомія, физика и физическая географія, химія чистая и медицинская, а также нѣмецкій языкъ.

27. При институтѣ имѣется: 1) зоотомическій театръ съ собраніемъ препаратовъ, мацерационною комнатою, мѣстомъ для убоя и вскрытія животныхъ и съ бѣлизною для костей; 2) собраніе зоохирургическихъ и родовспомогательныхъ инструментовъ; 3) клиника внутреннихъ и наружныхъ болѣзней съ особымъ отдѣленіемъ для животныхъ, одержимыхъ заразительными болѣзнями; 4) ветеринарная аптека съ фармакологическимъ кабинетомъ и фармацевтической лабораторіей; 5) ветеринарная кузница съ собраніемъ образцовыхъ подковъ и упряжей; 6) анатомическій кабинетъ; 7) кабинетъ сельскаго хозяйства съ гербаріемъ кормовыхъ, врачебныхъ и вредныхъ для животныхъ травъ; 8) бібліотека съ читальнею.

28. Означенія въ предыдущей статьѣ учебно-вспомогательныя учрежденія состоятъ въ завѣдываніи подлежащихъ преподавателей, а бібліотекою завѣдываетъ преподаватель, особо избираемый для сего совѣтомъ института на два года. Расширеніе и увеличеніе учебныхъ пособій разрѣшается Министромъ Народнаго Просвѣщенія по представленію совѣта.

IV. Объ учащихся.

29. Въ студенты института принимаются молодые люди, имѣющіе не менѣе 16 лѣтъ отъ роду и представившіе надлежащее удостовѣреніе въ знаніи предметовъ учебнаго курса, по край-

гичною, 7) farmakognozya, 8) farmacya, 9) farmakologia z recepturą, 10) terapia ogólna, 11) patologia szczegółowa i terapia, 12) nauka o chorobach zaraźliwych u zwierząt (epizootiologia) i o policyi weterynaryjnej, 13) chirurgia teoretyczna, 14) akuszerya, 15) chirurgia operacyjna, 16) teoria kucia koni, 17) kliniki terapeutyczna i chirurgiczna, 18) medycyna sądowa weterynaryjna, 19) encyklopedia weterynaryi, 20) ćwiczenia w aptece weterynaryjnej, 21) ćwiczenia kucia koni.

26. Do przedmiotów pomocniczych kursu nauk instytutu należą: gospodarstwo wiejskie, mineralogia, botanika, zoologia i anatomia porównawcza, fizyka i geografia fizyczna, chemia czysta i chemia lekarska, oraz język niemiecki.

27. Przy instytucie znajdują się: 1) teatr anatomiczny ze zbiorem preparatów, izbą maceracyjną, miejscem do zabijania i sekcji zwierząt oraz z bielarnią na kości; 2) zbiór narzędzi zoochirurgicznych i akuszeryjnych; 3) klinika chorób wewnętrznych i zewnętrznych z osobnym oddziałem dla zwierząt dotkniętych chorobami zaraźliwymi; 4) apteka weterynaryjna z gabinetem farmakologicznym i laboratorium farmaceutycznym; 5) kuźnia weterynaryjna ze zbiorem wzorowych podków i uprzęży; 6) gabinet anatomiczny; 7) gabinet gospodarstwa wiejskiego z zielnikiem traw karmowych, lekarskich i szkodliwych dla zwierząt; 8) biblioteka z czytelnią.

28. Wzmiankowane w poprzednim artykule instytucje naukowo-pomocnicze pozostają pod zawiadywaniem odnośnych nauczycieli; zaś biblioteką zawiaduje nauczyciel specjalnie do tego wybrany przez radę instytutu na lat dwa. Na rozszerzenie i powiększenie pomocy naukowych zezwala Minister Oświaty publicznej na przedstawienie rady.

IV. O uczniach.

29. Na studentów instytutu przyjmują się młodzi ludzie, mający najmniej 16 lat wieku, którzy złożą świadectwo co do znajomości przedmiotów kursu nauk przynajmniej pierwszych sześciu klas

ней мѣрѣ, первыхъ шести классовъ гимназій, или объ окончаніи курса въ духовныхъ семинаріяхъ или реальныхъ училищахъ. Окончившіе курсъ въ сихъ послѣднихъ училищахъ при поступленіи въ институтъ подвергаются испытанію въ знаніи грамматическихъ началъ латинскаго языка.

30. Приѣмъ въ институтъ производится одинъ разъ въ годъ, передъ началомъ академическаго года.

31. Лица, желающія поступить въ институтъ, должны представить, кромѣ свидѣтельства того учебнаго заведенія, въ коемъ получили первоначальное образованіе, еще слѣдующіе документы: а) метрическое свидѣтельство, б) свидѣтельство о привитіи оспы и о здоровьѣ, и в) полицейское свидѣтельство о поведеніи; отъ представленія сего свидѣтельства освобождаются только поступающіе въ институтъ непосредственно изъ другаго учебнаго заведенія. Уроженцы Виленской, Гродненской, Ковенской, Минской, Могилевской, Витебской, Кіевской, Подольской и Волынской губерній должны представить, сверхъ того, дозвоительныя свидѣтельства отъ подлежащихъ губернаторовъ. Отъ представленія подобныхъ свидѣтельствъ освобождаются лишь тѣ изъ уроженцевъ названныхъ губерній, родители коихъ состоятъ въ военной или гражданской службѣ, или же владѣютъ имѣніями и недвижимостью въ Привислянскомъ краѣ.

32. Студенты, уволенные изъ института вслѣдствіе поданныхъ прошеній, по собственному желанію или по домашнимъ обстоятельствамъ, могутъ быть вновь принимаемы въ институтъ только съ начала учебнаго года въ тотъ же курсъ, изъ котораго уволены, и при томъ безъ предварительнаго испытанія, если со дня увольненія ихъ прошло не болѣе года. Пробывшіе болѣе сего времени внѣ института должны выдержать испытанія изъ всѣхъ наукъ, ими выслушанныхъ.

33. Студенты, пробывшіе три и болѣе полугодій въ томъ курсѣ, изъ каго выбыли, хотя бы были уволены по прошеніямъ, равно какъ исключенные совѣтомъ за безуспѣшность или неодобрительное поведеніе, вновь въ институтъ не принимаются.

34. Институту предоставляется, сверхъ окончательныхъ испытаній, устанавливать надъ занятіями студентовъ тотъ контроль, который совѣтомъ, съ утвержденія попечителя, будетъ признавать, по мѣстнымъ условіямъ и обстоятельствамъ, наиболѣе удобнымъ и дѣйствительнымъ.

gimnazyum, albo z ukończenia kursu w seminariach duchownych lub szkołach realnych. Ci, którzy ukończyli kurs w tych ostatnich szkołach, przy wstąpieniu do instytutu egzaminują się ze znajomości początków gramatycznych języka łacińskiego.

30. Przyjmowanie do instytutu odbywa się raz w rok przed rozpoczęciem roku akademickiego.

31. Pragnący wstąpić do instytutu powinni przedstawić, oprócz świadectwa tego zakładu naukowego, w którym otrzymali początkowe wykształcenie, jeszcze dokumenty następujące: a) metrykę; b) świadectwo szczepienia ospy i zdrowia, oraz c) świadectwo policyi co do prowadzenia się; od składania tego świadectwa uwalniają się tylko wstępujący do instytutu bezpośrednio z innego zakładu naukowego. Urodzeni w guberniach Wileńskiej, Grodzieńskiej, Kowieńskiej, Mińskiej, Mohylowskiej, Witebskiej, Kijowskiej, Podolskiej i Wołyńskiej powinni złożyć, prócz tego, świadectwo zezwolenia wydane przez właściwych gubernatorów. Od składania podobnych świadectw uwalniają się tylko ci z krajowców pomienionych gubernij, których rodzice znajdują się w służbie wojskowej lub cywilnej, albo też posiadają majątki lub nieruchomości w kraju Nadwiślańskim.

32. Studenci, uwolnieni z instytutu wskutek podanych próśb na własne żądanie lub z powodu domowych okoliczności, mogą być ponownie przyjmowani do instytutu tylko z początkiem roku szkolnego na ten sam kurs, z którego zostali uwolnieni, i przytém bez uprzedniego egzaminu, jeżeli od dnia uwolnienia ich upłynęło nie więcej jak rok. Ci, którzy przebyli poza instytutem dłużej od roku, powinni złożyć egzamina ze wszystkich nauk, których słuchali.

33. Studenci, którzy przebyli trzy i więcej półroczów na tym kursie, z którego wystąpili, chociażby byli uwolnieni na skutek próśb, jak również wykluczeni przez radę za złe postępy i naganne prowadzenie się, na nowo do instytutu się nie przyjmują.

34. Instytutowi służy prawo, prócz ostatecznych egzaminów, ustanawiać nad zajęciami studentów kontrolę, jaką rada, z zatwierdzeniem kuratora, uzna z powodu miejscowych warunków i okoliczności, za najdogodniejszą i najistotniejszą.

35. Для поощренія студентовъ къ ученымъ занятіямъ, совѣтъ института предлагаетъ ежегодно задачи изъ главныхъ предметовъ преподаванія, съ назначеніемъ за удовлетворительныя по опыту сочиненія, смотря по достоинству, золотой или серебряной медали или почетнаго отзыва.

36. Отличнѣйшіе по способностямъ и поведенію студенты, нуждающіеся въ средствахъ къ жизни, могутъ пользоваться стипендіями отъ института. Выдача стипендій прекращается въ случаѣ слабыхъ успѣховъ и неодобрительнаго поведенія стипендіата. При опредѣленіи на вакантныя мѣста, стипендіатамъ дается преимущество предъ своекоштными ветеринарами, съ тѣмъ, однако, что за каждый годъ полученія стипендіи они обязаны прослужить полтора года по назначенію высшаго медицинскаго начальства.

Примѣчаніе. Въ случаѣ вступленія въ государственную службу, ветеринары, пользовавшіеся стипендіями, получаютъ пособие на обмундированіе въ размѣрѣ 100 рублей изъ суммъ государственнаго казначейства и снабжаются безвозмездно карманными наборами ветеринарныхъ инструментовъ.

37. Въ зданіи и учрежденіи института студенты подлежатъ вѣдѣнію полицейскихъ установленій, на общемъ основаніи, но подчиненіе надзору полиціи не освобождаетъ ихъ отъ повинненія начальству института.

38. Въ случаѣ неодобрительнаго поведенія и безуспѣшности, студенты увольняются изъ института съ разрѣшенія попечителя и съ увѣдомленія родственниковъ или тѣхъ вѣдомствъ, отъ коихъ они поступили.

39. Лица, окончившія курсъ въ институтѣ и выдержавшія установленныя испытанія, удостоиваются званія ветеринара или ученой степени магистра ветеринарныхъ наукъ. Для лицъ, получающихъ степень магистра, сверхъ испытанія, которое должно доказывать основательныя свѣдѣнія въ ветеринарныхъ наукахъ и знакомство съ литературой оныхъ, обязательна публичная защита одобренной совѣтомъ диссертациі.

Примѣчаніе. Испытаніе на званіе ветеринара и степень магистра производится на основаніи правилъ, утверждаемыхъ Министерствомъ Народнаго Просвѣщенія.

40. Званіе ветеринара и ученоя степень магистра ветери-

35. Dla zachęcenia studentów do zajęć naukowych, rada instytutu zadaje co rok tematy z głównych wykładowych przedmiotów, wyznaczając za dostateczne rozprawy na owe tematy, wedle wartości, medal złoty lub srebrny albo list pochwalny.

36. Wzorowi zdolnościami i prowadzeniem się studenci, potrzebujący funduszu do życia, mogą korzystać ze stypendyów instytutu. Wydawanie stypendyów wstrzymuje się w razie słabych postępów i nagannego prowadzenia się studenta. Przy mianowaniu na miejsca wakujące, stypendyatom daje się pierwszeństwo przed weterynarzami na własny koszt się utrzymującymi, z tém jednakże zastrzeżeniem, że za każdy rok otrzymywania stypendyum obowiązani są przesłużyć półtora roku, podług przeznaczenia wyższej zwierzchności lekarskiej.

Uwaga. Wrazie wstąpienia do służby państwowej weterynarze, korzystający ze stypendyów, otrzymują zapomogę na umundurowanie w ilości 100 rubli z funduszu skarbowych i zaopatrują się bezpłatnie w komplety kieszonkowe narzędzi weterynaryjnych.

37. Po za zabudowaniami i zakładami instytutu studenci podlegają władzy instytucyi policyjnej na ogólnej zasadzie, lecz oddanie pod dozór policyi nie uwalnia ich od posłuszeństwa zwierzchności instytutu.

38. Wrazie nagannego prowadzenia się i nierobienia postępów studenci uwalniają się z instytutu za pozwoleniem kuratora, z uwiadomieniem krewnych lub tych wydziałów, z których wstąpili.

39. Osoby, które ukończyły kurs w instytucie i złożyły ustanowione egzamina, otrzymują tytuł weterynarza lub stopień naukowy magistra nauk weterynaryjnych. Dla osób, ubiegających się o stopień magistra, oprócz egzaminu, który powinien dowieść dokładnie wiadomości z dziedziny nauk weterynaryjnych i znajomość ich literatury, obowiązkową jest obrona przyjętej przez radę rozprawy.

Uwagi. Egzamina na tytuł weterynarza i stopień magistra odbywają się na zasadzie przepisów, zatwierdzonych przez Ministra Oświaty publicznej.

40. Tytuł weterynarza i stopień naukowy magistra nauk

нарихъ наукъ могутъ быть приобрѣтаемы, кромѣ русскихъ подданныхъ, и иностранцами.

41. Лица, удостоенныя званія ветеринара, пользуются всѣми правилами и преимуществами, предоставленными лицамъ, получившимъ въ университетахъ дипломъ первой степени, а лица, имѣющія степень магистра ветеринарныхъ наукъ, сравниваются, въ семъ отношеніи, съ магистрами университетовъ.

42. Лица, окончившія курсъ въ институтѣ, пользуются по отбыванію воинской повинности льготами, опредѣленными въ уставѣ о сей повинности для учебныхъ заведеній перваго разряда.

V. Права и преимущества института и служащихъ въ ономъ лицъ.

43. Институтъ имѣетъ печать утвержденнаго для губернскихъ установленій образца, съ надписью вокругъ государственнаго герба: „Варшавскій ветеринарный институтъ“.

44. Институтъ освобождается отъ платежа пошлинъ за выписываемыя имъ изъ-за границы для своихъ надобностей всякаго рода учебныя пособія. Книпы и ящики съ сими вещами, адресованные въ институтъ, не вскрываются въ пограничныхъ таможенныхъ, а только пломбируются и затѣмъ свидѣлствуются въ институтѣ въ присутствіи таможеннаго или полицейскаго чиновника.

45. Институту принадлежитъ цензура сочиненій и переводовъ, имъ или его преподавателями издаваемыхъ по части ветеринарныхъ наукъ, а также цензура диссертаций, представляемыхъ на полученіе ученой степени. Книги и повременныя изданія, выписываемыя, съ разрѣшенія попечителя, изъ-за границы для собственнаго употребленія института, не подлежатъ разсмотрѣнію цензуры иностранной.

46. Институтъ освобождается отъ употребленія гербовой бумаги и отъ платежа въѣздныхъ и другихъ пошлинъ по совершаемымъ отъ имени его актамъ и вообще по всѣмъ дѣламъ, до него касающимся.

47. Зданія института освобождаются отъ квартирной повинности, какъ постоемъ такъ и деньгами, а равно и отъ денежныхъ въ пользу города сборовъ. Право сіе не распространяется

weterynaryjnych mogą zyskiwać, prócz poddanych rosyjskich, cudzoziemcy.

41. Osoby, które pozyskały tytuł weterynarza, korzystają ze wszystkich praw i przywilejów, nadanych osobom, które otrzymały w uniwersytetach dyplom pierwszego stopnia, a osoby, mające stopień magistra nauk weterynaryjnych, porównują się pod tym względem z magistrami uniwersytetów.

42. Osoby, które ukończyły kurs w instytucie, korzystają, pod względem odbywania powinności wojskowej, z ulg, określonych w ustawie o téjże powinności dla zakładów naukowych pierwszej kategorii.

V. Prawa i przywileje instytutu i osób w nim służących.

43. Instytut ma pieczęć zatwierdzonego dla instytucyj gubernialnych wzoru, z napisem wokoło herbu Państwa: „Instytut weterynaryjny Warszawski.“

44. Instytut uwalnia się od opłat za sprowadzanie z zagranicy na swoje potrzeby wszelkiego rodzaju pomocy naukowych. Paki i skrzynki z temi rzeczami adresowane do instytutu nie otwierają się na komorach granicznych, tylko plombują się i następnie rewidują się w instytucie w obecności urzędnika celnego lub policyjnego.

45. Do instytutu należy cenzura dzieł i przekładów przez sam instytut lub przez przedstawicieli onego wydawanych w zakresie nauk weterynaryjnych, oraz cenzura rozpraw, przedstawianych na otrzymanie stopnia naukowego. Książki i wydawnictwa peryodyczne, sprowadzane za pozwoleniem kuratora z zagranicy dla własnego użytku instytutu, nie podlegają rozpoznaniu cenzury zagranicznej.

46. Instytut zwalnia się od używania papieru stemplowego i od opłat od przelewu i innych przy sporządzaniu w jego imieniu aktów i wogóle we wszystkich sprawach, do niego się odnoszących.

47. Budowle instytutu zwalniają się od powinności kwaterunkowej tak w naturze jak i w pieniądzu oraz od pieniężnych opłat na rzecz miasta. Prawo to nie stosuje się do tych budowli, należą-

на тѣ изъ зданій, принадлежащихъ институту, которыя приносятъ доходъ посредствомъ отдачи ихъ въ наемъ.

48. Въ случаѣ взятія подъ арестъ кого либо изъ служащихъ или учащихся въ институтѣ, лица сѣ немедленно представляются директору института. Если же они задержаны по участию или по подозрѣнію въ уголовномъ преступленіи, то лицо, по распоряженію котораго они задержаны, уведомляетъ объ этомъ директора института.

49. Служащимъ при институтѣ лицамъ присвоиваются классы должностей, въ итатѣ означенные, и права на чины приобрѣтаются ими на основаніи общихъ правилъ, для учебной и гражданской службы установленныхъ.

50. Приватъ-доценты института не считаются въ государственной службѣ, но, пока остаются въ должности, имѣютъ преимуществва классныхъ чиновниковъ.

51. Доценты, выслужившіе пенсію, могутъ продолжать чтеніе лекцій въ институтѣ, съ сохраненіемъ пенсін.

52. Для продолженія службы въ институтѣ доцентамъ, преподавателямъ, прозектору и ученому кузнецу, прослужившимъ по учебной части двадцать пять лѣтъ, требуется разрѣшеніе попечителя учебнаго округа.

53. Служація при институтѣ лица, равно и семейства ихъ, пользуются пенсіями и единовременными пособиями или изъ государственнаго казначейства или изъ эмеритальнаго фонда Царства Польскаго, на основаніи дѣйствующихъ по Варшавскому учебному округу правилъ.

54. Выдача пенсій директору, помощнику директора, доцентамъ и прозектору института не прекращается, въ случаѣ переѣзда сихъ лицъ на жительство за границу.

55. Лица, служація при институтѣ, носятъ мундиръ Варшавскаго учебнаго округа.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *МИХАИЛЪ*.

cych do instytutu, które przynoszą dochód przez ich wydzierżawianie.

48. Wrazie zaareztowania kogoś z urzędników albo uczniów instytutu, osoby te przedstawiają się bezzwłocznie dyrektorowi instytutu. Jeżeli zaś zatrzymane zostały z powodu udziału lub podejrzenia o udział w przestępstwie kryminalném, to ten, z czyjego polecenia zostały zatrzymane, uwiadamia o tém dyrektora instytutu.

49. Urzędnikom instytutu nadaje się klasy urzędów, w etacie oznaczone, a prawa do rang nabywają na zasadzie ogólnych przepisów, ustanowionych dla służby cywilnej i naukowej.

50. Prywat-docenci instytutu nie uważają się za będących w służbie państwowej, lecz dopóki pozostają na urzędzie, mają przywilej urzędników klasowych.

51. Docenci, którzy wysłużyli emeryturę, mogą prowadzić dalej wykłady w instytucie, z zachowaniem emerytury.

52. Dla pozostawiania nadal w służbie instytutu, docenci, nauczyciele, prosektor i uczony kowal, którzy przesłużyli w służbie naukowej dwadzieścia pięć lat, powinni mieć pozwolenie kuratora okręgu naukowego.

53. Urzędnicy instytutu oraz ich rodziny pobierają emerytury i jednorazowe zapomogi albo ze skarbu Państwa, albo z funduszu emerytalnego Królestwa Polskiego, na zasadzie obowiązujących w okręgu naukowym Warszawskim przepisów.

54. Wypłata emerytur dyrektorowi, pomocnikowi dyrektora, docentom i prosektorowi wstrzymuje się wrazie wyjazdu tych osób na mieszkanie zagranicę.

55. Urzędnicy instytutu noszą mundur okręgu naukowego Warszawskiego.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

Въ Гатчинѣ,
23-го Мая 1889 года.

„Быть по сему.“

Штатъ Варшавскаго ветеринарнаго института.

	Число лѣтъ	Содержаніе въ годъ.		Классы и разряды		
		Одно-му	Всего	По долж-ности	По пшкѣ на мундиръ	По пенсіи
А. На содержаніе личнаго состава:						
Директору (при казенной квартирѣ)	1	3.000	3.000	V	V	По учебной службѣ
Помощнику директора	1	2.000	2.000	VI	VI	
Доцентамъ ветеринарныхъ наукъ	3	1.200	1.200	VII	VII	
Доценту фармаціи и химіи	1	1.200	1.200	VII	VII	
Преподавателю физики	1	375	375	VIII	VIII	
Преподавателю зоологіи и сравни- тельной анатоміи	1	375	375	VIII	VIII	
Преподавателю ботаники и минера- логіи	1	375	375	VIII	VIII	
Преподавателю сельскаго хозяйства.	1	300	300	VIII	VIII	
Прозектору	1	750	750	VII	VII	
Учителю нѣмецкаго языка	1	180	180	IX	IX	
Ассистенту клиники (при казенной квартирѣ)	1	400	400	VIII	VIII	По вспомо- гатель- ной службѣ
Лаборанту фармаціи	1	400	400	IX	IX	
Ученому кузнецу	1	600	600	VIII	VIII	
Писмоводителю	1	400	400	IX	IX	
На наемъ писца	—	—	180			VIII
Б. На учебныя пособія и хозяй- ственные расходы:						
На библіотеку, кабинеты, клиники, отопленіе, освѣщеніе и другіе хозяйственные расходы	—	—	3.096			
На вознагражденіе библіотекаря изъ преподавателей	—	—	100			
На наемъ служителей, въ томъ чи- слѣ педеля	—	—	824			
На поѣздки съ ученою цѣлю	—	—	300			
На стипендіи	—	—	720			
Итого	16	—	19.175			

ПРИМѢЧАНІЯ:

1. Въ счетъ нечисленнаго по этому штату расхода не входитъ сумма на наемъ помѣщенія для института, на каковую надобность, на основаніи Высочайшаго повелѣнія 12 Іюля 1885 года, положено отпускать изъ

Na oryginalne Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:

W Gieczynie,
23-go Maja 1889 roku.

„Ma być podług tego.“

Etat instytutu weterynaryjnego Warszawskiego

	Liczba osób	Uposażenie roczne		Klasy i kategorie		
		Dla je- dnego	Ogół- tem	Podług urzędu	Podług ha- ftu na mun- durze	Podług emerytury
		Ruble				
A. Na uposażenie personelu.						
Dyrektor (obok mieszkania skarbo- wego)	1	3.000	3.000	V	V	Podług służby szkolnej
Pomocnik dyrektora	1	2.000	2.000	VI	VI	
Docenci nauk weterynaryjnych	3	1.200	1.200	VII	VII	
Docent farmacyi i chemii	1	1.200	1.200	VII	VII	
Nauczyciel fizyki	1	375	375	VIII	VIII	
Nauczyciel zoologii i anatomii poró- wnawczej	1	375	375	VIII	VIII	
Nauczyciel botaniki i mineralogii	1	375	375	VIII	VIII	
Nauczyciel gospodarstwa wiejskiego.	1	300	300	VIII	VIII	
Prosektor	1	750	750	VII	VII	
Nauczyciel języka niemieckiego.	1	180	180	IX	IX	
Asystent kliniki (obok mieszkania skarbowego)	1	400	400	VIII	VIII	Podług służby lekarskiej
Laborant farmacyi	1	400	400	IX	IX	
Uczony kowal	1	600	600	VIII	VIII	
Pisarz	1	400	400	IX	IX	
Na najem kancelisty	—	—	180			
B. Na pomoce naukowe i rozchody gospodarskie:						
Na bibliotekę, gabinety, kliniki, opał, światło i inne rozchody gospo- darskie	—	—	—			
Na wynagrodzenie bibliotekarza z nau- czycieli	—	—	—			
Na najem służby, w tej liczbie pe- dela	—	—	—			
Na podróże w celach naukowych	—	—	—			
Na stypendya	—	—	—			
Razem	16	—	19.175			

UWAGI:

1. Do obliczonego w niniejszym etacie rozchodu nie wchodzi suma na najem pomieszczenia dla instytutu, na którą to potrzebę, na zasadzie Nij-wyższego rozkazu z d. 13 czerwca 1885 roku, postanowiono wylądać z fun-

средствъ государственнаго казначейства, въ теченіе 12 лѣтъ, начиная съ 1887 года, по 5.100 рублей въ годъ.

2. На должности преподавателей естественныхъ наукъ и сельскаго хозяйства могутъ быть назначаемы попечителемъ округа соответственныя лица по найму.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *МИХАИЛЬ*.

(С. У. и Р. П. 1889 г. N. 94, Августа 25-го).

159.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖЕННОЕ ПОЛОЖЕНІЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.

Объ утвержденіи устава акціонернаго общества ману-
фактуръ Юліуса Гейнцеля.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по положенію Комитета Ми-
нистровъ, Высочайше повелѣть соизволилъ разрѣшить мануфак-
туръ-совѣтнику, потомственному почетному гражданину Юліусу
Ивановичу Гейнцелю учредить акціонерное общество, подъ напе-
нованіемъ: „акціонерное общество мануфактуръ Юліуса Гейнце-
ля“, на основаніи устава, удостоеннаго Высочайшаго разсмотрѣ-
нія и утвержденія, въ Роченсальмѣ, на яхтѣ Царевна, во 2 день
іюля 1889 года.

(С. У. и Р. П. 1889 г., N. 94, Августа 25-го).

daszu Skarbu Państwa, w ciągu 12 lat, poczynając od roku 1887, po 5.100
rs. rocznie.

2. Na posady nauczycieli nauk przyrodniczych i gospodarstwa rolnego
mogą być mianowane przez kuratora okręgu naukowego odpowiednie osoby
w drodze wolnego najmu.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

(Data publikacji: 25 Sierpnia).

159.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE
KOMITETU MINISTRÓW.

O zatwierdzeniu ustawy towarzystwa akcyjnego fabryk
Juljusza Hejncla.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, podług postanowienia Komitetu Mini-
strów Najwyżej rozkazać raczył: zezwolić radcy rękodzielniczemu,
dziedzicznemu obywatelowi honorowemu Juluszowi synowi Jana
Hejncelowi założyć towarzystwo akcyjne pod firmą: „towarzystwo ak-
cyjne fabryk Juljusza Hejncla“, na zasadzie ustawy Najwyżej rozpo-
znanej i zatwierdzonej w Roczensalmie na jacheie „Carewna“, w dniu
2 lipca 1889 roku.

(Data publikacji: 25 Sierpnia).

160.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.

Объ установлении дополнительныхъ къ ст. 171 устава о табачномъ сборѣ правилъ, относительно остающихся на закрытыхъ фабрикахъ запасовъ табаку, табачныхъ издѣлій и снарядовъ.

Вслѣдствіе представленія Министерства Финансовъ въ Комитетъ Министровъ объ установлении дополнительныхъ къ ст. 171 устава о табачномъ сборѣ правилъ, относительно остающихся на закрытыхъ фабрикахъ запасу табаку, табачныхъ издѣлій и снарядовъ. Высочайше утвержденнымъ 2 іюля 1889 г. положеніемъ Комитета постановлено: предоставить Министру Финансовъ установить, до 1 января 1891 г., относительно порядка продажи или уничтоженія остающихся по закрытіи табачныхъ фабрикъ запасовъ табаку, табачныхъ издѣлій и табакодѣлательныхъ снарядовъ нижесложенныя правила:

1) табачнымъ фабрикамъ предоставляется, по закрытіи ихъ фабрикъ, подвергать уничтоженію, безъ начисленія акциза, оставшіеся запасы табаку и табачныхъ издѣлій, а равно обращать въ ломъ оставшіеся табакодѣлательные снаряды;

2) за истеченіемъ указанныхъ въ ст. 171 уст. о таб. сборѣ сроковъ, на продажу оставшихся отъ закрытія фабрикъ табаку, табачныхъ издѣлій и табакодѣлательныхъ снарядовъ, акцизнымъ надзоромъ производятся, въ пользу владѣльца ихъ, публичные торги; при безуспѣшности же произведенныхъ троекратно торговъ, непроданные табакъ, издѣлія и снаряды подвергаются уничтоженію,

и 3) уничтоженіе вышеозначенныхъ предметовъ, въ случаяхъ, приведенныхъ въ п. п. 1 и 2 настоящаго положенія Комитета, производится примѣнительно къ порядку, указанному въ ст. 102 уст. о таб. сборѣ.

(С. У. и Р. II. 1889 г. N. 95, Августа 29-го).

160.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
MINISTRÓW.

O ustanowieniu dodatkowych do art. 171 Ustawy o akcyzie od tytoniu przepisów co do pozostałych w zamkniętych fabrykach zapasów tytoniu, wyrobów tabaczych i narzędzi.

Wskutek przedstawienia Ministeryum Finansów do Komitetu Ministrów co do ustanowienia dodatkowych do art. 171 Ustawy o akcyzie od tytoniu, przepisów co do pozostałych w zamkniętych fabrykach zapasów tytoniu, wyrobów tabaczych i narzędzi, Najwyżej zatwierdzoném dnia 2 lipca 1889 roku, postanowieniem Komitetu uchwalono: poruczyć Ministrowi Finansów ustanowić do 1 stycznia 1891 r. co do sposobu sprzedaży lub zniszczenia pozostałych po zamknięciu fabryk tabaczych zasobów tytoniu, wyrobów tabaczych i narzędzi do wyrabiania tytoniu, następujące przepisy:

1) fabrykantom tabaczym pozwala się, po zamknięciu ich fabryk, niszczyć, bez opłacania akcyzy, pozostałe zapasy tytoniu i wyrobów tabaczych oraz rozbierać na materiały pozostałe narzędzia do wyrobu tytoniu;

2) po upływie wskazanych w art. 171 Ust. o akc. od tytoniu terminów na sprzedaż pozostałych po zamknięciu fabryki tytoniu, wyrobów tabaczych i narzędzi do wyrobu tytoniu, zarząd akcyzny odbywa na rzecz ich właściciela licytacyę; zaś wrazie bezskuteczności dokonanej trzykrotnie licytacyi, niesprzedany tytoń, wyroby tabacze i narzędzia niszczą się,

i 3) zniszczenie wyżej wskazanych przedmiotów w wypadkach, przytoczonych w ust. 1 i 2 niniejszego postanowienia Komitetu, odbywa się w sposób, wskazany w artykule 102 Ust. o akc. od tytoniu.

(Data publikacyi: 29 Sierpnia).

161.

Распоряжение, объявленное Правительствующему Сенату Военнымъ Министромъ

О росписаніи годового призыва новобранцевъ 1889 года по губерніямъ и областямъ.

Во исполненіе Высочайшаго указа Правительствующему Сенату, послѣдовавшаго въ 18 день мая 1889 года, и согласно ст. 131 устава о воинской повинности (изд. 1886 г.) Военный Министръ, 21 іюля 1889 года, представилъ Правительствующему Сенату для распубликованія составленное Военнымъ Министерствомъ росписаніе годового призыва новобранцевъ текущаго года по губерніямъ и областямъ, съ тѣмъ, чтобы на основаніи этого росписанія, губернскія и областныя по воинской повинности присутствія и окружной штабъ Кавказскаго военнаго округа, распредѣлили общій годовой призывъ каждой губерніи и области между призывными участками оныхъ соразмѣрно числу лицъ, внесенныхъ въ участковые призывные списки.

РОСПИСАНІЕ

годового призыва 1889 года по губерніямъ и областямъ.

Названіе губерній и областей	Въ каждой губерніи и области причитается взять новобранцевъ
Варшавская . . .	3527
Каляшская . . .	2601
Кѣлецкая . . .	2162
Ломжинская . . .	1786
Люблинская . . .	2932
Петрововская . . .	3070
Плоцкая . . .	1834

161.

ROZPORZĄDZENIE, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI
PRZEZ MINISTRA WOJNY.

O rozkładzie nowego poboru rekrutów na rok 1889 na
gubernie i obwody.

W wykonaniu Najwyższego Ukazu do Rządzącego Senatu, zapadłego w dniu 18 Maja 1889 roku i zgodnie z art. 131 Ustawy o powinności wojskowej (wyd. z r. 1886), Minister Wojny d. 21 Lipca 1889 roku przedstawił Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania, sporządzony przez Ministeryum Wojny rozkład rocznego poboru rekrutów za rok bieżący na gubernie i obwody, z tém zastrzeżeniem, ażeby na zasadzie tego rozkładu urzędy do powinności wojskowej gubernialne i obwodowe i sztab okręgowy okręgu wojennego kaukazkiego rozłożyli ogólny pobór roczny każdej gubernii i każdego obwodu pomiędzy rewiry powołań tychże, odpowiednio do liczby osób wniesionych do rewirowych list poborowych.

ROZKŁAD

poboru rocznego z r. 1889 na gubernie i obwody.

Nazwisko gubernij i obwodów	W każdej gubernii i obwodzie przypada rekrutów do wzięcia
Warszawska . . .	3527
Kaliska . . .	2601
Kielecka . . .	2162
Łomżyńska . . .	1786
Lubelska . . .	2932
Piotrkowska . . .	3070
Płocka . . .	1834

Радомская	2158
Сувацкая	1301
Сѣдлецкая	2114
	23485

(С. У. и Р. П. 1889 г., N. 95, Августа 29-го).

162.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

О льготахъ для военно-служащихъ по уплатѣ въ
пользу городовъ сбора съ лошадей и экипажей.

8-го Іюля 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ
Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, раз-
смотрѣвъ представленіе Военнаго Министра, *мнѣніемъ положилъ:*

Въ дополненіе ст. 1 прил. къ ст. 128 (п. 5) городского по-
ложенія (свод. зак. т. II ч. I, изд. 1886 г.) постановить:

„Военно-служащіе, пока состоятъ на дѣйствительной служ-
бѣ, освобождаются въ видахъ усиленности мобилизаціи и военной
подготовки отъ уплаты въ пользу городовъ сбора съ лошадей и
экипажей, согласно росписанію, въ которомъ означается: какимъ
военно-служащимъ и въ какомъ числѣ предоставляется держать
лошадей и экипажи, не подлежащіе сбору. Означенное росписа-
ніе составляется Военнымъ Министромъ, по соглашенію съ Мини-
стромъ Внутреннихъ Дѣлъ, и представляется Правительствующе-
му Сенату, для опубликованія въ установленномъ порядкѣ“.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями
и Членами.

(С. У. и Р. П. 1889 г., N. 96, Августа 31-го).

Radomska	2158
Suwalska	1301
Siedlecka	2114
	23485

(Data publikacji: 29 Sierpnia).

162.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O ulgach dla służących wojskowo w uiszczaniu na rzecz
miast opłaty od koni i ekipażów.

8-go Lipca 1889 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Pań-
stwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie
Ministra Wojny, *uchwaliła zdanie:*

W uzupełnieniu art. I dod. do art. 128 (ust. 5) Ustawy o mia-
stach postanowić: (sw. zak. t. II, cz. I, wyd. z r. 1886).

„Służący wojskowo, dopóki pozostają w służbie czynnej, uwal-
niają się, dla ułatwienia mobilizacyi i przygotowania wojskowego,
od uiszczania na rzecz miast opłaty od koni i ekipażów, zgodnie
z rozkładem, w którym oznacza się: jakim wojskowym i w jakiej
liczbie pozwala się trzymać konie i ekipaże niepodlegające opłacie
Wzmiankowany rozkład sporządza Minister Wojny, po porozumieniu
się z Ministrem Spraw Wewnętrznych i przedstawia Rządzącemu
Senatowi w celu opublikowania w ustanowionej drodze.“

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesa i Człon-
kowie.

(Data publikacji: 31 Sierpnia).

163.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

Объ усиленіи канцелярскихъ средствъ окружныхъ судовъ Варшавскаго судебного округа.

26-го Іюня 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментъ Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи, *мнѣніемъ положилъ:*

Въ измѣненіе Высочайше утвержденнаго 19 февраля 1875 г. штатовъ судебныхъ установленій Варшавскаго судебного округа, отпущать, съ 1 января 1890 г., на содержаніе канцелярскихъ чиновниковъ и писцовъ и на канцелярскіе расходы окружныхъ судовъ этого округа, — вмѣсто 72.000 р., — *восемьдесятъ три тысячи рублей* въ годъ, со внесеніемъ сей суммы въ подлежащія подраздѣленія расходныхъ суммъ Министерства Юстиціи.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. II. 1889 г. N. 96, Августа 31-го)

164.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О мѣрахъ къ облегченію продажи съ торговъ земельныхъ участковъ, заложенныхъ въ крестьянскомъ поземельномъ банкѣ.

25-го Іюня 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ

163.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O powiększeniu środków kancelaryjnych sądów okręgowych okręgu sądowego Warszawskiego.

26-go Czerwca 1889 r.

Rada Państwa w Departamencie Ekonomii Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości, *uchwaliła zdanie:*

Zmieniając Najwyżej zatwierdzone d. 19 Lutego 1875 roku etaty władz sądowych okręgu sądowego Warszawskiego, wydawać od 1 Stycznia 1890 r. na uposażenie urzędników kancelaryjnych i kancelistów i na rozchody kancelaryjne sądów okręgowych tego okręgu, zamiast 72.000 rs., *ośmdziesiąt trzy tysiące rubli* rocznie, wnosząc tę sumę pod odpowiednie rubryki budżetu rozchodów Ministerjum Sprawiedliwości.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie

(Data publikacyi: 31 Sierpnia).

164.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O środkach ułatwienia sprzedaży przez licytację gruntów obciążonych pożyczką Banku włościańskiego.

25-go Czerwca 1889 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Eko-

Законовъ, Государственной Экономіи и Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе. Министра Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ*:

Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ статей положенія о крестьянскомъ поземельномъ банкѣ, постановить:

1) Совѣту крестьянскаго поземельнаго банка предоставляется назначать въ продажу съ публичныхъ торговъ заложенные сему банку земельные участки, не выжидая истеченія льготнаго для взноса недоимокъ срока (пол. крест. банк. ст. 50 и 52), если заемщики ранѣе окончанія срока, письменно заявятъ банку или подлежащему его отдѣленію о своемъ отказѣ отъ владѣнія означенными участками.

2) Земельные участки могутъ, по усмотрѣнію совѣта банка, быть продаваемы какъ въ полномъ составѣ, такъ и по частямъ. Въ послѣднемъ случаѣ торгъ начинается съ предложенія въ продажу всего участка въ полномъ составѣ; при нежеланіи покупателей торговаться на него, немедленно предлагаются въ продажу отдѣльныя онаго части. Раздѣленіе земельного участка на части, раздѣлка сихъ послѣднихъ, равно какъ распредѣленіе между ними остающейся въ долгу обезпеченной участкомъ суммы, неуплаченныхъ процентовъ, пеня и произведенныхъ банкомъ расходовъ за счетъ несправнаго заемщика, а также лежащихъ на участкѣ недоимокъ въ казенныхъ, земскихъ и общественныхъ сборахъ всякаго рода, производятся отдѣленіемъ крестьянскаго банка, съ утвержденія его совѣта.

3) Въ каждомъ объявленіи о торгахъ должно, сверхъ другихъ требуемыхъ закономъ свѣдѣній (пол. крест. банк. ст. 56), быть обозначено, продается ли участокъ только въ полномъ своемъ составѣ, или же какъ въ полномъ составѣ, такъ и по частямъ.

4) Въ случаѣ допущенія продажи участка по частямъ: а) объявленіе о торгахъ (пол. крест. банк. ст. 56) дополняется краткимъ описаніемъ каждой отдѣльной части участка и указаніемъ числа заключающихся въ ней десятинъ, суммы, съ которой начнется торгъ, и задатка, который долженъ быть внесенъ по каждой части; б) въ запечатанномъ объявленіи, о желаніи участвовать въ торгахъ и на пакетѣ, въ которомъ объявленіе это заключается (пол. крест. банк. ст. 63), означается часть имѣнія, къ которому они относятся; в) торги (пол. крест. банк. ст. 69) на отдѣльныя части начинаются съ суммъ, причитающихся на каждую изъ нихъ

номіи Паństwowej, Spraw Cywilnych i Duchownych i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministerium Finansów, *uchwaliła zdanie*:

Zmieniając i uzupełniając odnośne artykuły Ustawy Banku ziemskiego włościańskiego, postanowić.

1) Rada Banku ziemskiego włościańskiego ma prawo wystawić na sprzedaż przez licytację grunta obciążone pożyczką bankową, nie oczekując na upływ terminu ulgi dla wzniesienia zaległości (Ust. Bank. włośc. art. 50 i 52), jeżeli dłużnicy, przed upływem terminu, piśmiennie oświadczą Bankowi albo właściwemu tegoż oddziałowi o swoimъ zrzeczeniu się posiadania tych gruntów.

2) Grunta mogą, podług uznania rady Banku, być sprzedawane tak całkowicie jak i częściowo. W ostatnim razie licytacja zaczyna się od wystawienia na sprzedaż całkowitego kawałka gruntu; jeżeli nikt z kupujących licytować go nie zechce, wystawiają się bezzwłocznie na sprzedaż pojedyncze tegoż części. Podziału gruntu na części, oszacowania tychże, oraz rozdziału na te części dłużnej, grunt obciążającej sumy, nieopłaconych procentów, kary i dokonanych przez Bank na rachunek nieakuratnego dłużnika rozchodów, tudzież ciążących grunt wszelkiego rodzaju zaległości w podatkach skarbowych, ziemskich i publicznych dopełnia oddział Banku włościańskiego, a zatwierdza te czynności rada.

3) W każdym ogłoszeniu o licytacji, prócz innych wymaganych przez prawo wiadomości (ust. Bank. włośc. art. 56), powinno być oznaczone, czy grunt sprzedaje się tylko całkowicie, czy też tak całkowicie, jak i częściowo.

4) Wrazie dopuszczenia sprzedaży gruntu częściowo: а) ogłoszenie o sprzedaży (ust. Bank. włośc. art. 56) uzupełnia się krótkim opisem każdej poszczególniej części gruntu i wskazaniem liczby zawartych w niej dziesięcin, sumy, od której rozpocznie się licytacja, oraz zadatku, który powinien być wniesiony co do każdej części; б) w zapieczętowanej deklaracji co do życzenia wzięcia udziału w licytacji i na pakiecie, w którym deklaracja ta się znajduje (ust. Bank. włośc. art. 63), oznacza się część majątku, do której się odnosi; c) licytacja (ust. Bank. włośc. art. 69) na poszczególne części rozpoczyna się od sum, przypadających za każdy z nich według osza-

лно раздѣлкѣ, и г) постановленія, изложенныя въ ст. 70—74 постановленія о крестьянскомъ банкѣ, относительно продажи земель-ныхъ участковъ въ полномъ составѣ, примѣняются также къ продажѣ участковъ по частямъ.

5) Первые торги (пол. крест. банк. ст. 58) производятся, по опредѣленію отдѣленія банка, въ волостномъ правленіи одной изъ ближайшихъ къ продаваемому земельному участку волостей или въ помѣщеніи уѣздной земской управы ближайшаго города, присутствіемъ, означеннымъ въ статьѣ 58 положенія о крестьянскомъ банкѣ. Въ мѣстностяхъ, гдѣ не введены земскія учрежденія, торги, которые должны происходить въ городахъ, производятся въ помѣщеніи уѣзднаго по крестьянскимъ дѣламъ присутствія или съѣзда мировыхъ посредниковъ.

6) Въ случаѣ несостоявшихся первыхъ торговъ, они повторяются, смотря по оцѣнкѣ участка (пол. крест. банк. ст. 59), въ ближайшемъ или же въ губернскомъ городѣ.

7) Торговля присутствіемъ (пол. крест. банк. ст. 58 и 60) состоитъ подъ предсѣдательствомъ уполномоченнаго отъ банка или его отдѣленія.

8) Въ мѣстностяхъ, гдѣ не введены земскія учрежденія, въ составъ торговыхъ присутствій, вмѣсто представителей отъ земства, входятъ: а) въ волостномъ правленіи — непрѣмѣнный членъ мѣстнаго уѣзднаго по крестьянскимъ дѣламъ присутствія или мѣстный мировой посредникъ; б) въ уѣздномъ городѣ — уѣздный исправникъ или его помощникъ, и в) при производствѣ торговъ въ губернскомъ городѣ — непрѣмѣнный членъ уѣзднаго или губернскаго по крестьянскимъ дѣламъ присутствія или же мировой посредникъ по назначенію съѣзда посредниковъ.

9) Запечатанныя объявленія и принадлежащія къ нимъ задатки (пол. крест. банк. ст. 62 и 64) могутъ быть представляемы желающими торговаться до самаго начатія торга.

10) Задатокъ, представляемый желающими торговаться (пол. крест. банк. ст. 64), долженъ равняться одной десятой части суммы, состоящей изъ числящейся на земельномъ участкѣ недоимки банку, расходовъ банка за счетъ неисправныхъ плательщиковъ капитальной суммы, остающейся на участкѣ ко времени торга. Въ случаѣ продажи участка по частямъ, причитающаяся на весь участокъ сумма задатка распределяется между частями сообразно расцѣлкѣ.

cowaniu i d) postanowienia, wyłączone w artykułach 70—74 Ustawy Banku włościańskiego co do sprzedaży gruntów całkowicie stosują się również do ich sprzedaży częściowo.

5) Pierwszej licytacji (Ust. Bank. włośc. art. 58) dopełnia, z mocy decyzji Banku w zarządzie gminnym w jednej z najbliższych od sprzedawanego gruntu gmin albo w pomieszczeniu urzędu ziemskiego powiatowego najbliższego miasta, urząd wskazany w artykule 58 Ustawy Banku włościańskiego. W miejscowościach, gdzie nie ma wprowadzonych instytucyj ziemskich, licytacja, która powinna się odbywać w miastach, odbywa się w pomieszczeniu urzędu powiatowego do spraw włościańskich albo zjazdu pośredników pokojowych.

6) Wrazie jeżeli pierwsza licytacja spełźnie, nowa odbywa się, stosownie do szacunku gruntu (ust. Bank. włośc. art. 59), w najbliższym albo gubernialnym mieście.

7) Urzędy licytacyjne (ust. Bank. włośc. art. 58 i 60) funkcjonują pod prezydencją delegata Banku lub jego oddziału.

8) W miejscowościach, gdzie nie ma wprowadzonych instytucyj ziemskich, w skład urzędów licytacyjnych, zamiast przedstawicieli od ziemstwa, wchodzi: a) w zarządzie gminnym — stały członek miejscowego urzędu do spraw włościańskich, albo miejscowy pośrednik pokojowy; b) w mieście powiatowym — isprawnik powiatowy albo jego pomocnik i c) przy licytacji w mieście gubernialnym — stały członek urzędu do spraw włościańskich powiatowego lub gubernialnego albo też pośrednik pokojowy mianowany przez zjazd pośredników.

9) Zapieczętowane deklaracje i należące do nich zadatki (ust. Bank. włośc. art. 62 i 63) mogą być przedstawione przez pragnących licytować przed samą rozpoczęciem licytacji.

10) Zadek, przedstawiony przez pragnących licytować (ust. Bank włośc. art. 64) powinien się równać jednej dziesiątej części sumy, składającej się z obciążającej grunt zaległości bankowej, rozchodu Banku na rachunek nieakuratnych dłużników i kapitału pożyczki, obciążającego grunt w chwili licytacji. Wrazie sprzedaży gruntu częściami, przypadająca za cały grunt suma zadatku rozkłada się na owe części odpowiednio do szacunku.

11) Государственные процентные бумаги, представляемые въ задатокъ при покупкѣ земельныхъ участковъ (пол. крест. банк. ст. 65), принимаются по цѣнѣ, опредѣляемой Министромъ Финансовъ для взиманія въ казну пошлинъ съ имуществъ, переходящихъ безмездными способами.

12) По просьбѣ покупателя, заявленной отдѣленію банка до истеченія срока на взносъ крѣпостныхъ пошлинъ (пол. крест. банк. ст. 74), взносъ покупной суммы можетъ быть разсроченъ отдѣленіемъ такимъ разсчетомъ, чтобы изъ остающагося на покупателя, послѣ взноса задатка и крѣпостныхъ пошлинъ, долга одна четверть была внесена въ теченіи трехъ мѣсяцевъ, вторая четверть — въ теченіи шести мѣсяцевъ, а остальной долгъ — въ теченіи двухъ лѣтъ со дня торга, съ начисленіемъ на отсроченныя суммы шести съ половиною процентовъ годовыхъ. Долгъ по отсроченной суммѣ обезпечивается проданнымъ участкомъ, съ наложеніемъ на послѣдній запрещенія и съ предоставленіемъ банку права преимущественнаго удовлетворенія сего долга на означенномъ участкѣ. Въ случаѣ не взноса отсроченныхъ платежей въ установленные сроки, покупатель лишается внесенныхъ имъ суммъ, а приобретенный имъ участокъ, вновь подвергается продажѣ, причемъ торгъ начинается съ суммы оставшагося на покупателя долга, и производится порядкомъ, опредѣленнымъ въ положеніи о крестьянскомъ банкѣ.

13) Если, послѣ несостоявшихся вторыхъ торговъ, отдѣленію крестьянскаго поземельнаго банка будетъ предложена цѣна, которою покрывается сумма, указанная въ статьѣ 69 положенія о немъ, съ присоединеніемъ къ ней числящихся на участкѣ недоимокъ въ государственныхъ, земскихъ и общественныхъ сборахъ всякаго рода, то банкъ имѣетъ право продать участокъ, не испрашивая изъ то разрѣшенія Министра Финансовъ.

14) Если продажа съ публичныхъ торговъ или по вольной цѣнѣ состоится (пол. крест. банк. ст. 71, 78 и 79), то отдѣленіе крестьянскаго банка сообщаетъ одному изъ мѣстныхъ нотаріусовъ о совершеніи на проданный участокъ данной, которая затѣмъ представляется старшему нотаріусу, для отмѣтки въ реестрѣ крѣпостныхъ дѣлъ. Означенное сообщеніе производится: если не была допущена отсрочка покупной цѣны — по взносѣ покупщикомъ всей причитающейся съ него суммы, а при отсрочкѣ — по взносѣ крѣ-

11) Papiery procentowe państwowe, złożone jako zadatek przy kupnie gruntu (ust. Bank. włośc. art. 65) przyjmują się po cenie określonej przez Ministra Finansów dla pobierania na rzecz skarbu opłat od majątków, przechodzących z rąk do rąk pod tytułem darmym.

12) Na prośbę kupca, podaną do oddziału Banku przed upływem terminu na wniesienie opłat od przelewu (ust. Bank. włośc. art. 74), wypłata sumy szacunkowej może być rozłożona przez Bank z takim rozrachowaniem, ażeby z pozostającego u kupującego, po wniesieniu zadatku i opłaty od przelewu, długu czwarta część była wniesiona w ciągu trzech miesięcy, druga czwarta część — w ciągu sześciu miesięcy, a pozostały dług — w ciągu dwóch lat od dnia licytacji, z doliczeniem co do odroczonej sumy sześciu i pół procent rocznie. Dług z odroczonej sumy zabezpiecza się na sprzedanym gruncie z nałożeniem na tenże aresztu i z pozostawieniem Bankowi prawa zaspokojenia tego długu z tegoż gruntu przed wszelkimi innymi długami. W razie niewniesienia odroczonej opłaty w ustanowionych terminach, nabywca pozbawia się wniesionych przez niego sum, a nabyty przez niego grunt sprzedaje się ponownie, przy czem licytacja rozpoczyna się od sumy pozostałego u kupca długu i odbywa się w sposób, określony w Ustawie Banku włościańskiego.

13) Jeżeli po spełnieniu drugiej licytacji oddziałowi Banku włościańskiego będzie zaproponowana cena, którą pokrywa się suma, wskazana w artykule 69 Ustawy tegoż Banku, z dołączeniem do niej ciążących grunt zaległości w podatkach państwowych, ziemskich i publicznych, to Bank ma prawo sprzedać grunt, nie wydnywując na to pozwolenia Ministra Finansów.

13) Jeżeli sprzedaż przez publiczną licytację albo z wolnej ręki przyjdzie do skutku (ust. Bank. włośc. art. 71, 78 i 79) to oddział Banku włościańskiego komunikuje jednemu z miejscowych notaryuszów o sporządzeniu na sprzedany grunt aktu nadawczego, który następnie przedstawia się starszemu notaryuszowi dla zaznaczenia w rejestrze aktowym. Wzmiankowany komunikat robi się: jeżeli nie było dopuszczone odroczenie wypłaty ceny sprzedażnej — po wniesieniu przez nabywcę całej przypadającej od niego sumy;

по вносѣ крѣпостныхъ пошлинъ. Въ мѣстностяхъ, гдѣ не введено въ дѣйствіе положеніе о нотаріальной части, отдѣленіе крестьянскаго поземельнаго банка сообщаетъ о совершеніи данной подлежащему учрежденію, выдающему крѣпостную часть (свод. зак. т. X, ч. I, зак. гражд. изд. 1887 г., ст. 708, прил.).

15) Если продажа не состоится на вторыхъ торгахъ (пол. крест. банка ст. 77), то продаваемый земельный участокъ переходитъ, впредь до принятія мѣръ, указанныхъ въ статьяхъ 78 и 79 положенія о крестьянскомъ банкѣ, въ собственность сего банка, о чемъ банкъ дѣлаетъ постановленіе, которое препровождаетъ затѣмъ къ одному изъ мѣстныхъ нотаріусовъ, для совершенія данной на имя банка. Данные на оставшіеся за банкомъ земельные участки выдаются безъ пнатежа крѣпостныхъ и гербовыхъ пошлинъ и представляются старшему нотаріусу, для надлежащей отмѣтки въ реестрѣ крѣпостныхъ дѣлъ.

16) Отдѣленіе банка распоряжается о немедленномъ обращеніи въ пользу банка доходовъ, приносимыхъ непроданнымъ имѣніемъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. II. 1889 г. N. 96, Августа 31-го).

165.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

О мѣрахъ къ исправному взносу платежей, слѣдующихъ крестьянскому поземельному банку.

26-го Іюня 1889 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министровъ: Финансовъ и Внутреннихъ Дѣлъ, *мнѣніемъ положила:*

а в разіе одroczenia—po wniesieniu opłat od przelewu. W miejscowościach, gdzie nie została wprowadzona ustawa notaryalna, oddział Banku ziemskiego włościańskiego komunikuje o sporządzeniu aktu nadawczego odnośnej instytucji zawiadującej aktami hipotecznymi (sw. zak. t. X, cz. I prawa cywil., wyd. z r. 1887, art. 708 dod.).

15) Jeżeli sprzedaż na drugiej licytacji nie dojdzie do skutku (ust. Bank. włośc. art. 77), to sprzedający się grunt przechodzi, zanim będzie przedsięwzięte środki, wskazane w art. 78 i 79 Ustawy Banku włościańskiego, na własność tego Banku, co do czego Bank wydaje decyzję, którą komunikuje następnie jednemu z miejscowych notaryuszów, dla sporządzenia aktu nadawczego na imię Banku. Akty nadawcze na przysądzone Bankowi gruntu wydają się bez uiszczenia opłat od przelewu i stemplowych i przedstawiają się starszemu notaryuszowi dla uczynienia odpowiedniej wzmianki w rejestrze hipotecznym.

16) Oddział Banku zarządza bezzwłoczne obrócenie na rzecz Banku dochodów, jakie przynosi niesprzedany majątek.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 31 Sierpnia).

165.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

О środkach w celu akuratnego wnoszenia opłat, przypadających Bankowi ziemskiemu włościańskiemu.

26-go Czerwca 1889 roku.

Rada Państwa w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej, Praw i Spraw Cywilnych i Duchownych i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministrów: Finansów i Spraw Wewnętrznych, *uchwaliła zdanie:*

Въ дополнение подлежащихъ узаконеній постановить слѣдующія правила:

1. Сельскія общества и отдѣльныя селенія, приобрѣвшія земли съ содѣйствіемъ крестьянскаго банка, принимаютъ мѣры къ исправному взносу слѣдующихъ банку платежей по постановленіямъ ихъ сходовъ.

2. Для пополненія недоимокъ въ платежахъ банку съ неисправныхъ плательщиковъ сходамъ предоставляется:

а) обращать на возмѣщеніе недоимки доходъ съ предоставленнаго въ распоряженіе недоимщика участка купленной съ содѣйствіемъ банка земли, и

б) продавать ту часть движимаго имущества недоимщика, которая не составляетъ необходимости въ его хозяйствѣ.

3. Исполненіе постановленій сельскихъ и товарищескихъ сходовъ о взысканіи недоимокъ съ неисправныхъ плательщиковъ возлагается на сельскихъ старостъ и выборныхъ товариществъ, при содѣйствіи въ необходимыхъ случаяхъ чиновъ полиціи.

4. Надзоръ и руководство за правильностью дѣйствій сельскихъ сходовъ и старостъ, а также сходовъ товарищей и ихъ выборныхъ (ст. 7 и 8 Высоч. утв. 30 мая 1888 г. мн. Гос. Сов.) по принятіи необходимыхъ мѣръ къ исправному взносу слѣдующихъ банку платежей, возлагаются на уѣздныхъ по крестьянскимъ дѣламъ присутствій.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. II. 1889 г. N. 96, Августа 31-го).

W uzupełnieniu odnosnych praw, postanowić przepisy następujące:

1. Gromady wiejskie i pojedyncze wioski, które nabyły grunta z pomocą Banku włościańskiego, przedsięwiorą środki w celu akuratego wnoszenia przypadających Bankowi opłat na mocy postanowień ich zebrań.

2. Dla pokrycia zaległości w opłatach bankowych od nieakuratnych płatników, zebraniom służy prawo:

a) używać na pokrycie zaległości dochodu od oddanego zalegającemu dłużnikowi gruntu, kupionego z pomocą Banku, i

b) sprzedawać tę część ruchomości dłużnika, która nie jest niezbędną w jego gospodarstwie.

3. Wykonanie postanowień zebrań gromadzkich i spółkowych co do ściągania zaległości od nieakuratnych dłużników powierza się starostom wioskowym i wybrancom spółek, przy pomocy w niezbędnych wypadkach urzędników policyi.

4. Nadzór i kierownictwo nad prawidłowością czynności zebrań wioskowych i starostów tudzież zebrań spółników i ich wybrancom (art. 7 i 8 Majw. zatw. d. 30 Maja 1888 r. Zd. Rad. Państwa), po przedsięwzięciu niezbędnych środków w celu akuratego wnoszenia przypadających Bankowi opłat, powierza się urzędowi powiatowemu do spraw włościańskich.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 31 Sierpnia).

СПИСОКЪ

Постановленіямъ и распоряженіямъ Правительства

ЗА

ПЕРВОЕ И ВТОРОЕ ПОЛУГОДІЕ

1889 г.

№	Стр.
85. О торговыхъ пошлинахъ съ желѣзнодорожныхъ мастерскихъ	2
86. Объ отмѣнѣ примѣчанія къ ст. 1085 устава таможеннаго	4
87. О дополнительныхъ правилахъ къ руководству для призыва въ учебные сборы запасныхъ нижнихъ чиновъ, служащихъ по вольному найму на желѣзныхъ дорогахъ . .	4
88. О безошлинномъ ввозѣ свекловичныхъ обрѣзковъ и выжимокъ	10
89. О производствѣ приѣмныхъ экзаменовъ для поступленія въ гимназіи, прогимназіи и реальныя училища въ Маѣ мѣсяцѣ	12
90. Объ уменьшеніи на 1889 и 1890 гг. суммы дополнительнаго раскладочнаго сбора съ торговыхъ и промышленныхъ предпріятій Петроковской губерніи	12
91. Объ измѣненіи таможенной пошлины на шерсть	14
92. Объ обложеніи таможенною пошлиною пороха, взрывчатыхъ составовъ и принадлежностей для взрывовъ . . .	18
93. Объ измѣненіи таможенной пошлины на рисъ и крахмалъ	20

S P I S

Postanowień i rozporządzeń Rządu

ZA

PÓLROCZE PIERWSZE I DRUGIE

1889 r.

№	Str.
85. O opłatach handlowych od warsztatów żelaznych	3
86. O uchyleniu uwagi do art. 1087 Ustawy celnej	5
87. O dodatkowych przepisach, któremi kierować się mają przy powołaniu na ćwiczenia wojskowe żołnierze niższych stopni zapasu, służący jako najęci przy drogach żelaznych	5
88. O przywozie obciinków i wycieczyn buraczanych bez opłaty cła	11
89. O odbywaniu egzaminów wstępnych przy przyjmowaniu do gimnazyów, progimnazyów i szkół realnych, w miesiącu Maja	13
90. O zmniejszeniu na r. 1889 i 1890 sumy opłaty dodatkowej rozkładowej od przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych gubernii Piotrkowskiej	13
91. O zmianie cła od wełny	15
92. O obłożeniu cłem prochu, materiałów wybuchowych i przynależności do sprowadzania wybuchu	19
93. O zmianie cła od ryżu i krochmalu	21

№	Стр.
94. О таможенных пошлинах на горный воск и мраморные плиты и о разрешении привоза горько-миндального масла	22
95. О временных правилах о приобретении повозок и упряжи для формирования военных транспортов	24
96. О правилах для взимания гербового сбора с процентных бумаг	28
97. О восстановлении действия статьи 142 свода основных государственных законов издания 1857 года	46
98. Об издании VI тома третьего полного собрания законов	46
99. Об изменении таможенной пошлины на древесно-бумажную массу, приготовленную химическим способом	48
100. О раздѣлѣ премій за спирт, вывозимый за границу	50
101. О временных правилах относительно распределения железнодорожных сборов по перевозкам грузов прямого сообщения	52
102. Об учреждении при департаментѣ неокладных сборов статистического отдѣла	62
103. Об усиленіи средствъ главного казначейства	64
104. Об усиленіи личного состава отдѣлений крестьянского поземельного банка и об опредѣленіи правъ и обязанностей управляющаго симъ банкомъ	64
105. О раздѣльных деньгахъ мировому судѣ Брезинскаго уѣзда	68
106. О порядкѣ обложенія торговыми пошлинами потребителей обществъ и товариществъ	70
107. О причисленіи къ специальнымъ средствамъ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ дохода отъ занятія арестантовъ работами, а также нѣкоторыхъ экономическихъ тюремныхъ суммъ	72
108. Об измененіи и дополненіи нѣкоторыхъ статей устава государственнаго банка	74
109. О дополненіи правилъ об акцизѣ съ зажигательныхъ спичекъ	76
110. О нѣкоторыхъ измененіяхъ въ правилахъ о порядкѣ производства дѣлъ и о взысканіяхъ за нарушенія акцизныхъ уставовъ	78

№	Стр.
94. O cłach od wosku górniczego i płyt marmurowych i o zezwoleniu na przywóz oleju gorzko-migdałowego	23
95. O przepisach tymczasowych co do nabywania wozów i uprząży przy formowaniu transportów wojskowych	25
96. O przepisach, dotyczących pobierania podatku stempłowego od papierów procentowych	29
97. O przywróceniu mocy obowiązującej artykułu 142 „Sводу“ zasadniczych praw Państwa wydania 1857 r.	47
98. O wydaniu VI tomu trzeciego całkowitego Zbioru Praw	47
99. O zmianie cła od masy z drzewa papierowego, wyrobionej sposobem chemicznym	49
100. O wysokości premii za spirytus, wywożony za granicę	51
101. O przepisach tymczasowych, dotyczących rozkładu opłat dróg żelaznych pobieranych przy przewozie ładunków komunikacją bezpośrednią	53
102. O utworzeniu przy departamencie przychodów niestałych oddziału statystycznego	63
103. O powiększeniu środków kasy skarbowej głównej	65
104. O powiększeniu personelu oddziałów banku ziemskiego włościańskiego, tudzież o określeniu praw i obowiązków zarządzającego tym bankiem	65
105. O pieniądzach na podróże dla sędziego pokoju powiatu Brzezińskiego	69
106. O sposobie opodatkowania opłatami handlowemi towarzystw i spółek spożywczych	71
107. O zaliczeniu do specjalnych środków Ministeryum Spraw Wewnętrznych dochodu, otrzymywanego z zajęcia więźniów robotami, tudzież niektórych ekonomicznych sum więziennych	73
108. O zmianie i uzupełnieniu niektórych artykułów Ustawy Banku Państwa	75
109. O uzupełnieniu przepisów, dotyczących akcyzy od zapalek	77
110. O niektórych zmianach w przepisach, dotyczących sposobu prowadzenia spraw i wymierzania kar za naruszenia ustaw akcyznych	79

№	Стр.
111. Объ обращеніи доходовъ выручаемыхъ отъ продажи произведеній Варшавскаго помологическаго сада, въ пользу сего же сада	88
112. О разрѣшеніи акціонерному обществу подъ наименованіемъ „Императорско-Королевскій привилегированный Австрійскій Лендербанкъ“ продолжать свои операціи въ Россіи	90
113. О разрѣшеніи продажи гербовыхъ марокъ въ селеніи Сухедневъ, Кѣлецкой губерніи	96
114. О дополненіи штата и положенія о реальныхъ училищахъ	96
115. О правилахъ повѣрки содержанія, вѣса и стоимости принятаго къ перевозкѣ груза, производимой желѣзною дорогою на основаніи ст. 60 общаго устава рос. желѣзныхъ дорогъ	98
116. О способѣ снабженія оружіемъ пограничной стражи	102
117. О порядкѣ примѣненія росписаній тарифныхъ постановленій разстояній	106
118. О выпускѣ мѣдной монеты на 3,000,000 рублей	108
119. О выпускѣ въ продажу чая подъ казенною бандеролью	108
120. Правила о производствѣ обандероленія мелкихъ помѣщеній съ чаемъ	114
121. О разрѣшеніи коммерческимъ банкамъ и обществамъ взаимнаго кредита операціи перезалога въ другихъ кредитныхъ учрежденіяхъ принятыхъ въ залогъ товаровъ	126
122. О разъясненіи и дополненіи Высочайше утвержденнаго 14 Мая 1876 г. положенія Комитета Министровъ о пошудной преміи за стальные рельсы туземнаго производства	128
123. Объ установленіи въ пользу г. Варшавы сбора съ перевознаго промысла	130
124. О разрѣшеніи иностранному обществу страхованія жизни и приобрѣтенія правъ владѣнія и пользованія имуществами подъ фирмою „L'Urbaine“	132
125. О нѣкоторыхъ измѣненіяхъ въ обложеніи сигаръ	138
126. О дополненіи устава страховаго общества „Якорь“	142
127. О введеніи съ 1 Сентября 1889 г. въ дѣйствіе постановленій, изложенныхъ въ ст. I и II Высочайше утвержден-	

№	Стр.
111. O użyciu dochodów, otrzymanych ze sprzedaży produktów ogrodu pomologicznego Warszawskiego, na rzecz tegoż ogrodu	89
112. O dozwoleniu towarzystwu akcyjnemu pod firmą „Cesar-sko-Królewski uprzywilejowany Austriacki Lenderbank“ na prowadzenie operacyj w Rosyi	91
113. O dozwoleniu sprzedaży marek stemplowych we wsi Suchedniów, gubernii Kieleckiej	97
114. O uzupełnieniu etatu i postanowienia o szkołach realnych	97
115. O przepisach, dotyczących sprawdzenia zawartości, wagi i wartości przyjętego do przewozu ładunku, dokonywanego na zasadzie art. 60 Ogólnej Ustawy dróg żelaznych ro-syjskich	99
116. O sposobie zaopatrywania w broń straży granicznej	103
117. O sposobie zastosowania rozkładów odległości taryfowych stacyjnych	107
118. O emisji monety miedzianej na 3,000,000 rubli	109
119. O sprzedawaniu herbaty pod banderolą skarbową	109
120. Przepisy co do banderolowania drobnych pomieszczeń z herbatą	115
121. O dozwoleniu bankom handlowym i towarzystwom wzajemnego kredytu wykonywania operacyj podzastawiania w innych instytucjach kredytowych przyjętych w zastaw towarów	127
122. O wyjaśnieniu i uzupełnieniu Najwyżej zatwierdzonego d. 14 Maja 1876 r. postanowienia Komitetu Ministrów co do premium od puda za szyny stalowe fabrykacyi krajowej	129
123. O ustanowieniu na rzecz m. Warszawy opłaty od przemysłu przewoźnictwa	131
124. O dozwoleniu zagranicznemu towarzystwu ubezpieczenia na życie nabywania praw posiadania i użytkowania z majątków, pod firmą „L'Urbaine“	133
125. O niektórych zmianach w opodatkowaniu cygar	139
126. O uzupełnieniu ustawy towarzystwa ubezpieczeń „Jakor“	143
127. O wprowadzeniu od 1 Września 1889 r. w wykonanie postanowień, zawartych w art. I i II Najwyżej zatwierdzo-	

№	Стр.
наго 30 Мая 1888 г. мѣнія Государственнаго Совѣта, о пѣкоторыхъ измѣненіяхъ въ обложеніи сигаръ	144
128. Объ отчужденіи въ собственность казны земель и имуществъ подъ устройство шоссе	144
129. О порядкѣ отправления, по грунтовымъ дорогамъ, для леченія нижнихъ чиновъ, укушенныхъ бѣшенными животными	146
130. Объ установленіи серебрянной рубловой монеты, кредитныхъ рублей, мелкой серебрянной и мѣдной монеты по курсамъ на золото	148
131. О допущеніи въ уплату таможенныхъ пошлинъ золотою валютою купоновъ и вышедшихъ въ тиражъ консолидированныхъ Россійскихъ 4% желѣзнодорожныхъ облигацій 1 и 2 серіи	150
132. О расходѣ на наемъ веркемейстера и писаря для Хенцинской тюремной суконной фабрики Кѣлецкой губерніи	154
133. О повѣркѣ контрольныхъ отчетовъ по частнымъ желѣзнымъ дорогамъ	156
134. О правилахъ относительно взиманія желѣзными дорогами, съ ввозимыхъ на станціи товаровъ, особаго сбора въ $\frac{1}{5}$ коп. съ пуда на приспособленія для храненія грузовъ	160
135. Объ усиленіи средствъ на содержаніе почтово-телеграфныхъ учреждений	164
136. О почтово-телеграфныхъ сберегательныхъ кассахъ	168
137. О разрѣшеніи учрежденному въ Нью-Йоркѣ обществу страхованія жизни, подъ фирмою „Equitable Life Assurance society of the United States New-York“, производить свойственные ему операціи въ Имперіи	176
138. О принятіи капитала, представленнаго Калишскимъ губернаторомъ тайнымъ совѣтникомъ Дараганъ, отъ имени своего и своихъ сонаслѣдниковъ, подъ именемъ „капиталъ Анны Михайловны Дараганъ“	184
139. О заключеніи 28 Марта (9 Апрѣля) 1889 г. Россійскимъ Правительствомъ съ Швеціею и Норвегіею конвенціи о наслѣдствахъ	186
140. О временныхъ правилахъ для сѣздовъ представителей желѣзныхъ дорогъ по тарифнымъ вопросамъ	216
141. Объ измѣненіи редакціи § 17 утвержденныхъ Мини-	

№	Стр.
ного d. 30 Maja 1889 r. Zdania Rady Państwa, o niektórych zmianach w opodatkowaniu cygar	145
128. O wywłaszczeniu na rzecz Skarbu gruntów i majątków pod budowę szosy	145
129. O sposobie wysyłania drogami ziemskimi na kurację żołnierzy niższych stopni, ukąszonych przez dotknięte wścieklizną zwierzęta	147
130. O ustanowieniu monety rublowej srebrnej, rubli kredytowych, monety zdawkowej srebrnej i miedzianej podług kursów na złoto	149
131. O dopuszczeniu na uiszczenie ceł w walucie złotych kuponów tudzież wylosowanych konsolidowanych 4% rosyjskich obligacyj dróg żelaznych 1 i 2 seryj	151
132. O rozchodzie na najem werkmajstra i pisarza do więziennej fabryki sukna w Chęcinach, gubernii Kieleckiej	155
133. O sprawdzaniu sprawozdań kontroli odnoszących się do dróg żelaznych prywatnych	157
134. O przepisach, dotyczących pobierania przez drogi żelazne od przywożonych na stacye towarów oddzielnej opłaty po $\frac{1}{5}$ kop. od puda za przysposobienia do zachowania ładunków	161
135. O powiększeniu funduszów na utrzymanie instytucyj pocztowo-telegraficznych	165
136. O kasach oszczędności pocztowo-telegraficznych	169
137. O dozwoleniu założonemu w Nowym Jorku towarzystwu ubezpieczenia życia pod firmą „Equitable Life Assurance society of the United states New-York“ prowadzić właściwe mu operacye w Cesarstwie	177
138. O przyjęciu kapitału złożonego przez gubernatora Kaliskiego radę tajnego Daragana, w imieniu swoim i swoich współspadkobierców pod nazwiskiem „kapitał Anny córki Michała Daragan“	185
139. O zawarciu d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1889 r. przez Rząd rosyjski konwencyi spadkowej ze Szwecyą i Norwegią	187
140. O przepisach tymczasowych dla zjazdów przedstawicieli dróg żelaznych co do kwestyj taryfowych	217
141. O zmianie redakcyi § 17 zatwierdzonych przez Ministra	

№	Стр.
стромъ Финансовъ временныхъ правилъ относительно составления, публикаціи, введенія въ дѣйствіе и отмѣны тарифовъ россійскихъ желѣзныхъ дорогъ, открытыхъ для общественнаго пользованія, съ указаніемъ сроковъ, при семъ соблюдаемыхъ	226
142. О предоставленіи служащимъ въ церковно-приходскихъ школахъ кандидатамъ богословія права на зачисленіе проведеннаго ими на службѣ въ церковно-приходскихъ школахъ времени въ срокъ выслуги за пенсію по духовно-учебнымъ заведеніямъ	228
143. Временное продленіе срока дѣйствія правилъ о нормальныхъ размѣрахъ убыли въ вѣсѣ грузовъ, при перевозкѣ ихъ по ж.ж. дорогамъ	230
144. О временныхъ правилахъ относительно общихъ способовъ устраненія соперничества желѣзныхъ дорогъ между собою по перевозкѣ грузовъ	230
145. О разрѣшеніи ввоза живыхъ растений, плодовъ и овощей чрезъ Сосновичскую таможену	238
146. Объ отчужденіи земель, потребныхъ для расширенія станціи Ковель, югозападныхъ ж. дорогъ, и для устройства соединительнаго пути между названными и Привислинскою желѣзными дорогами	238
147. Объ отчужденіи изъ частнаго владѣнія на средства казны двухъ участковъ земли у станцій Псковъ и Малкинъ С.-Петербурго-Варшавской жел. дороги	240
148. О временныхъ правилахъ выдачи грузовъ при утратѣ дубликата накладной	242
149. Объ утвержденіи положенія о Варшавскомъ музыкальномъ институтѣ	246
150. Объ отмѣнѣ безплатнаго пропуска кабелей для телеграфнаго вѣдомства	256
151. Объ изыятіи отъ гербоваго сбора свидѣтельствъ, выдаваемыхъ мелямдамъ на право обученія еврейскихъ дѣтей котловъ и объ отвѣтственности за несоблюденіе означенныхъ мѣръ	258
152. О мѣрахъ предосторожности при употребленіи паровыхъ котловъ и объ отвѣтственности за несоблюденіе означенныхъ мѣръ	260
153. Объ отмѣнѣ примѣчанія 2 при статьѣ 281 устава о податяхъ	264

№	Стр.
Finansów przepisów tymczasowych co do sporządzania, publikacyi, wprowadzania w wykonanie i uchylania taryf dróg żelaznych rosyjskich, otwartych do użytku publicznego, ze wskazaniem terminów, przy tém przestrzeganych	227
142. O nadaniu służącym w szkołach cerkiewno-parafialnych kandydatom teologii prawa do zaliczenia przebytego przez nich w służbie w szkołach cerkiewno-parafialnych czasu do terminu wysługi emerytury w zakładach duchowno-naukowych	229
143. Tymczasowe przedłużenie terminu mocy obowiązującej przepisów o normalnym ubytku na wadze ładunków, przy przewozie ich drogami żelaznymi	231
144. O przepisach tymczasowych, dotyczących ogólnych sposobów usunięcia współzawodnictwa dróg żelaznych pomiędzy sobą odnośnie do przewożenia ładunków	231
145. O zezwoleniu na przywóz roślin żywych, płodów i owoców przez komorę Sosnowicką	239
146. O wyłączeniu gruntów potrzebnych do rozszerzenia stacyi Kowel dróg żelaznych południowo-zachodnich i do zbudowania linii łączącej pomienione drogi z drogą żelazną Nadwiślańską	239
147. O wyłączeniu z prywatnego posiadania z pomocą funduszów skarbowych gruntu przy stacyach Psków i Małkinia drogi żelaznej S.-Petersbursko-Warszawskiej	241
148. O przepisach tymczasowych co do wydawania ładunków wrazie utraty duplikatu frachtu	243
149. O zatwierdzeniu ustawy dla instytutu muzycznego Warszawskiego	247
150. O uchyleniu przepuszczenia lin podwodnych dla wydziału telegrafów bez opłaty cła	257
151. O uwolnieniu od opłaty stempłowej świadectw, wydawanych melamedom na prawo nauczania dzieci żydowskich	259
152. O środkach ostrożności przy używaniu kotłów parowych i odpowiedzialności za niezachowanie tych środków	261
153. O zmianie uwagi 2 artykułu 281 Ustawy o podatkach	265

№	Стр.
154. Объ учрежденіи международнаго музыкальнаго конкурса на преміи А. Г. Рубинштейна	266
155. Объ описаніи Высочайше утвержденнаго новаго образца государственнаго кредитнаго билета однорублеваго достоинства	272
156. О перепечатываніи законовъ и постановленій въ правительственныхъ и частныхъ изданіяхъ, а также отдѣльными экземплярами	280
157. О продленіи срока дѣйствія временныхъ правилъ: а) объ обязательномъ бракованіи освѣтительныхъ минеральныхъ маселъ, и б) относительно устройства складовъ и продажи освѣтительныхъ минеральныхъ маселъ, керосина, петролеума и другихъ подобныхъ веществъ	282
158. Объ утвержденіи положенія и штата Варшавскаго ветеринарнаго института	284
159. Объ утвержденіи устава акціонернаго общества мануфактуръ Юліуса Гейнца	308
160. Объ установленіи дополнительныхъ къ ст. 171 устава о табачномъ сборѣ правилъ, относительно остающихся на закрытыхъ фабрикахъ запасовъ табаку, табачныхъ издѣлій и снарядовъ	310
161. О росписаніи годоваго призыва новобранцевъ 1889 года по губерніямъ и областямъ	312
162. О льготахъ для военно-служащихъ по уплатѣ въ пользу городовъ сбора съ лошадей и экипажей	314
163. Объ усиленіи канцелярскихъ средствъ окружныхъ судовъ Варшавскаго судебнаго округа	316
164. О мѣрахъ къ облегченію продажи съ торговъ земельныхъ участковъ, заложенныхъ въ крестьянскомъ поземельномъ банкѣ	316
165. О мѣрахъ къ исправному взносу платежей, слѣдующихъ крестьянскому поземельному банку	324

№	Стр.
154. O utworzeniu międzynarodowego konkursu muzycznego na premium A. G. Rubinsztejna	267
155. O opisie Najwyżej zatwierdzonego nowego wzoru biletu kredytowego państwowego rublowego	273
156. O przedrukowywaniu praw i postanowień w wydawnictwach rządowych i prywatnych tudzież w pojedynczych egzemplarzach	281
157. O przedłużeniu terminu mocy obowiązującej przepisów tymczasowych: a) co do obowiązkowego brakowania olejów mineralnych oświetlających, i b) co do urządzenia składów i sprzedaży olejów mineralnych oświetlających, kamfiny, petroleum i innych podobnych materiałów	283
158. O zatwierdzeniu Ustawy i etatu instytutu weterynaryjnego Warszawskiego	285
159. O zatwierdzeniu ustawy towarzystwa akcyjnego fabryk Juljusza Hejncla	309
160. O ustanowieniu dodatkowych do art. 171 Ustawy o akcyzie od tytoniu przepisów co do pozostałych w zamkniętych fabrykach zapasów tytoniu, wyrobów tabaczknych i narzędzi	311
161. O rozkładzie nowego poboru rekrutów na rok 1889 na gubernie i obwody	313
162. O ulgach dla służących wojskowo w uiszczaniu na rzecz miast opłaty od koni i ekipażów	315
163. O powiększeniu środków kancelaryjnych sądów okręgowych okręgu sądowego Warszawskiego	317
164. O środkach ułatwienia sprzedaży przez licytację gruntów obciążonych pożyczką Banku włościańskiego	317
165. O środkach w celu akuratnego wnoszenia opłat, przypadających Bankowi ziemskiemu włościańskiemu	325

